Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni

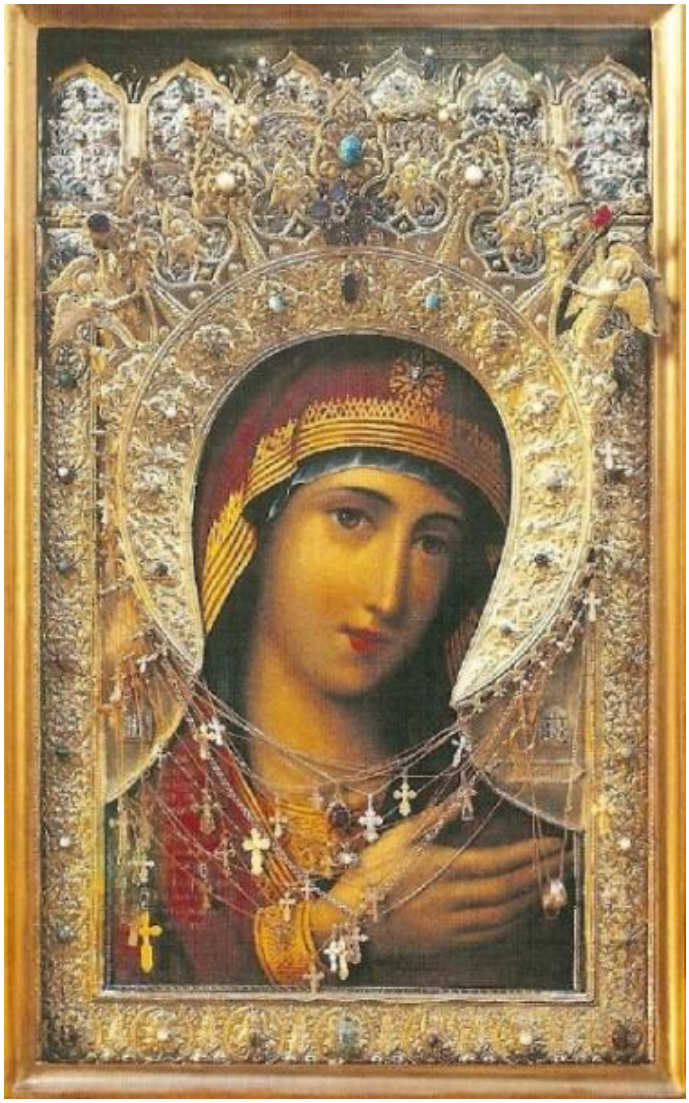

Tipărită cu binecuvântarea prea sfinţitului părinte Galaction, episcopul Alexandriei şi Teleormanului

Index

Prefaţă.....7
Acatistul tuturor icoanelor Maicii Domnului 12
Moleben - explicaţie 23
Icoanele făcătoare de minuni ale Maicii Domnului.....24

Icoana: Maica Domnului “Tihvinskaia”din Rusia-Leningrad.....30
Icoana: Maica Domnului “Tihvinskaia” din Rusia-Moscova 35
Icoana: Maica Domnului “Tihvinskaia” din Ucraina.....36
Icoana: Maica Domnului “Jisnepodatelniţa” – “Dătătoare de viaţă” 38
Icoana: Maica Domnului din Cimeevo, Rusia – “Cimeevskaia” 41
Icoana Maica Domnului din Jadov «Jadovskaia-Kazanskaia» 43
Icoana: Maica Domnului din Kazan, Rusia “Kazanskaia”.....48
Icoana: Maica Domnului “Kazanskaia” din Sankt - Petersburg.....51
Icoana: Maica Domnului “Kazanskaia” din Iaroslav.....52
Icoana: Maica Domnului din Korobeinikov “Korobeinikovskaia”.....55
Icoana Maica Domnului “grabnic ascultătoare” – “Skoroposluşniţa” 57
Icoana Maica Domnului “grabnic ascultătoare” din Peciora 60
Icoana Maica Domnului “grabnic ascultătoare”din Sfântul Munte Athos 62
Icoana: Maica Domnului din Balâkin “Balâkinskaia” 64
Icoana: Maica Domnului din Donsk «Donskaia».....65
Icoana: Maica Domnului din Miroj «Mirojskaia».....68
Icoana: Maica Domnului din Kikkos «Kikkotissa».....70
Icoana: Maica Domnului din Vlaherne “Vlahernskaia” 72
Icoana: Maica Domnului din Liobeci «Liobeatovskaia» 74
Icoana: Maica Domnului din Kasperov «Kasperovskaia».....75
Icoana: Maica Domnului din Vladimir «Vladimirskaia» 78
Icoana: Maica Domnului din Oran «Oranskaia» - «Vladimirskaia» 81
Icoana: Maica Domnului din Holmsk “Holmskaia” 84
Icoana: Maica Domnului “ Chemarea la smerenie” “Prizri na smirenie” 87
Icoana: Maica Domnului din Borkolabovsk „ Borkolabovskaia” 89
Icoana: Maica Domnului din Ozerean “Ozereanskaia” 91
Icoana: Maica Domnului din Poceaev «Poceaevskaia».....94
Istoria Sfintei Lavre din Poceaev “ Adormirea Maicii Domnului” (Uspenie) 97
Icoana: Maica Domnului din Tolg «Tolgskaia» 104
Icoana: Maica Domnului “Bătrâna Rusie “ « Starorusskaia».....106
Icoana: Maica Domnului “Conversaţia” “Besednaia”.....108
Icoana: Maica Domnului “Muntele umbrit” “Tucinaia gora” 110
Icoana: “Acoperământul Maicii Domnului” din Pskov “Pskovo - Pokrovskaia” 112
Icoana: Maica Domnului din Cernigov «Cernigovskaia - Ghefsimanskaia”.....116
Icoana: Maica Domnului din Jirovici «Jiroviciskaia» 119
Icoana: Maica Domnului din Censtohov «Censtohovskaia».....122
Icoana: Maica Domnului “Milostivirea” 125

Icoana: Maica Domnului “Feodorovskaia” din Kostrom 126
Icoana: Maica Domnului “Feodorovskaia” din Samara 129
Icoana: Maica Domnului din Zverineţ „Zverineţkaia” 133
Icoana: Maica Domnului din Koloce «Koloceskaia» 135
Icoana: Maica Domnului din Belânici „Belânicskaia” 138
Icoana: Maica Domnului din Tervenice «Terveniceskaia» 139
Icoana: Maica Domnului din Cirsk «Cirskaia» 143
Icoana: Maica Domnului din Ahtârska “Ahtârskaia” 145
Icoana Maicii Domnului “Semnul” din Kursk, “Znamenie” 148
Icoana Maicii Domnului “Semnul” din Novgorod, “Znamenie” 151
Icoana Maicii Domnului “Semnul” din Sankt Petersburg, “Znamenie” 153
Icoana Maicii Domnului “Semnul” Taghilul de sus, “Znamenie” – “Verhnetaghilskaia” 155
Icoana Maicii Domnului “Pătimitoarea” – “Strastnogo” 158
Icoana Maicii Domnului “Pătimitoarea” - “Strastnaia” 160
Icoana Maicii Domnului “Pimenovskaia” 162
Icoana Maicii Domnului “De Dumnezeu iubită” – “Bogoliobskaia” 164
Icoana Maicii Domnului “De Dumnezeu iubită” - “Bogoliubskaia” 166
Icoana Maicii Domnului “De Dumnezeu iubită” - “Bogoliubskaia” 168
Icoana: Maicii Domnului din Ivir – “Iviriţa” “Ivirskaia” 170
Icoana: Maicii Domnului “Iviriţa” din Monreal “Iverskaia Monrealskaia” 174
Icoana: Maicii Domnului “Acatist” “Akafistnaia” 177
Icoana: Maicii Domnului “Străina” – “Xenia” 179
Icoana: Maicii Domnului “cu 3 mâini” “Troeruciţa” 183
Icoana: Maicii Domnului din Smolensk “Smolenskaia” 185
Icoana: Maicii Domnului din Smolensk “Odighitria” - “Călăuzitoarea” 188
Icoana: Maicii Domnului din Smolensk 190
Icoana: Maicii Domnului “Odighitria” - “Călăuzitoarea” 191
Icoana: Maicii Domnului din Murom «Muromskaia» 193
Icoana: Maicii Domnului “Neuviademâi ţvet” – “Lumina nepieritoare” 195
Icoana: Maicii Domnului a lui Kiril din Belozero “Kirilo-Belozerskaia” 196
Icoana: Maicii Domnului din Pescean “Pesceanskaia” 199
Icoana Maicii Domnului „Bucurie neaşteptată" – “Neceainaia radosti” 202
Icoana Maicii Domnului din Gorbaneov “Gorbaneovskaia” 205
Icoana: Maicii Domnului “Bucuria tuturor celor necăjiţi” 208
Icoana: Maicii Domnului “Bucuria tuturor celor necăjiţi” 210
Icoana: Maicii Domnului “Bucuria tuturor celor necăjiţi” 212

Icoana: Maicii Domnului “Cuvântul ce s-a întrupat” din Albazin “Slovo ploti bâsti “ 214
Icoana: Maicii Domnului “Izvorul Tămăduirii” 217
Icoana: Maicii Domnului “Izvorul Tămăduirii” (pe piatră) 224
Icoana: Maicii Domnului din Barsk «Barskaia» 228
Icoana: Maicii Domnului din Kozelşan - “Kozelşanskaia” 231
Icoana: Maicii Domnului „Înduioşătoarea” “Umilenie” sau „Bucuria tuturor bucuriilor” “Radosti Vseh Radosti” 233
Icoana: Maicii Domnului „Înduioşătoarea” “Umilenie” 235
Icoana: Maicii Domnului din Kaluga «Kalujâskaia» 237
Icoana: Adormirea Maicii Domnului “Uspenie” - “ Piohtiţkaia” - (şi izvorul) 240
Icoana: Maicii Domnului din Eleţ “Eleţkaia” 244
Icoana: Maicii Domnului “Potoleşte întristarea mea” «Utoli moia peceali» 247
Icoana: Maicii Domnului “Economissa” 250
Icoana: Maicii Domnului “Andronikovskaia” 254
Icoana: Maicii Domnului “Aflarea sufletelor pierdute” “Vzâscanie Poghibşih” 256
Icoana: Maicii Domnului “Aflarea sufletelor pierdute” “Vzâscanie Poghibşih” 259
Icoana: Maicii Domnului “Ostrobramskaia” «Porţile ascuţite» 262
Icoana: Maicii Domnului “Rugul aprins” „Neopalimaia Kupina” 266
Icoana: Maicii Domnului “Îmblânzirea inimilor învrăjbite” (Semistrelnaia - cu 7 săgeţi) 268
Icoana: Maicii Domnului din Dubensk «Dubenskaia» 271
Icoana: Maicii Domnului “Buna -Vestire” - “Blagoveşenie” 272
Icoana: Maicii Domnului “Sofia, Înţelepciunea lui Dumnezeu” din Kiev 274
Icoana: Maicii Domnului “Axioniţa” “Cuvine-se cu adevărat” sau “Miluitoarea” 276
Icoana: Maicii Domnului din Svensk “Svenskaia” 279
Icoana: Maicii Domnului “Maximovskaia” 282
Icoana: Maicii Domnului din Kosin “Kosinskaia - Modenskaia” 284
Icoana: Maicii Domnului din Valaam - “Valaamskaia” 285
Icoana: Maicii Domnului din Vilensk “Vilenskaia” 287
Icoana: Maicii Domnului din “Muntele Sfânt” “Sveatogorskaia” 289
Icoana: Maicii Domnului din Surdeghis “Surdegskaia” 291
Icoana: Maicii Domnului “Zid de nesurpat” “Stena neruşimaia” din Kiev 294
Icoana: Maicii Domnului din Minsk “Minskaia” 295
Icoana: Maicii Domnului “Atotţiitoarea” “Derjavnaia” 297

Icoana: Maicii Domnului “Ochiul care nu doarme” 300
Icoana: Maicii Domnului “Sporirea minţii” “Pribavlenie uma” 301
Icoana: “Adormirea Maicii Domnului” “Uspenie” 303
Icoana: “Adormirea Maicii Domnului” “Uspenie” 305
Icoana: Maicii Domnului “Izbăvitoarea de necazuri” 306
Icoana: Maicii Domnului din Tabânsk „Tabânskaia” 309
Icoana: Maicii Domnului «Trei Bucurii» - „Treh Radostei” 312
Icoana: Maicii Domnului din Vatopedu “Paramitia – Mângâietoarea” 314
Icoana: Maicii Domnului “Potirul nesecat” “Neupivaemaia ceaşa” 318
Icoana: Maicii Domnului “Semnul” “Znamenie” 321
Icoana: Maicii Domnului din Ierusalim “Ierusalimskaia” 324
Icoana: Maicii Domnului din Okoveţ „Okoveţkaia” 327
Icoana: Maicii Domnului “Mironosiţkaia” a “Femeilor mironosiţe” 329
Icoana: Maicii Domnului din Gruzia „Gruzinskaia” 331
Icoana: Maicii Domnului “Gruzinskaia” 332
Icoana: Maicii Domnului din Sedmiezern “Sedmiezernskaia” 334
Icoana: Maicii Domnului “Umilenie” - “Înduioşătoarea” 336
Icoana: Maicii Domnului “Scăparea de la înec” 339
Icoana: Maicii Domnului “Călăuzitoarea păcătoşilor” 342
Icoana: Maicii Domnului “Călăuzitoarea păcătoşilor” “Sporuciniţa gresnah” 343
Icoana: Maicii Domnului “Călăuzitoarea păcătoşilor” “Sporuciniţa gresnah” 345
Icoana: Maicii Domnului „Împărăteasa tuturor” „Vseţariţa” 348
Icoana: Maicii Domnului „Împărăteasa tuturor” „Vseţariţa” 349
Icoana: Maicii Domnului „Împărăteasa tuturor” 351

Prefaţă

Milostive Gospodi, spasi nas!
Mult milostive Doamne, mântuieşte-ne pe noi!

Cu ajutorul Împărătesei celei alese mai înainte de veci,Bogorodiţa mea iubită - se tipăreşte lucrarea intitulată ”Puterea Maicii Domnului, prin icoanele făcătoare de minuni” la care am lucrat vreme de trei ani.

Am ales această denumire, deoarece conţinutul cărţii are menirea de a risipi erorile strecurate in Biserica Ortodoxă Vie,prin care Maica Domnului este lovită in toată splendoarea Ei,de către toată puzderia de sectari – proorocii mincinoşi, care amăgiţi fiind de diavol,o necinstesc pe Maica Domnului şi pe sfinţii bine plăcuţi lui Dumnezeu.

Lucrarea de faţă constitue o chemare simţită de mine, ca o misiune dată chiar de Maica Domnului ,sub Acoperământul căreia îmi desfăşor întreaga viaţă, cu toate dimensiunile ei. Totodată mi-am dorit ca Maica Domnului să fie propovăduită oricând şi oriunde şi în veci, ca odinioară Sfântul Apostol şi Evanghelist Luca, Chiril al Alexandriei sau Sfântul Ioan Damaschin şi alţii şi noi şi cei ce vor fi după noi şi adevărurile dogmatice şi mântuitoare ce izvorăsc din lucrarea puterii rugăciunilor Ei şi a icoanelor Ei, în toată splendoarea personalităţii Ei.

Icoana este o carte nescrisă ce se adresează atât oamenilor simpli cât şi celor complicaţi şi realizează mai lesne dialogul cu persoanele divine ori cu prietenii lui Dumnezeu. Deseori, icoanele pictate cuprind o serie de elemente, lucruri sau evenimente istorice (adevăruri reale cu întâmplări reale).

Se desprinde ideea că nu este necesară o complicare, o teologhisire în dialogul cu Maica Domnului, ci mai degrabă un gând întocmai cum ne învaţă Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul Hristos, când ne spune să ne rugăm şi să gândim, curăţindu-ne sufletele şi trupurile: ”De nu vă veţi întoarce şi nu veţi fi asemenea pruncilor, nu veţi intra în Împărăţia Cerurilor”. (Sfânta Scriptură)

Se cuvine să ne amintim că văpaia credinţei omului este legată şi de voinţa sa şi osteneală în practicarea virtuţilor şi comuniunea cu Sfânta Biserică luptătoare (pe pamânt - prin Sfintele Taine) şi Sfânta Biserică triumfătoare sau biruitoare din ceruri (în care se află sfinţii, prietenii lui Dumnezeu care s-au izbăvit de păcat şi s-au învrednicit să mijlocească înaintea Preasfintei Treimi şi a Maicii Domnului, pentru noi)

Deci este nevoie de credinţă, astfel încât atunci când ne rugăm să avem certitudinea că vom şi dobândi cele cerute, după cuvintele Mântuitorului care ne spune ,, iar când staţi de vă rugaţi, să credeţi că le veţi şi lua şi le veţi şi avea". (Sfânta Scriptură)
„În Biserica Ortodoxă, hotărârile cele mai importante le-a adus sinodul VII ecumenic, care a dispus prin canonul 9, ca toate cărţile scrise de către iconoclaşti împotriva Sfintelor icoane, să fie predate Patriarhiei din Constantinopol spre a fi depozitate acolo, împreună cu alte cărţi eretice, iar cei ce le dosesc, dacă sunt clerici să se caterisească, iar dacă sunt mireni sau monahi, să se afurisească. Alte norme în legătură cu Sfintele icoane sunt cele referitoare la modul de a zugrăvi chipul Mântuitorului".

Icoanele sunt făcute aşadar, de mâna omului.Cinstirea care se acordă chipului pictat, trece în mod direct la fiinţă, la original.Vă invit în acest sens să vorbim puţin acum despre Maica Domnului.

Astfel dar, să ne aducem aminte cercetând Sfânta Scriptură (Ieşirea cap.25) că Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să strângă de la popor aur, argint, aramă şi alamă, mătase violetă, stacojie şi vişinie, vison răsucit şi păr de capră, piei de berbeci, piei de viţel şi lemn de salcâm, untdelemn pentru sfeşnic şi aromate pentru mirul de uns şi pentru tămâie şi din acestea să facă un sfânt lăcaş (Cortul mărturiei) în care să aşeze sicriul mărturiei, tablele legii şi vasele sfinte şi să facă doi Heruvimi de aur cu aripile întinse pe care să-i aşeze aici, alături de sfeşnice şi candele şi toate acestea să le facă după cum i-a arătat Dumnezeu lui Moise pe muntele Sinai. (Ieşirea cap.23)

Urmând lui Moise, Solomon a zidit lui Dumnezeu Biserică în Ierusalim, după porunca Lui ,,că cele ce erau în Cortul mărturiei lui Moise şi în Biserica lui Solomon, erau umbra celor ce aveau să fie", după cum ne arată Sfânta Scriptură.
„Căci s-a pregătit Cortul mărturiei. În el se afla altarul tămâierii de aur şi chivotul Aşezământului ferecat peste tot cu aur, în care era năstrapă de aur, care avea mâna, era toiagul lui Aaron ce odrăslise şi tablele legii" (Evrei cap.9)

Prin Sicriul legii vechi, era închipuită Preasfânta Născătoare de Dumnezeu care devine Sicriul noului Aşezământ, devine Sicriul cel adevărat al legii celei adevărate, devine Biserica Sfântă a marelui Dumnezeu, înfăptuindu-se astfel taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, anume întruparea Fiului Lui Dumnezeu, Mântuitorului Hristos din pururea Fecioară Maria, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, cea mai distinsă între femei şi cea mai curată din tot neamul omenesc,

mântuirea dovedită prin credinţa într-un adevăr de credinţă revelat şi proorocit încă din Vechiul Testament.

Personalitatea covârşitoare a Maicii Domnului: Sfânta Scriptură, în Evanghelia Apostolului Luca ne spune despre Buna Vestire (cap.I vers.26,27,28,31,32,33) ,,În a şasea lună a fost trimis îngerul Gavriil de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileea al cărei nume era Nazaret, către Fecioara Maria şi intrând îngerul la Ea a zis: ,,Bucură-te ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu Tine! Binecuvântată eşti Tu între femei. Şi iată, vei lua în pântece şi vei naşte Fiu şi vei chema numele Lui Iisus. Acesta va fi mare şi Fiul Celui Preaînalt se va chema şi Domnul Dumnezeu îi va da Lui, tronul lui David, părintele Său. Şi va împărăţi peste casa lui Iacov în veci şi Împărăţia Lui, nu va avea sfârşit. Astfel dar, a venit Împăratul nostru Iisus Hristos în lume cu trup omenesc, născându-se din Preacurata Fecioara Maria, care prin smerenia, curăţia inimii şi dragostea Ei pentru Dumnezeu, se bucură de mare cinste înaintea Lui, învrednicindu-se totodată de trecerea Ei înaintea Fiului Lui Dumnezeu şi al Ei, fiind mijlocitoare pentru întreg neamul creştinesc care cheamă numele Ei cel sfânt şi se roagă Ei cu credinţă.

Până la sfârşitul veacurilor se cuvine ca Preasfânta Născătoare de Dumnezeu să fie cinstită cu cântări de laudă şi încununată cu coroana rugăciunilor izvorâte din inimile sincere ale credincioşilor creştini iar cerinţele acestora să fie corecte, cinstite, curate, potrivit Evangheliei pentru mântuirea sufletelor noastre.

Parcurgând paginile următoare, sunt convinsă că veţi simţi puterea Maicii Domnului prin icoanele Ei şi forţa covârşitoare, similară puterii lui Dumnezeu.

Veniţi cu toţii, oricine aţi fi, înaintea icoanelor Maicii Domnului! Chemaţi-o în vieţile voastre! Cântaţi-i psalmi şi alte cântări de laudă, precum în cer aşa şi pe pământ! Şi voi, care suferiţi în necazuri cumplite! Către voi îndrept cuvintele acestei cărţi. Maica Domnului îi iubeşte pe oamenii care plâng. Astfel dar, Ea este cu voi! Maica Domnului îi iubeşte pe cei chinuiţi şi prigoniţi! Astfel dar, Ea este cu voi! Fiţi statornici în credinţa Ortodoxă şi nu deznădăjduiţi! Înălţaţi-vă mai presus de bunurile pieritoare ale pământului! Dezlipiţi-vă de tot ceea ce credeţi că poate să vă distrugă sufletele! Căutaţi-o pe Maica Domnului! Puneţi început bun, o nouă rânduială în sufletele voastre, nevăzută oamenilor dar văzută îngerilor! Credeţi aşadar în puterea Ei! După cum ne învaţă Sfânta Scriptură: ,,Cereţi şi vi se va da! Căutaţi şi veţi afla! Bateţi şi vi se va deschide!

Preasfânta Născătoare de Dumnezeu are putere să lucreze oricâte voieşte în Cer

şi pe Pământ. Căci nimeni nu este mai mare după Hristos Dumnezeul nostru! Ea este Maica noastră milosârdă, de milele Ei este plin pământul, Ea este solitoare la Fiul Ei pentru noi, Ea este Atotputernica Apărătoare a neamului creştin ortodox! Astfel, omul (credinciosul) se întâlneşte cu puterea Maicii Domnului prin rugăciune, având o pregătire sufletească şi trupească, iar în caz de nevoie se poate înfăţişa înaintea Împărătesei Cereşti şi fără pregătire. Căci Ea este Maica celor pe care nu-i iubeşte nimeni. Şi mult poate rugăciunea Maicii, înaintea Fiului Său.

Cu sufletul plin de o cerească fericire îi mulţumesc Maicii Domnului-Bogorodiţa mea iubită, că mi-a picurat în suflet din roua harului Său şi mi-a dat să scriu despre Ea, în nevrednicia mea. Deşi de-a lungul vremii am întâmpinat numeroase obstacole în finalizarea acestei lucrări, mărturisesc că i-am iertat din suflet pe toţi cei care nu m-au înţeles şi pe această cale, le mulţumesc tuturor celor care m-au sprijinit. Mulţumesc în mod deosebit mamei mele Feodosia pentru răbdarea, bunăvoinţa şi strădania cu care m-a însoţit în promovarea acestei cărţi, închinată Maicii Domnului. Şi nu pot încheia fără a-mi exprima aici cu bucurie, mulţumirea ce o aduc unui om, unui suflet special care m-a sprijinit permanent. Astfel dar,îi mulţumesc mult preţuitului meu duhovnic preot ieromonah Arsenie, pentru că s-a aflat alături de mine în vremuri grele, căruia îi doresc să strălucească la fel ca Soarele între Părinţi, împodobit fiind cu Preoţia şi îi mulţumesc Împărătesei Cereşti, Născătoare de Dumnezeu şi Pururea Fecioară Maria că mi-a îndreptat paşii pe cale, să pot ajunge cu mulţi ani în urmă-cândva,undeva pe aceeaşi cale pe care acest minunat om a fost chemat să-l slujească pe Dumnezeu Cel în Treime închinat şi slăvit, alături de Maica Preacurata Fecioară Maria, sub al cărui Acoperământ îmi doresc să rămânem având credinţă nestrămutată, alături de toată suflarea ortodoxă, în veci de veci, Amin!

Xenia Negrea
Buna-Vestire 2008

Acatistul tuturor icoanelor Maicii Domnului

Condac 1

Celei mai alese dintre toate neamurile, prea cinstitei Fecioare şi Stăpânei noastre care izvorăşte milă nemăsurată întregii lumi, cu scrieri de laudă proslăvim minunile ei şi apariţia icoanelor făcătoare de minuni. Tu, pururea fericită, nu trece cu vederea bucurie nouă, celor ce te numim: ***Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!***

Icos 1

Arhistrategul Mihail şi toate Puterile Cereşti te slăvesc pe tine Stăpână, ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai cinstită fără de asemănare decât Serafimii, pururea Născătoare de Dumnezeu; şi noi păcătoşii de pe pământ, asemănându-ne Puterilor celor fără de trup şi bucurându-ne de primul cuvânt al bucuriei adus ţie de Arhanghelul Gavriil şi dreapta Elisabeta, împreună cu ei, din adâncul inimilor, cântăm ţie:
Bucură-te, binecuvântată!
Bucură-te, că Domnul este cu tine!
Bucură-te, ceea ce eşti blagoslovită între femei!
Bucură-te, chemarea binecuvântării lui Dumnezeu!
Bucură-te, că Duhul Sfânt a coborât peste tine şi puterea Celui de sus te-a umbrit!
Bucură-te, că ai zămislit în pântece, L-ai născut pe Fiul şi l-ai numit Iisus!
Bucură-te, că cel născut din tine Sfânt este şi se numeşte Fiul lui Dumnezeu!
Bucură-te, că binecuvântat este rodul pântecelui tău!
Bucură-te, Maica Dumnezeului nostru!
Bucură-te, ceea ce ai crezut în săvârşirea celor spuse ţie de la Dumnezeu!
Bucură-te, că auzind aceste proorociri, Duhul tău s-a bucurat întru Dumnezeu Mântuitorul tău!
Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!

Condac 2

Mintea omenească nu poate să înţeleagă cum însuşi Dumnezeu s-a sălăşluit în pântecele Fecioarei şi cum după naşterea Fiului tău, Fecioară ai rămas. Plecându-ne înaintea minunatei taine a întrupării lui Dumnezeu Cuvântul, cu bucurie cântăm ţie, celei ce i-ai dat trupul tău, l-ai hrănit cu lapte şi l-ai purtat pe braţe, cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Icos 2

Toate zilele vieţuirii tale pe pământ au fost după cum a prorocit ţie dreptul Simeon,

când l-ai întâlnit la biserică: ”Iată, prin sufletul tău va trece sabia”. Singura bucurie pe care ai avut-o în lume după suferinţa care repede a trecut, a fost în dimineaţa primei zile după sâmbătă, când cu pace ai auzit glasul Îngerului zicându-ţi: „bucură-te, binecuvântată, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt!”. Şi noi împreună cu El, cu bucurie în glas îţi aducem lauda noastră:
Bucură-te, Născătoarea veşnicului Împărat!
Bucură-te, ceea ce ne-ai odrăslit rodul Vieţii!
Bucură-te, credincioasă roabă a lui Dumnezeu!
Bucură-te, binecuvântarea tuturor neamurilor!
Bucură-te, ceea ce pe toţi ne-ai luat de fii, lângă Crucea Fiului tău!
Bucură-te, că întotdeauna ne arăţi iubirea ta de mamă!
Bucură-te, conducătoarea credinţei creştine!
Bucură-te, ceea ce te rogi pentru noi Fiului tău Hristos Dumnezeul nostru!
Bucură-te, prea binecuvântată şi prea nevinovată!
Bucură-te, ceea ce petreci în slava cerească, împreună cu Dumnezeu!
Bucură-te, că prin curăţia ta străluceşti mai mult decât soarele!
Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!

Condac 3

Cum în multe chipuri tu, Preasfântă Stăpână ai întărit neamul omenesc în credinţa în Dumnezeu şi Fiul tău? Câte icoane ale tale făcătoare de minuni ne-ai dăruit nouă! În chip minunat te-ai arătat în adevăr şi în vise bine cinstitorilor ce s-au nevoit! Cum putem descrie minunile tale? Care glasuri pot înălţa cântări de laudă către tine? Cine nu te înduplecă PreaSfântă Fecioară? Care buze vor tăcea, când de tine se bucură toată suflarea, soborul îngeresc şi neamul omenesc? Nu vom tăcea nici noi nevrednicii, pururea să vestim puterea ta, Născătoare de Dumnezeu şi să cântăm pentru tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 3

Sfântul Ignatie de Dumnezeu purtătorul şi Dionisie Areopagitul privindu-te PreaSfântă Stăpână, n-au găsit cuvinte pentru a descrie strălucirea chipului Tău, bunătatea dumnezeiască şi puterea ta. Aceştia căzând înainte-ţi, nu s-au zdrobit, căci nu toţi te pot privi, Fecioară cerească. Tu, din iubire pentru cei ce cred în Fiul tău, ai îngăduit Sfântului apostol şi evanghelist Luca să înfăţişeze cinstitul tău chip alături de Pruncul Dumnezeu şi Fiul tău, ca tot genunchiul pământesc să se plece ţie şi în toate veacurile toţi privindu-te să-şi înalţe gândurile spre tine, prea binecuvântată Stăpână şi noi păcătoşii, te numim pe tine, ceea ce eşti de toţi cântată:
Bucură-te, că primul tău chip s-a numit: ”Cu voi este binecuvântarea mea şi puterea va dăinui!”

Bucură-te, că ai fost dăruită ţării noastre Rusia în ţinutul Sfântului Vladimir!
Bucură-te, ceea ce prin acest chip luminos, veseleşti cel mai slăvit ţinut Moscova!
Bucură-te, că prin această icoană, neîncetat se dăruieşte binecuvântare şi milă!
Bucură-te, că icoana făcătoare de minuni a săvârşit minuni în oraşul Lido!
Bucură-te, că văzând minunea, apostolii şi credincioşii s-au uimit!
Bucură-te, ceea ce izvorăşti minuni celor ce se închină înaintea acestei icoane!
Bucură-te, ceea ce i-ai învăţat pe apostoli să te numească „PreaSfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-ne nouă!"
Bucură-te, că în vremea vieţuirii tale ai cercetat Sfântul munte al Athosului şi ai ales acest loc bineplăcut ţie ca fiind al tău!
Bucură-te, că ai trimis-o pe Sfânta Nina, cea întocmai cu apostolii, să lumineze ţinutul Ivirului!
Bucură-te, împlinirea celor prorocite şi lauda apostolilor!
Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!

Condac 4

Aducând vrăjmaşului omenesc prigoană asupra creştinilor, chinuind trupurile credincioşilor, tu ai apărut arătându-te lor, întărindu-i în răbdare şi credinţa în Hristos, dăruindu-le duhul înţelepciunii. Şi azi, sfintele muceniţe, miresele lui Hristos - Ecaterina,Varvara şi altele, te însoţesc atunci când poposeşti la aleşii lui Dumnezeu de pe pământ şi cântă cântarea: ***Aliluia!***

Icos 4

Binecredinciosul cneaz Vladimir încredinţându-se, a adus la Hristos poporul rus şi a întemeiat primul sfânt lăcaş de închinăciune din ţinutul Kievului, în numele prea cinstitei tale Naşteri, Stăpâna lumii, dăruind a zecea parte din bunurile sale pentru înfrumuseţarea acestuia. Din acele vremuri şi până astăzi binecuvântările tale şi marea milă se revarsă peste popor. Şi ca un dar nepreţuit al bunei tale voiri, de a alege oraşul Kiev ca fiind un colţ al tău, ai dăruit chipul tău făcător de minuni „Adormirea Maicii Domnului" şi ai îngăduit înălţarea Bisericii în obştea Sfinţilor Antonie şi Teodosie. Cine va putea spune mulţimea oamenilor care cu lacrimi îşi pleacă genunchii înaintea prea cinstitei tale icoane? Care obşte nu aleargă la tine? Cine poate spune toate minunile care se revarsă înaintea icoanei tale? Nici noi nu tăinuim binefacerile tale prea curată şi cu umilinţă te numim:
Bucură-te, că Fiul tău te-a suit de la pământ la cer!
Bucură-te, că înălţându-te spre cele de sus te-ai bucurat de slava dumnezeiască!
Bucură-te, că prin apostolul Toma ai întărit mutarea ta la ceruri!
Bucură-te, prestol dumnezeiesc cel în chipul focului înălţat de pe pământ spre Împărăţia cerească!
Bucură-te, ceea ce ai descoperit prin vedenie marea Lavră Kievo-Pecerska!

Bucură-te, ceea ce ai dăruit maoştele sfinţilor mucenici şi aur pentru zidirea ei!
Bucură-te, ceea ce ai înmânat sfinţilor întemeietori Sfânta ta icoană „Uspenia”!
Bucură-te, că ai săvârşit minune pe locul zidirii bisericii tale curăţindu-l cu foc ceresc!
Bucură-te, lauda monahilor şi a cetelor îngereşti!
Bucură-te, ceea ce preschimbi suferinţa celor ce aleargă la tine în minunată bucurie!
Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!

Condac 5

Aflându-te prea fericită Maică în locaşurile cereşti împreună cu Fiul tău şi văzând suferinţele robilor tăi din ţinutul Kazan, unde credinţa creştină a fost batjocorită de agareni, ai binevoit să arăţi icoana ta prin care s-au proslăvit icoanele tale, oamenii iubitori de Hristos ţi-au cântat cu credinţă: ***Aliluia!***

Icos 5

Arătând minuni tuturor suferinzilor, năpăstuiţilor, obidiţilor şi rătăciţilor credinţă, ai dăruit multmilostivă Stăpână, binecuvântările icoanelor tale făcătoare de minuni, numite: ”Bucuria tuturor celor necăjiţi”, „Potoleşte suferinţa mea” şi „Aflarea sufletelor pierdute”. Cei săraci au vărsat o mare de lacrimi înaintea lor. Care suflet nu a alergat la tine în această viaţă, căzând înaintea icoanelor tale? Care suferinţe nu le-ai transformat în bucurii? Celor aflaţi în primejdii dar care se rugau ţie, cui nu i-ai întins mâna spre ajutor? Îţi mulţumim, ceea ce eşti de toţi cântată, pentru milele pe care le reverşi păcătosului neam omenesc şi din toată inima îţi cântăm cu umilinţă:
Bucură-te, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, „bucuria tuturor celor necăjiţi”!
Bucură-te, Maica milostivirii!
Bucură-te,grabnic ajutătoare a celor aflaţi în necazuri şi supărări!
Bucură-te, bucuria noastră, izbăveşte-ne de tot răul şi potoleşte suferinţa noastră!
Bucură-te, că prin mijlocirea ta, nimiceşti necazurile vremelnice!
Bucură-te, binecuvântare dăruită în Biserică, prin aceste icoane!
Bucură-te, că prin ele izgoneşti negura păcatului ca un stâlp de foc!
Bucură-te, că s-a proslăvit icoana ta numită „Mângâietoarea” în suferinţă şi întristări!
Bucură-te, lauda obştii Athosului şi a ţinutului nostru înaintea icoanei tale ”Bucurie şi mângâiere”!
Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!

Condac 6

Tuturor fiind mângâietoare, credincioşii privesc icoana numită de tine „grabnică ascultătoare” şi se închină înaintea ei nu numai în obştea din mânăstirea Dohiar, dar şi în alte ţinuturi unde este numită: bucură-te a tuturor „grabnic ascultătoare”, care împlineşti cererile cele bune ale celor ce cântă Fiului tău Hristos Dumnezeul nostru: ***Aliluia!***

Icos 6

Puterea Celui Preaînalt, umbreşte pe cei ce cu credinţă şi bunăvoire aleargă la prea cinstitul tău coperământ prea curată Stăpână, că din cele mai vechi timpuri şi până astăzi, tu acoperi cu sfântul tău omofor întregul neam creştinesc şi ţara noastră Rusia cu toate obştile ei. Creştinii de pretutindeni, privind la icoana ta în care te arăţi împreună cu Îngerii, Arhanghelii, cu Înaintemergătorul, cu Teologul şi cu Soborul tuturor sfinţilor, se minunează de mijlocirea ta înaintea lui Dumnezeu pe care o arăţi tuturor celor care cu capul şi genunchii plecaţi te numesc pe tine:
Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău omofor!
Bucură-te, acoperământul şi mântuirea sufletelor obştii!
Bucură-te, înfrumuseţarea sfintelor lăcaşe şi altare!
Bucură-te, binecuvântarea caselor şi a familiilor celor evlavioase!
Bucură-te, înţelepciunea şi ocârmuirea păstorilor Bisericii!
Bucură-te, ceea ce sădeşti temerea de Dumnezeu monahilor şi monahiilor!
Bucură-te, întărirea celor nevoitori!
Bucură-te, ceea ce dăruieşti înţelepciune celor tăinuiţi în mijlocul lumii!
Bucură-te, acoperământul şi binecuvântarea celor lipsiţi!
Bucură-te, apărătoarea celor prigoniţi pe nedrept!
Bucură-te, ajutătoarea neîncetată a celor ce se află în legături şi în temniţă!
Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!

Condac 7

Văzând pescarii pe luciul apei icoana ta din Tihvin purtată de o putere nevăzută şi strălucind mai mult decât soarele, au strigat către Dumnezeu: ”dă-ne nouă acest dar dumnezeiesc, nu ascunde această comoară, căci cu ea nădăjduim să îmbogăţim sărăcia sufletească, şterge lacrimile şi suspinele noastre!”...ca toţi primind cele trebuincioase, să-ţi cântăm ţie prea curată: Bucură-te, Stăpână milostivă, apărătoarea noastră înaintea lui Dumnezeu, a celor ce cântă Fiului tău cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Icos 7

Care dintre credincioşi vizitând ţinutul Moscova nu se pleacă Născătoare de Dumnezeu înaintea prea cinstitelor tale icoane „Iviriţa” şi „De Dumnezeu iubită”? Cine nu se va umili văzând mulţime de oameni care la miez de noapte întâmpină

icoana ta „Iviriţa”? Cine va uita chipul tău „De Dumnezeu iubită”, din cei care în zilele de sărbătoare se mângâie cu el? Nu te depărta de la noi în toată vremea vieţii noastre Maică multmilostivă şi auzi cântarea ce-ţi aducem:
Bucură-te, blajină apărătoare care ne deschizi uşile Raiului!
Bucură-te, că locuitorii Moscovei sunt binecuvântaţi înaintea icoanei tale „Iviriţa”!
Bucură-te, că această icoană este purtată ziua şi noaptea în casele celor suferinzi şi bolnavi!
Bucură-te, că ai săvârşit minuni prin această icoană încă de pe drumul din Athos spre pământul Rusiei!
Bucură-te, că ai poruncit bine cinstitorului Manuil să răscumpere icoana ta din mâinile necredincioşilor care împiedicau întoarcerea ei în ţara Rusiei!
Bucură-te, că această răscumpărare i s-a înapoiat!
Bucură-te, că multe ale tale minuni s-au scris şi s-au proslăvit prin această icoană!
Bucură-te, Împărătească de Dumnezeu iubită nădejdea şi limanul nostru!
Bucură-te, că descoperindu-te cneazului Andrei i-ai arătat locul în care să zidească mănăstirea „Naşterea Maicii Domnului”!
Bucură-te, ceea ce te arăţi în icoană, alături de sfinţi cuvioşi şi muceniţe!
Bucură-te, că prin icoana „De Dumnezeu iubită” ai săvârşit minuni în oraşele Uglice, Tule şi altele!
Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!

Condac 8

Răsăritu-ne-ai ca zarea luminoasă icoana ta făcătoare de minuni „Bucurie neaşteptată” înaintea căreia toţi cei ce se află cufundaţi în păcate, nevoi şi suferinţe îşi pleacă genunchii zicând: „Bucură-te, ceea ce dăruieşti „Bucurie neaşteptată” celor credincioşi”! Şi primind mila ta cântă pentru tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 8

Binevestitorul tău arhanghel Gavriil, trimis fiind de Dumnezeu şi ivindu-se în chip minunat pe pământ, ne-a învăţat să te lăudăm precum îngerii, dăruindu-ne această cântare: ”Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru”. Şi noi aducându-ţi această cântare, prea lăudată, alăturându-ne cetelor îngereşti, te numim:
Bucură-te, ajutătoare milosârdă a creştinilor şi mijlocitoare a celor păcătoşi!
Bucură-te, ceea ce esti mai mărită decât Puterile Cereşti!
Bucură-te, că prin icoanele tale făcătoare de minuni, ai dăruit Sfântului munte Athos, binecuvântare şi înţelepciune!
Bucură-te, că prin icoana ta „Hrănitoarea cu lapte”, s-a împlinit prorocirea Sfântului Sava!

Bucură-te, ceea ce pentru rugăciuniile monahilor din Athos aduse înantea icoanei tale „Înaintevestitoarea”, ai revărsat Bisericii untdelemn din belşug!
Bucură-te, egumenă a mănăstirii .....că ne-ai arătat nouă icoana ta „Cu trei mâini - Troeruciţa”!
Bucură-te, ceea ce eşti prea lăudată înaintea icoanelor tale „Înţelegerea ecle-siarhului”şi „Gherondisa” a căror stareţă eşti!
Bucură-te, că stareţului care citea acatistul înaintea icoanei tale „Acatist”, i-ai grăit din icoană „bucură-te şi tu stareţ al lui Dumnezeu”!
Bucură-te, că icoana „Odighitria” a fost adusă de două ori în chip minunat din mănăstirea „Vatopedu” în mănăstirea „Xenofont”!
Bucură-te, ceea ce în chip de negrăit, ai revărsat minuni în Athos de la icoanele „Pecetluitoarea” şi „Ctitoriţa”!
Bucură-te, hrănitoare milostivă a soţiei împăratului Plachidului, care ai iertat păcatul acesteia când a călcat pe muntele Athos!
Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!

Condac 9

În zilele Sfintelor Paşti, când Biserica prăznuieşte cu bucurie Învierea lui Hristos, ne amintim şi de minunile tale Preacurată, pe care le-ai săvârşit prin icoanele „Izvorul Tămăduirii” şi „Întrezărirea”, iar în chip minunat s-a izbăvit din mâinile necinstitorilor de Dumnezeu, icoana ta numită „Dulcea sărutare”. Pentru aceasta, mulţumind Dătătorului de viaţă, cântăm cu bucurie cântarea: ***Aliluia!***

Icos 9

Ritorii cei mult vorbitori nu se pricep cum să te numească prea curată Stăpână. Şi noi aducem ţie aceste cântări de laudă înaintea icoanelor tale şi cu bucurie te nu-mim:
Bucură-te, „Lumină nepieritoare” şi „Cer binecuvântat”!
Bucură-te, „Pântece fericit” şi „Stea prea luminoasă”!
Bucură-te, „Bucuria Îngerilor” şi „Trei bucurii”!
Bucură-te, milostivă şi „Miluitoarea”!
Bucură-te, „Ochiul care nu doarme” şi „Sporirea minţii”!
Bucură-te, „Chemarea la smerenie” şi „Cheia Înţelepciunii”!
Bucură-te, „Îmblânzirea inimilor învrăjbite” şi „Scăparea de la înnec”!
Bucură-te, „Fecioară nenuntită” şi „Ajutor în naşteri”!
Bucură-te, „Călăuzitoarea păcătoşilor” şi „Tămăduitoarea”!
Bucură-te, „Cuvântul ce s-a întrupat” şi „Ceea ce înainte şi după naştere, Fecioară te-ai aflat”!
Bucură-te, „Bunătatea tuturor” şi „Semistrelnaia”- cu şapte săgeţi!
Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!

Condac 10

Propovăduieşte Novgorodul proslăvita ta apărare, prea curată Stăpână, aducându-şi aminte de zilele de demult în care au năvălit duşmani puternici şi înarmaţi, iar de la icoana ta „Semnul” s-a arătat ajutor binecuvântat lumii, căci aceştia cuprinşi de frică s-au risipit, iar ţinutul tău ocrotit fiind, s-a păstrat întreg şi toţi cu mulţumire cântă ţie: Bucură-te, Stăpână ceea ce ne-ai arătat „Semnul milei tale” şi Mântuitorului cântăm: ***Aliluia!***

Icos 10

Stăpână prea bună, puterea de foc a Celui Preaînalt înfrumuseţează sfânta ta icoană „Rugul aprins” prin care ai săvârşit multe minuni peste tot locul. Căci mintea omenească nu poate cuprinde toate binecuvântările ce izvorăsc din icoanele tale făcătoare de minuni, care s-au săvârşit pe muntele Poceaev, în Censtohov şi în Ahtârko prin icoanele „Feodorovskaia”„Tolgskaia” şi altele, neajungând anii pentru pomenirea lor. Nu tăinuim nici noi binefacerile tale prea binecuvântată şi cu bucurie în inimă îţi cântăm aceste cântări de laudă:

Bucură-te, binecuvântat „Rug aprins” care ne izbăveşti de aprinderea focului!
Bucură-te, Lauda Poceaevului, nădejdea şi liniştea noastră!
Bucură-te, Maica Domnului, mijlocitoare şi apărătoare sârguincioasă ce ne-ai dăruit icoana din „Obnora”!
Bucură-te, Sofie, ceea ce eşti Înţelepciunea dumnezeiască, făcându-se astfel biserici în oraşele Kiev, Novgorod şi altele!
Bucură-te, că ai săvârşit în chip minunat pisania icoanei „Semnul din Obştea Serafim-Ponetaev”!
Bucură-te, că icoana ta din obştea Kievo-Bratski a venit în acest loc şi a rămas până în zilele noastre!
Bucură-te, că obştea monahilor s-a adunat în jurul icoanei tale din Kozelşan!
Buucră-te, că prin icoana ta din Kasperov ai dăruit linişte oraşelor Odessa şi Herson!
Bucură-te, ceea ce ai sfinţit oraşul Vilnios prin icoana ta „Ostrabramskia”, că înaintea acesteia toţi binecinstitorii îşi pleacă genunchii!
Bucură-te, „Zid de nesurpat” şi „Sporitoarea grânelor”!
Bucură-te, „Cântătoarea” şi „Plângătoarea”!
Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!

Condac 11

Preacuvioşii păstori şi toţi credincioşii, întreaga săptămână te laudă prea cinstită, ca pe „Odighitria”’- Călăuzitoarea şi nimeni nu poate să numere icoanele tale din toate ţările creştine. Mai ales te laudă minunatul ţinut din Smolensk pe care l-ai salvat de sub jugul tătar, cu glasul tău poruncindu-i ostaşului Mercurie să lupte cu

vrăjmaşul. Pentru aceasta, toată suflarea te numeşte: Bucură-te, prea bună Odighitrie, minunea şi ascultătoarea lumii, şi cântă Fiului tău: ***Aliluia!***

Icos 11

Ce glas poate să descrie bucuria aleşilor lui Dumnezeu, când tu cu iubire te arăţi lor pe pământ întărindu-i, liniştindu-i şi povăţuindu-i. În ceasul acela Cerul se uneşte cu pământul şi lumina străluceşte mai mult decât soarele, în chiliile prea cuvioşilor. Şi noi păcătoşii amintindu-ne de aceasta şi împărtăşindu-ne cu bucuria cerească a bineplăcuţilor lui Dumnezeu, cu smerenie îţi cântăm:

Bucură-te, că ai poruncit Sfântului Grigorie al Neocezareei să propovăduiască învăţătura Sfintei Treimi!

Bucură-te, ceea ce pe Dositei, prea cuviosul l-ai aşezat să petreacă în post şi rugăciune în Ghetsimani şi l-ai adus la monahism!

Bucură-te, că l-ai salvat pe ucenicul lui Pavel de muncile iadului, arătându-te de două ori prea cuviosului şi învăţându-l rugăciunea pentru cei adormiţi!

Bucură-te, ceea ce l-ai fericit pe Cosma din Maiuma spunându-i ce plăcută îţi este cântarea de laudă: „ceea ce esti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii”!

Bucură-te, că împreună cu apostolii Petru şi Ioan, te-ai arătat vizitându-l pe prea cuviosul Serghie din Rodonej şi ucenicul său Mihei!

Bucură-te, ceea ce de multe ori te-ai arătat prea cuviosului Serafim de Sarov spunându-i să împlinească ultima poruncă, pe pământ, aceea de a construi obştea Serafimo-Diveevo!

Bucură-te, că în ziua BuneiVestiri pe acesta l-ai vizitat împreună cu Apostolul Ioan, cu Înaintemergătorul şi cu douăsprezece fecioare muceniţe, înştiinţându-l de mutarea la cele veşnice!

Bucură-te, că ai binecuvântat-o şi pe smerita monahie Eupraxia!

Bucură-te, ceea ce în chip minunat te-ai arătat în vedenie Sfinţilor: Chiril al Alexandriei, Petru din Athos şi Roman, dulce cuvântătorul şi altor sfinţi prea cuvioşi!

Bucură-te, că prin glasul tău ce iesea din sfânta ta icoană „Edesskia”, l-ai condus în biserică pe Alexie, omul lui Dumnezeu!

Bucură-te, ceea ce cu acelaşi glas ai îndreptat-o pe drumul pocăinţei pe Maria Egipteanca!

Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!

Condac 12

Adâncă binecuvântare reverşi prea curată din icoana ta „Înduioşătoarea”, care se află în obştea mănăstirii Serafimo-Diveevo. Înaintea ei, alesul lui Dumnezeu şi al tău, înaintestătător pe pământul rus - prea cuviosul Serafim, rugându-se te numea

„Bucuria tuturor bucuriilor” şi-ţi cânta fiind zăvorât în pustie, cântecul său: „Slava întregii lumi...” Şi noi impreună cu el te lăudăm prea curată Stăpână şi aducem lui Dumnezeu cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Icos 12

Cântând nenumăratele tale milostiviri, minunile şi apariţiile pe care le-ai dăruit întregii lumi, cu inima umilită cădem înaintea ta Stăpână, multumindu-ţi, lăudându-te şi prea mărind prea sfânt numele tău. Nu-ţi întoarce faţa de la noi, cei ce pierim în păcate, apără-ne şi împacă viaţa noastră, pe cei rătăciţi întoarce-i, pe prunci îi hrăneşte cu duhul bunei cuviinţe, pe cârmuitorii noştrii întăreşte-i şi păstrează-ne în credinţă curată, ca întotdeauna să te lăudăm pe tine, ceea ce eşti mai presus de ceruri şi mai curată decât strălucirea soarelui:
Bucură-te, Fecioară nenuntită şi Împărăteasa Împăraţilor!
Bucură-te, chivot ceresc, ceea ce pe Dumnezeu-Cuvântul L-ai purtat!
Bucură-te, trâmbiţă bine glăsuitoare şi porumbiţă tăcută!
Bucură-te, adânc nemăsurat şi taina cea negrăită!
Bucură-te, izvor nesecat de sfinţenie şi minuni!
Bucură-te, curăţia fecioarelor şi veselia liniştită a mamelor!
Bucură-te, hrănitoarea pruncilor şi apărătoarea văduvelor!
Bucură-te, însănătoşire a celor bolnavi şi izbăvirea celor aflaţi în legături şi în temniţe!
Bucură-te, odihna celor trudiţi şi nădejdea celor deznădăjduiţi!
Bucură-te, nădejdea noastră în viaţa aceasta şi în cea veşnică!
Bucură-te, ceea ce eşti ocrotitoare la trecerea noastră prin vămile văzduhului şi apărătoare la înfricoşata judecată a lui Hristos!
Bucură-te, prea curată Fecioară, slava şi bucuria întregii lumi!

Condac 13 (de trei ori)

O, prea curată Fecioară, Stăpâna cerului şi a pământului, priveşte aceste cântări de laudă pe care le aducem din sufletele noastre învredniceşte-ne pe noi păcătoşii să te putem vedea în locaşurile cereşti, ceea ce eşti slava şi bucuria tuturor bucuriilor, cântându-ţi şi lăudându-te împreună cu Dumnezeu cel în Treime slăvit, cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Apoi se citeşte din nou Icosul 1: „Arhistrategul Mihail şi toate puterile cereşti...” şi Kondac 1: „Celei mai alese din toate neamurile, prea cinstitei Fecioare...”

După aceea, se citeşte această rugăciune:

Rugăciunea Maicii Domnului

O, Preasfântă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, apărătoarea şi acoperământul celor ce aleargă la tine! Vezi-mă din înălţimea cea sfântă a Cerului şi coboară-ţi privirea asupra mea, a păcătosului care cade înaintea prea curatuilui tău chip. Auzi calda mea rugăciune du-o la Fiul tău şi Dumnezeul nostru Iisus Hristos. Înduplecă-l să lumineze sufletul meu cel întristat de păcate cu lumina binecuvântării Sale, să mă izbăvească de toate nevoile, bolile şi suferinţele ce mă împresoară, să-mi dăruiască pace şi linişte, sănătate trupească şi sufletească să împace inima mea suferindă tămăduindu-mi rănile pentru a putea face fapte bune, să cureţe mintea mea care este trasă în jos de grijile acestei vieţi, învăţându-mă să împlinesc poruncile Sale, să mă izbăvească de chinurile cele veşnice şi să mă învednicească de Cerească Sa Împărăţie.

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu! Tu eşti „Bucuria tuturor celor necăjiţi”! Auzi-mă şi pe mine care sunt cuprins de suferinţă, tu ceea ce eşti numită „Potoleşte suferinţa mea”, tu „Rug aprins”, ocroteşte lumea şi pe noi pe toţi, de vătămătoarele săgeţi de foc ale vrăjmaşilor noştri, tu, „Aflarea sufletelor pierdute”, nu mă lăsa să pier în bezna păcatelor mele. După Dumnezeu, în tine îmi este toată nădejdea şi încrederea mea eşti tu. Fii mie apărătoare în această vremelnică viaţă iar în viaţa veşnică, fii mijlocitoare pentru mine înaintea iubitului tău Fiu, Iisus Hristos Dumnezeul nostru! Pe tine, Preasfântă Maică a lui Dumnezeu, prea binecuvântată Fecioară Maria, te voi cânta cu bunăvoire până la sfârşitul zilelor mele. Amin.

Moleben - explicaţie

Moleben = rugăciune

În limba slavonă, cuvântul “Moleben” înseamnă “rugăciune”, de unde şi-a păstrat influenţa rusească, cuvântul “molitva”.

Slujba de Moleben este o slujbă necunoscută încă în cultul ortodox român şi este închinată Preasfintei Treimi, Maicii Domnului şi sfinţilor bineplăcuţi Lui Dumnezeu. Se slujeşte pentru binefacerile primite, pentru anumite bucurii obţinute prin Sfânta Biserică sau de la creştinii binecredincioşi.

Slujba de Moleben se săvârşeşte pentru pogorârea milostivirii lui Dumnezeu asupra omului, atunci când se petrec anumite necazuri sau suferinţe în viaţă în diferite chipuri, ca de exemplu: boli, năpaste, situaţii de criză şi necazuri de orice natură.

Moleben-ul = se oficiază după utrenie.

La slujba de Moleben, la solicitarea persoanelor doritoare se adaugă şi sfinţirea apei.

Icoanele făcătoare de minuni ale Maicii Domnului

1. Icoana: Maica Domnului „Hrănitoarea cu lapte” „Mlekopitatelniţa” - ne rugăm pentru hrănirea mamelor şi pentru ajutor în naşteri

2.Icoana Maicii Domnului „Paramitia - Mângâietoarea” din Vatopedu - ne rugăm pentru liniştire, vindecarea bolilor şi suferinţelor de tot felul.

3. Icoana Maicii Domnului „ Potoleşte întristarea mea” “Utoli moia peceali” - ne rugăm pentru vindecarea bolilor, (mâhnirea, tristeţea, durerea) care cuprind sufletul omului, pentru izbăvirea de patimile care răscolesc inima omului.

4. Icoana Maicii Domnului “Aflarea sufletelor pierdute” “Vzâscanie Poghibşih” ne rugăm pentru dureri de cap, tulburări şi dureri ale ochilor, pentru reîntregirea minţii celor ce au căzut de la dreapta credinţă ortodoxă, pentru căsătorie, pentru cei chinuiţi de păcatul beţiei.

5. Icoana Maicii Domnului din Ivir „ Iviriţa” - ne rugăm pentru a fi apăraţi de foc şi pentru rodirea pământului.

6. Icoana Maicii Domnului din „Kozelşan” “Kozelşanskaia” - ne rugăm pentru tămăduirea diferitelor trauma (leziunui trupeşti).

7. Icoana Maicii Domnului „Atotţiitoarea” - ”Derjavnaia” - ne rugăm pentru adevăr, bucurie sufletească, pentru nefăţărnicia iubirii aproapelui, pentru pacea lumii şi menţinerea ţării.

8. Icoana Maicii Domnului „Cer binecuvântat” - ”Blagodatnoe nebo” - ne rugăm pentru revenirea pe drumul cel bun, călăuzirea spre Împărăţia Cerului.

9. Icoana Maicii Domnului „ călăuzitoarea păcătoşilor “ - ”sporuciniţa gresnâh” - ne rugăm pentru lăsarea şi iertarea păcatelor celor ce sunt întunecaţi la minte (îndreptarea lor), ne rugăm pentru izbăvire de mâhnire, tristeţe şi necazuri sufleteşti.

10. Icoana Maicii Domnului „ Cuvântul ce s-a Întrupat” „Slovo ploti bâsti” - ne rugăm pentru ajutor în naşteri grele, în aşteptarea noului născut.

11.Icoana Maicii Domnului „Feodorovskaia” - ne rugăm pentru ajutor în naştere grea.

12. Icoana Maicii Domnului „Cernigovskaia” - ne rugăm pentru vindecarea paraliziei, a bolilor de picioare, pentru izbăvirea de năpădirea duhurilor necurate, în dispute, ne rugăm pentru ferirea de moarte subită (nepregătiţi).

13. Icoana Maicii Domnului „Lumină nepieritoare” - ”Neuviademăi Ţvet” - ne rugăm pentru o viaţă (trăire) dreaptă şi curată pentru alegerea celui potrivit în căsătorie (soţ, soţie). Rugăciunea curată şi arzătoare către această icoană, ajută în toate problemele familiei. Se săvârşesc numeroase vindecări ale bolnavilor.

14. Icoana Maicii Domnului din „Murom” - ”Muromskaia” - ne rugăm pentru a obţine duhul înţelepciunii, al bunei cuviinţe, al blândeţii, al curăţiei şi al adevărului, ne rugăm pentru izbăvirea şi îngrădirea creştinismului.

15. Icoana Maicii Domnului ”Izvorul tămăduirii” - ”Jivonosnâi istocinic” - ne rugăm pentru tămăduirea suferinţelor trupeşti, pentru izbăvirea de patimi şi neputinţe (prostie, beţie). Cei care se roagă cu credinţă, primesc vindecare. Ne mai rugăm pentru a dobândi duhul înţelepciunii.

16. Icoana Maicii Domnului „Potirul nesecat” – Neupivaemaia ceaşca” - ne rugăm pentru izbăvirea de păcatul beţiei, revenirea memoriei, înţelepciune.

17. Icoana Maicii Domnului „Cuvine-se cu adevărat”- “Axioniţa, miluitoarea” - „ Dostoino esti” - ne rugăm pentru tămăduirea bolilor sufleteşti şi trupeşti, pentru ajutor în săvârşirea oricărui lucru bun.

18. Icoana Maicii Domnului „De Dumnezeu iubită” - Bogoliobskaia” - ne rugăm pentru izbăvirea epidemiei de ciumă, holeră.

19. Icoana Maicii Domnului din Vladimir „Vladimirskaia” - ne rugăm pentru întărirea credinţei ortodoxe, pentru izbăvirea de eresuri şi a răscolului, pentru izbăvirea de cotropitori, pentru împăcarea celor învrăjbiţi, pentru apărarea ţării şi ne mai rugăm pentru izbăvirea grijilor părinteşti.

20. Icoana Maicii Domnului din Tihvin „Tihvinskaia” - ne rugăm pentru vindecarea orbilor, a posedaţilor, pentru tămăduirea bolilor la copii, pentru tămăduirea slăbănogilor, paralizaţilor, pentru salvarea de invazia războinicilor, ne rugăm pentru cei prăbuşiţi, pentru izbăvirea de închisoare (temniţă).

21. Icoana Maicii Domnului „Cu trei mâini” - „Troeruciţa” - ne rugăm pentru tămăduirea bolilor de mâini, de picioare, pentru linişte sufletească, pentru izbăvire de incendii (foc).

22. Icoana Maicii Domnului din „Kasperov” - „Kasperovskaia” - ne rugăm pentru a dobândi smerenie, înţelepciune, pentru duhul dragostei şi al înţelegerii, pentru ascultarea copiilor, celor năpăstuiţi răbdare, obidiţilor frică ce Dumnezeu, ne rugăm pentru duhul cumpătării, duhul milostivirii, al adevărului, duhul curăţiei, ajutor bătrânilor, hrănitoarea pruncilor, ne rugăm pentru ajutor în toate nevoile.

23. Icoana Maicii Domnului din „Ahtârco” - „Ahtârskaia” - ne rugăm pentru izbăvire de necazuri şi ajutor în diverse trebuinţe.

24. Icoana Maicii Domnului din „Kazan” - „Kazanskaia” - ne rugăm pentru vindecarea orbilor, boli de ochi, pentru ajutor în vremuri grele, pentru binecuvântarea celor ce se căsătoresc, ne rugăm pentru izbăvirea de închisoare.

25. Icoana Maicii Domnului din „Poceaevo” - „Poceaevskaia” - ne rugăm pentru înlăturarea eresurilor şi a răscolului, pentru tămăduirea bolilor de ochi şi orbire (atât cea trupească, cât şi cea sufletească), ne rugăm pentru eliberarea celor întemniţaţi.

26. Icoana Maicii Domnului „Odighitria” - „Smolenskaia” – este îndrumătoarea celor ce călătoresc pe uscat şi în aer.

27. Icoana Maicii Domnului „ Înduioşătoarea” - Bucuria tuturor bucuriilor” - „Umilenie” - „Radostei vseh radostei” - icoana înaintea căreia se ruga Sfântul Serafim de la Sarov pentru tămăduirea neputinţelor.

28. Icoana Maicii Domnului din „Tolg” - „Tolgskaia” - ne rugăm pentru ploaie (în vremuri de secetă), ne rugăm pentru îmbelşugarea roadelor pământului.

29. Icoana Maicii Domnului „Îmblânzirea inimilor învrăjbite” - „Semistrelnaia - cu 7 săgeţi” - ne rugăm pentru tămăduirea şchiopilor, a scleroticilor, pentru împăcarea

învrăjbiţilor, pentru izbăvirea de holeră, pentru a fi apăraţi de incendii (foc), ne rugăm pentru îndepărtarea gândurilor vrăjmaşe de sinucidere.

30. Icoana Maicii Domnului „Adormirea” - „Uspenie”(Kievo-Pecerskaia) - ne rugăm pentru ajutor în necazuri şi diferite nevoi ale vieţii.

33. Icoana Maicii Domnului din „Donsk”-„Donskaia” - ne rugăm pentru apărare şi ajutor în armata ortodoxă.

34. Icoana Maicii Domnului din „Kaluga” - „Kalujâskaia” - ne rugăm pentru tămăduirea slăbănogilor, pentru vindecarea bolilor de urechi (a surzilor).

35. Icoana Maicii Domnului „Rugul aprins” - „Neopalimaia kupina” – ne rugăm pentru izbăvirea de foc, de incendii.

36. Icoana Maicii Domnului „Semnul” din Kursk „Znamanie” - ne rugăm pentru vindecarea orbilor, izbăvire de holeră şi victorie în războaie.

37. Icoana Maicii Domnului „Dătătoare de viaţă” - „Jiznepodatelniţa” - ne rugăm pentru tămăduirea bolilor de ochi, boli de cancer şi boli de picioare.

38. Icoana Maicii Domnului „Semnul” - „Znamenie” din „Novgorod” ne rugăm pentru daruri şi înlăturarea sărăciei, îndepărtarea duşmanilor şi a duhurilor rele.

39. Icoana Maicii Domnului „Tămăduitoarea” - „Ţelitelniţa” - ne rugăm pentru tămăduirea diferitelor boli.

40. Icoana Maicii Domnului „Chemarea la smerenie” Prizâri na smirenie” - ne rugăm pentru ajutor în necazuri, vindecarea orbilor şi izbăvire de holeră.

41. Icoana Maicii Domnului din „Barsk” - „Barskaia” - ne rugăm pentru ajutor în toate nevoile şi suferinţele din viaţă.

42. Icoana Maicii Domnului din „Ierusalim” - „Ierusalimiteanca” - ne rugăm pentru ferirea de incendii, izbăvirea de holeră, pentru izbăvirea animalelor bolnave, pentru tămăduirea orbilor şi a paraliziilor.

43. Icoana Maicii Domnului „Sporitoarea grânelor” - ne rugăm pentru izbăvirea de secetă, pentru îmbelşugarea roadelor pământului, pentru înlăturarea foametei.

44. Icoana Maicii Domnului „Bucuria tuturor celor necăjiţi” - „Vseh scorbiasih radosti” - ne rugăm pentru cei obidiţi, înjosiţi, pentru cei chinuiţi, pentru izbăvirea de patimi grele, pentru vindecarea bolilor de gât, a tuberculozei, a ologilor.

45. Icoana Maicii Domnului „Grabnic ascultătoare” - „Scoroposluşniţa” - ne rugăm pentru tămăduirea orbilor, şchiopilor, ologilor, scleroticilor, pentru eliberarea celor ce se află prizonieri, ne rugăm pentru protejarea corăbierilor.

46.Icoana Maicii Domnului „Bucurie neaşteptată” - „Neceainaia radosti” - ne rugăm pentru iertarea păcatelor, vindecarea surzilor.

47. Icoana Maicii Domnului „Scaparea de la înec” - “Spasitelniţa utopaioşih” - ne rugăm pentru cei ce călătoresc pe ape.

48. Icoana Maicii Domnului ”Trei bucurii” - „Treh radostei” - ne rugăm pentru cei obidiţi, pentru eliberarea celor închişi, pentru întoarcerea celor pierduţi.

49. Icoana Maicii Domnului din „Ozerean” - „Ozereanskaia” - ne rugăm pentru vindecarea suferinţelor sufleteşti şi trupeşti. Unde medicina se află neputincioasă, icoana ajută în vindecarea fracturilor şi a traumelor de tot felul.

50.Icoana Maicii Domnului „Zid de nesurpat” - „Neruşimaia stena” – ne rugăn pentru izbăvirea de necazuri şi suferinţe, pentru pacea lumii, pentru luminarea şi mântuirea sufletelor noastre.

51.Icoana Maicii Domnului „Acoperământul” - „Pocrov” - ne rugăm pentru apărare şi acoperământ, Împărătesei cereşti.

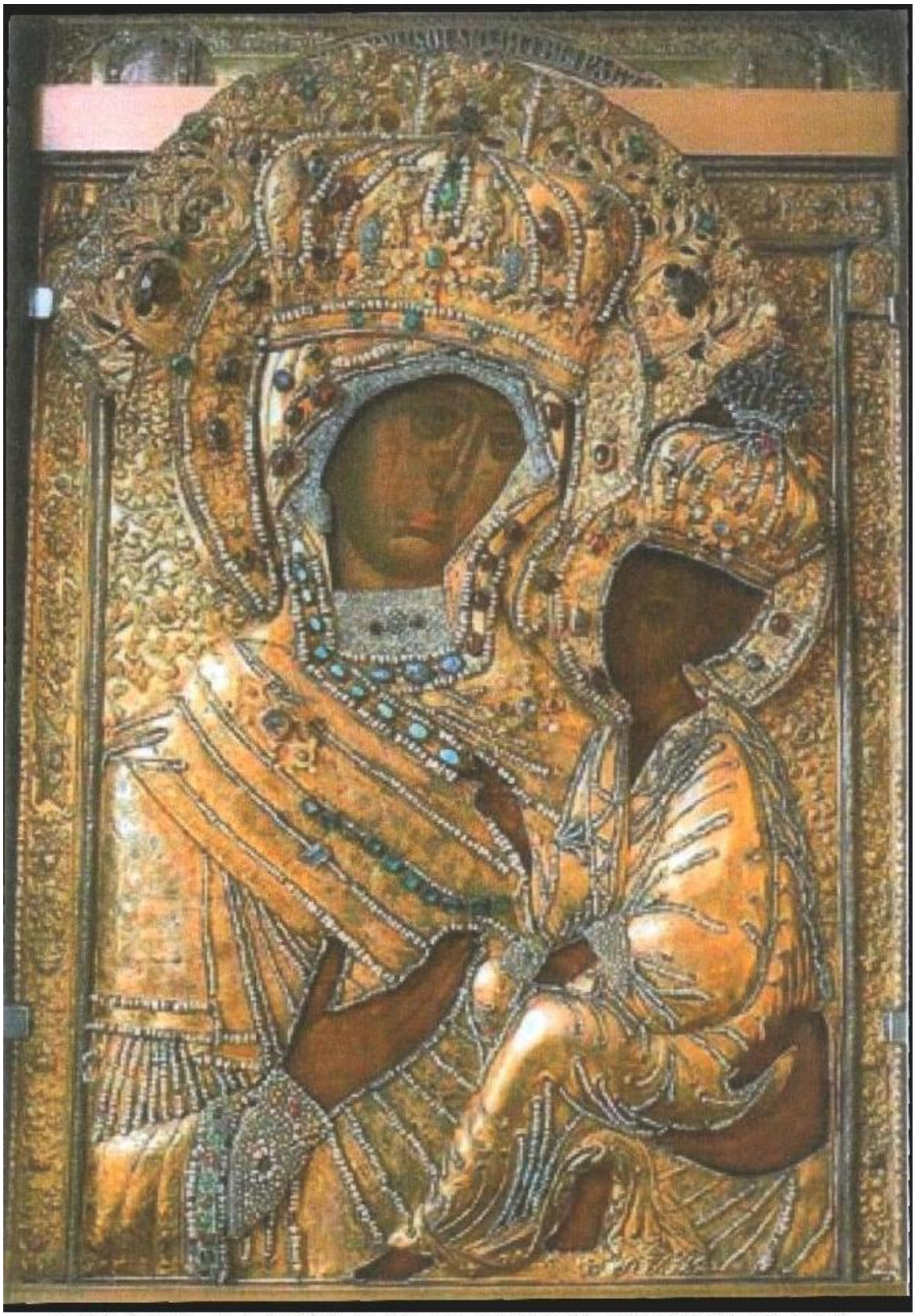

ICOANA: MAICA DOMNULUI "TIHVINSKAIA"
RUSIA - LENINGRAD

Icoana: Maica Domnului “Tihvinskaia”din Rusia-Leningrad

Rusia
Regiunea Leningrad
Oraş Tihvin
Str. Tihvinskaia, 1
Mănăstirea de călugări “Adormirea Maicii Domnului” din Tihvin.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului Odighitria (care în traducere greacă înseamnă “ călăuzitoarea “ - “cea care indică drumul”) a fost pictată după tradiţie, de Sfântul Apostol şi Evanghelist Luca, în vremea vieţuirii Fecioarei Maria pe pământ. Sfântul Luca a trimis icoana împreună cu textul Evangheliei şi Faptele Sfinţilor Apostoli în dar, conducătorului Antiohiei, Teofil.

Mai târziu, în veacul V, icoana s-a arătat în Constantinopol, unde în cinstea ei a fost construită celebra biserică relicvar din Vlaherne, devenind protectoarea obiectelor sfinte ale Bizanţului “primul Imperiu Ortodox”.

În anul 1383, după 70 ani de la căderea Constantinopolului “această icoană Odighitria, a fost luată cu îngăduinţa lui Dumnezeu şi mutată în Rusia. Icoana Maicii Domnului, în chip minunat s-a ascuns prin văzduh în Ţarigrad şi s-a descoperit pescarilor, deasupra lacului Ladojski, în rând cu vechea capitală a Rusiei, «Bătrâna Ladoga ».

Patriarhul Constantinopolului a ascultat mărturiile negustorilor din Novgorod şi descrierea chipului minunat, cât şi relatările despre apariţia icoanei în Rusia, cea care s-a întors din Bizanţ pentru totdeauna «datorită mândriei, urii împotriva aproapelui şi neadevărul poporului».

În pământul din Tihvin, icoana şi-a schimbat repede locul, în urma victoriei armatelor ruse, aflate sub conducerea cucernicului cneaz Dimitrie Donski (din Don).

Letopiseţul vorbeşte cu certitudine: În vara anului 6891 de la Facerea lumii, în ziua de 26 iunie (9 iulie, 1383 după Hristos) a apărut «Preacinstitul Chip Odighitria » în regiunea Marelui Novgorod, numind-o Tihvin. Aici, pe malul râului Tihviniki s-au adunat preoţii cu mult norod, şi în urma săvârşirii slujbelor sobornicești cu deosebită râvnă, icoana s-a coborât, aşezându-se pe mâinile rugătorilor. De îndată, cei prezenţi au dus icoana în biserică. În aceeaşi zi au tăiat pădurea şi au reuşit să împletească 3 cununi pe care le-au aşezat în locul de strajă, iar după ce l-au slăvit pe Dumnezeu, oamenii s-au împrăştiat până dimineaţă, la casele lor. Însă cei care au rămas de strajă, cuprinşi fiind de oboseală, au adormit. Deşteptându-se, au descoperit că nici icoana, nici buşteanul, nici surcelele de la buştenii deşi dărâmaţi şi tăiaţi, nu mai existau. S-a strâns norodul. Pierzând icoana, cu toţii au început să plângă cu amar şi au început a căuta icoana, pretutindeni. Dar – o minune ! – icoana a fost descoperită pe celălalt mal al râului. Împreună cu buşteanul pregătit pentru tăiere şi toate celelalte. Astfel, icoana singură şi-a ales definitiv locul unde să fie aşezată.

Prima biserică s-a menţinut vreme de şapte ani, după care a luat foc într-o noapte, datorită lumânărilor. Icoana făcătoare de minuni s-a salvat în chip minunat, ea fiind găsită nu departe, într-un enupar. Biserica a ars de trei ori şi tot de trei ori a fost reconstruită, icoana rămânând teafără la fiecare încercare.

Proslăvirea icoanei şi minunile săvârşite, s-au răspândit până departe, peste hotare, iar în anul 1507 la porunca ţarului Vasile III, a fost fondată biserica din piatră cu hramul «Adormirea Maicii Domnului », având cinci turle care pot fi observate din orice direcţie.

În anii noştri, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, primeşte denumirea de «Tihvinskaia».

Biserica « Adormirea Maicii Domnului » din Tihvin, a reprezentat prototipul măreţei biserici a statului, Soborul «Adormirea Maicii Domnului» din Kremlin-Moscova. Cnezii şi ţarii Moscovei, întotdeauna s-au îndreptat spre icoană şi mănăstire, cu o atenţie deosebită. În afara duhovniciei, mănăstirea deţinea şi o altă însemnătate datorită amplasării, fiind situată la nord-vestul graniţei Rusiei. De nenumărate ori, mănăstirea a fost supusă năvalei cotropitorilor de pământuri.

Sfârşitul anului 1613, a devenit eroic pentru detaşamentele ruse şi poliţia populară din Tihvin. Şi anume, în cel mai greu ceas, atunci când duşmanul a primit întăriri şi era pe cale de a deveni biruitor, Protectoarea Cerească din nou şi-a arătat Acoperământul Său, în ziua de 15 septembrie, anul 1613, când apărătorii mănăstirii au rupt definitiv detaşamentele de intervenţie suedeze. Momentul ruperii trupelor a avut loc atunci când asediaţii au ieşit la peretele mănăstirii cu icoana «Maicii Domnului Tihvinskaia» (din Tihvin). Maica Domnului a săvârşit minunea; după cum s-a aflat ulterior din relatările prizonierilor suedezi, «care cuprinşi fiind de frică, au văzut cum spre mănăstire, vin ajutoare ale armatei ruse din toate părţile, iar aceştia înspăimântaţi, au luat-o la fugă ».

Protecţia Maicii Domnului şi minunile icoanei din Tihvin nu au încetat pe pământul nostru. În luna iunie a anului 1812, arhimandritul mănăstirii, Samuil, a binecuvântat detaşamentul Rusiei care se pregătea pentru războiul cu Napoleon, cu o copie a icoanei făcătoare de minuni. Copia icoanei a însoţit detaşamentul în luptele victorioase şi a primit denumirea de «Icoana Maicii Domnului din Tihvin, însoţitoarea în război».

La mijlocul anilor 20 ai veacului XX, mănăstirea a fost închisă şi distrusă. În timpul marelui război pentru Patrie, Tihvin a devenit arena luptelor crude cu acaparatorii fascişti, care încercau să închidă de jur împrejur Leningradul, a doua verigă de blocaj. Ocupând în luna noiembrie, anul 1941, oraşul Tihvin, fasciştii au furat din mănăstire toate icoanele vechi, printre care se afla şi icoana Maicii Domnului «Tihvinskaia» (din Tihvin). Icoana a nimerit în Pskov care era ocupat, iar în anul 1944, în Riga. Răpitorii nădăjduiau să obţină susţinere din partea ortodocşilor, "redând" icoana pentru o perioadă de timp bisericilor, pentru săvârşirea slujbelor dumnezeieşti în teritoriile ocupate. Însă la plecare, hitleriştii nu au apucat să ia şi chipul făcător de minuni.

Şi iată că din Riga prin Liepa, Gdansk, Kahlen şi Praga, peste lagărul emigranţilor şi greul izgonirii, cu riscul pentru viaţa sa şi salvarea icoanei, a salvat-o şi a dus-o în S.U.A., episcopul de atunci din Riga şi viitorul arhiepiscop de Chicago şi Minneapolins, Ioan. În toţi anii de constrângere, icoana s-a păstrat cu grijă de către episcop, care a lăsat prin testament, ca icoana să fie readusă în Patrie, atunci când Rusia va fi eliberată de puterea ce voia exterminarea creştinismului. Păstrătorul de azi al icoanei, fiul episcopului Ioan, protoiereul Serghie Garklaus, fiind încă tânăr, în vremea războiului, pe umerii săi a purtat icoana, literalmente peste foc şi apă.

Icoana făcătoare de minuni, sfinţenia întregii lumi ortodoxe, iată că deja de 60 ani se află în păstrare la părintele Serghei, în oraşul Chicago statul Illinois.

În anul 1995 s-a început întemeierea mănăstirii de călugări «Adormirea Maicii Domnului» din Tihvin, iar în primăvara anului 2003 s-a ajuns la o înţelegere comună, de a se reîntoarce icoana din Tihvin, în mănăstirea natală.

Icoana se arată în mănăstire pe 26 iunie, în ziua prăznuirii Ei.

ICOANA: MAICA DOMNULUI "TIHVINSKAIA"
(într-o altă interpretare)

Icoana: Maica Domnului “Tihvinskaia” din Rusia-Moscova

Rusia
Moscova
Biserica “Naşterea Maicii Domnului”
în Vechiul Simonov
strada: Vastocinaia (Nordului) 6

Copia icoanei Maicii Domnului din Moscova este una dintre cele mai cinstite icoane din Rusia, fiind chip făcător de minuni.

Icoana Maicii Domnului «Tihvinskaia» a apărut în vara anului 1383, în împrejurimile Novgorodului. Datele despre icoana din Tihvin, evidenţiază patru apariţii succesive ale icoanei. Pe locul din urmă (râul Tihvinka) în anul 1560, a fost intemeiată mănăstirea din Tihvin. Despre icoana protectoare au vorbit eşecurile suferite de către asediatorii suedezi (1613-1615).

În anul 1658 a fost înfiinţată cea mai de seamă redacţie în care a fost inclusă legendara istorie bizantină a icoanei: ea a început să fie asemănată cu « Odighitria » din Constantinopol, apărută în Tihvin. Atunci s-a stabilit slujba de pomenire, în ziua apariţiei icoanei, pe 26 iunie.

Până în anul 1941, ea s-a găsit în mănăstirea din Tihvin, îar în zilele noastre, icoana se află în biserica « Sfânta Treime » din Chicago, şi în curând va fi restituită (se va întoarce) mănăstirii « Adormirea Maicii Domnului » din Tihvin.

Prăznuirea icoanei are loc în ziua de 26 iunie.

Icoana: Maica Domnului “Tihvinskaia” din Ucraina

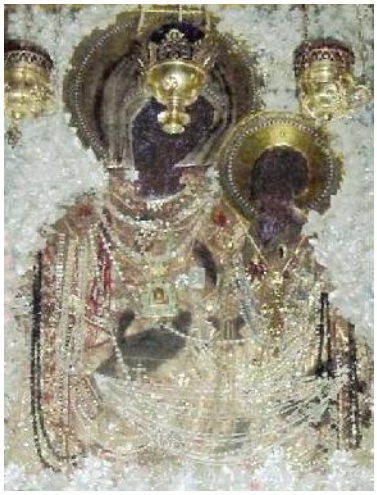

Ucraina
Oraşul Dnepropetrovsk
Strada Cicerina 171
Sfânta mănăstire de maici din Tihvin

Mănăstirea din Tihvin a fost întemeiată de monahia Feonila în anul 1866, conform spuselor bătrânului stareţ. Descoperirea ei este însoţită de o serie de evenimente minunate în care Preasfânta Fecioară Maria şi-a exprimat dorinţa Sa, de a se construi mănăstirea în care să fie aşezată icoana făcătoare de minuni, de mare preţ.

Mănăstirea a fost construită de către negustorii din Dnepropetrovsk în cinstea icoanei Maicii Domnului din Tihvin, iar chipul Său făcător de minuni pe care l-a indicat Împărăteasa Cerului, a fost mutat în anul 1867 din oraşul Tihvin în Ecaterinoslav.

Acest chip minunat copia (XVI) pictat de către Sfântul Apostol Luca, a arătat numeroase minuni: bolnavii se tămăduiau, posedaţii se uşurau de chinuri. Această icoană a fost singura care a rămas intact în rândul bisericilor mănăstirii, care au fost incendiate de tătari, înnegrindu-se doar puţin.

În ultimii 40 de ani, această icoană de mare însemnătate s-a păstrat în mănăstirea de maici din Tihvin, aflându-se în prima coloană din dreapta a soborului Catedralei «Sfânta Treime».

În perioada regimului sovietic, mănăstirea din Tihvin a fost închisă, iar astăzi este vremea ei de prosperitate.

În ziua de 9 iulie, anul 1999, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Tihvin a fost restituită mănăstirii şi continuă să-şi arate puterea sa şi în zilele noastre.

Prăznuirea icoanei are loc în ziua de 26 iunie.

Icoana: Maica Domnului “Jisnepodatelniţa” – “Dătătoare de viaţă”

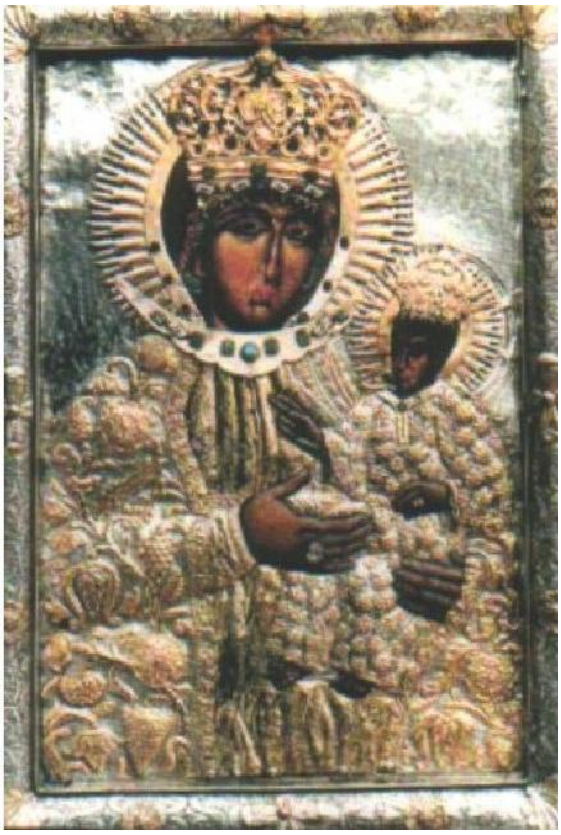

Ucraina-regiunea Rovensk
Mănăstirea de călugări „Sfânta Treime” din Mejirici

Icoana a fost pictată în veacul XIV şi adusă în dar de Patriarhul din Vselensk cneazului Ostrojskii, ca binecuvântare pentru păstrarea dreptei credinţe - Ortodoxia.

Acest chip al Maicii Domnului i-a însoţit pe cnezii Ostrozskii în toate cruciadele şi în familia Ostrozskii s-a pecetluit credinţa că toate victoriile lor din timpul războaielor purtate, se datorează protecţiei chipului făcător de minuni.

Cneazul Ianuş-Ostrozskii a dăruit această icoană mănăstirii din satul Mejirici, iar în biblioteca mănăstirii se afla o carte cu scriere de mână în care erau consemnate toate minunile care s-au săvârşit de la această icoană.
Despre minunile icoanei se păstrează mărturie, darurile fixate pe icoană în partea din spate.

În anul 1779 a avut loc un ritual catolic-încoronarea icoanei. Pe Maica Domnului şi pe Mântuitor au fost aşezate coroane pregătite în Roma, făcute din aur şi metale preţioase.

În anul 1866 după revenirea acestei mănăstiri la biserica pravoslavnică, imperatoarea Maria Feodorovna a dăruit icoanei o garnitură din argint, înfrumuseţată cu 12 perle.

De această icoană sunt legate numeroase tămăduiri şi anume: boli de ochi, cancer şi boli de picioare.

ICOANA: MAICA DOMNULUI “CIMEEVSKAIA”

Icoana: Maica Domnului din Cimeevo, Rusia – “Cimeevskaia”

Rusia
Regiunea Kurgan
Sat Cimeevo

Numai în ultimii ani au început să se adune în eparhie de la oamenii care s-au închinat Maicii Domnului din Cimeevo, mărturii scrise ale minunilor săvârşite de Ea – pentru canonizarea icoanei, adică pentru a putea fi trecută în rândul icoanelor făcătoare de minuni după pravilele bisericeşti.

Minunile au început încă din vechime după cum spune legenda, în urmă cu 300 de ani. Anume atunci pe malul unui mic râu – Nieap – pe afluentul Tobola a poposit de la sine o icoană mare care semăna după felul în care era pictată, cu chipul Maicii Domnului din Kazan.

Cimeevo aparţinea cândva raionului Ialutarov din gubernia Tobol. Având în vedere existenţa în Tobol a centrului duhovnicesc din Sibir, datele despre chipul făcător de minuni al Maicii Domnului din Kazan şi deasemenea asemănările iconografice şi stilistice – confirmă cu încredere originea siberiană a icoanei Maicii Domnului.

La jumătatea secolului al XVII-lea, timp în care se presupune că a fost creată, în Tobol funcţionau câţiva pictori iconografi, meşteri ai unui înalt nivel, lucrările lor având nu puţine asemănări cu icoana din Cimeev. Dacă ţinem seama de aceste presupuneri ale credincioşilor, atunci icoana a venit pe apă pe Tobol în Nieap în

sensul invers de curgere al apei. Mergând în rând cu ea, oamenii au putut-o aduce în regiunea de lângă oraş unde se aflau multe biserici mari în acea vreme.

În afară de aceasta se povestesc şi alte minuni. Legenda vorbeşte despre incendiul din interiorul bisericii, unde în cenuşă icoana a rămas intactă la locul ei. Dacă cineva pune la îndoială acest fapt petrecut în vechime, atunci întâmplarea ce a avut loc în anii ultimului război este relatată de locuitorii satului, din acel timp. S-a hotărât construcţia unei noi biserici pe locul bisericii arse (în depozitul de cereale). Oamenii au aşezat icoanele şi uneltele de lucru în altar însă «Negricioasa» - «Cernolicuio» (cum este numit aici chipul Maicii Domnului) n-a putut fi urnită din loc.

Preşedintele Sovietului injura de mamă, l-a hulit pe Dumnezeu şi ameninţa că dimineaţa va veni cu toporul să distrugă icoana. Noaptea însă i s-a declanşat o puternică hemoragie şi după câteva zile a murit.

Depozitul de cereale s-a aflat în biserică până în anul 1947. În urma fierbinţelii produse de cereale, au putrezit plăcile de podea, însă icoana binecuvântată şi iconostasul aurit, lucrat de Anatoli Prohorovici Krecetov cunoscutul meşter, s-au păstrat fără pierderi. Însăşi biserica a rezistat mai mult de 100 de ani, chiar dacă după o asemenea perioadă s-au dărâmat şi bisericile din piatră. Până la închiderea ei, lumea venea să se roage la porţile ogradei. Nu se întrerupea nici şuvoiul pelerinilor.

Prăznuirea pe 4 noiembrie (22 octombrie stil vechi).

Icoana Maica Domnului din Jadov «Jadovskaia-Kazanskaia»

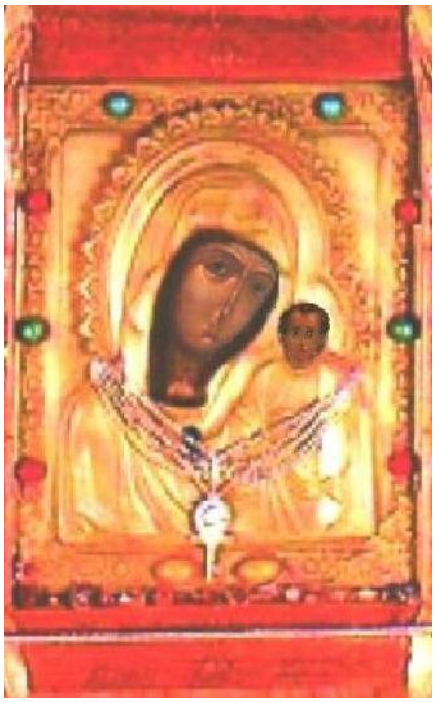

Rusia
Regiunea Ulianov
Raionul Barâş
Pas. Samarodki

Mănăstirea de călugări – Maica Domnului
« Kazanskaia – Jadovskaia »

Locul unde se întinde mănăstirea nu a fost ales întâmplător. El a fost indicat de însăşi Maica Domnului prin apariţia chipului Ei făcător de minuni.

După consemnările diferitelor publicaţii şi documente ale tradiţiei, la sfârşitul secolului al 17-lea, în satul Ivanov care se mai numeşte şi Rumiantev şi segăseşte în Pustia în 7 verste, trăia un oarecare bătrân pe nume Tihon şi care suferea de 20 de ani de boala slăbănogirii. Acesta nicidecum nu se putea folosi de mâini şi picioare astfel încât fără ajutorul unui susţinător nu se putea ridica nici cum, iar de mers nu putea fi vorba. Însă crezând şi nădăjduind în puterea lui Dumnezeu el niciodată nu a cârtit pentru starea sa, ci totdeauna se ruga cu sârguinţă lui Dumnezeu şi Preacinstitei Sale Maici şi în rugăciunea lui din inimă, cerea să fie eliberat de aşa o boală grea.

Într-una din nopţile anului 1698, atunci când suferindul se găsea neputincios, răpus fiind de povara bolii, el s-a descurajat şi a căzut în deznădejde în ceea ce priveşte vindecarea sa.

Deodată în noapte, a vut o vedenie în care i-a apărut o fecioară cu chip blajin care atingându-se de umărul lui îi spuse: « Scoală-te robul lui Dumnezeu Tihon şi du-te în satul Jadov în poiana care se află la izvorul Samarodka. Acolo, la cheile izvorului vei vedea icoana Maicii Domnului din Kazan. Ia din acest izvor apă, bea şi vei primi eliberare de îndelungata ta suferinţă».

Spunând acestea, fecioara a dispărut şi Tihon înfricoşându-se n-a mai putut să adoarmă şi până la terminarea nopţii cugeta întrebându-se şi încercând să găsească răspuns la vedenia pe care a vut-o.

În sfârşit, după o lungă cugetare el a presupus că acesta a fost un oarecare vis simplu de noapte şi nu i-a acordat importanţă.

A doua noapte înainte de ivirea zorilor când Tihon tocmai a aţipit, din nou a avut o vedenie în care i-a apărut fecioara şi cu un oarecare reproş îi spuse: « Ei, ce-i cu tine Tihon de nu crezi în cuvintele mele şi nu vrei să mergi la locul pe care ţi l-am indicat? Scoală-te, îmbrăcate şi du-te la locul unde ţi-am spus. Acolo vei găsi marea milosârdie a lui Dumnezeu pentru tine şi binecuvântatul ajutor al Maicii Domnului care va fi proslăvită în acel loc, de mulţi creştini ».

Bolnavul a privit-o pe fecioară şi încurajându-se i-a spus : « Cum pot eu să mă scol când eu sunt tot slăbănogit şi nu depind de mâinile şi de picioarele mele ?»

Atunci fecioara apropiindu-se mai mult de aşternutul bolnavului s-a atins de umărul lui şi i-a spus : «Ştiu că tu eşti slăbănogit şi ai nevoie de ajutor de sus dar crede în Dumnezeu şi recunoaşte greşeala pentru neîmplinirea sfintei Lui porunci şi vei primi tămăduire».

Tihon, după aceea , într-o clipă s-a trezit şi fără voia sa a sărit din aşternut făcându-şi semnul Sfintei cruci, s-a îmbrăcat şi nespunând nimic celor din casă, a plecat în grabă spre satul Jadov, la locul indicat.

Aici, el toată ziua a umblat de-a lungul râului căutând să descopere cheile izvorului unde se afla Sfânta icoană însă nu a putut-o găsi şi după mult efort, s-a întors acasă cu mare mâhnire în suflet, că nu a găsit sfinţenia ce i-a fost înştiinţată.

În afară de aceasta, cei ai casei negăsindu-l dimineaţa în aşternut, tare s-au mirat şi cu nedumerire se întrebau unii pe alţii: « Ce s-a întâmplat cu bătrânul nostru şi cine fără să ne spună ceva l-a condus şi unde ?»

Când seara l-au văzut întorcându-se acasă întru totul sănătos, cu dragoste l-au înconjurat şi l-au întrebat unde a fost şi în ce fel a primit tămăduirea. Însă Tihon nimic nu răspundea, ci numai cuprins fiind de bucurie în suflet, vărsa lacrimi şi mulţumea lui Dumnezeu pentru izbăvirea suferinţei îndelungate. Cu această nespusă bucurie sufletească, liniştindu-se şi hrănindu-se puţin, el s-a întins să se odihnească şi repede a adormit.

Înainte de ivirea zorilor, când Tihon dormea liniştit, în somn i-a apărut fecioara descrisă mai înainte şi i-a spus: « Tu te-ai trudit ieri toată ziua şi nu ai descoperit Sfânta icoană. Ea se găseşte lângă râu, în poiană. Du-te acolo dimineaţă şi o vei găsi pe chei plutind deasupra apei ».

Tihon s-a trezit simţind înlăuntrul său o bucurie de nespus. S-a ridicat în grabă, s-a îmbrăcat şi luându-şi nepoata în vârstă de câţiva ani a plecat grăbit către locul indicat.

Ocolind câteva izvoare, a observat în final că la movila izvorului ce curge din tufiş, fiind mlaştină este anevoie de ajuns. Lăsându-se în mlaştină pe vreascuri şi ramuri tăiate, el a ajuns la cheile izvorului şi înlăturând cu mâinile ramurile, a văzut Sfânta icoană ce plutea pe deasupra apei şi strălucea cu o lumină neobişnuită. Tihon, bucurându-se de găsirea unei astfel de comori fără de preţ, şi-a ieşit din fire şi neştiind ce să facă cu icoana aflată şi plin de bucurie în suflet repeta necontenit: « Împărăteasa Cerului, mântuieşte-mă pe mine ! » «Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie ! »

Însoţitoarea lui Tihon, aflându-se pe movilă a auzit glasul bunicului însă nevăzându-l a început să plângă.

În vremea aceea doi păstori din satul Jadov, mergând cu turma la izvor au văzut un om care stă la cheile izvorului şi l-au intrebat ce face el acolo. Tihon le-a răspuns : « Eu am găsit Sfânta Icoană a Maicii Domnului dar nu îndrăznesc să mă ating de ea. Apropiaţi-vă aici şi priviţi-o pe Apărătoare – Iat-o, Ea este ! »

Păstorii au traversat râul Samarodka, s-au apropiat de izvor şi nereuşind să treacă prin locul mlăştinos, l-au rugat pe Tihon să ia icoana din apă şi să le-o arate. Tihon

i-a ascultat şi spălându-şi faţa şi mâinile cu apa de la cheile izvorului, s-a însemnat cu Sfânta cruce şi cu evlavie a ridicat din apă Sfânta Icoană a Maicii Domnului pe care a sărutat-o şi a adus-o la mal.

Aici s-au apropiat de el păstorii iar Tihon fiind scăldat în lacrimi de bucurie, le-a povestit despre cele petrecute cu el. Apoi a scobit adânc arborele ce se afla în rând cu izvorul, şi aşezând în el icoana găsită, a luat-o de mână pe micuţa tovarăşă de drum şi a plecat să vestească celor de acasă tot ce s-a înfăptuit.

Păstorii s-au grăbit a ajunge în Jadov pentru a înştiinţa locuitorii.

Şi iată că la locul aflării Icoanei, curgea multă lume. Printre cei adunaţi se găseau suferinzi care atingându-se de Sfânta icoană se spălau cu apa din izvor, primind tămăduire de îndată.

Vestea despre minunea petrecută cu Tihon şi apariţia Împărătesei Cerului s-a răspândit cu repeziciune în satele din împrejurimi şi mult norod a început să poposească la locul unde s-a aflat Icoana făcătoare de minuni, având nădejde în ajutorul primit şi izbăvirea suferinţelor. Minunile continuau să curgă de la icoană.

Veştile despre aflarea Chipului făcător de minuni şi minunile ce se săvârşeau, au fost aduse la cunoştinţa Preasfinţitului de Kazan şi în urma investigaţiilor legate de apariţia icoanei, aceasta a ajuns în Kazan. Acolo icoana a fost reinvestigată iar în urma dispoziţiilor arhiepiscopului de Kazan ea a fost mutată în biserica din Jadov.

În vremea aceasta, prin cele petrecute din mila lui Dumnezeu şi prin mijlocirea Împărătesei Cerului cu Tihon, acesta şi-a clădit o colibă mică în rând cu cheile izvorului la locul găsirii icoanei, şi a început să vieţuiască în ea.

Tradiţia spune că alături de bătrân s-au instalat alţi câţiva creştini cucernici. Aşa a răsărit o comunitate mică. În anul 1709, sub conducerea colonelului Ioan Petrovici Obrihov care deţinea suprafaţa de teren pe care s-a descoperit icoana din Sfântul Izvor, cu binecuvântarea arhiereului de Kazan s-a construit un paraclis din lemn.

După doi ani, în anul 1711, acelaşi Obrihov a finalizat construcţia unei mari biserici închinată Icoanei Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu din Kazan. În anul 1714 a avut loc slujba de sfinţire a acestei biserici, apoi Icoana făcătoare de minuni a fost mutată din paraclisul de lemn în noua biserică, unde a devenit un odor de mare cinste nu numai în acel loc ci şi pentru întreaga gubernie a Simbirului.

Prăznuirea acestei icoane are loc pe 21 iulie (8 iulie stilul vechi).

Icoana: Maica Domnului din Kazan, Rusia "Kazanskaia"

Rusia
Oraşul Moscova
Soborul "Botezul Domnului"
Str. Elihovs nr.15

Istoria dintru început despre aflarea icoanei Maicii Domnului din Kazan este relatată în toate documentele în modul următor:

În vara anului 1579, un incendiu înfricoşător a distrus o mare parte din Kazan. După două săptămâni, unei copile pe nume Matroana Onucin, Preasfânta Fecioară i-a apărut de trei ori în vis stăruind că este necesară înştiinţarea arhiepiscopului de Kazan despre chipul Ei sfânt ce se află în beciul casei Onucin, care a ars. La început fetiţei nu i s-a dat crezare însă după noi apariţii ale Născătoarei de Dumnezeu toţi au hotărât începerea săpăturilor pe locul pe care Maica Domnului l-a indicat. La un metru adâncime s-a găsit chipul Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu.

Odată cu aflarea icoanei au început să se săvârşească minuni. Prima dată s-au tămăduit doi orbi: Iosif şi Nichita care atingându-se de chipul Născătoarei de Dumnezeu au căpătat vederea.

În cinstea descoperirii icoanei a fost stabilită prima prăznuire a acesteia pe data de 8 iulie.

În acelaşi an 1579, ţarul Ivan cel groaznic a întemeiat în Kazan mănăstirea Născătoarei de Dumnezeu unde printre alte icoane se afla şi icoana găsită. S-au făcut câteva copii ale icoanei găsite şi toate au fost recunoscute ca făcătoare de minuni.

Una din aceste copii ale icoanei a nimerit la Moscova. Tradiţia spune că ea aparţinea însăşi icoanei găsite şi a fost luată în cruciadă de cneazul Dimitrie Pojarskii. Când cruciada a pătruns în Moscova s-a făcut un ocol cu icoana Maicii Domnului din Kazan în jurul Kremlinului şi cneazul s-a rugat să rămână teafăr. Şi acest aspect a avut un efect: pe data de 22 octombrie, polonezii au anunţat că se predau. În cinstea acestui eveniment a mai fost stabilită o prăznuire a icoanei.

Prin strădania cneazului Dimitrie Pojarskii în anul 1636, în Moscova în Piaţa Roşie a avut loc primul sobor din Kazan unde se afla şi icoana făcătoare de minuni pe care cneazul a înfrumuseţat-o cu coroană de aur pentru a se evidenţia că este făcătoare de minuni.

După distrugerea soborului din Kazan de către bolşevici, în anul 1936, icoana se găsea în catedrala «Botezul Domnului».

Încă o minune a arătat icoana în anul 1941. În timpul rugăciunii, Mitropolitului Ilie din Livon Maica Domnului s-a arătat şi l-a înştiinţat despre cele ce trebuiesc făcute pentru vremea de restrişte. În primul rând să aducă la cunoştinţa puterilor conducătoare ale Rusiei că este necesară deschiderea în toată ţara a Bisericilor ortodoxe iar preoţii să fie eliberaţi din închisori. În al doilea rând trebuiesc înălţate rugăciuni înaintea celor două icoane ale Maicii Domnului din Kazan: cea care se află în Moscova în soborul «Botezul Domnului» şi a doua care se găseşte în soborul din Vladimir din Leningrad.

Pe canalul internaţional, Ilie a trimis un memoriu în Moscova despre vedenia sa. În soborul «Botezul Domnului» din capitală a fost slujit moleben după care a avut loc Procesiunea cu scoaterea icoanei Maicii Domnului din Kazan.

În anul 1993 soborul din Kazan din Piaţa Roşie a fost reconstruit din nou în mijlocul oraşului şi însăşi icoana Maicii Domnului se află în momentul actual în soborul Catedralei din Moscova, pe strada Elihovs. Aici, vinerea se oficiază slujba Sfintei Liturghii cu Acatistul întru proslăvirea Născătoarei de Dumnezeu.

Locul unde se găseşte prima icoană descoperită în Kazan rămâne necunoscut.

Diferite izvoare asociază cu ea alte trei icoane: cea din Moscova, icoana din Sankt-Petersburg şi deasemenea icoana care s-a aflat în mănăstirea Maicii Domnului din Kazan şi a fost ascunsă de acolo în anul 1904 iar de atunci n-a mai fost găsită niciodată.

Prăznuirea icoanei: 8 (21) iulie şi 22 octombrie (4 noiembrie).

Icoana: Maica Domnului “Kazanskaia” din Sankt - Petersburg

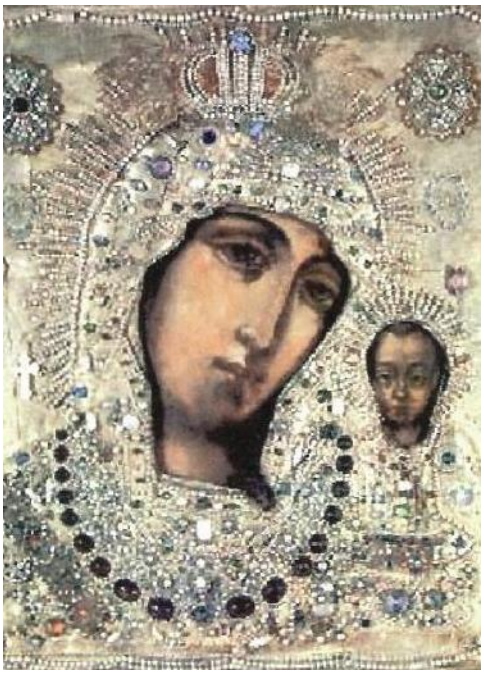

Rusia
Oraşul Sankt-Petersburg
Soborul din Kazan

Copie după icoana originală a Maicii Domnului din Kazan, care a fost transferată din Moscova în Sankt-Petersburg în anul 1721, de către Petru I.

În anul 1811, icoana a fost aşezată în lăcaşul nou construit şi sfinţit de soborul din Kazan unde colonelul Kutuzov s-a rugat înaintea icoanei făcătoare de minuni, pentru victoria asupra francezilor. Sfântul chip i-a luminat pe soldaţii ruşi în lupta pentru eliberarea Rusiei de la cotropitorii acestui pământ, în anul 1812 şi prima mare victorie a fost obţinută în ziua prăznuirii icoanei – pe data de 22 octombrie când s-a aşternut zăpada şi s-au lăsat geruri grele iar însăşi «Protectoarea » a venit în ajutorul luptătorilor.

Încă o minune a arătat icoana în anul 1941. În timpul rugăciunii Mitropolitului Ilie din Livon, aceasta i s-a arătat şi l-a înştiinţat despre tot ce trebuie să facă în vremuri de restrişte. În primul rând să aducă la cunoştinţa puterilor conducătoare ale Rusiei că este necesară deschiderea în toată ţara a Bisericilor ortodoxe iar preoţii să fie eliberaţi din închisori. În al doilea rând trebuie să fie aduse rugăciuni

înaintea celor două icoane ale Maicii Domnului din Kazan: cea care se află în Moscova în soborul «Botezul Domnului » şi a doua, nu mai mică decât cea veche, ce se găseşte în soborul din Vladimir din Leningrad (acolo icoana a fost transferată după revoluţie). Cu aceste două icoane urma să fie făcută o Procesiune în jurul oraşului astfel încât germanii să nu poată avea acces în el.

Pe canalul internaţional al Bisericii, Ilie urma să trimită un memoriu despre vedenia sa referitoare la Rusia. Bineînţeles că în soborul «Botezul Domnului» s-a făcut moleben în urma căruia a avut loc Procesiunea cu scoaterea icoanei Maicii Domnului din Kazan. Aceeaşi ceremonie a trecut şi prin Petersburg.

După redeschiderea bisericii « Kazanskaia» din soborul din Sankt-Petersburg, pe 21 iulie 2001 icoana făcătoare de minuni a fost adusă înapoi.

Prăznuirea icoanei: 8 (21) iulie şi 22 octombrie (4 noiembrie).

Icoana: Maica Domnului "Kazanskaia" din Iaroslav

Rusia

Oraşul Iaroslav
Strada 1 Mai, 19 a

Mănăstirea în cinstea icoanei Maicii Domnului "Kazanskaia" din Iaroslav (de maici)

Întemeierea mănăstirii din Kazan a precedat numeroase apariţii ale icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Iaroslav.

În anul 1588 ea a fost adusă din oraşul Kazan de romancierul Gherasim Trifonov. Însăşi Maica Domnului cu binecuvântarea sa, a proorocit despre icoană : «Iată , pe locul unde această icoană va sta câţiva ani, se vor primi binecuvântări de la mine Născătoarea de Dumnezeu – va fi mănăstirea întru mărirea slavei şi lauda sfântului Meu nume şi întru proslăvirea multor viitoare minuni de la mine… »

Şi din primele zile s-au săvârşit vindecări minunate.
După 21 ani de la minunata descoperire, în perioada grelelor evenimente din vremurile tulburi ale anilor 1608-1614, icoana Maicii Domnului «Kazanskaia » din Iaroslav a fost considerată «Acoperământul Iaroslavului».

Din 30 aprilie 1609 a început asediul oraşului – au fost cotropite de polonezi suburbiile îndepărtate. Duşmanul se afla pe punctul de a intra în oraş. În zilele acelea, diaconul Eliazar a primit poruncă de la Maica Domnului prin icoana sa, să închine bisericii hramul în cinstea chipului ei din Kazan şi atunci ea va fi pentru oraşul lor, fortăreaţă şi zid de îngrădire.

În aceeaşi vreme, călugărul Galaction (în lume având numele de Gherasim, cel care a adus icoana făcătoare de minuni din Kazan) rugându-se la moaştele Sfinţilor cnezi din Iaroslav pentru salvarea oraşului, deodată a auzit porunca de a construi Biserica în cinstea icoanei Maicii Domnului «Kazanskaia » în Iaroslav, pe locul pe care ea îl va binecuvânta cu milostivirea sa.

După 24 de zile polonezii, pierzând un număr însemnat din rândurile trupelor, au eliberat oraşul de sub asediu şi au plecat. Vieţuitorii acelui loc au văzut în cele întâmplate, protecţia Maicii Domnului.

În anul 1610, pe locul rămas pustiu în partea de nord-vest, pe latura mlăştinoasă a vechiului izvor Neceti a fost înfiinţată Biserica din lemn în cinstea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu «Kazanskaia», protectoarea oraşului Iaroslav.

În vremea actuală, locul unde se gaseşte icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu «Kazanskaia» din Iaroslav nu este cunoscut. S-a păstrat numai o fotografie a chipului făcător de minuni.

Totuşi la un moment dat, după deschiderea mănăstirii la sfârşitul lunii august – anul 1998, arhiepiscopul Iaroslavului şi Rostovului, Mihei – a predat copia chipului făcător de minuni întregii obşte de călugăriţe a mănăstirii până la închiderea şi distrugerea acesteia.

Prăznuirea acestei icoane se săvârşeşte pe 8/21 iulie.

Icoana: Maica Domnului din Korobeinikov “Korobeinikovskaia”

Rusia
Marginea Altaiski
Ust-Pristanski raion
Sat Korobeinikov
Mănăstirea “Maicii Domnului din Kazan»

În urma distrugerii mănăstirii în anii ’30, icoana s-a păstrat la Olga Peregudov, cunoscută în popor ca asceta “Olguţa întunecată”.

O anumită perioadă de timp, icoana s-a considerat pierdută, însă ea se afla căzută pe pământ şi peste ea se călca fiind plină de murdărie, ca pe pod.

În zilele noastre, restauratorii au refuzat să se ocupe de icoană, motivând că nu-i mai pot fi utili cu nici un chip. Atunci au luat icoana în starea în care se afla, cu

urmele care nu au fost spălate. Şi icoana, înaintea celor ce se aflau de faţă, a început să se cureţe singură.

În anul 1994, icoana făcătoare de minuni a fost restituită mănăstirii «Maica Domnului din Kazan».

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Korobeinikovskaia» are loc în prima duminică din luna iulie.

Icoana Maica Domnului “grabnic ascultătoare” – “Skoroposluşniţa”

ICOANA: MAICA DOMNULUI “GRABNIC ASCULTĂTOARE”
“SKOROPOSLUŞNIȚA”- din Lavra “Alxandru Nevski”

Rusia
Sankt-Petersburg
Lavra Alexandru Nevski
Soborul « Sfânta Treime »

Primul chip al acestei icoane care se găseşte în mănăstirea Dohiar din Muntele Athos, a fost pictat în veacul X. S-au păstrat mărturiile despre primele minuni ce s-au săvârşit prin această icoană.

Unul dintre monahi, Nil, a auzit vocea din icoană, însă nu i-a acordat atenţie şi nici crezare n-a dat acestei minuni pe care a arătat-o Maica Domnului, fapt pentru care a
orbit.

Însă după rugăciunile făcute cu râvnă, Maica Domnului i-a redat vederea monahului, anunţându-l: ***«Transmite fraţilor, că de acum Eu sunt acoperământul şi protectoarea mănăstirii. Ei toţi şi ortodocşii de pretutindeni aleargă spre mine în nevoi şi eu pe nimeni nu las. Iar icoana mea se va numi "Grabnic ascultătoare", deoarece tuturor celor ce aleargă la ea, le voi arăta milă şi grabnică ascultare ».***

De atunci, multe minuni a arătat Maica Domnului prin această icoană. Orbii primeau vederea, şchiopii începeau să meargă îndreptându-şi trupurile, cei ferecaţi erau eliberaţi din captivitate şi multe alte minuni se săvârşeau şi tămăduire primeau cei ce alergau la această icoană.

Icoana se află astăzi în Soborul « Sfânta Treime » al Lavrei. Pentru prima dată ea a fost pictată pentru biserica « Sfântul Nicolae » care se află la intersecţia a doua, între Rojdestvensk şi strada din Mâtinsk.

Acest tip de icoană nu se întâlneşte nici în Grecia, nici în ortodoxia de Nord, pentru aceasta icoana se mai numeşte « Grabnic ascultătoarea din Nevsk ».

Copia icoanei din Petersburg, a devenit o comoară pentru marele cneaz Serghie Alexandrovici şi soţia acestuia Elisabeta Feodorovna (fiind proslăvită ulterior de biserica ortodoxă) pentru biserica nou construită.

Pentru icoana din biserică a fost decupat chivotul, după modelul chivotului icoanei Maicii Domnului din Vladimir, aflat în biserica « Adormirea Maicii Domnului » din Kremlin, tocmai pentru a se evidenţia deosebita însemnătate ce o are icoana pentru Petersburg şi întreaga Rusie. În scurt timp s-a proslăvit icoana prin minunile sale, fiind preţuită de către toţi locuitorii din Petersburg.

În chip deosebit icoana a fost cinstită de imperatorul Nicolae II şi familia sa, care înălţau rugăciunile lor înaintea Sfintei icoane, până la sfârşitul vieţii lor.

Imperatoarea Alexandra Feodorovna, scria pentru A.A.Vârnbovoi în decembrie anul 1917, pe vremea când se afla în exilul din Tobol: ”Roagă-te pentru noi, pentru cei pe care-i iubim şi pentru a noastră scumpă Patrie, atunci când te afli la “Grabnica ascultătoare”, căci iubesc chipul Ei, teribil!”

După închiderea şi distrugerea bisericii, icoana făcătoare de minuni, a fost mutată în Soborul Lavrei « Sfânta Treime », unde se găseşte şi astăzi.

În fiecare zi, aici vin oameni care se roagă înaintea acestui chip făcător de minuni şi care primesc în urma rugăciunilor, ajutorul Preasfintei Fecioare.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului « Grabnică ascultătoare » se săvârşeşte în ziua de 22 noiembrie şi de asemenea în ziua de marţi, în Săptămâna Luminată.

Icoana Maica Domnului “grabnic ascultătoare” din Peciora

Rusia
Korni
Oraş Peciora
Str. Lesokombinatovskaia, 37 a
Mănăstirea de maici a Maicii
Domnului « Grabnic ascultătoare »
din Peciora

În anul 1992, deasupra acestui loc, pe cer a apărut în chip minunat icoana Maicii Domnului “Grabnic ascultătoare”, indicând locul întemeierii lăcaşului sfânt.

În luna august acelaşi an, egumenul Pitirim a văzut cum Maica Domnului mergea pe pământ, alături de cei care se preocupau de zidirea bisericii, închinată icoanei Ei, în timp ce aceştia făceau Procesiune. Pe locul unde a trecut Maica Domnului, degrabă a fost aşezată crucea făgăduinţei şi a fost săpată o fântână. Apa din fântână este considerată sfântă.

Mănăstirea a fost construită pe mult pătimitul pământ al Peciorei unde lucrătorii, în vremea construcţiei drumului de fier, mureau în fiecare ceas. Astfel dar, Dumnezeu şi Maica Domnului « Grabnic ascultătoare » au hotărât ca lăcaşul să fie întemeiat pe acest loc.

Neţinând seama că mănăstirea este fondată relativ nu demult, icoana făcătoare de minuni, a ajutat mulţi oameni.

Iată câteva dintre întâmplările petrecute:

O tânără vieţuitoare din Petersburg, Daşa, încă din copilărie se bâlbâia. Mama ei a hotărât să o aducă în mănăstire şi deja înainte de a intra în Pecior, fetei i-a trecut bâlbâiala. Şi mama însăşi a fost izbăvită de frica de a călători cu mijloacele de transport.

O bătrânică încovoiată, Lidia, care se deplasa greu cu cârjele, începând să meargă la biserica din mănăstire, şi-a lăsat cârjele.

O altă bolnavă bătrână, Verocika, de abia mergea sprijinindu-se pe două bastoane. Bătrâna a ajuns să cureţe zăpada din faţa mănăstirii. A uitat de bastoane.

O altă femeie care făcea ascultare de această mănăstire, suferind de peritonită intestinală, a fost propusă pentru operaţie. Înainte de a fi operată, femeia s-a rugat înaintea icoanei Maicii Domnului «Grabnic ascultătoare»: « Maica Domnului, ajută-mă!» Apoi şi-a pierdut cunoştinţa şi a văzut cum se afla în rând cu masa de operaţie, având stomacul tăiat. Când şi-a revenit în simţiri, toţi se minunau cum a putut să supravieţuiască astfel, căci murise deja !

Adesea, chiar şi în zi de iarnă, deasupra mănăstirii se vede curcubeul.

Icoana Maica Domnului “grabnic ascultătoare”din Sfântul Munte Athos

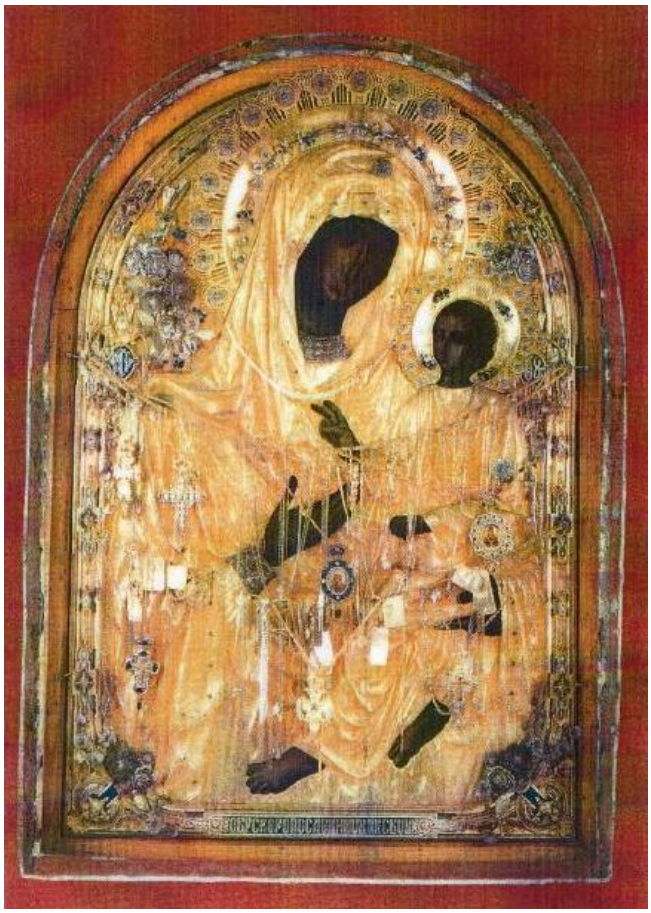

Sfântul Munte Athos
Mănăstirea Dohiar

În mănăstirea Dohiar din Sfântul Munte Athos, se află icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului numită “Grabnic ascultătoare” – “Scoroposluşniţa”.

Icoana se află aşezată pe peretele trapezei, pe uşa prin care intrau de obicei călugării iar trapezarul, după datoria sa, mergea mai des decât ceilalţi. S-a întâmplat ca o dată, Nil trapezarul să treacă noaptea ca de obicei prin faţa icoanei, având în mână o surcea aprinsă şi să audă o voce care i-a spus: ***«Data viitoare nu te apropia aici cu surceaua aprinsă şi nu-mi mai afuma chipul ».***

Nil a socotit aceste cuvinte ca fiind rostite de un oarecare frate şi pentru aceasta nu le-a acordat importanţă, continuând astfel să meargă pe lângă icoană cu surceaua aprinsă în mâini.

După puţină vreme, el a auzit din nou glas de la icoană: ***«Călugărule, nu eşti vrednic de acest nume! Oare cât mă vei mai necinsti aşa fără de ruşine şi vei continua să afumi chipul meu?»***

Auzind aceste cuvinte, trapezarul a orbit. Suferind groaznic din pricina pierderii vederii, Nil şi-a petrecut zilele şi nopţile plângând şi rugându-se înaintea icoanei sfinte, când deodată el a auzit din nou vocea care i-a spus: ***«Nil! A fost auzită rugăciunea ta. Tu eşti iertat şi ţi se da din nou vederea. Când vei primi această milă de la mine, anunţă-i pe fraţi că eu sunt acoperământul lor şi apăr obştea lor. Mai ales pentru că toţi creştinii ortodocşi mă cheamă în nevoile lor şi eu nu trec cu vederea pe nimeni din toţi cei ce aleargă la mine cu evlavie. Eu voi fi Înaintestătătoare şi rugăciunile tuturor vor fi împlinite de către Fiul şi Dumnezeul meu datorită mijlocirii mele înaintea Lui, aşa că din clipa aceasta, icoana mea se va numi «Grabnic ascultătoare » - «Scoroposluşniţa », pentru că voi arăta grabnică milă şi împlinirea cererilor tuturor acelora care vor alerga spre ea.»***

Vestea acestei întâmplări minunate s-a răspândit în întregul munte al Athosului. Ulterior, călugării au împrejmuit locul unde se afla această icoană şi au construit în latura dreaptă o biserică în cinstea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu «Grabnic ascultătoare ».

Înaintea acestei icoane se săvârşesc numeroase minuni. Letopiseţul descrie evenimentele relatate mai sus, aparţinând anului 1664.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Grabnic ascultătoare » se săvârşeşte în ziua de 9 noiembrie.

Icoana: Maica Domnului din Balâkin “Balâkinskaia”

Prăznuirea icoanei «Balâkinskaia» se săvârşeşte in ziua de 30 iunie.

Icoana: Maica Domnului din Donsk «Donskaia»

Rusia
Oraş Moscova
Mănăstirea Donskaia din Donsk

Icoana Maicii Domnului din Donsk a fost pictată de Teofan, grecul. Ea a fost adusă de cazacii din Donsk ce se aflau în slujba marelui cneaz Dimitrie Ivanovici din Donsk în timpul luptei acestuia cu Mamaem. Icoana a fost amplasată pe arbore ca un prapur, şi pe tot parcursul luptei ea rămânea înaintea armatei ruse.

În ziua luptei din Kulikov (21 septembrie stil nou, anul 1380) icoana a fost purtată printre luptătorii ortodocşi pentru încurajare şi ajutor. În urma victoriei, icoana a fost mutată în Moscova şi aşezată pentru început în soborul "Adormirii Maicii Domnului" iar apoi în cel al «Bunei Vestiri».

În amintirea victoriei datorată protecţiei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu pe malurile Donului, icoana a fost numită «Donskaia».

În anul 1591, ţarul Crimeei – Nuradin – şi fratele lui – Murat Ghirei – au invadat Rusia şi au pătruns în Moscova. Pentru apărarea Moscovei s-a făcut procesiune cu icoana din Donsk.

În zilele luptei, icoana s-a aflat între rândurile luptătorilor, întorcându-i pe tătari şi punându-I pe fugă.

Drept mulţumire Preasfintei Născătoare de Dumnezeu datorată icoanei din Donsk, pentru nemărginita Ei milă, în anul 1592 pe locul desfăşurării luptei unde Ea s-a aflat printre luptători, ţarul Teodor Ivanovici a întemeiat mănăstirea din Donsk.

Prăznuirea icoanei are loc pe 1 septembrie (19 august stil vechi).

Icoana: Maica Domnului din Miroj «Mirojskaia»

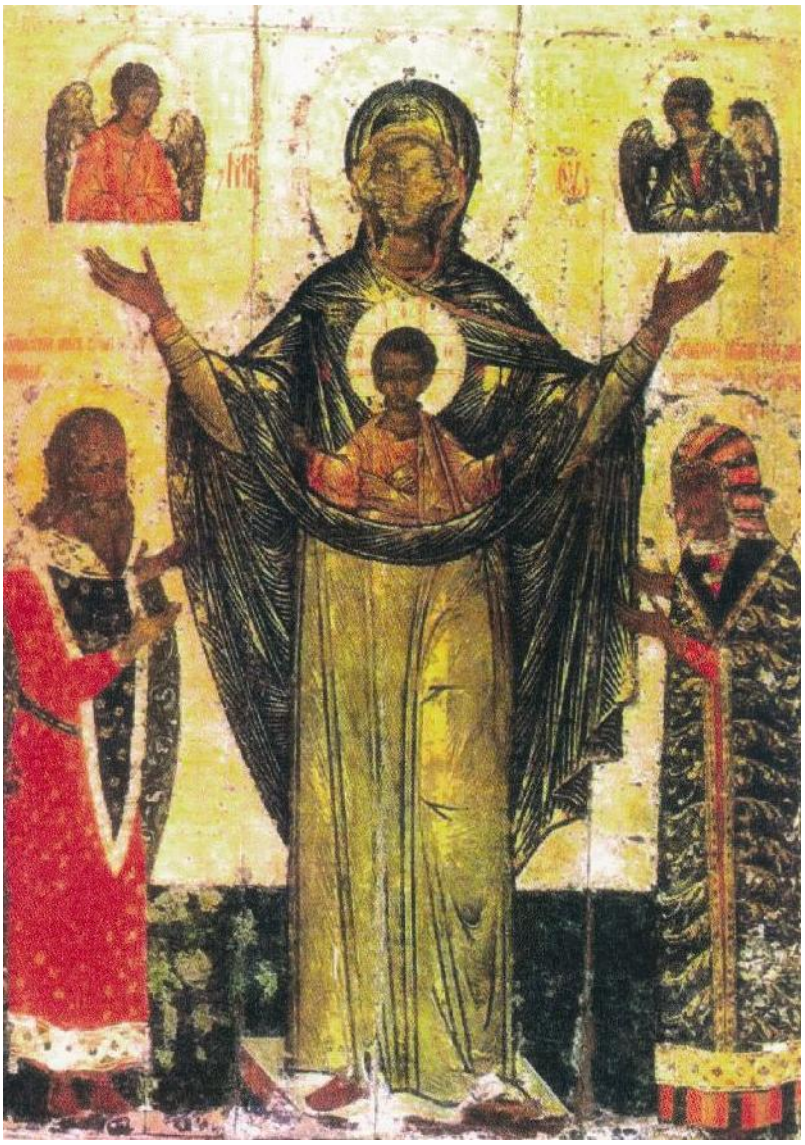

Rusia
Pskov
Muzeul teritorial din Pskov

Icoana Maicii Domnului "Mirojskaia» a apărut în Mănăstirea «Schimbarea la faţă», în anul 1198.

În timpul domniei lui Ivan cel groaznic, pe vremea când în Pskov era dezlănţuită molima de ciumă, după cum se vorbeşte din vechime « taina s-a săvârşit de către

Dumnezeiasca noastră Stăpână Născătoare de Dumnezeu şi Pururea Fecioara Maria prin semnul Său: de la prea cinstitul Chip al icoanei Maicii Domnului au izvorât lacrimile din amândoi ochii, care prin curgerea lor revărsau şuvoaie de tămăduiri oamenilor ”.

Icoana Maicii Domnului «Mirojskaia» este pictată după modelul icoanei Maicii Domnului «Oranta» – «Cea care se roagă».

Alături de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu se află aşezaţi sfinţii din Pskov: în dreapta - sfântul şi binecredinciosul cneaz Dovmont - Timotei, iar în stânga se află soţia acestuia - preacuvioasa Marta.

Ţarul Ioan Vasilievici a mutat icoana făcătoare de minuni «Mirojskaia » din Pskov iar în mănăstire a rămas copia – «măsură în măsură» astfel este numită « Marea Panaghie » din mănăstirea Mântuitorului din Miroj.

Prăznuirea semnului icoanei «Mirojskaia » se săvârşeşte pe 24 septembrie, hotărâre emisă în acelaşi an 1567, cu binecuvântarea arhiepiscopului Pimen al Novgorodului şi al Pskovului.

Acestei icoane i s-a alcătuit şi tipărit o slujbă deosebită, pecetluită în Mineiul din anul 1666.

Icoana: Maica Domnului din Kikkos «Kikkotissa»

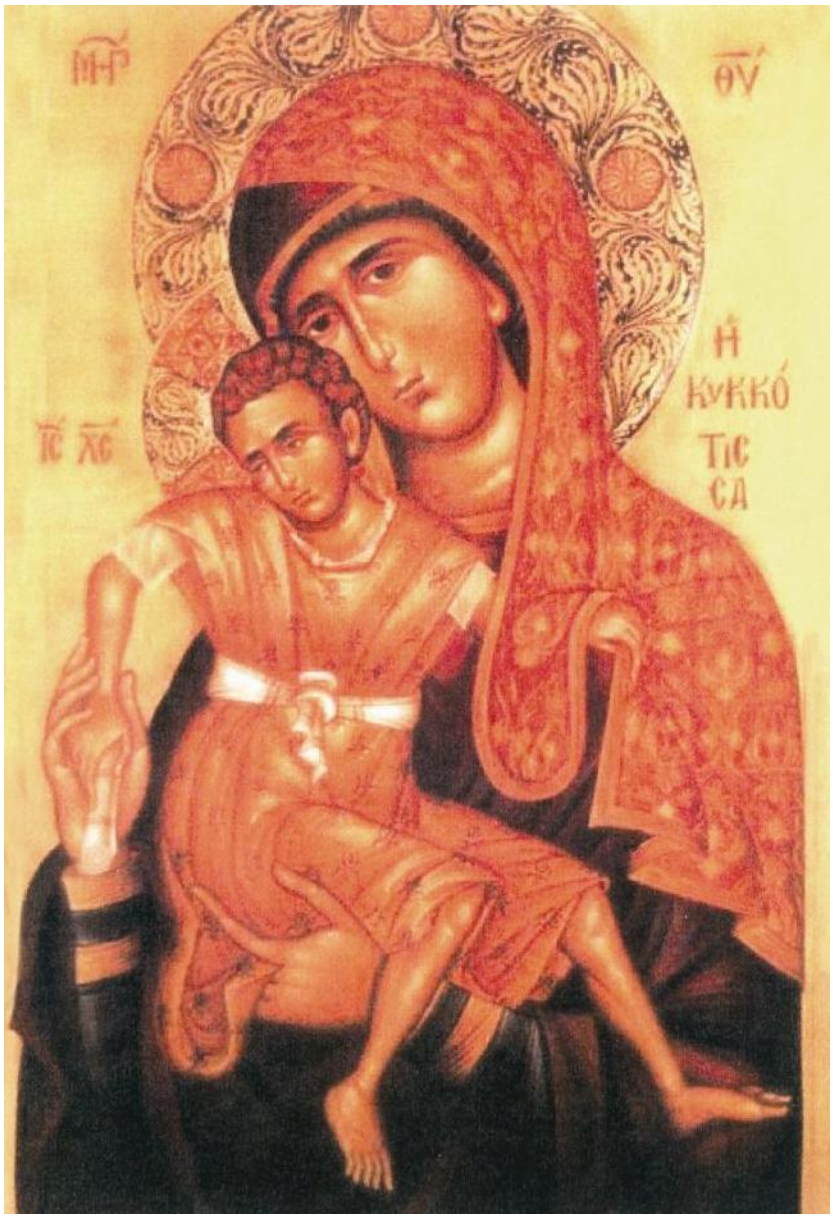

Mănăstirea Kikkos-Cipru

Icoana Maicii Domnului din Kikkos (Kikkotissa) «Milostivirea» (Eleisa), conform tradiţiei a fost pictată de evanghelistul Luca, luându-şi denumirea de la oraşul cipriot Kikkos.

În anul 980 în vremea prigoanei asupra creştinilor, icoana din Kikkos a fost trimisă în Ţarigrad.

În timpul domniei lui Alecsei Komnin, în urma revelaţiei avute de stareţ, ea a fost înapoiată în Cipru. Acestea s-au petrecut în modul următor: *În timp ce se afla la vânătoare, guvernatorul Ciprului, Manuil s-a rătăcit în munţi unde l-a întâlnit pe binecinstitul călugăr, stareţul Isaia. Nedorind să fie recunoscut, stareţul a fugit din calea lui Manuil însă acesta ajungându-l din urmă l-a bătut pe stareţ, fapt pentru care a fost pedepsit cu boala slăbănogirii. Stareţul, prin descoperirea dumnezeiască a fost înştiinţat că Manuil trebuie să se îndrepte spre Constantinopol către imperator spre a readuce chipul făcător de minuni al Maicii Domnului. Stareţul a început să construiască biserica, pe locul dăruit de conducătorul Ciprului. Manuil, înfricoşat fiind, a fugit în Constantinopol.*

În vremea aceea s-a îmbolnăvit fiica imperatorului. Suferinţa acesteia a fost asemenea suferinţei de slăbănogire a lui Manuil. Văzând în aceasta dreptatea Proniei Divine, Manuil i-a cerut imperatorului să înapoieze icoana în Cipru. Fiica imperatorului s-a tămăduit, însă imperatorul a tărăgănat îndeplinirea promisiunii. Atunci el însuşi a căzut în grea suferinţă. Pocăindu-se pentru neîndeplinirea făgăduinţei, el a comandat o copie a chipului făcător de minuni, iar icoana originală a trimis-o în insulă, stareţului Isaia.

Pe insula Cipru, în obştea din Kikkos, de la icoană s-au săvârşit şi se săvârşesc minuni fără de număr. În vreme de secetă, în urma rugăciunilor se trimitea ploaia binecuvântată, bolnavii, cei cu scurgere de sânge, cei ce sufereau de boli ale capului primeau tămăduire, părinţii fără copii, erau binecuvântaţi cu naşterea de prunci.

În puterea minunată a sfintei icoane, cred nu numai creştinii dar şi necredincioşii şi aleargă spre ea, în necazuri şi boli. Prin mila fără de sfârşit a Maicii Domnului, apărătoarea tuturor celor ce pătimesc în grele chinuri se primesc tămăduiri de tot felul şi cu adevărat i se cuvine denumirea de «Milostivirea».

Icoana Maicii Domnului făcătoarea de minuni din Kikkos are o însemnătate aparte: nu se cunoaşte timpul exact de când datează. Ea este acoperită până la jumătate cu veşmânt, de la colţul stâng de sus până la dreapta jos, astfel încât chipul Maicii Domnului şi cel al Pruncului – Dumnezeu, nimeni nu poate să le vadă şi nici nu se îndrăzneşte vederea lor.

Prăznuirea acestei icoane se săvârşeşte pe 12/25 noiembrie.

Icoana: Maica Domnului din Vlaherne “Vlahernskaia”

Rusia
Oraş Moscova
Galeriile Tretiakov

Icoana “Maicii Domnului din Vlaherne” din Soborul “Adormirea Maicii Domnului” din Kremlin-Moscova prezintă prin însăşi relieful său, înfăţişarea Maicii Domnului “Odighitria”. Ea nu este pictată cu vopsele, ci parcă ar fi trupească (corporală, de piele) spune letopiseţul.

Tradiţia glăsuieşte că icoana a fost modelată din ceară amestecată cu praful obţinut din arderea mucenicilor creştini ai veacului VI.

În veacul al VII-lea, icoana Maicii Domnului din Vlaherne şi-a arătat minunile sale prin apărarea Constantinopolului de năvălirea perşilor şi în acea vreme a fost creat primul ei acatist.

În anul 1453, armatele turceşti au ocupat şi distrus Constantinopolul. Protectoarea făcătoare de minuni a Bizanţului, care nu o dată a fost salvată de sub năvălirea duşmanilor, de data aceasta Ea însăşi, singură a plecat de la locul său. Câţiva creştini, dorind să salveze icoana de la distrugere şi ocară, au luat minunata icoană, ducând-o şi aşezând-o în mănăstirea de maici cu numele «Hristos Atotţiitorul». Însă şi această mănăstire a fost ocupată, iar biserica unde se păstra icoana, a fost transformată în moschee. Pentru aceasta, a fost necesar ca icoana să fie ascunsă.

Numai la începutul veacului al XVII-lea - «cu îngăduinţa lui Dumnezeu, aceste multe comori s-au făcut cunoscute ».

Icoana Maicii Domnului a nimerit în mâinile preotului grec din locul respectiv şi a fost recunoscută ca fiind făcătoare de minuni. După şapte ani, vreme în care s-a aflat în casa egumenului Gavriil "de la ea s-au revărsat numeroase tămăduiri".

În anul 1653, icoana a fost vândută trimişilor ruşi şi mutată în Moscova, unde a fost aşezată în Soborul «Adormirea Maicii Domnului », loc în care şi-a redobândit cinstea şi închinăciunea care i se cuvenea.

În urma incendiului din anul 1812, sfânta icoană din Vlaherne a fost găsită fără rama din lemn în care se afla. La 1 august 1813, icoana a fost reînoită şi înrămată într-o nouă ramă făcută din lemn de chiparos.

În anul 1919, după închiderea bisericilor din Kremlin, icoana s-a păstrat vreme de câteva luni într-una din bisericile din Moscova, fiind apoi luată şi mutată în colecţia de icoane a muzeului moscovit din Kremlin şi în cele din urmă a fost transferată în Galeriile Tretiakov.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului din Vlaherne este stabilită pentru sâmbăta din săptămâna a 5-a din Sfântul şi Marele Post şi deasemenea prăznuirea icoanei are loc şi în ziua de 7 iunie (stil vechi).

Icoana: Maica Domnului din Liobeci «Liobeatovskaia»

Moscova
Tretiakov

Icoana Maicii Domnului « Liobeatovskaia » (Liobeceskaia) şi-a primit denumirea de la oraşul Liobeci, situate la marginea Cernigovului. Icoana a apărut în veacul XI.

Minunile săvârşite de la această icoană se află descrise în lucrările Sfântului Dimitrie al Rostovului.

În anul 1653, când în oraşul Liobeci se aştepta năvala polonezilor, icoana a fost mutată în Kiev.

În anul 1701, după ce icoana a fost restaurată, ea a fost redată bisericii din Liobeci, în cinstea « Învierii Lui Hristos" iar în biserica soborului Kievo-Sofinsk s-a păstrat o copie identică a icoanei.

Prăznuirea icoanei "Liobeatovskaia" are loc în ziua de 7 mai, stil vechi.

Icoana: Maica Domnului din Kasperov «Kasperovskaia»

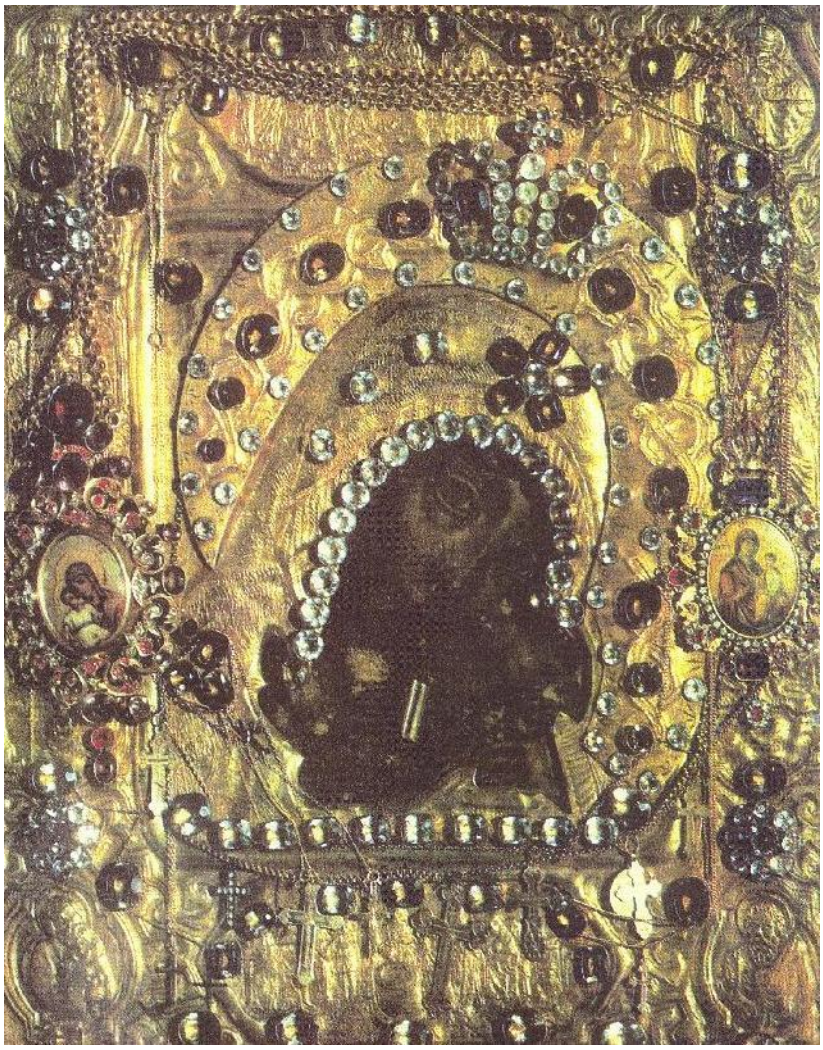

Ucraina
Oraşul Odessa
Str: Schimbarea la Faţă nr. 70
Soborul "Adormirea Maicii Domnului"

Icoana Maicii Domnului «Kasperovskaia» este cinstită de toate colţurile Rusiei şi reprezintă o splendoare a soborului «Adormirea Maicii Domnului» din oraşul Odessa.

După cum ne spune tradiţia, aflăm că icoana a fost adusă din Transilvania în Rusia în secolul al XVI-lea.

În anul 1809 ea a fost primită cu binecuvântare părintească de către Iuliana Kasperova, stăpâna satului Noul Ivanov situat nu departe de Hersones.
În februarie 1840, în timp ce se afla la rugăciune, Iuliana a observat că mult întunecata icoană şi-a înnoit chipul, devenind luminoasă.

Odată cu această nouă preschimbare a chipului Maicii Domnului, au urmat o serie de tămăduiri şi ea a fost amenajată în biserica «Sfântul Nicolae» din oraşul Kasperov.

Pe data de 26 septembrie anul 1855 în vremea campaniei de război din Krimeea, pe malurile Odessei au apărut tribunale vrăjmaşe care au propus bombardarea oraşului. La o primă vedere, Odessa a fost condamnată. Cu toate acestea, la cerinţa locuitorilor s-au săvârşit neîncetat rugăciuni înaintea icoanei iar în ziua prăznuirii «Acoperământul Maicii Domnului», flota duşmană a renunţat să mai mai tragă în Odessa.

În vremea arhiepiscopului Inochentie (Borisov) s-a decis ca acest eveniment să rămână întru învăţătură pentru posteritate, stabilindu-se prăznuirea pe data de 1 octombrie.

Icoana a fost recunoscută de Sfântul Sinod în urma cercetării unei game variate de minuni care au proslăvit-o în anul 1840.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului din « Kasperov» se săvârşeşte pe 12 iulie (29 iulie stil vechi), 14 octombrie (1 octombrie stil vechi) şi în miercurea Săptămânii luminate.

ICOANA: MAICA DOMNULUI “VLADIMIRSKAIA”

Icoana: Maica Domnului din Vladimir «Vladimirskaia»

Rusia
Oraş Moscova
Biserica «Sfântul Nicolae»

Icoana Maicii Domnului din Vladimir, - "Vladimirskaia" - după cum spune tradiţia, este pictată de Evanghelistul Luca, pe o scândură din masa la care a şezut Sfânta Familie.

La începutul veacului al XII-lea, icoana a fost adusă în Rusia din Bizanţ şi oferită în dar de către Iurie Dolgoruki, patriarhului Constantinopolului – Luca Hrizoverh.

Icoana a fost aşezată în mănăstirea de maici din Vâşgorod, situată în apropierea Kievului iar vestea despre minunile săvârşite de icoană a ajuns până la fiul cneazului Iurie Dolgoruki, pe nume Andrei Bogoliobsk, care de îndată a hotărât să mute icoana în nord. În vreme ce treceau prin oraşul Vladimir, caii care transportau icoana făcătoare de minuni s-au oprit şi nu s-au mai putut urni din loc. Înlocuirea acestora cu alţi cai, nu a ajutat cu nimic. Cneazul atunci a concluzionat că anume aceasta este dorinţa Maicii Domnului, de a rămâne în Vladimir, unde în decursul a doi ani, a fost întemeiată biserica «Adormirea Maicii Domnului».

În anul 1395, când Tamerlan a pornit cu trupele sale spre Moscova, sfânta icoană a fost luată din Vladimir şi vreme de zece zile a fost purtată pe braţe până la Moscova. Locul de intâmpinare al icoanei de către măreţul cneaz însoţit de mitropolit şi episcopi, până în zilele noastre şi-a păstrat denumirea - Sretensk. Acolo s-a înfiinţat mănăstirea din Sretensk. Pe neaşteptate, Tamerlan a făcut cale

întoarsă însoţit de oştile sale de la Elta, fiind gonit de puterea Preasfintei Fecioare. De asemenea icoana nu s-a mai întors în Vladimir ci a rămas în Moscova.

În anul 1451 s-au apropiat de Moscova armatele tătare sub conducerea ţarului Mazov. Tătarii au incendiat trecătorile moscovite însă Moscova a rămas neatinsă. În vremea incendiului, sfântul Iona a săvârşit Procesiune până la zidul oraşului. Trupele s-au luptat cu potrivnicii tătari până noaptea târziu. Fiind mai redusă, armata marelui cneaz s-a aflat în vremea acesta destul de departe, pentru a putea ajuta celor asediaţi. Letopiseţul vorbeşte că a doua zi de dimineaţă, duşmanii nu s-au mai arătat la zidurile Moscovei. Acestora li s-a părut că aud un foşnet neobişnuit şi crezând că zgomotul este provocat de către marele cneaz care vine însoţit de o armată imensă, degrabă s-au îndepărtat. Însuşi cneazul după plecarea tătarilor, a plâns înaintea icoanei Maicii Domnului din Vladimir.

Cea de a treia apărare a Rusiei de către Maica Domnului a avut loc în anul 1480. Amintiţi-vă cunoscuta istorie, din lecţiile de la şcoală: Ivan al III-lea, a refuzat să mai plătească tribut şi asupra ruşilor au fost trimise trupele hanului Ahmata. Întâlnirea cu armatele ruseşti s-a întâmplat la râul Ugre. Armatele se aflau pe maluri, aşteptând prilejul pentru atac. În primele rânduri ale armatei ruse era ţinută icoana maicii Domnului din Vladimir. Au avut loc mici ciocniri de parcă armatele nici nu se mişcau una împotriva celeilalte. Armata rusă s-a depărtat de mal, oferind astfel posibilitatea trupelor din Ordânsk să înceapă reparaţiile. Însă au plecat şi trupele din Ordânsk. Trupele ruseşti s-au oprit iar cele tătare au continuat să se depărteze şi deodată s-au repezit spre exterior, fără să mai privească înapoi.

Înaintea acestei slăvite icoane a Maicii Domnului, au avut loc importante evenimente ale Rusiei: Jurământul pentru Dreptatea Patriei; Rugăciuni înaintea campaniilor de război, alese de către toţi Patriarhii Rusiei.

Prăznuirea în cinstea icoanei Maicii Domnului din Vladimir se săvârşeşte de trei ori pe an, ca semn de aducere aminte şi mulţumire pentru izbăvirea Rusiei de trei ori cu ajutorul Maicii Domnului: 21 mai, 23 iunie şi 26 august (stil vechi).

Icoana Maicii Domnului din Vladimir se aseamănă cu iconografia tipului «Glicofilusa » (greacă) – « Sladcolobzaiuşaia» (rusă) – «Dulcea sărutare». Pruncul a lăsat să-i cadă obrazul pe obrazul Mamei. Icoana redă legătura gingaşă, tandră, a Mamei şi a Copilului. Maria prevede suferinţa Fiului pe cărarea vieţii pământeşti. Icoanele de acest tip au primit în Rusia denumirea «Umilenie» - (în greacă - Eleisa).

De remarcat la această reprezentare: picioruşul stâng al Pruncului Iisus este îndoit astfel încât să poată fi observată talpa.

Icoana s-a găsit la început în soborul «Adormirea Maicii Domnului », în latura stângă a Uşilor Împărăteşti. De multă vreme, icoana se află în sala veche a Galeriilor de artă Tretiakov, unde înaintea ei se săvârşeşte moleben.

La marile praznice împărăteşti, sfânta icoană este adusă în soborul «Adormirea Maicii Domnului» din Kremlin, pentru a participa la cele mai însemnate slujbe de rugăciune.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Vladimirskaia» are loc în zilele de 21 mai, 23 iunie şi 26 august (stil vechi).

"GLICOFILUSA"
(varianta greacă)

Icoana: Maica Domnului din Oran «Oranskaia» - «Vladimirskaia»

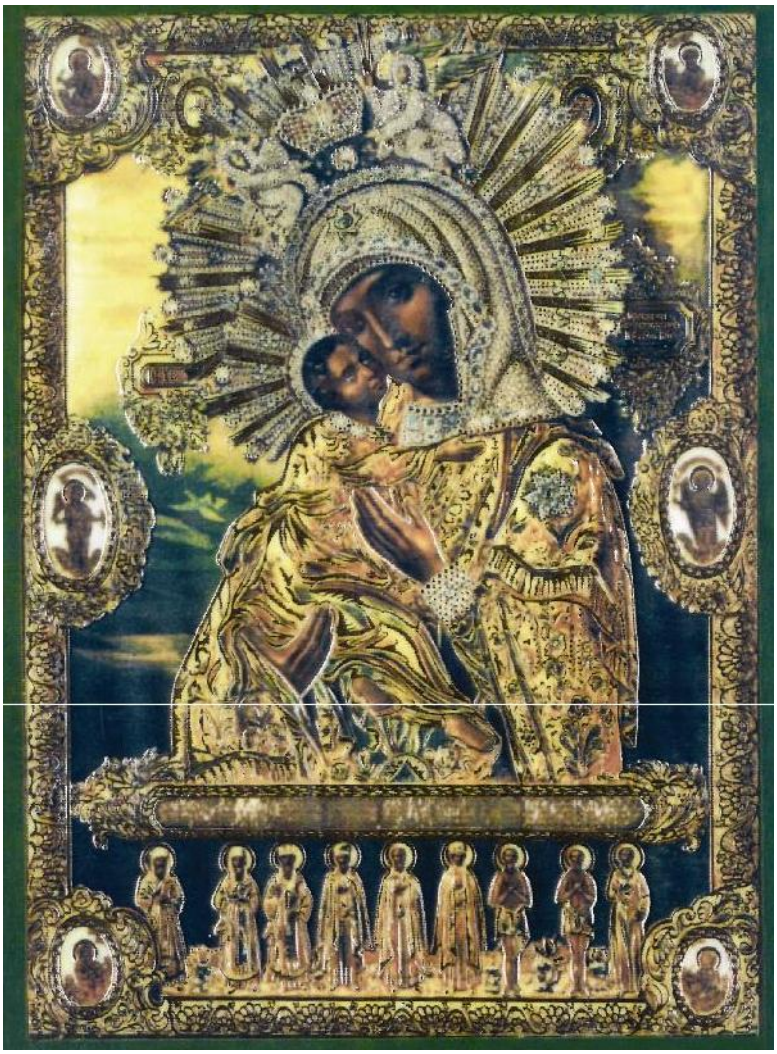

Rusia
Regiunea Novgorodul
de jos Sat Oranki
Mănăstirea Maicii
Domnului din Oran

Icoana Maicii Domnului «Oranskaia Vladimirskaia» a apărut în anul 1634 în următoarele împrejurări: Posesorul icoanei, Petre Gladkov din Novgorodul de jos avea mare evlavie la icoana Maicii Domnului din Vladimir, care se afla în biserica «Adormirea» din Moscova. El a comandat o copie a acestei icoane pe care a dus-o în patria sa.

Peste câţiva ani, el a primit înştiinţare prin vis, pentru a construi o biserică în cinstea icoanei din Vladimir, pe muntele ce i-a fost arătat în acel vis. Plecând să cerceteze locurile, într-un desiş de netrecut al pădurii,Petre a descoperit un loc deasupra căruia se afla o strălucire neobişnuită. Gladkov a recunoscut îndată muntele ce i-a fost arătat în vis. Acesta era muntele Slovensk.

Înştiinţându-l pe Patriarhul Iosif despre toate acestea, el a primit aprobarea pentru construirea bisericii. Instalând pe munte o cruce de marmură, Petre a început înălţarea bisericii aşezând de îndată icoana Maicii Domnului «Oranskaia », luându-şi denumirea locului - câmpia Oran - unde icoana a fost descoperită. De la acest Chip s-au revărsat tămăduiri.

Ţarul Mihail Feodorovici a poruncit ca în faţa bisericii să fie construită mănăstirea Maicii Domnului «Oranskaia»

În veacul 18, pe vremea când Novgorodul era bântuit de holeră, icoana a fost scoasă din mănăstire, săvârşindu-se Procesiune. Cu siguranţă, Maica Domnului i-a auzit pe credincioşi pentru că s-a înfăptuit o minune şi holera a încetat.

De atunci, icoana Maicii Domnului «Oranskaia» a început să fie adusă în Novgorodul de jos în fiecare an. Astfel s-a continuat până la revoluţie. Tradiţia a fost ruptă numai în zilele noastre.

Se spune că trecând pe sub această icoană, Maica Domnului dăruieşte tămăduire bolilor fizice şi sufleteşti.

ICOANA: MAICA DOMNULUI “HOLMSKAIA”

Icoana: Maica Domnului din Holmsk “Holmskaia”

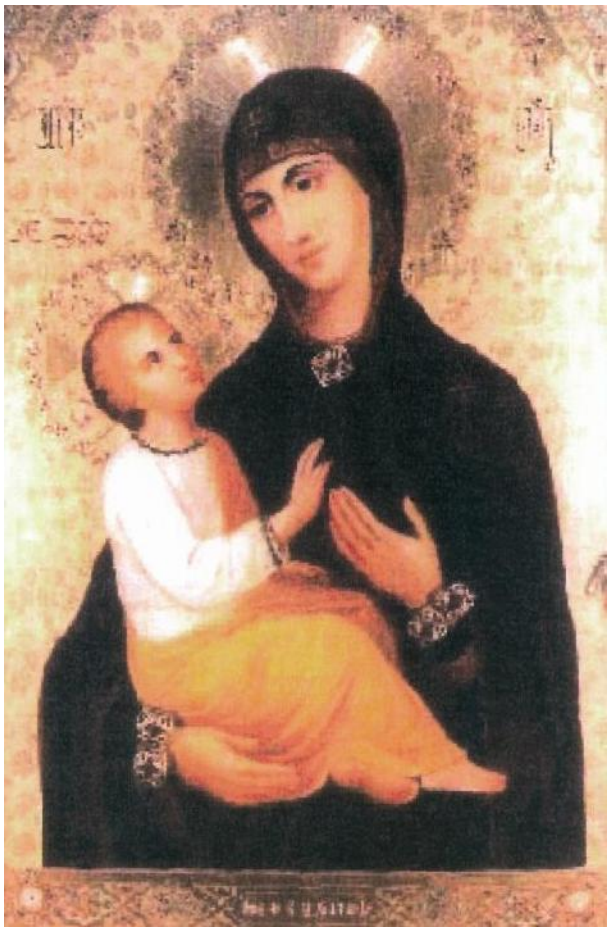

Ucraina
Regiunea Volânsk
Oraşul Luţk
Muzeul de icoane din Volânsk

Originea icoanei este foarte veche. Din consemnările episcopului Iakov Suşei aflăm cu certitudine că ea a fost pictată de Sfântul evanghelist Luca şi a fost adusă pe pământul kievean al Rusiei încă din vremea cneazului Vladimir, care după încreştinare, a primit multe icoane din Constantinopol.

Icoana din Holmsk este pictată pe trei scândurele din chiparos unite la un loc. În vechime, această icoană a fost înfrumuseţată cu veşmânt scump din aur turnat şi email lucrat în stil bizantin.

În anul 1261 în vremea năvalei tătarilor, polonezii din Burundia s-au refugiat în

sud-vestul Rusiei şi astfel tătarii au cucerit oraşul Holm (astăzi Helm) Republica Polonă, în care se află icoana minunată. Rău voitorii au pricinuit avarii asupra acestei icoane. Au deteriorat-o pe alocuri, au scos veşmântul şi icoana a fost pierdută. Numai după 100 ani de la distrugerea oraşului Holm, sfânta icoană a fost readusă - în vremea săpăturilor - şi în mod solemn a fost aşezată în soborul din Holm.

În zilele noastre pe icoana Maicii Domnului se observă două plăgi care au fost provocate de tătari: una pe umărul stâng al Maicii Domnului (prin lovire cu sabia) şi cealaltă plagă se vede pe mâna dreaptă a Maicii Domnului, (provocată de săgeată). Este consemnat faptul că necredincioşii tătari care au distrus biserica au fost repede pedepsiţi: ei au orbit.

Odată cu trecerea episcopului Dionisie Zbiruisk în anul 1596 - în uniune - soborul din Holmsk şi icoana s-au arătat în mâinile uniaţilor.

În anul 1650 în vremea răscoalei cazacilor, Bogdan Hmelniţk în Ucraina - uniaţii au fost nevoiţi să înapoieze icoana, episcopului orthodox Dionisie Balaban prin aprobarea Zboronskului. Pentru aceasta a fost necesar ca icoana să fie ascunsă o anumită vreme sub pământ (subteran).

În următorul an - 1651, războiul a început în forţă (mult mai puternic) iar icoana a căzut în mâinile polonezilor. La îndemnul lui Iacov Suşi regele polon, Ian Kazimir a luat icoana din Holm cu sine pentru a-l însoţi în campanie, apoi icoana a fost aşezată în Varşovia, în paraclisul din curtea regală unde a rămas până în anul 1652. Ian Kazimir a consemnat că victoria asupra cazacilor s-a datorat ajutorului acordat de Maica Domnului "Holmskaia" care l-a însoţit în campanie. Ca recunoştinţă pentru ajutorul primit, Ian Kazimir a reînoit - catedrala uniaţilor – din Holm şi pe 29 aprilie 1652, icoana Maicii Domnului a fost aşezată în soborul oraşului Holm.

Între timp s-a declanşat un război feroce între polonezi şi ucrainieni. Atunci regele din nou a luat icoana pentru a-l însoţi în cruciadă pe câmpul de luptă însă icoana nu i-a mai acordat ajutor. Armata polonă a suferit înfrângere.

După cele petrecute, icoana din Holm a fost înapoiată soborului din Holm unde s-a păstrat până la începutul secolului nostru.

În vremea uniaţilor, au avut loc numeroase încercări de latinizare a icoanei făcătoare de minuni şi a soborului din Holm. Icoana a fost aşezată în altar - pe marele altar (după obiceiul catolic).

În anul 1765, icoana a fost încoronată cu două coroane de aur. Spre partea din faţă a prestolului deasupra căruia se afla, a fost întărită cu o placă din argint cu basoreliefuri şi cu scriere latină. Astăzi se află în Palatul de arme al Moscovei.

În prima jumătate a veacului 19, icoana din Holmsk şi soborul au fost restituite obştii ortodoxe. Odorul de mare preţ a fost aşezat cu solemnitate în iconostas, deasupra uşilor Împărăteşti.

Înaintea acestei icoane s-au săvârşit multe fenomene minunate. Relatările despre acestea, sunt cuprinse în cartea arhiepiscopului Ioanichie Galiatovsk, numită "Noul Cer".

În vremea năvalei tătarilor sub conducerea hanului Batâi, câţiva dintre aceştia au intrat în oraşul Holmsk. Pe atunci locuiau în acest oraş două prinţese evlavioase. Aflându-se neputincioase în faţa puternicelor arme, prinţesele împreună cu lumea din jur au înălţat rugăciuni înaintea icoanei Maicii Domnului din Holmsk, rugând-o să apere oraşul cu Acoperământul său. Apoi femeile au luat din biserică icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului şi au aşezat-o înaintea armatelor potrivnice, agăţând-o pe peretele cetăţii. Armata tătară a început să aibă halucinaţii: muntele pe care se situa oraşul, li s-a părut a fi mult mai mare şi mai înalt de cum era până atunci. Şi cu cât se apropiau, cu atât li se părea că muntele creşte mai mult. Cuprinşi de panică, ei au început să fugă. Printr-un astfel de ajutor minunat, oraşul a fost salvat.

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte pe 8 septembrie stilul vechi.

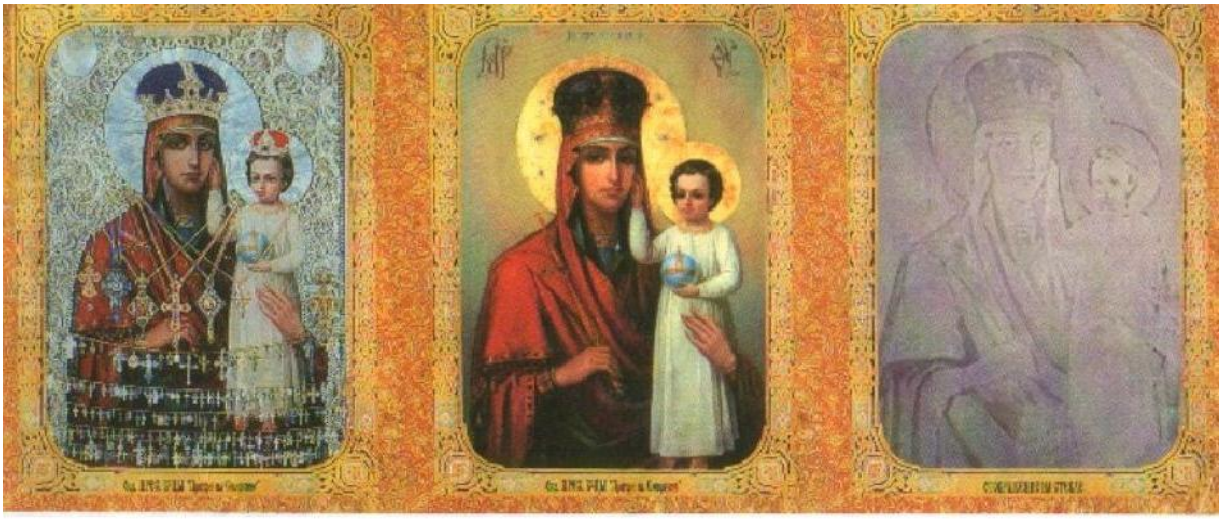

ICOANA: MAICA DOMNULUI “CHEMAREA LA SMERENIE”

Icoana: Maica Domnului “ Chemarea la smerenie” “Prizri na smirenie”

Ucraina
Oraş Kiev
Str. Moscovei, 42
Sfânta Mănăstirii „Intrarea în biserică a „Maicii Domnului”

Icoana „Chemarea la smerenie” a fost pictată în veacul XIX. Această copie este asemenea icoanei făcătoare de minuni din Pskov, din anul 1420.

În biserica „Intrarea în biserică a Maicii Domnului” din Kiev, icoana aceasta a fost dăruită de către schimonahia Teodora, care a avut-o spre păstrare, 55 de ani.

În vremurile vechi, cândva, icoana a apărut slujitorului lăcaşului, protoiereului Boris Krasniţk. În anul 1937, înainte de a fi arestat, el a dăruit icoana, fiicei sale duhovniceşti, viitoarea schimonahie Teodora, care pe atunci se găsea sub ascultare în mănăstirea Vovidenia.

În cele din urmă, din anul 1961, icoana s-a păstrat în mănăstirea „Florovsk”, unde s-a săvârşit prima minune a chipului - tămăduirea unei fetiţe surdo-mute - iar în anul 1992, icoana a fost mutată în parohia „Intrarea în biserică a Maicii Domnului” (Vovidenia).

Despre această icoană, ca şi despre multe alte icoane, mulţi oameni nu auziseră, şi nici despre minunile ce se înfăptuiau.

În ziua de 1 august anul 1993, slujitorii bisericii, ca de obicei ştergeau sticla icoanei şi au observat cum chipul Maicii Domnului s-a imprimat pe sticlă. Despre acest eveniment, au aflat mulţi.

Apariţia neobişnuită i-a preocupat îndelung pe cercetătorii în ştiinţă care au hotărât să efectueze o expertiză a icoanei. Timp de 2 ani, experţii în domeniu au cercetat icoana. În cele din urmă s-au pronunţat asupra celor constatate: „ Proveniența înfăţişării de pe sticlă este organică, dar nu este înfăptuită de mână omenească. Mecanismul nu se cunoaşte. Sursa rămâne necunoscută. Cu aceasta a fost hotărât factorul minunii. Aparatele au evidenţiat că de la această icoană se emit radiaţii puternice care au o influenţă binfăcătoare asupra organismului uman. Atfel, icoana Maicii Domnului „Chemarea la smerenie” a devenit sfinţenia întregii Ucraine. De ea sunt legate nenumărate tămăduiri minunate.

Prăznuirea icoanei are loc în ziua de 16 septembrie, stil vechi.

Icoana: Maica Domnului din Borkolabovsk „ Borkolabovskaia”

Belorusia
Regiunea Moghilenskaia,
Oraş Bâhov
Biserica „Sfânta Înviere”

Icoana se găsea în mănăstirea de maici din Borkolabovsk, oraş Bâhov, regiunea Moghilenskaia.

Pe data de 11 iunie 1659 această icoană a fost adusă aici de cneazul Pojarski, pe când se întorcea din cruciadă în Polonia. Când a sosit cneazul la porţile mănăstirii din Borkolabovsk, icoana a devenit de neclintit iar cneazul n-a putut-o urni din loc

nici cu ajutorul cailor. Atunci el a predat icoana egumenei Fotinia spunându-i: „Luaţi icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, se vede că Maica Domnului vrea să rămână aici!”

Icoana făcătoare de minuni „Borkolabovskaia” este proslăvită prin multe minuni. După unele mărturii, în icoană au fost introduse părticele din moaştele preacuvioasei Eufrosina a Poloniei şi Longhin, sutaşul.

Prăznuirea icoanei are loc pe 24 iulie.

Icoana: Maica Domnului din Ozerean “Ozereanskaia”

Rusia
Eparhia Harkov
Mănăstirea “Schimbarea la faţă”

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Ozerean - “Ozereanskaia” se afla în mănăstirea «Schimbarea la faţă» din Kureaj, eparhia Harkov. Această icoană s-a proslăvit la sfârşitul secolului al XVI-lea, pe locul ce poartă denumirea de Ozerean.

Evenimentul s-a petrecut în modul următor: *În vremea năvălirii tătarilor asupra Ucrainei, un creştin din satul Ozeren a ieşit vara, pentru a cosi iarbă pe pajişte. Deodată, sub lovitura coasei, s-a auzit un geamăt omenesc. Cosaşul s-a aplecat şi a văzut icoana Maicii Domnului, iar în faţa acesteia se afla o lumânare care ardea. Icoana fiind pictată pe pânză, în urma loviturii coasei, s-a rupt în două. Creştinul a luat ambele părţi şi lumânarea şi le-a aşezat apoi, alături de alte icoane. În ziua următoare, cuprins de uimire a observat că părţile tăiate s-au unit strâns, iar în urma tăieturii coasei a rămas doar o cicatrice slab vizibilă.*

În urma celor petrecute, la icoana Maicii Domnului din Ozerean s-au săvârşit numeroase minuni. Oamenii cuprinşi de diferite boli sufleteşti şi trupeşti, primeau vindecare.

În fiecare an, în ziua prăznuirii icoanei Maicii Domnului (30 octombrie, stil vechi), acolo unde medicina se află neputincioasă, icoana ajută nespus, în grele fracturi şi traume de tot felul.

ICOANA: "APARIȚIA MAICII DOMNULUI" din Poceaev-Ucraina

Icoana: Maica Domnului din Poceaev «Poceaevskaia»

Ucraina
Reg. Ternopol
Raion Kremeneţ
Oraş Poceaev
Sfânta Lavră «Adormirea

Maicii Domnului » din Poceaev

În jurul anului 1340, pe locul unde astăzi se întinde Lavra «Adormirea Maicii Domnului» din Poceaev, s-au sălăşluit doi călugări.

Odinioară, aceştia au fost martorii unei apariţii minunate: pe înălţimea muntelui, se afla Maica Domnului înconjurată într-o slavă de flacără. Pentru totdeauna, în piatră a rămas întipărită urma piciorului ei drept, umplută cu apa care a ţâşnit atunci. Izvorul este făcător de minuni, şi nu se împuţinează nici în ziua de astăzi.

În anul 1559, prin aceste locuri, trecea din Constantinopol, Mitropolitul Neofit. Vizitând averea moşiei Ana Goiskoi, care se afla nu departe de Poceaev, i-a dăruit acesteia icoana Maicii Domnului, pe care o avea cu el. De îndată, ei au observat cum din icoană se revărsa o strălucire.

În anul 1597, când în faţa icoanei fratele Anei Filip, orb fiind din naştere a primit vederea, ea a oferit în dar icoana, călugărilor care locuiau pe muntele Poceaev.

Sfântul Chip a fost aşezat în biserica "Adormirea Maicii Domnului". La început, această icoană a fost numită "a Poceaevului". De la această icoană s-au săvârşit nenumărate tămăduiri.

În anul 1675, turcii au asediat mănăstirea din Poceaev, iar călugării s-au rugat cu lacrimi înaintea chipului Maicii Domnului şi la racla cu moaştele preacuviosului Iov din Poceaev. Egumenul a poruncit să se citească acatistul Împărătesei Cereşti. Când s-a început cântarea "Îngerul cel întâistătător . . . ", deasupra bisericii s-a înfăptuit o minunată apariţie: soarele strălucea mai tare, Maica Domnului ţinea deasupra Poceaevului Omoforul Său, ca şi când ar fi acoperit mănăstirea. Preacuviosul Iov se afla în rând cu Maica Domnului şi o ruga să apere mănăstirea. Turcii văzând armata, au început să tragă spre Împărăteasa Cerului şi îngeri.. Dar săgeţile se întorceau şi îi paralizau pe trăgători. Armata turcă s-a tulburat, înnebuniţi, luptătorii au început să se omoare unul pe altul, iar din cei rămaşi, au luat-o la fugă. Îmbărbătaţi de ajutorul minunat, apărătorii mănăstirii au capturat mulţi prizonieri (câţiva dintre ei au primit Sfântul botez şi au rămas pentru totdeauna în Lavră). În amintirea acestei minunate salvări a mănăstirii, s-a hotărât ca în fiecare an să se săvârşească prăznuirea în cinstea icoanei Maicii Domnului din Poceaev.

Minunile de la icoană nu au încetat nici în vremea când mănăstirea din Poceaev se afla sub stăpânirea uniaţilor (1721-1831).

În anul 1859, împăratul Alexandru al II-lea, vizitând mănăstirea, a dăruit bisericii "Adormirea Maicii Domnului" un nou iconostas.

Aflată în al treilea strat al iconostasului, într-un chivot de argint în formă de stea, deasupra uşilor împărăteşti şi astăzi se găseşte icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. După slujba miezonopticii, în fiecare dimineaţă în vremea cântării troparului "Poarta de netrecut ", icoana este încet coborâtă pe panglica deosebită şi aşezată la nivelul înălţimii omului, pentru închinăciunea credincioşilor.

Icoana se coboară şi în ziua de sâmbătă, după cântările soborniceşti ale acatistului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi deasemenea în zilele de duminică şi de sărbătoare, după Liturghia târzie.

Icoana făcătoare de minuni este pictată după modelul vechii picturi bizantine şi nu este prea mare ca dimensiune. Pe marginile icoanei sunt reprezentaţi: proorocul Ilie, mucenicul Mina, Sfântul Ştefan întâiul mucenic, prea cuviosul Avraam, marea muceniţă Ecaterina, muceniţa Parascheva şi muceniţa Irina. Pe icoanele din Poceaev, adesea se înfăţişează sfânta urmă a Maicii Domnului.

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în zilele de 23 iulie/5 august şi 8/21 septembrie.

Istoria Sfintei Lavre din Poceaev “ Adormirea Maicii Domnului” (Uspenie)

Lavra din Poceaev este situată în Ucraina la o distanţă de 70 kilometri de oraşul Ternapol şi 24 kilometri de oraşul Krementa şi se află pe o înălţime de piatră cu o întindere de 75 metri.

Crucile din aur de pe cupolele aurite, luminează răsăritul şi apusul vechiului pământ din Poceaev, Lavra “Adormirea Maicii Domnului” (Uspenie).

În anul 1240, hanul Batai a ocupat Kievul. Tătarii mongoli au distrus mănăstirea şi tot ce se găsea sfânt în ea. Călugării au fugit şi s-au adăpostit în stânca acoperită cu pădurea foarte deasă. Aşezându-se în acest loc, ei au adus şi duhul sever ascetic al Cuvioşilor Antonie şi Teodosie din Lavra Pecerska din Kiev.

În anul 1240, monahii s-au învrednicit de binecuvântarea Maicii Domnului care s-a arătat în chip minunat pe stâncă, asemeni Rugului Aprins. Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, purta Coroana Împărătească pe cap şi sceptrul în mână şi a lăsat imprimată pe piatră, urma tălpii drepte din care a izvorât apă tămăduitoare.

Veştile despre cele petrecute aici, au adunat din ce în ce mai mulţi creştini la rugăciune. Mulţi dintre ei s-au retras în monahism, străduindu-se apoi să

construiască o Biserică din lemn în care să asculte cu toţii Sfintele slujbe. Odată cu trecerea vremii, slava sfântului munte creştea şi se răspândea tot mai departe. Ulterior, biserica din lemn a fost înlocuită cu o minunată biserică din piatră având hramul "Adormirea Maicii Domnului" (Uspenie) care devine centrul vieţii duhovniceşti pe pământurile apuse ale Rusiei.

În anul 1597, o moşieră din partea locului pe nume Ana Goiskoi a dăruit mănăstirii averile sale şi comoara cea mai aleasă – icoana Maicii Domnului, făcătoare de minuni (aceea cu raze).

Din această perioadă începe o nouă istorie a mănăstirii. Egumen este numit Iov Jelezo, un mare postitor, râvnitor şi rugător ce participa activ la construirea celor trebuincioase aşezământului, înfiinţând aici o şcoală şi o tipografie.

Urma tălpii Maicii Domnului a stat sub cerul liber, mai mult de 400 de ani. În anul 1649 s-a construit pe cel mai înalt loc, Biserica "Sfânta Treime", cu talpa Maicii Domnului în interior. Aşezământul monahicesc a fost împrejmuit cu zid de piatră, s-au construit alte biserici şi locuinţe pentru monahi şi pentru îndeletnicirile lor.

În anul 1651, egumenul Iov îşi încheie drumul pe acest pământ. Pe data de 28 octombrie anul 1651, oamenii au văzut o lumină neobişnuită pe deasupra mormântului. În anul 1659 lună august, Mitropolitul Dionisie şi poporul au scos trupul egumenului Iov şi l-au aflat neputrezit – moaşte.

În anul 1675 în vremea prigoanei, 50000 de regimente tătăreşti sub conducerea lui Iuredin au venit spre mănăstire pentru a o distruge. Egumenul Iosif împreună cu călugării au citit Acatistul Maicii Domnului înaintea icoanei Ei şi Preasfânta Născătoare de Dumnezeu s-a arătat deasupra bisericii "Sfânta Treime" cu Omoforul desfăcut în mâini, cu toate cetele ei îngereşti şi cu Preacuviosul Iov care se ruga să nu fie lăsată mănăstirea lui, spre batjocură. Turcii, văzând minunea au început să tragă cu suliţele, dar acestea s-au întors asupra lor şi cuprinşi de frică, mulţi s-au încreştinat, rămânând în mănăstire.

În acest loc s-au înfăptuit şi alte minuni.

În anul 1704, un copil care a căzut în fântână, s-a prins de funia pe care i-a întins-o Maica Domnului.

În anul 1771, în locul vechilor biserici se construieşte al treilea Sobor cu hramul

“Adormirea Maicii Domnului” ce are trei altare, după proiectele arhitecturale ale lui Gotfrid Gofman. Biserica a fost deschisă la începutul veacului XIX de către pictorul Luca Dalinski şi alţi oameni de artă, împreună cu academicianul Vasiliev. Cele mai deosebite lucrări au fost executate de sculptorul Polievski.

În afară de biserica “Adormirii Maicii Domnului” s-a construit corpul frăţesc de locuit unde locuiesc fraţii mănăstirii până astăzi şi care este Biserica Sfântului Iov.
Î
n anul 1833, Sfântul Sinod a hotărât ca biserica să fie numită “LAVRA”. S-au construit Porţile Sfinte, Casa Arhierească, clopotniţa, farmacia, măreaţa Galerie aflată înaintea bisericii “Adormirea Maicii Domnului”, de asemenea s-a construit o şcoală de cursuri cu durată de trei ani, pentru monahi.

Din anul 1887 s-a tipărit jurnalul săptămânal “Foaia Poceaevului”. În anul 1906, la iniţiativa Arhiepiscopului Antonie Hrapovit ce reîncepe construcţia minunatei biserici “Sfânta Treime”, în stilul vechi rusesc.

În anul 1914, se declanşează primul război mondial care atinge cu aripa sa, mănăstirea. De aici se scot cele mai însemnate obiecte, de la clopote şi până la arhivă, bibliotecă şi uzină pentru fabricarea lumânărilor. Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Poceaev şi moaştele Preacuviosului Iov ce se aflau aşezate în racla de argint au fost lăsate în Jitomir, unde s-au păstrat până în anul 1918.

În mănăstire s-au hotărât să rămână 30 de oameni. În anul 1915, austriecii au ocupat mănăstirea şi i-au trimis pe cei rămaşi, în lagărul de concentrare. Prin necredinţa lor, austriecii n-au stăpânit multă vreme mănăstirea. În anul 1916, în Galita şi Poceaev s-au instalat trupele ruseşti. Călugării s-au întors din lagăr iar viaţa religioasă şi slujbele au reînceput.

Totodată au avut loc şi schimbări politice. Din anul 1920 până în 1939, mănăstirea a aparţinut Poloniei. Existenţa Lavrei era ameninţată de “Revendicţie”, trecerea bisericilor ortodoxe la catolicism. Toată lumea creştină s-a ridicat împotriva acestei schimbări. Reunirea regiunilor din Apus cu cele Răsăritene ale Ucrainei s-a săvârşit după Războiul pentru Apărarea Patriei”. Lavra a intrat în obştea de rugăciune cu Biserica Rusă. S-au săvârşit hirotonii şi s-au înapoiat mănăstirii: Casa Arhierească, Uzina de lumânări, câmpiile, pădurile, grădinile cu gospodării, bolniţa şi aşa numitul: ”noul corp”. Monahii s-au reîntors din război şi s-au săvârşit rugăciuni în care s-a unit cerul cu pământul. Vreme de 60 ani, au avut loc noile transformări.

În anul 1958, deasupra bisericii "Sfânta Treime", din nou se arată Preasfânta Născătoare de Dumnezeu îmbrăcată în veşminte negre, cu Omoforul negru în mâini şi ajuta supravieţuitorii persecuţiilor religioase, în vremea în care monahii erau evacuaţi în forţă din chili şi se turna apă fierbinte peste ei, erau torturaţi în închisori, îmbolnăviţi şi amestecaţi printre psihopaţi.

În vremea Perestroicai au avut loc şi aici, mari schimbări. S-au împlinit 1000 de ani de la încreştinarea Rusiei.

Mănăstirea din Poceaev, prin regulile de slujire şi propovăduirile sale a descoperit credincioşilor frumuseţea de nedescris şi adevărul credinţei în Hristos, împlinind astfel cunoscută sa misiune, fiind luminătoarea Creştinismului în pământul de la apus al Ucrainei.

Pe 5 august anul 1990 "Lavra de la Poceaev" a sărbătorit 750 ani de la înfiinţare. Slujba de prăznuire s-a oficiat sub îndrumarea Patriarhului întregii Rusii, Alexei II. Din nou s-au aprins candelele rugăciunilor monahale din sfântul schit duhovnicesc care a rămas din vremea ultimelor prigoane. Pentru aprofundarea adevărului dumnezeiesc, în Lavra s-a înfiinţat un Seminar Teologic.

În anul 1997 a avut loc jubileul a 400 ani de când s-a readus icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, dăruită de Ana Goiskoi. Încă de la intrarea pe Porţile Sfinte, icoana Maicii Domnului cu talpa de foc, întâmpină pe orice credincios. Apa care izvorăşte din talpă, nu o dată a vindecat toate bolile şi suferinţele trupeşti şi sufleteşti. În biserică, în partea dreaptă se află această icoană, peste care se află aşezat un geam gros puţin gălbui, cu un capac de bronz ca în altarele vechi.

Talpa se află pe un material de mătase, iar pe perete se află turnat din bronz şi înfrumuseţat cu aur şi argint, chipul apariţiei Maicii Domnului.

În interiorul bisericii, deasupra Uşilor Împărăteşti se află a doua icoană făcătoare de minuni. Ea a fost dăruită de către Mitropolitul grec Neofit, ca prinos de recunoştinţă pentru găzduirea sa, Anei Goiskoi. Această icoană a Maicii Domnului este pictată pe lemn, în stil bizantin. Născătoarea de Dumnezeu şi-a aplecat mult chipul spre Fiul Său pe care-L ţine în braţe pe mâna dreaptă iar în mâna stângă ţine Acoperământul cu care acoperă picioarele Pruncului-Dumnezeu. Această icoană se ridică pentru binecuvântarea tuturor, pentru cine El este "Calea, Adevărul şi Viaţa". Pe capetele Lor se află coroane care strălucesc. Pe ambele laturi şi în jos, pe icoană se află înfăţişaţi sfinţii: în dreapta – proorocul Ilie şi mucenicul Mina, în stânga – întâiul mucenic Ştefan şi Preacuviosul Avraam, în jos – marea muceniţă

Ecaterina, în dreapta – sfânta Parascheva şi în stânga – Sfânta muceniţă Irina.

În anul 1597, Ana Goiskoi descoperă puterea vindecătoare a icoanei în urma tămăduirii fratelui său Filip care era orb şi dăruieşte această icoană mănăstirii, care vreme de 400 de ani, săvârşeşte minuni.

Credincioşii vizitează şi coboară în Peştera Preacuviosului Iov unde acesta s-a nevoit în viaţă iar moaştele sale se păstrează în racla din argint făcută după proiectul C. Verhaveva şi adusă ca jertfă faţă de Ana Orlovoi Censmenska. Peştera se află luminată de lumina candelelor şi a lumânărilor care ard neîncetat şi care îndeamnă anume la cugetare închinată întregii vieţi spre slujirea lui Dumnezeu.

La prăznuirea "Adormirii Maicii Domnului" şi "Naşterea Maicii Domnului" se citesc acatistele înaintea icoanei făcătoare de minuni.

În ziua de 5 august se sărbătoreşte apariţia Maicii Domnului care în chip minunat a apărut mănăstirea ameninţată de duşmani.

Pomenirea Preacuviosului Iov se sărbătoreşte de trei ori pe an. În ziua de 10 noiembrie (sfârşitul anului 1651) 10 octombrie şi 19 mai.

În data de 12 mai se oficiază prăznuirea Preacuviosului Amfilohie (Iosif). Se cântă troparele sfinţilor şi se săvârşeşte procesiune cu Sfintele Moaşte.

Icoana: Maica Domnului din Poceaev (cu raze)

TALPA MAICII DOMNULUI DIN POCEAEV-UCRAINA

Icoana: Maica Domnului din Tolg «Tolgskaia»

Rusia
Oraş Iaroslav
Muzeul "Palatul Mitropoliei"

Icoana Maicii Domnului din Tolg (de centură) după cum vorbeşte legenda, i-a apărut episcopului Iaroslavului – Prohor - în pădurea de pe malul Volgăi şi a fost considerată ca fiind făcătoare de minuni.

La începutul veacului XIV, pe locul apariţiei icoanei, a fost întemeiată de către Episcopul Prohor, mănăstirea din Tolg (1314).

În anul 1392, în vremea egumenei Ghermana, s-a petrecut o minune uimitoare. După slujba de dimineaţă, din mâna dreaptă a Maicii Domnului a curs o ţâşnitură de mir care a umplut întreaga biserică de mireasmă plăcut mirositoare. Din piciorul stâng al Pruncului Dumnezeu, a curs o altă ţâşnitură de mir. Mirul s-a dovedit a fi tămăduitor.

În anul 1553, ţarul Ivan cel groaznic în vreme ce mergea pe drumul de la mănăstirea Kirilo-Belozero înspre Moscova, s-a oprit la mănăstirea din Tolg, primind aici tămăduire pentru boala de picioare.

Multele minuni care s-au săvârşit la icoana Maicii Domnului din Tolg, au fost povestite de martori şi se află înscrise în cronica mănăstirii: dezlegarea pântecelui (pentru naştere de prunci), tămăduirea surzilor, a schilodiţilor, salvarea de la înec şi a celor care greu pătimesc şi chiar învierea din morţi.

Există câteva însemnări care atestă că icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Tolg, a fost adusă la Iaroslav.

În anul 1612, în vremurile tulburi din Iaroslav, (pe atunci capitală pentru o perioadă de timp) s-a adunat poliţia terestră. În acest timp s-a declanşat epidemia de ciumă care s-a răspândit cu repeziciune, datorită secetei. Kneazul Dimitrie Pojarski a adresat un apel întregului popor, îndemnând toată suflarea să facă rugăciuni înaintea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Tolg. După săvârşirea procesiunii sărbătoreşti, epidemia de ciumă a încetat. În timpul din urmă, Procesiunea avea loc în fiecare an.

În anul 1654, icoana a salvat lumea de la următoarea epidemie. Molima a încetat în ziua săvârşirii Procesiunii. În anul 1654, icoana i-a salvat pe oameni de secetă. Ploaia a căzut deodată, după ce icoana a fost purtată împrejurul oraşului.

Cu icoana Maicii Domnului, în fiecare an se săvârşeau Procesiuni prin oraşe şi prin împrejurimile eparhiei din Iaroslav.

Originala icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Tolg se găseşte în muzeul din Iaroslav, iar odată pe an, de ziua prăznuirii icoana este adusă în mănăstirea de maici din Tolg, sub Iaroslav.

Prăznuirea icoanei este stabilită pentru ziua de 21 august, stil nou.

Icoana: Maica Domnului “Bătrâna Rusie “ « Starorusskaia»

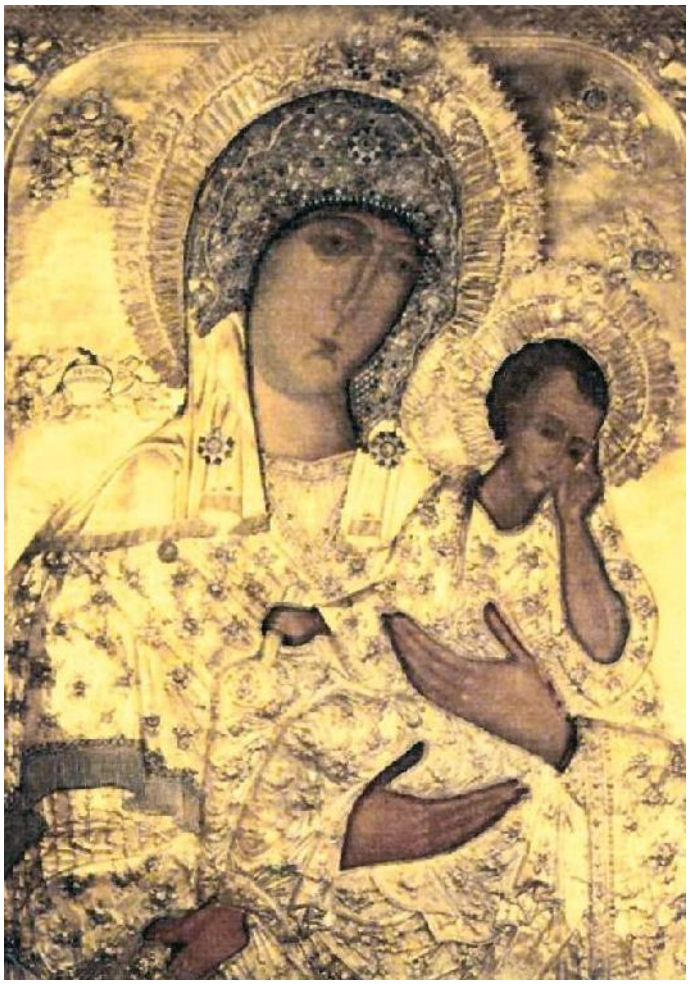

Rusia
Reg. Novgorod
Oraş Bătrâna Rusie
Biserica Sfântul Gheorghe

“Bătrâna Rusie” este una dintre cele mai însemnate icoane ale Maicii Domnului, fiind cinstită de întreaga Biserică ortodoxă rusă.

După mărturiile populare se confirmă cu certitudine faptul că icoana a fost adusă în Bătrâna Rusie din oraşul grec Olviapol, la sfârşitul veacului X.

Începutul înfăptuirii minunilor este legat de vremea lui Ivan cel groaznic. În jurul anului 1570, în ţările din nord, bântuia epidemia de ciumă care a pustiit şi oraşele “Bătrâna Rusie” şi «Tihvin». După descoperirea unui trăitor cucernic din Tihvin,

pentru izbăvirea de acest flagel al epidemiei ce provoca moartea, era neapărată nevoie de schimbarea cinstitelor chipuri ale Maicii Domnului din Tihvin şi Bătrâna Rusie. Atunci, locuitorii din Bătrâna Rusie au mutat icoana Maicii Domnului în Tihvin, iar cei din Tihvin au trimis una din copiile icoanei lor «Maica Domnului din Tihvin» în Bătrâna Rusie.

După alte mărturii icoana Maicii Domnului «Bătrâna Rusie», în acelaşi an 1570, în vremea epidemiei de ciumă a fost luată din Bătrâna Rusie şi purtată în Procesiune dintr-un sat în altul pentru izbăvirea epidemiei mortale, ajungând astfel în Tihvin unde a şi rămas pentru multă vreme.

Ca rezultat al copierii şi mutării icoanelor in Novgorod şi Bătrâna Rusie, s-au evidenţiat două tipuri de copii ale icoanei numită «Bătrâna Rusie». Până în zilele noastre, purtând această denumire, este mult cinstită şi copia icoanei care s-a realizat după modelul altei copii a icoanei "Bătrâna Rusie".

Icoana se găseşte în biserica "Sfântul Gheorghe" care dăinuie până în zilele noastre, fiind poziţionată în strana din stânga înaintea iconostasului, din biserica mănăstirii "Adormirea Maicii Domnului" din Tihvin. Icoana este împrejmuită cu chenar de argint în jumătatea veacului XIX cu mari rame ce aparţin secolului XVIII.

Slujba de prăznuire în cinstea icoanei « Bătrâna Rusie» se săvârşeşte în ziua de 4 (17) mai, data apariţiei icoanei şi facerii de minuni in Tihvin, în anul 1570. În Novgorod şi Bătrâna Rusie se remarcă şi data reîntoarcerii icoanei în Bătrâna Rusie în anul 1888 - 18 septembrie (1 octombrie).

Icoana: Maica Domnului “Conversaţia” “Besednaia”

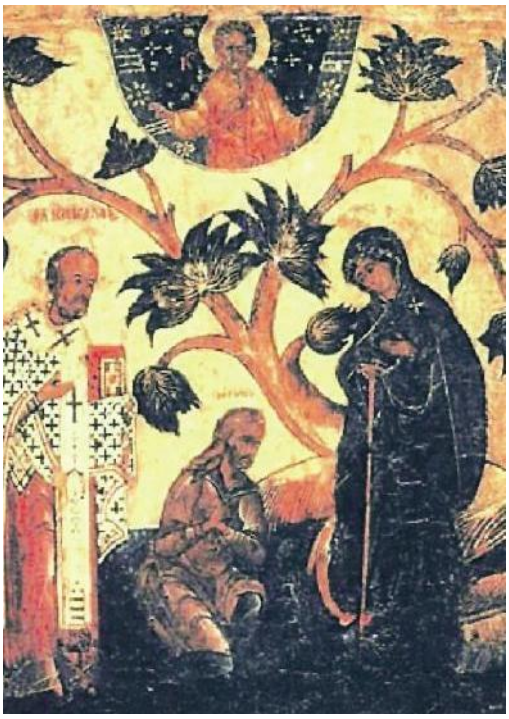

Icoană Maicii Domnului “Conversaţia” - “Besednaia” conţine înfăţişarea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi a Sfântului Ierarh Nicolae – făcătorul de minuni, care se află într-un dialog cu paraclisierul Gheorghe (Iorâşem).

De îndată, după apariţia icoanei Maicii Domnului din Tihvin în anul 1383, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu i s-a arătat paraclisierului Gheorghe, poruncindu-i să aşeze pe deasupra bisericii construite în cinstea ei în Tihvin, o cruce din lemn, nicidecum o cruce din fier.

Pe locul în care s-a arătat Maica Domnului, s-a construit un paraclis în cinstea Sfântului Ierarh Nicolae.

Paraclisul a ars de câteva ori (prima dată în anul 1390, laolaltă cu biserica unde se afla icoana Maicii Domnului din Tihvin, însă icoana şi crucea minunată, făcută din scândura buşteanului pe care a stat Maica Domnului, au rămas intacte).

În anul 1515 s-a construit o biserică din lemn şi s-a întemeiat mănăstirea în cinstea icoanei Maicii Domnului “Conversaţia” – “Besednaia”.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului “Conversaţia” – “Besednaia” se săvârşeşte în ziua de 14 august.

Icoana: Maica Domnului “Muntele umbrit” “Tucinaia gora”

Rusia
Regiunea Tversk

Cu 250-300 ani în urmă, această icoană s-a aflat într-una din mănăstirile de călugări din Tversk şi a fost dăruită paraclisierului Kosma Volceaninov, ca mulţumire pentru buna purtare şi serviciile aduse bisericii mănăstirii.

Această icoană s-a transmis din generaţie în generaţie, iar unul dintre nepoţi a scos icoana în cerdac. Nora acestuia a avut de îndurat nenumărate insulte din partea soţului său şi a rudelor lui. Cuprinzând-o deznădejdea, femeia a hotărât să încheie socotelile cu viaţa şi să-şi pună capăt zilelor într-o baie goală, nelocuită.

Pe drum, în vreme ce mergea într-acolo, i s-a arătat un oarecare călugăr şi i-a spus:”Unde te duci, nefericito? Întoarce-te înapoi! Du-te şi închină-te la «Maica Domnului de pe «Muntele umbrit» şi vei trăi bine şi liniştită !»

Tulburată, tânăra femeie s-a întors acasă, unde a povestit despre cele întâmplate, dezvăluind şi intenţiile sale de sinucidere. Toţi au început să-l caute pe călugăr, însă nu l-au găsit pe nicăieri. În afară de ea, nu l-a văzut nimeni.

Toate acestea s-au întâmplat în ajunul sărbătorii «Buna-Vestire a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu».

De îndată, icoana a fost căutată şi găsită în cerdac, apoi curăţată de murdărie şi aşezată în casă, la loc de cinste. Seara a fost invitat preotul care venind, a săvârşit înaintea icoanei slujba rugăciunilor de noapte, care de atunci au devenit o tradiţie, repetându-se an de an în această zi.

Timp de mai bine de 150 ani, icoana Maicii Domnului s-a aflat în familia Volceaninov.

Ecaterina, fiica lui Vasile, ultima din neamul Volceaninovilor, căsătorindu-se cu Gheorghe Ivanovici Koniaev, a luat cu sine această icoană a Maicii Domnului, considerând-o cea mai de preţ moştenire. Şi în casa lui Koniaev, înaintea acestei icoane se săvârşeau slujbele de moleben şi de rugăciuni ale nopţii, în fiecare an în zilele de 24 martie şi 7 noiembrie – (aceasta era ziua transferării icoanei din mănăstire, în casa lui Kosma Volceaninov).

În anul 1863, în faţa cimitirului bisericii din Smolensk cu hramul "Maica Domnului din Smolensk (Smolenskaia), s-a hotărât construirea unei anexe, în cinstea Sfântului Tihon şi a prea cuviosului Macarie Kaliazin.

Posesorul icoanei din acea vreme, Gheorghe Koniaev, a dorit să dăruiască preţiosul Chip, bisericii. El şi-a exprimat rugămintea de a mai construi încă o anexă pentru icoana făcătoare de minuni «Muntele umbrit». În susţinerea afirmaţiilor sale, el a spus: "Consider că cel mai potrivit loc de aşezare pentru icoană este biserica « Maica Domnului din Smolensk», pentru că acest loc pe care este construită biserica, s-a numit cândva munte, fiind cel mai înalt loc din oraş. Pe acest munte, în vremurile trecute, în timpul inundaţiilor, vieţuitorii îşi scoteau averile şi aici se salvau de la pieire. Mai ales că şi Împărăteasa Cerului «Muntele umbrit» se adihneşte cu binecuvântarea Sa pe acest munte, acoperindu-i aici cu milostivirea Sa pe toţi cei care se află îngropaţi aici".
Pe icoana, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu este înfăţişată aflându-se într-un semicerc, pe înălţimea muntelui. Pe mâna Ei stângă se află pruncul-Dumnezeu care binecuvântează cu mâna dreaptă. Pe capul Maicii Domnului este aşezată coroana, iar în mâna dreaptă se află un munte nu prea înalt, pe care se observă vârful bisericii cu cupole şi cruci.

Prăznuirea icoanei are loc pe 24 martie şi 7 noiembrie.

Icoana: “Acoperământul Maicii Domnului” din Pskov “Pskovo - Pokrovskaia”

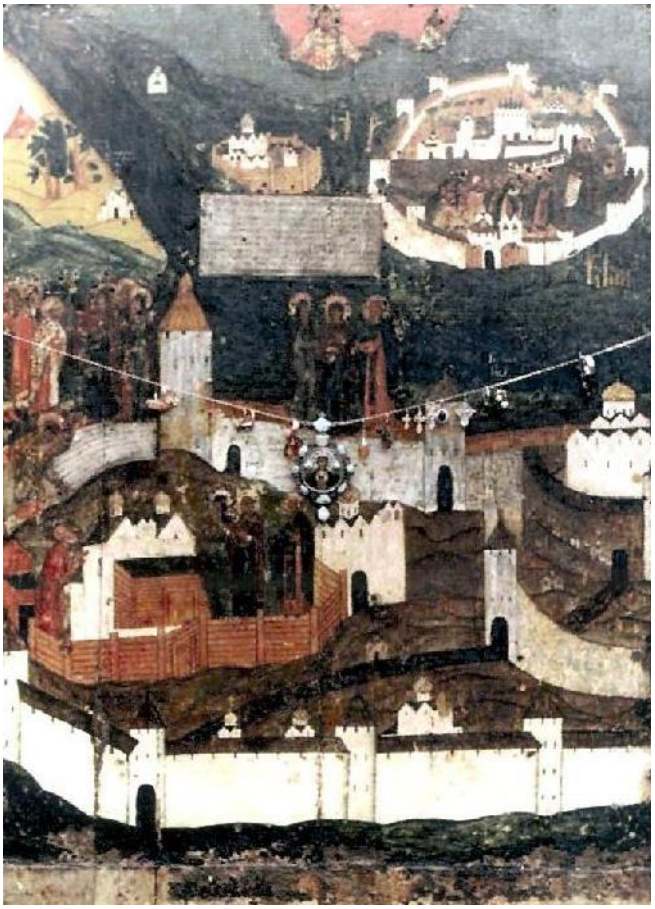

Rusia
Pskov
Kremlin
Biserica « Sfânta Treime”

Această icoană a fost pictată în cinstea minunatei protecţii a Maicii Domnului asupra oraşului Pskov, în vremea asedierii lui de către armata lui Ştefan Batori, în anul 1581.

Împărăteasa Cerească I s-a arătat în ziua de 27 august, prea cucernicului stareţ Dorotei, care se ruga în chilia sa, pentru oraş. Stareţul a văzut-o grăbindu-se prin văzduh, fiind sprijinită de mâini, de către preacuvioşii Antonie din Pecerska Kievului şi Kornilie din Pskovo-Pecerska. La rugăciunea pentru oraş, s-au aşezat înaintea Ei, sfinţii din Pskov, binecredincioşii cnezi Gavriil şi Timotei (Dovmont), evlaviosul Nicolae din Pskov cel nebun după Hristos şi cel asemenea cu apostolii, marele cneaz Vladimir.

Preasfânta Născătoare de Dumnezeu i-a arătat stareţului Dorotei, locul pe perete unde urma să se desfăşoare lupta cu asediatorii, afirmând că Ea însăşi va fi acolo.

La începutul lunii septembrie, a început asaltul. El a fost atât de puternic, încât duşmanii au pus stăpânire deja pe două turnuri şi au arborat semnele lor. Cei care ţineau piept au început să slăbească şi în acest minut decisiv, la ordinal voevodului, la spărtură au fost aduse moaştele binecredinciosului cneaz Gavriil. Până târziu în noapte, a continuat vărsarea de sânge. Batori s-a retras.

Prin spărtura făcută în perete s-a forţat intrarea în biserica înălţată în cinstea "Naşterii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu", pentru care a fost pictată icoana "Acoperământul Maicii Domnului din Pskov", în urma vedeniei pe care a avut-o stareţul Dorotei, motiv pentru care ea se mai numeşte şi «Arătarea Maicii Domnului, stareţului Dorotei».

Pe icoană este înfăţişată mănăstirea «Acoperământul Maicii Domnului» cu turnurile, soborul «Sfânta Treime» şi alte câteva biserici, zidurile cetăţii şi mănăstirile din Mirojsk şi Peciora. Conform mărturiilor, sunt înfăţişate: Maica Domnului şi sfinţii cnezi: Vasile - Vladimir din Kiev, Vsevolod - Gavriil şi Dovmont-Timotei din Pskov, Nefont arhiepiscopul Novgorodului şi al Pskovului, prea cuviosul Antonie de la Kiev-Pecerska şi Kornilie din Pskovo-Pecerska, prea fericitul Nicolae din Pskov şi deasemenea prea cuvioşii Sfinţi Eufrosin din Pskov şi Saşa Krapeţkii, şi se mai află reprezentat, însuşi stareţul Dorotei.

Icoana din Pskov a fost creată pentru eternitate, pentru proslăvirea Născătoarei de Dumnezeu Protectoarea Cerească, întru amintirea năvălitorilor Pskovului şi în memoria eroilor căzuţi pe câmpul de luptă pentru salvarea oraşului de sub asediu.

În anul 1601, s-a introdus Procesiunea întru amintirea evenimentelor din anul 1581, întărindu-se astfel drumul Procesiunii parcurs de locuitorii Pskovului, în vreme de asediu.

Cele mai de preţ icoane ale soborului « Sfânta Treime » erau purtate în Procesiune către biserica «Acoperământul Maicii Domnului », unde erau întâmpinate de noua icoană a bisericii, icoană ce era considerată făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Pskovo-Pokrov».

În vremurile noastre, nu mai există detalii despre această legendară icoană nici în cercurile bisericeşti, nici în cele ştiinţifice. Asemănările şi deosebirile iconografice, nu au analogie.

În anul 1944, icoana Maicii Domnului “Pskovo-Peciorskaia”, a fost adusă de către nemţi, din biserica «Buna-Vestire».

În anul 1970, pe neşteptate s-a făcut cunoscut locul unde aceasta se păstrează. În Munchen, în Haus der Kunst, a trecut anunţul “Ikonen 13 bis 19 Jahrhundert” în care era expusă icoana în adunarea populară din Berrchtesgadene cu denumirea stranie “Pskov (Pleskau) şi împrejurimile sale” (und seine Umgebung).

În ziua de 31 august anul 2001, icoana a fost trimisă Patriarhului Moscovei şi al întregii Rusii, Alexei al II-lea, de către Germania.

În anul 2002, icoana s-a reîntors la locul său, în marea biserică “Sfânta Treime” din regiunea Pskov.

Prăznuirea icoanei are loc în ziua de 14 octombrie (stil vechi).

ICOANA: MAICA DOMNULUI “CERNIGOVSKAIA”

Icoana: Maica Domnului din Cernigov «Cernigovskaia - Ghefsimanskaia”

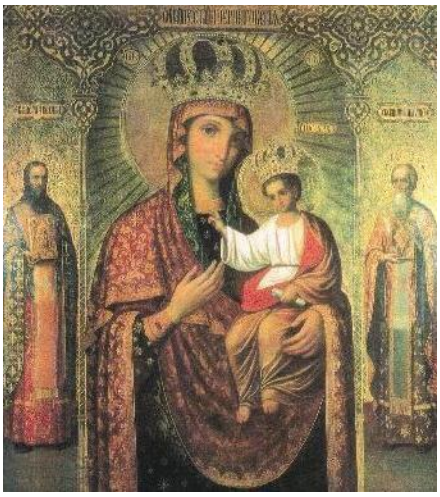

Rusia
Oraş Serghiev Posad
Lavra Sfintei Treimi a Sfântului Seghie
Schitul Cernigov

Icoana Maicii Domnului din Cernigov, «Cernigovskaia – Ghefsimanskaia» este o copie a icoanei proslăvite a Maicii Domnului care s-a aflat în mănăstirea Sfintei Treimi în Ilinsk în apropierea Cernigovului, pe muntele Boldina, unde în veacul al XI-lea o vreme s-a nevoit prea cuviosul Antonie din Pecerska.

Minunile săvârşite de această icoană a Maicii Domnului au început în zilele de 16 – 24 aprilie 1662, iar Sfântul Dimitrie al Rostovului a consemnat aceste descrieri în cartea sa, intitulată «Lâna udă», la finalul căreia el scria: «Sfârşitul cărţii dar nu al minunilor Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, căci cine le-ar putea enumera !?»

Binecuvântata putere a acestei icoane, a trecut şi prin copiile ei.

Icoana Maicii Domnului «Cernigovskaia - Ghefsimanskaia» a fost pictată pe pânză în veacul al XVIII-lea şi transferată în anul 1852 în Lavra Sfintei Treimi a Sfântului Serghie A.G.Filipov, unde cu deosebită evlavie s-a păstrat un sfert de veac.

Icoana a fost aşezată şi în biserica nouă a peşterii din schitul Ghefsimansk, înălţată în cinstea Arhistrategului Mihail care s-a sfinţit în ziua de 27 octombrie, anul 1851.

Prima minune a acestei icoane a fost consemnată în ziua noului an bisericesc – 1 septembrie, anul 1869: Creştina Tecla Adrianova în vârstă de 28 ani, din gubernia Tulsk, cuprinsă fiind de boala slăbănogirii, după nouă ani de suferinţă s-a tămăduit. Locuind în locuinţele din faţa peşterilor iar apoi în Lavră, Tecla s-a tămăduit întru totul.

Sfântul Inochentie Mitropolitul Moscovei a aflat despre această minune şi în ziua de 26 septembrie anul 1869, a înfiinţat schitul Ghefsimani, binecuvântând săvârşirea cântărilor de rugăciune, înaintea icoanei proslăvite.

Cu puţin înainte de această zi – 26 septembrie, au avut loc încă trei binecuvântate tămăduiri şi un şir lung de minuni – în luna noiembrie a aceluiaşi an.

Slava icoanei Maicii Domnului s-a răspândit cu o neobişnuită repeziciune.

Epuizaţi de chinurile bolilor, cei însetaţi de tămăduire trupească şi sufletească, oameni de toate genurile, având credinţa puternică, poposeau la icoana făcătoare de minuni şi mila lui Dumnezeu nu i-a lăsat.

La începutul secolului XX au fost consemnate mai mult de 100 minuni săvârşite.

După revoluţie, urmele icoanei originale s-au pierdut. În zilele noastre, se prăznuieşte copia icoanei Maicii Domnului, în ziua de 1 septembrie.

APARIȚIA ICOANEI MAICII DOMNULUI din Jirovici
"JIROVICISKAIA"-anul 1470

Icoana: Maica Domnului din Jirovici «Jiroviciskaia»

Belorusia
Regiunea Grodnensk
Raion Slonimsk
Jirovici, str. Soveţkaia, 57
Mănăstirea "Sfânta Adormire
a Maicii Domnului"
din Jirovici.

Copie pictată de apostolul Luca după icoana originală de pe piatră. Pe Grodnensk, în mănăstirea de călugări «Sfânta Adormire a Maicii Domnului», se află o mult preţuită icoană a mult milostivei noastre protectoare - Maica Domnului nostru Iisus Hristos, Născătoarea de Dumnezeu. La mănăstire se găsesc mulţi rugători şi vizitatori. Lumea se apropie de sfinţenie cu rugăciuni plini de emoţie (cu tremur deosebit).

În anul 1470, păstorii târguşorului "Jirovici", aflându-se în pădurea boierului ortodox Alexandru Soltan, au observat o lumină care s-a arătat printre ramurile arborilor de pere. Păstorii s-au apropiat de arborele în care au văzut lumina strălucitoare şi în mijlocul acesteia se afla o icoană nu prea mare, a Maicii Domnului. Ei au luat icoana şi au dus-o stăpânului lor - Alexandru Soltan - relatându-i totodată despre cele petrecute. Acesta a tăinuit povestirea păstorilor

şi a ascuns icoana. În ziua următoare Soltan a avut oaspeţi şi a vrut să le arate icoana descoperită dar spre surprinderea lui, icoana nu era de găsit pe nicăieri. Ea a fost găsită din nou de păstori în arborele de pere. De această dată, Alexandru Soltan s-a deplasat spre icoană şi cu nespusă plăcere a hotărât că în locul apariţiei icoanei să fie înfiinţată o biserică de lemn.

Astfel, în cinstea strălucitoarei Născătoare de Dumnezeu a fost înălţată o biserică ortodoxă. În jurul anului 1520, biserica a luat foc şi toţi au crezut că icoana a pierit mistuită de flăcări. Dar copiii creştini, pe locul bisericii arse au văzut o scenă ciudată: pe o piatră mare stătea Fecioara învăluită într-o frumuseţe neobişnuită. Aflând aceste aspecte, locuitorii târguşorului împreună cu preotul s-au îndreptat spre piatră, unde au văzut o lumânare aprinsă înaintea icoanei Maicii Domnului, care n-a suferit nici o avarie în urma incendiului. După cele întâmplate icoana a fost dusă în casa preotului. Când în locul bisericii din lemn a fost finalizată construcţia noii biserici din piatră închinată Maicii Domnului, icoana făcătoare de minuni a fost aşezată în ea.

Dupa 100 ani, lângă biserică s-a înfiinţat o mănăstire de călugări. La începutul veacului XVII, ea a fost luată de uniaţi însă icoana din Jirovici a fost cinstită nu numai de ei dar şi de catolici.

În anul 1839, mănăstirea a revenit ortodocşilor devenind locul de naştere al slujirii ortodoxe de pe pământurile vestice ale Belorusiei.

În vremea primului război mondial, icoana din Jirovici a fost mutată în Moscova apoi readusă în mănăstire.

Acum icoana se găseşte în mănăstirea «Sfânta Adormire a Maicii Domnului» şi este adânc cinstită pentru ajutorul ei binecuvântat.

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în 20 mai (7- stil vechi).

ICOANA: MAICA DOMNULUI din Jirovici
(într-o altă interpretare)

Icoana: Maica Domnului din Censtohov «Censtohovskaia»

Belorusia
Regiunea Brestskaia
Raion Brestskii
Casa "Arkadia", strada Moscovei 39
Mănăstirea de călugări
"Schimbarea la faţă"
din Pustiu
Una din copiile icoanei Maicii Domnului
"Censtohovskaia"

Icoana Maicii Domnului "Censtohovskaia" conform tradiţiei se încadrează în rândul celor 70 icoane ale Maicii Domnului, pe care le-a pictat Sfântul Evanghelist Luca. Această icoană a fost pictată în Ierusalim, pe muntele Sionului.

În anii 66-67, în vremea năvălirii armatelor romane sub conducerea lui Vespasian şi Tito, creştinii au fugit în locurile Pelleu. Alături de alte odoare de preţ sfinte, ei au salvat şi icoana Maicii Domnului "Censtohovskaia" pe care au dus-o în peşteră.

În anul 326, când Sfânta împărătească Elena a mers la Ierusalim pentru a se închina la Locurile sfinte şi a găsit Crucea Lui Hristos, ea a primit în dar de la creştini această icoană a Maicii Domnului din Censtohov. Împărăteasa Elena a adus icoana în Constantinopol şi a aşezat-o în Paraclisul din Curtea palatului unde icoana a rămas spre păstrare vreme de cinci veacuri.

În Rusia, chipul făcător de minuni a fost adus cu mare cinste de către întemeietorul oraşului Livov (Lemberga - 1268-1270), cneazul Livom Danilovici care a păstrat sub lacăt icoana în Belâsk, cu supravegherea strictă a duhovnicului ortodox.

În cele din urmă, în timpul începerii războiului de către polonezi - în partea de vest a Ucrainei, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului a ajuns în mâinile conducătorului polonez - cneazul Vladislav Opolskii. Tătarii, invadând hotarele Rusiei au cuprins întregul Belâsk. Nădăjduind în ajutorul Maicii Domnului, cneazul Vladislav a scos sfânta icoană din biserică şi a aşezat-o pe zidul oraşului. Chipul făcător de minuni, fiind străpuns de suliţa vrăjmaşului şi-a păstrat pentru totdeauna urmele sângelui scurs. Apoi ceaţa dăunătoare ce s-a coborât asupra armatelor tătare a înlesnit eliberarea oraşului de sub asediu iar potrivnicii au fugit.

În vremea nopţii, Apărătoarea cerească a apărut în vedenie cneazului Vladislav, poruncindu-i să mute icoana făcătoare de minuni pe muntele luminos al Centihovului (muntele mărturiei).

În anul 1352, cneazul Vladislav a întemeiat o mănăstire pe acest munte, încredinţând icoana spre păstrare monahilor.

(Denumirea de "muntele mărturiei" - provine în urma numeroaselor minuni ce s-au săvârşit în acel loc).

După câţiva ani, mănăstirea a fost din nou prădată. Dorindu-se nimicirea ei, vrăjmaşii au răpit icoana, însă o putere nevăzută a ţintuit în loc caii şi căruţa astfel încât icoana nu s-a clintit. Cuprins de furie, unul dintre răpitori a lăsat icoana pe pământ iar altul a lovit-o cu sabia peste faţă. Aici, pedeapsa dreaptă a fost uşor de înţeles. Primul răufăcător a fost rupt în bucăţi, iar celui de-al doilea i s-a uscat mâna. Din cei rămaşi, unii au căzut morţi iar alţii au fost pedepsiţi cu orbirea.

La mijlocul veacului al XVII-lea, prinţul suedez Karl X. Gustav, luând Varşovia şi Krakovia, a răbdat lovitura de la mănăstirea din Centohov, de pe muntele luminos.

Ajutorul şi protecţia Împărătesei cereşti i-a încurajat pe polonezi. Prinţul Ian Kazimir, întorcându-se la Livov a publicat manifeste, prin care încredinţa Statul, Maicii Domnului numită «Centohovskaia» chipul ei – Regina (Prinţesa) Poloniei. Războiul cu suedezii din anul 1656 s-a încheiat cu victoria polonezilor.

Numeroasele minuni înfăptuite cu icoana făcătoare de minuni din Centohov se află consemnate într-o carte specială, deosebită, ce se păstrează în biserica mănăstirii din Centohov.

Alte copii ale icoanei Maicii Domnului din Centohov s-au răspândit atât în rândul catolicilor cât şi în rândul bisericilor ortodoxe de pretutindeni.

În anul 1813 când armatele ruse au intrat sub dominaţia Centohovului, reprezentantul acestora şi fraţii Lavrei au oferit generalului Saken o copie a chipului făcător de minuni.

Spre sfârşit, icoana făcătoare de minuni a fost aşezată în Sankt-Peterburg, în soborul din Kazan.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Centohovskaia» se oficiază în zilele de 19 martie (6 martie, stil vechi).

Icoana: Maica Domnului “Milostivirea”

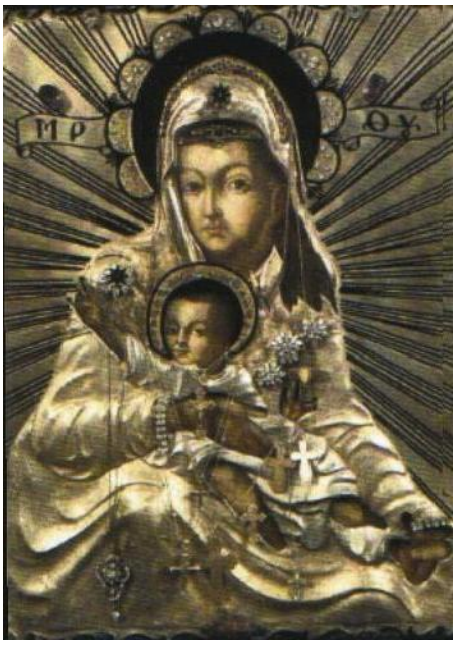

Rusia
Oraş Moscova
Mănăstirea de maici (redeschisă)

Prăznuirea icoanei are loc în zilele de 12 noiembrie şi 26 decembrie.

Icoana: Maica Domnului “Feodorovskaia” din Kostrom

Rusia
Oraş Kostrom
Str. «Botezul Domnului»,26
Mănăstirea de maici «Botezul Domnului»
Soborul «Botezul Domnului» (Bobotеaza)

Însemnatul odor de mare preţ al Kostromului, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Feodorovskaia», datează din veacurile IX-X şi se aseamănă cu pictura bizantină.

Nu se cunosc datele exacte, când această icoană a ajuns în Rusia. Mai întâi, ea a fost descoperită de către cneazul Iurie Dolgorukii, cunoscutul constructor de oraşe şi fondatorul Kostromului.

În anul 1272, icoana a apărut sub Kostrom. Cneazul Vasile Iaroslavici (numit cu porecla covată), fratele mai mare al lui Alexandru Nevski, în vreme ce se afla la

vânătoare înspre râul Zaprudne, şi-a văzut copoii adunându-se în jurul unui pin şi lătrau puternic. Venind mai aproape, cneazul a coborât de pe cal şi a văzut icoana Maicii Domnului cu Pruncul în braţe, care se afla aşezată în pin. El a vrut să o ia, însă icoana, cu o putere nevăzută se ridica tot mai sus.

Fiind chemaţi din oraş, numai preoţii care l-au însoţit pe cneaz au reuşit să coboare icoana din arbore şi să o aducă în Kostrom.

Din acea vreme se păstrează obiceiul ca icoana «Feodorovskaia» să fie purtată numai pe braţele preoţilor. Pe locul unde s-a descoperit icoana, cneazul Vladimir a pus temelia unei sfinte mănăstiri.

În Kostrom, icoana a fost aşezată în biserica "Sfântului Teodor Stratilat", care a fost construită de către Iurie Dolgorukii. De aici, icoana a primit denumirea de "Feodorovskaia".

Biserica din lemn a ars de două ori în incendiu şi tot de atâtea ori a fost reconstruită, însă icoana făcătoare de minuni nefiind scoasă afară, totuşi a rămas intactă, încât culorile de pe ea nu s-au (decolorat) şters.

În urma incendierii bisericii «Teodor Stratilat » pe Volga, la decretul emis de către cneazul Vasile s-a construit o biserică din piatră în amintirea «Adormirii Maicii Domnului», care ulterior a devenit lăcaş (casă) pentru icoană.

După aflarea icoanei, de îndată către Kostrom s-au apropiat armate masive de tătari. Cneazul, neavând armată numeroasă, le-a ieşit în întâmpinare cu oştirea sa şi luând icoana Maicii Domnului, a nădăjduit în puterea lui Dumnezeu. Lupta s-a desfăşurat în satul Nekrasov la marginile mănăstirii «Ipatensk», la lacul care în urma bătăliei a fost numit sfânt. Cneazul Vasile, pornind spre vrăjmaşi a îndreptat icoana cu faţa spre ei. Şi atunci păgânii au văzut ieşind din icoană săgeţi de foc şi văzând aceasta s-au tulburat şi au luat-o la fugă. Cneazul cel mare, urmărindu-i pe mulţi înfrângându-i şi pe cei vii prinzându-i …. » - spusele în povestirea cea veche. De la aceste raze, mulţi tătari au orbit. Pe acest loc, întru pomenirea marii minuni înfăptuite, a fost aşezată icoana care se păstrează până în zilele noastre.

Slava icoanei creştea. În veacul XVII, ea a aparţinut spiţei Romanovilor. Cu numele acestei icoane, Mihail Feodorovici Romanov a fost binecuvântat de către mama sa, în vremea când a primit toiagul împărătesc. Ziua păşirii pe prestal a primului conducător din neamul Romanovilor se prăznuia întocmai cu ziua icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Feodorovskaia».

Icoana s-a reîntors acasă, în biserica «Adormirea Maicii Domnului», pe Volga.

Pentru biserica "Naşterea Domnului" din Kremlin-Moscova, pentru familia împărătească au fost realizate copii ale icoanei "Feodorovskaia" care s-au răspândit prin Rusia. S-au semnalat cazuri când copiile icoanei au devenit făcătoare de minuni.

În fiecare an, în ziua de 29 august, ziua «Chipului Mântuitorului necreat de mână omenească», timp în care icoana a fost readusă, s-a săvârşit Procesiunea din Catedrală către locul apariţiei icoanei - biserica Mântuitorului - din Zaprudnensk.

În a patra săptămâna a Postului Mare, vreme de mai multe zile s-a săvârşit Procesiunea cu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Feodorovskaia», din Kostrom în Galiţia, de acolo în Sudislav, în sat pe drumul din Kineşemsk.

În anii 30, marea biserică a Kostromului, "Adormirea Maicii Domnului" a fost distrusă. Încă din anul 1921, icoana s-a aflat în posesia meşterilor restauratori ai academicianului I. Grabarea. Vreme de mai bine de 40 ani, ea nu s-a mai aflat în Kostrom.

În anul 1964, protoiereul Kostromului, în cele din urmă a reuşit să readucă icoana înapoi. Ea a fost aşezată în biserica "Învierea" din Debra - noul hram al Catedralei din oraş.

În anul 1991 pe data de 19 august, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Feodorovskaia» a fost mutată în Catedrala Soborului «Botezul Domnului» (Boboteaza) din Kostrom.

Icoana: Maica Domnului “Feodorovskaia” din Samara

Rusia
regiunea Samara
Soborul Catedralei din Kazan

Icoana Maicii Domnului “Feodorovskaia”, după tradiţie, a fost pictată de Sfântul evanghelist Luca. Este denumită astfel, pentru că se afla în biserica «Sfântului Teodor Stratilat » din oraşul Gorodeţ (sub Novgorodul de jos) până la năvălirea mongo-tătarilor. Prin năvala acestora, Gorodeţ împreună cu alte oraşe a fost pustiit şi subjugat. Supravieţuitorii s-au împrăştiat şi n-au apucat să ia icoana cu ei.

Însă în anul 1239, ea singură s-a arătat cneazului Vasile Gheorghievici în pădure într-un pin, în vreme ce acesta se afla la vânătoare. Se făcea că icoana din Gorodeţ s-a ascuns şi locuitorii din Kostrom au văzut cum înainte de a se arăta cneazului, icoana a fost purtată prin oraş de către un om îmbrăcat cu alese haine de război, care aducea foarte mult la înfăţişare cu Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat, în chipul în care acesta este reprezentat pe icoane.

Această vedenie minunată a locuitorilor binecuvântaţi din Kostrom şi de asemenea biserica «Sfântului Teodor Stratilat» unde icoana a fost aşezată, au constituit prilejul ca la înapoierea cneazului, icoana să poarte denumirea de Maica lui Dumnezeu «Feodorovskaia».

Pe locul apariţiei icoanei, pe malul râului Zaprudni, s-a înfiinţat mănăstirea din Zaprudnensk, în numele «Chipului Dumnezeiesc necreat de mână omenească ».

În ziua de 16 august se săvârşea Procesiune, în amintirea apariţiei icoanei făcătoare de minuni.

În anul 1239, icoana a fost adusă în oraşul Vladimir, în biserica «Adormirea Maicii Domnului», fapt pentru care ea a rămas - Chipul de rugăciune - al binecredinciosului cneaz Alexandru Nevski şi s-a aflat înaintea acestuia, în toate cruciadele.

În anul 1272, în Kostrom au năvălit tătarii, cu gândul de a prăda totul. Ieşindu-le înainte, cneazul a luat cu el icoana Maicii Domnului «Feodorovskaia » şi vrăjmaşii fiind orbiţi de strălucirea neobişnuită a sfintei icoane, cuprinşi fiind de ardere, au luat-o la fugă.

Cu numele acestei icoane, Marta Ivanovna Romanova l-a binecuvântat pe tânărul său fiu Mihail Feodorovici când acesta a primit sceptrul împărătesc.

Arhiepiscopul Teodorit, luând în mâinile sale icoana a rostit: «De nu vă veţi pleca spre milă, pentru chipul minunat al Născătoarei de Dumnezeu, Împărăteasa tuturor, înseamnă că nu mai ascultaţi şi nu mai înfăptuiţi ceea ce este dat vouă de la Dumnezeu. Căci cu adevărat aţi fost aleşi de Dumnezeu. Nu-i mâniaţi pe toţi stăpânii şi pe Dumnezeu!»

La vederea chipului Maicii Domnului, Marta Ivanovna şi-a întors faţa spre icoană şi s-a rugat mult. Apropiindu-şi fiul, l-a binecuvântat spunând : «Ţie Stăpână, ţi-l încredinţez pe fiul meu! Facă-se voia ta asupra lui!»

Noul împărat, de îndată a fost condus la tron. Acest eveniment s-a petrecut în anul 1613, în ziua de 14 martie. Pentru aceasta, s-a consemnat a se sărbători icoana Maicii Domnului «Feodorovskaia» în această zi.

În Moscova, în pridvorul bisericii «Naşterea Maicii Domnului» se află mult preţuita icoană «Feodorovskaia», fiind copie a icoanei originale care se găseşte în mănăstirea «Adormirea Maicii Domnului» din Kostrom, fiind adusă din această mănăstire de către mama ţarului Mihail Feodorovici, pe nume Marta Ivanovna.

În mănăstirea din Sâzran, care poartă hramul «Înălţarea Domnului» s-a aflat despre apariţia Maicii Domnului.

Pe data de 25 iunie anul 1713, copia icoanei făcătoare de minuni a fost înapoiată în satul Kaşpir, sub Sîzran.

Evenimentul s-a petrecut astfel: Păstorii locului au observat o oarecare strălucire deasupra izvorului, aflat nu departe de malul Volgăi. Strălucirea dispărea numai

în momentul în care oamenii se apropiau de ea. Însă într-o noapte, strălucirea a fost mai puternică decât de obicei şi nu s-a stins la apropierea păstorilor. Dar ce minune! Ei au văzut icoana Împărătesei cereşti, aflându-se aşezată pe piatră.

A doua zi, locuitorii din Kaşpir au chemat preoţii, au adus icoana la intrarea în biserică, însă noaptea, în chip minunat ea s-a mutat în alt loc. În urma săvârşirii slujbelor de moleben, icoana a fost aşezată în biserică, apoi cu Procesiune a fost adusă în biserica "Naşterea Mântuitorului" din oraşul Sâzran. După câteva zile însă, icoana a fost văzută la izvor.

Locuitorii din Sâzran au pornit cu icoana în Procesiune spre mănăstirea de călugări "Înălţarea Domnului", timp în care s-au petrecut două minuni: O fecioară, cuprinsă fiind de lepră, s-a spălat cu apa din rău şi s-a tămăduit. Apoi, prin rugăciunile Stăpânei s-a liniştit furtuna de pe Volga, astfel salvându-se multă lume aflată în bărci, care dorea să ajungă la Sârzan.

Oamenii evlavioşi au adus jertfă icoanei, înfrumuseţând-o cu veşminte preţioase. De sfânta icoană a Maicii Domnului «Feodorovskaia » sunt legate 15 mari minuni. Icoana s-a păstrat în mănăstire, până la distrugerea acesteia în revoluţia din octombrie. Pentru a nu fi pângărită de păgâni, icoana a fost ascunsă de credincioşi.

În anul 1944, s-a redeschis Soborul Catedralei din Sâzran-Kazan. Aici a fost aşezată icoana salvată, păstrandu-se în acest loc, până în ziua de astăzi. Sfântul izvor, care până nu demult s-a aflat astupat, a fost curăţat. Pe el s-a întemeiat o construcţie şi tot pe acest loc, au reînceput Procesiunile.

Este preconizată construirea unui paraclis. În Noul Kaşpir este începută construcţia bisericii, în numele chipului făcător de minuni.

În fiecare an, pe data de 25 iunie (pe stil vechi, 8 iulie-stil nou) în Catedrala din Kazan-Sâzran se oficiază slujbe de prea mărire în cinstea apariţiei în chip minunat a icoanei Născătoare de Dumnezeu «Feodorovskaia», odorul de mare preţ al oraşului.

Pe lângă aceste aspecte, există şi alte consemnări referitoare la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Feodorovskaia ». Copiile acestei icoane se mai găsesc în următoarele locuri :
În Novgorodul de jos - Biserica «Sfântului Mitropolit Alexei».
În mănăstirea «Feodorovskaia» - Balahinsk (gubernia de jos).
În Kazan - Biserica "Sfânta Treime", unde a fost aşezată de către Ghermoghen,

Sfântul din Kazan.
În Marşan, în Tambov - Biserica ce poartă hramul Maicii Domnului “Feodorovskaia”
În Iaroslav - Biserica “Feodorovskaia”, care a fost întemeiată în sec. XVII.
În Moscova, cu excepţia reproducerii icoanei din pridvorul bisericii, se află şi o altă copie foarte veche, identică cu copia icoanei Maicii Domnului “Feodorovskaia” din Kostrom.

Numele Maicii Domnului “Feodorovskaia”, este proslăvit în mica uliţă “Alexeev” din Rogoj, unde există o biserică ce a fost construită prin bunăvoinţa pelerinilor sosiţi aici, în anul 1748.

Icoana: Maica Domnului din Zverineţ „Zverineţkaia”

Icoana Maicii Domnului din Zverineţ s-a descoperit la sfârşitul veacului al XIX-lea în vechea mănăstire a peşterilor din Zverineţ, astfel făcându-se cunoscute lumii, viaţa şi nevoinţele Egumenului Peşterilor din Zverineţ - Preacuviosul Climent - care s-a nevoit şi a fost înmormântat în chilia în care au trăit el şi urmaşii săi.

Icoana a fost pictată pe o placă groasă de fier de mică mărime, în formă ovală, asemănându-se tipului iconografic – Odighitria - . Fierul este acoperit cu email alb pe care se înfăţişa în culori, chipul Născătoarei de Dumnezeu şi al Pruncului Hristos, aflat pe mâna ei stângă. Aceasta este o veche execuţie ce reprezintă o înaltă iscusinţă. Odată cu trecerea vremii, icoana s-a deteriorat datorită umezelii.

În anul 1914, Sinodul a hotărât prăznuirea vechii icoane „Zverineţkaia”. Acestei icoane i-a fost dăruit de către cneazul Vladimir Jevahov (în viitor - marele mucenic, Sfântul episcop Ioasaf - 1973) un suport de argint în care icoana a fost aşezată deasupra Uşilor Împărăteşti în biserica „Naşterea Maicii Domnului” a schitului renăscut în Peşterile din Zverineţ. În acest loc veneau numeroşi pelerini pentru a înălţa rugăciuniile lor Împărătesei Cerului.

În anul 1934, schitul s-a distrus şi pentru a doua oară, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului a dispărut fără urmă.

În anul 2000, luna noiembrie, icoana s-a arătat în chip minunat şi astăzi ea se află

deasupra Uşilor Împărăteşti ale bisericii „Sfânta Treime” din mănăstirea „Ionisk” din Kiev.

În fiecare zi de vineri, după slujba vecerniei, înaintea icoanei făcătoare de minuni se citeşte acatistul Maicii Domnului „Bucură-te, Mireasă nenuntită!”.

În urma hotărârii Sinodului Bisericii Ortodoxe din Kiev, prăznuirea în cinstea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Zverineţ (Zverineţkaia) are loc în ziua de 13 (26 stilul vechi) octombrie.

Icoana: Maica Domnului din Koloce «Koloceskaia»

Rusia
Reg. sub Moscova
Raion Mojaiski
Sat Koloţkoe (la apus de câmpia Borodin)
Mănăstirea de maici «Adormirea Maicii Domnului din Koloce»

Omul căruia Maica Domnului şi-a dezvăluit chipul făcător de minuni, a fost un ţăran sărac pe nume Luca. Mergând prin pădure, el a observat icoana Maicii Domnului care se afla pe un arbore. Luca a luat icoana şi a mutat-o pe un alt arbore, alături de ogorul său. Apoi s-a îndepărtat, timp în care pe acolo trecea un cerşetor care văzând icoana a luat-o cu el. Luca l-a căutat pe cerşetor, a găsit icoana şi a dus-o acasă.

Acasă, se afla zăcând răpus de multă vreme un bolnav al cărui trup era cuprins în întregime de boala slăbănogirii. Când acesta a auzit povestea lui Luca despre icoană, a cerut să o aducă mai aproape de el. Bolnavul, cu evlavie a sărutat icoana, cu credinţă a apropiat-o de faţa sa, de ochi şi buze şi din clipa aceea s-a tămăduit, de parcă niciodată n-ar fi fost bolnav.

Vestea despre minunea săvârşită, s-a răspândit cu repeziciune prin împrejurimile satului iar locuitorii au început să-şi aducă bolnavii la sfânta icoană, şi numeroşi oameni veneau pentru a se închina la sfânta icoană.

Însoţit de icoana Maicii Domnului, Luca a plecat în Mojaisk. Locuitorii oraşului déjà ştiau despre icoana făcătoare de minuni şi împreună cu cneazul Andrei Dimitrievici şi boierii, au înfăptuit o întâmpinare solemnă a icoanei. În vremea cât icoana s-a aflat în Mojaisk, de la ea s-au săvârşit numeroase minuni.

Apoi Luca s-a îndreptat cu icoana în Moscova, unde de asemenea a fost întâmpinată în chip solemn, de către Mitropolitul Fotie, de duhovnici, boieri şi norod.

Luca a cutreierat multe oraşe şi pretutindeni sfânta icoană împărţea în jurul ei, strălucirea neîncetatelor minuni.

Cei tămăduiţi, fiind impulsionaţi de a-i mulţumi Maicii Domnului, i-au oferit lui Luca prinoase generoase astfel încât el în scurt timp a agonisit o avere însemnată. Întorcându-se în Koloce, el a construit o biserică în cinstea «Naşterii Maicii Domnului» , unde a aşezat icoana făcătoare de minuni.

Însă bogăţia oferită lui Luca, din care putea săvârşi lucruri sfinte, l-a ademenit astfel încât el şi-a construit palate imense, şi-a adunat numeroşi robi şi roabe, petrecându-şi vremea în ospeţe. El a devenit mândru şi arogant chiar şi faţă de însuşi cneazul din Mojaiski, Andrei Dimitrievici.

De exemplu, la vânătoarea cneazului, Luca îşi însuşea şoimii vânaţi de ceilalţi. Cneazul suferea cu răbdare obida, amintindu-şi că singura Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a binevoit să-şi arate chipul făcător de minuni, lui Luca. Luca, degrabă a fost trezit la realitate, fiind înţelepţit de Cel de Sus.
Odată, vânătorii cneazului Andrei au prins un urs şi l-au dus în oraş. Luca văzând vânătorii trecând prin faţa casei lui, i-a oprit poruncindu-le să dea drumul ursului în curtea sa. Animalul, trezindu-se liber, cu mânie s-a năpustit asupra lui Luca, încât vânătorii de abia au reuşit să-l salveze, fiind total rănit.

Cneazul, auzind despre nefericirea abătută asupra lui Luca, a văzut în aceasta pedeapsa lui Dumnezeu. De îndată el a venit la bolnav şi adresându-i-se, prin cuvinte l-a îndemnat: «Maica Domnului te-a proslăvit pe tine prin apariţia chipului ei făcător de minuni, iar tu te-ai întors la deşertăciune şi te-ai dedat vieţii trândave şi pieritoare. Şi iată că pe neaşteptate s-a abătut asupra ta necazul cumplit ce-ţi

arată cu o limpezime de netăgăduit, cât este de nesigură şi ucigătoare nădejdea în bogăţie şi nu în Dumnezeu. «Înţelepţeşte-te şi căieşte-te!»

Cuvintele puternice ale cneazului au produs o schimbare în sufletul lui Luca şi el cu lacrimi a început să se căiască de viaţa pe care a petrecut-o în păcat şi de îndată cu dibăcie a întrebuinţat întreaga bogăţie pentru faptele bineplăcute lui Dumnezeu şi pentru folosul mântuirii sufletului său.

Având consimţământul lui Luca, pe locul unde se afla biserica înălţată de el, cneazul a construit în anul 1413, mănăstirea Maicii Domnului, şi a numit-o "din Koloce".

Regretându-şi faptele, Luca s-a tuns în călugărie la această mănăstire, unde şi-a petrecut restul vieţii în pocăinţă şi lacrimi.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului are loc în ziua de 22 iulie.

Icoana: Maica Domnului din Belânici „Belânicskaia”

Belorusia
Sat Belânici

La inceput, icoana Maicii Domnului „Belâniciskaia” se afla într-una din bisericile ortodoxe din regiunea Moghilev.

În urma închiderii uninii (1596), icoana a trecut la catolici, fiind aşezată în castelul mănăstirii catolice din Belânici întemeiat între anii1622-1624, de către marele hatman al Liovului, Liva, Sapegoi, aflat pe malul râului Druti la 45 verste de Moghilev.

Icoana a fost cinstită atât de credincioşii ortodocşi, cât şi de catolici.

În anul 1832 mănăstirea a fost jefuită iar castelul a dăinuit ca biserică parohială. În anul 1876 el a fost restituit ortodocşilor cu reîntărirea mănăstirii.

Icoana: Maica Domnului din Tervenice «Terveniceskaia»

Rusia
Regiunea Leningrad
Raion Lodeinopol
Satul Tervenice
Strada Nagornaia, 30
Mănăstirea de maici
«Acoperământul
Maicii Domnului»
din Tervenice

Despre cimitirul din Tervenice, se aminteşte încă din anul 1137, în statutul cneazului din Novgorod, Sviatoslav Odogavici. Deasupra lacului, pe munte, în anul 1861, cu banii adunaţi de la «toată lumea ţinutului», s-a construit o biserică din piatră, cu hramul «Adormirea Maicii Domnului».

În anul 1935, odată cu suspendarea slujbelor în biserică, aceasta a fost transformată într-un club, fiind folosită apoi ca depozit pentru grâne şi pentru îngrăşăminte.

În vara anului 1991, când în sat au apărut primele surori, din biserică au rămas numai ruine. Mănăstirea a fost înălţată cu efort comun, săvârşindu-se multe rugăciuni pentru a fi dăruită obştea sfântă a mănăstirii, închinată Maicii Domnului.

În februarie anul 1992, unui călugăr care se afla într-o stare de somn uşor, i s-a arătat Maica Domnului, stând pe pământul din Tervenice, arătând spre icoana ce era culcată la picioarele ei, de sub care ţâşnea apa. Această icoană, după modul în care era pictată, aducea aminte de icoana din Kasperov-Korsun - o tipologie iconografică veche, numită «Umilenie» - «Înduioşătoarea».

Peste puţină vreme, în rezervele unei pictorițe din Odessa, a fost înapoiat chipul Maicii Domnului - copie a icoanei din Kasperov («Kasperovskaia») - repetându-se astfel, chipul indicat de Maica Domnului.

În urma molebenului săvârşit în Soborul Catedralei "Adormirea Maicii Domnului" din Odessa, înaintea icoanei Maicii Domnului din Kasperov, noua icoană cu acest chip, a fost aşezată cu rugăciune caldă şi râvnă, pentru ca Maica Domnului să dăruiască prin noua icoană multă milă şi pentru a fi Protectoarea cerească a noii mănăstiri.

După aceasta, chipul a fost adus în Sankt-Petersburg şi o vreme a rămas aşezat în biserica Sfintelor muceniţe "Credinţa", "Nădejdea" şi "Dragostea" - ("Vera", "Nadejda", "Liobva") şi a mamei lor Sofia.

Rugăciunea fierbinte a fost auzită de Maica Domnului, încă înainte de a fi adusă cu ceremonie icoana în Terevenici, de vreme ce una dintre călugăriţele mănăstirii, neştiind nimic despre aflarea sfinţeniei, a auzit glasul: «Cu cât mai repede icoana mea va fi aici, cu atât mila mea va fi cu voi!" În felul acesta, Împărăteasa cerească a proslăvit chipul său, arătând acoperământul său pentru acest pământ.

Primăvara, pe locul indicat de Maica Domnului, a fost descoperit izvorul, a cărui apă era sfinţită. Nu după multă vreme, pentru folosinţă, s-au tăiat arborii şi s-a

săpat un puţ. De reţinut este faptul că pe acest loc, cu multă vreme înainte, oamenii s-au chinuit să găsească apă, însă atunci, toate încercările lor n-au adus nici o izbândă.

De la icoana Maicii Domnului şi din apa sfântului izvor, au loc numeroase tămăduiri.

Împărăteasa cerească revarsă ajutor suferinzilor, întărind surorile în credinţă, la alegerea lor nu tocmai uşoară de a sluji lui Dumnezeu şi oamenilor.

Cu binecuvântarea Mitropolitului din Sankt-Petersburg şi Ladoj, Ioan (Snacev), mult preţuita icoană numită la început «Kasperovskaia» a primit denumirea de icoana Maicii Domnului din Tervenici - «Terveniceskaia» -.

Prin această icoană, Maica Domnului şi-a arătat mila pentru această mănăstire. De sărbătoarea «Schimbarea la faţă», în anul 1994, a izvorât mir din chipul nou făcut, ce înfăţişează «Apariţia Maicii Domnului în Tervenice». Picăturile de mir ca roua, acopereau partea de jos a veşmintelor Maicii Domnului şi icoana din Tervenice, care se afla în poziţie orizontală la picioarele ei. Îndată a izvorât mir din însăşi icoana din Tervenice. Izvorârea de mir a avut loc în decursul unui an, fiind înregistrată pe bandă video.

Înaintea sărbătorii «Acoperământul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu » în anul 1996, surorile mănăstirii, împreună cu vizitatorii, lucrau în biserica «Acoperământul» făcând ordine şi pe teritoriul de jur. Vremea era însorită. Deodată, pe cerul albastru, în rând cu cupolele bisericii, toţi au văzut un curcubeu semiluminos ale cărui laturi erau îndreptate în sus, de parcă Maica Domnului şi-a întins Omoforul. Această apariţie s-a prelungit vreme de câteva ceasuri, pentru pacea sufletească a celor care trudeau.

În iarna nului 1997, în schitul ce nu demult a fost deschis, a început să izvorască mir din fotografiile ce înfăţişau icoana Maicii Domnului din Tervenice. Lacrimile, în picături mari, curgeau din ochii Maicii Domnului. La scurtă vreme după acest semn, s-a întâmplat nenorocirea - a ars vechiul corp al chiliilor, ce a fost dăruit mănăstirii de către colhoz, cu construcţiile de locuit. Aici se afla biserica în care se păstra chipul mult preţuit. S-a scos icoana dintre lucrurile ce se mai găseau, şi cu ea s-a înconjurat corpul de chilii ars de flăcări. Scânteile zburau în toate părţile, însă nici una din clădirile de lemn care se aflau la câţiva metri, nu s-a aprins. Împărăteasa Cerului a salvat mănăstirea Sa.

Astăzi, icoana Maicii Domnului din Tervenice se găseşte în latura de sud a bisericii «Acoperământul Maicii Domnului» - marea biserică a mănăstirii.

Într-un chivot frumos aurit, icoana este înfrumuseţată cu cruciuliţe de mare valoare, lănţişoare şi alte obiecte aduse de oameni ca prinos de mulţumire pentru Maica Domnului, pentru ajutorul primit de la chipul făcător de minuni.

Icoana: Maica Domnului din Cirsk «Cirskaia»

Rusia
Pskov
Soborul «Sfânta Treime»

Icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu "Cirskaia" sau "Pskovskaia " s-a aflat mai întâi în biserica satului Cirsk din eparhia Pskovului, luându-şi apoi denumirea "din Cirsk".

În anul 1420 pe 16 septembrie, în vremea epidemiei de holeră, din icoana Maicii Domnului din Cirsk au curs lacrimi din ambii ochi. Aflând despre aceasta, cneazul din Pskov – Feodor Alexandrovici - a trimis slujitorii bisericii să aducă icoana făcătoare de minuni, în Pskov. La întâmpinarea icoanei s-a săvârşit Procesiune la care a participat cneazul şi mulţime de norod. Toţi cei prezenţi s-au rugat cu evlavie. Locuitorii Pskovului au adus icoana în oraş, aşezând-o în biserica «Sfânta Treime».

Prăznuirea are loc pe 16 iulie (stil vechi) în amintirea marilor minuni care s-au revărsat de la această icoană şi încetarea epidemiei de holeră.

După mutarea icoanei din Cirsk în Pskov icoana s-a numit «Pskovskaia». În amintirea mutării icoanei în Pskov a fost construită biserica “Znamenie - Semnul” în anul 1470, în vechea mănăstire de fecioare.

Icoana: Maica Domnului din Ahtârska “Ahtârskaia”

Ucraina
Oraş Ahtârko
Soborul “Acoperământul Maicii Domnului”

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Ahtârskaia” s-a descoperit preotului din biserica «Acoperământul Maicii Domnului» din Ahtârka. Preotul bisericii a cumpărat o coasă nouă şi a vrut să o probeze pe iarba ce a crescut alături de biserică. De cum a început să cosească, deodată el a văzut în iarbă o icoană strălucitoare. Înmărmurit de această întâmplare, cu mare evlavie el a luat icoana şi a aşezat-o în casa sa. Evenimentul s-a petrecut pe 2 iulie, anul 1739.

După trecerea a 3 ani de când icoana se afla în casa parohială, de ziua praznicului «Acoperământul Maicii Domnului», intrând preotul în camera unde se afla icoana, a rămas înmărmurit de lumina neobişnuită ce se revărsa din icoană. Fenomenul s-a repetat deseori şi preotul se ruga cu evlavie, nespunând nimănui despre cele petrecute.

Odată, fiind cuprins de un somn uşor, preotului i s-a arătat Maica Domnului care i-a poruncit să cureţe icoana de praf şi să o spele cu apă curată. Trezindu-se din somn, preotul îndată s-a grăbit să îndeplinească porunca Maicii Domnului. A

curăţat icoana de praf, a spălat-o cu apă curată pe care a adunat-o apoi într-un vas, ca dimineaţa s-o ducă la râu.

În vremea nopţii, pe când dormea, preotul a avut o vedenie precum că mergea spre râu şi ducea vasul cu apă, însă pe drum a auzit vocea Maicii Domnului care i-a spus : «Întoarce-te acasă şi păstrează această apă. Ea va tămădui pe toţi cei ce sunt cuprinşi de friguri».

Preotul avea o fiică ce suferea de multă vreme de friguri. Deşteptându-se, el a dat fetei să bea din această apă şi fata s-a însănătoşit.

În scurtă vreme, oamenii cuprinşi de friguri au început să alerge la sfânta icoană, se rugau şi primeau tămăduiri minunate.

Preotul a mutat icoana în biserica «Acoperământul Maicii Domnului».

Din scrierile episcopului Filip aflăm că vestea despre minunatele tămăduiri ce se revărsau de la sfânta icoană asupra celor bolnavi care cu evlavie se rugau ei, s-a răspândit până în cele mai îndepărtate locuri.

Mărturiile s-au derulat pe parcursul a opt ani. În anul 1751, sfântul Sinod a recunoscut icoana Maicii Domnului din Ahtârka ca fiind făcătoare de minuni.

În anul 1753, la dispoziţiile emise de către imperatoarea Elisabeta, pe locul unde s-a descoperit icoana, a fost întemeiată o nouă biserică « Pocrov » - «Acoperământul Maicii Domnului » - din piatră. Această biserică «minunat construită intru măreţia sa», a fost zidită în anul 1768. Prestolul cel mare s-a făcut spre închinare în cinstea «Acoperământului Maicii Domnului», cel din sud - în cinstea icoanei Maicii Domnului din Ahtârka iar cel din nord a fost numit în cinstea drepţilor Zaharia şi Elisabeta.

Mult popor a simţit asupra sa ajutorul minunat al sfintei icoane.

În anul 1774 în cartea despre minunile icoanei Maicii Domnului «Ahtârskaia » s-au consemnat 324 vindecări.

În anul 1903, icoana a fost dusă pentru lucrări de restaurare în Sankt-Petersburg. Din acest loc ea a fost furată şi toate demersurile efectuate pentru recuperarea icoanei au rămas fără rezultat.

În anul 1990 icoana s-a întors în Ahtârka, totodată consemnându-se aducerea ei din Statele Unite.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului “Ahtârskaia” are loc în ziua de 2 iulie, stil vechi.

Icoana Maicii Domnului “Semnul” din Kursk, “Znamenie”

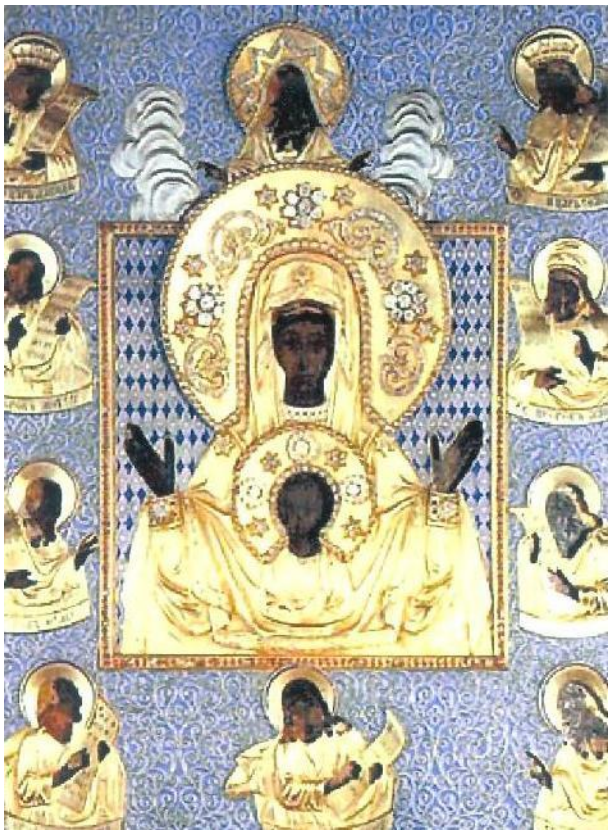

SUA
New York
Sinodul Arhieresc

Icoana Maicii Domnului «Semnul» din Kursk, reprezintă una din cele mai vechi icoane ale Bisericii ruse.

În veacul XVII, în vremea năvalei tătarilor, când toate satele ruse erau încercate de mare sărăcie, oraşul Kursk fiind distrus de polonezii Batâi, a devenit pustiu. În anul 1295, unul dintre vânătorii din Râlsk a observat în pădure la rădăcina unui arbore, icoana “Semnul” Maicii Domnului, întoarsă cu faţa la pământ. El a văzut că această icoană seamănă cu icoana “Semnul” din Novgorod.

Odată cu aflarea icoanei, s-a petrecut prima minune. Deoarece vânătorul a ridicat Sfânta icoană de pe pământ, în ceasul acela, din locul pe care se afla icoana, a ţâşnit un izvor cu apă curată. Evenimentul a avut loc în ziua de 8 septembrie 1295.

Aflând despre toate acestea, cneazul Vasile Şermeaka, îndată a poruncit să fie adusă icoana în Râlsk. Însă din necredinţă sau având îndoială, nu a ieşit înaintea

icoanei cu sărbătorească întâmpinare, fapt pentru care a fost pedepsit cu orbirea. Recunoscându-şi vina şi înălţând rugăciuni înaintea icoanei, el din nou a primit vederea. Prinos de mulţumire adus Maicii Domnului, Şermeaka a fondat biserica ce a primit hramul «Naşterea Maicii Domnului», căci în această zi a fost descoperită icoana.

Dar icoana nu o dată s-a reîntors la locul său, la rădăcina arborelui. În acest loc s-a construit un paraclis, în care a fost aşezată icoana făcătoare de minuni. Pentru săvârşirea slujbelor de moleben, a fost numit un preot care mai toată vremea locuia acolo.

În anul 1383, tătarii au năvălit în regiunea din Kursk, au luat preotul prizonier şi paraclisul au vrut să-l ardă. Însă atâta vreme cât în paraclis s-a aflat icoana, truda lor a rămas zadarnică. Atunci ei au spintecat icoana în două părţi şi au dat foc paraclisului. O jumătate a icoanei au aruncat-o în foc, iar cealaltă jumătate au lăsat-o mult mai departe, pe o întindere de pământ.

După un timp oarecare, trimişii ţarului din Moscova, au răscumpărat preotul din închisoare şi l-au adus în Krâm. El s-a reîntors la locul anterior, acolo unde ştia că se aflase paraclisul, a căutat cele două jumătăţi ale icoanei şi găsindu-le, le-a împreunat. Icoana a fost reaşezată în paraclisul care s-a refăcut.

În anul 1597, pe locul unde se găsea paraclisul, s-a construit mănăstirea.

În anul 1612, când oraşul Kursk a fost ocupat de polonezi, nişte cetăţeni au văzut-o pe zidurile oraşului pe Maica Domnului, însoţită de doi călugări strălucitori, care luminau oraşul. Duşmanii au părăsit oraşul, suferind mari pierderi. Ca dar de mulţumire, trăitorii au construit o mănăstire cu denumirea «Semnul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu».

În anul 1618, în această biserică a fost aşezată icoana Maicii Domnului.

Copiile acestei icoane făcătoare de minuni, erau purtate în armată de numeroşi conducători de oşti.

În anul 1812, copia Sfintei icoane a fost trimisă cneazului Kutuzov în armata ce funcţiona.

Înaintea acestei icoane se ruga şi primea tămăduire Sfântul Serafim de la Sarov.

În noaptea din 7 spre 8 martie anul 1898, revoluţionarii atei, având gânduri rele, cu ajutorul maşinii iadului au vrut să distrugă icoana făcătoare de minuni, însă Dumnezeu Iisus Hristos a proslăvit-o şi mai mult pe Preacinstita Maica Sa, prin aceea că pe lângă cumplita distrugere a bisericii, numai Sfânta Icoană a rămas intactă.

În data de 12 aprilie anul 1918, Sfânta Icoană a fost furată din biserica mănăstirii "Semnul" iar în data de 2 mai, icoana din nou a fost găsită aflându-se aşezată la locul său.

În sfârşit, în anul 1919, însoţită fiind de episcopul Teofan din Kursk şi Oboiansk şi de câţiva fraţi din mănăstirea «Semnul», Sfânta icoană a trecut graniţa în Serbia frăţească.

În anul 1920, la solicitarea generalului Vranghel, Sfânta icoană a vizitat pământul Rusiei în Krâm unde a rămas până la evacuarea Armatei ruse sub conducerea generalului Vranghel, la începutul lui noiembrie anul 1920.

Sfânta icoană s-a reîntors în Serbia unde a rămas până în anul 1944, iar în urma aprobării Sinodului Arhieresc, icoana a trecut graniţa fiind aşezată în Munchen (Bavaria), în vremea Mitropolitului Anastasie.

În anul 1951, Mitropolitul Anastasie a trecut în America.

Din anul 1957, icoana se află în marea Biserică sfinţită a Sinodului Arhieresc, în New York.

Sfânta Icoană, cu regularitate face călătorii prin toate eparhiile pământului rus.

Prăznuirea icoanei "Semnul" din Kursk, are loc în a 9-a zi de vineri după Sfintele Paşte, 8 martie, 27 noiembrie, 8 septembrie.

Icoana Maicii Domnului “Semnul” din Novgorod, “Znamenie”

Rusia
Novgorod
Soborul “Sfânta Sofia”

Proslăvirea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului în Novgorod, a avut loc în anul 1170.

Cneazul Andrei Bogoliobski din Suzdal s-a gândit să întemeieze în latura de nord a pământului rus un Stat, dorind astfel ca printr-o lovitură să sfărâme puterea Novgorodului.

Cnezii din Smolensk, din Muromsk, din Polonia şi Reazan, împreună cu oştirile lor s-au grăbit să se înroleze în războiul cneazului Andrei cu Novgorodul. Însă cneazul

Andrei s-a îmbolnăvit şi a rămas în Vladimir, fapt pentru care l-a trimis pe fiul său Mstislav – (cuceritorul scaunului din Kiev) să conducă lupta.

Din 25 februarie, oştirile s-au unit, au înconjurat oraşul şi s-a declanşat startul asalturilor sângeroase. În a treia noapte de asediu, în vreme ce toţi aşteptau ziua următoare edificatorie pentru eliberarea sau robia Novgorodului, arhipăstorul Ioan a auzit glasul care i-a poruncit să meargă în biserica « Mântuitorului» pe strada Ilinsk, să ia de acolo icoana Stăpânei şi să o aşeze pe zidul oraşului. "…. Şi vei vedea salvarea oraşului".

Cei care au fost însărcinaţi cu aducerea icoanei din biserică s-au întors înfricoşaţi, afirmând că icoana nu s-a urnit din loc. Auzind acestea, arhipăstorul Ioan însoţit de întregul sobor a mers la biserică şi după cântarea Maicii Domnului «Apărătoarea creştinilor ….. », deodată icoana singură s-a mişcat. Apoi icoana a fost dusă şi aşezată pe zidul oraşului, unde se desfăşura în toi, lupta încrâncenată.

Duşmanii înaintau cu repeziciune. Nori de săgeţi zburau spre ziduri. Deodată, o săgeată s-a înfipt în icoană, în latura din spate. Maica Domnului şi-a întors chipul de la năvălitori, privind spre oraş. Lacrimile curgeau şiroaie din ochii Născătoarei de Dumnezeu.

Novgorozii s-au întărit în nădejdea protecţiei Maicii Domnului. Surpând porţile oraşului ei au pătruns în tabăra duşmană. Înfricoşare mare a căzut asupra potrivnicilor şi întunericul i-a acoperit. Mânia lui Dumnezeu i-a tulburat şi astfel au început să fugă împrăştiindu-se care încotro apucau şi nu se mai gândeau la victorie.

Toţi au recunoscut că salvarea Novgorodului s-a datorat icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Semnul» - « Znamenie».

În amintirea acestui eveniment, sfântul Ioan a stabilit prăznuirea icoanei Maicii Domnului « Semnul » - « Znamenie » din marele Novgorod a se oficia în ziua de 27 noiembrie (stil vechi), numind această zi – «ziua izbăvirii, a salvării Novgorodului » - şi «ziua pedepsirii rău voitorilor luptători ce s-au năpustit asupra credincioşilor ».

Întreaga Rusie cinsteşte această zi «Semnul» Maicii Domnului, fiind considerată una dintre cele mai vechi sărbători ale ruşilor.

Icoana Maicii Domnului “Semnul” din Sankt Petersburg, “Znamenie”

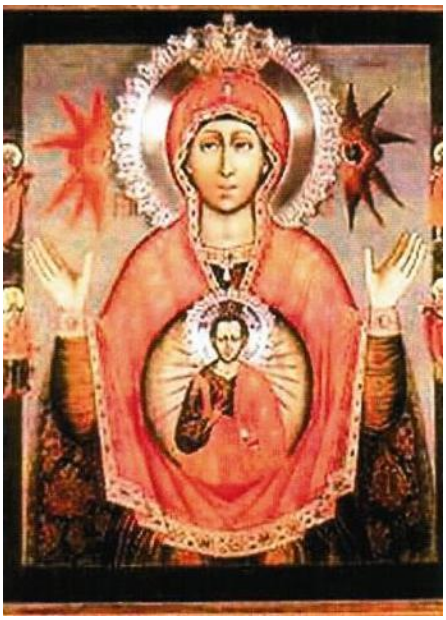

Rusia
Sankt Peterburg
Biserica «Academia Duhovnicească»

Icoana Maicii Domnului numită “Semnul” o înfăţişează pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu aflându-se cu mâinile ridicate pentru rugăciune. Pe pieptul ei, pe fondul sferei este reprezentat Pruncul Dumnezeu – Mântuitorul - Emanuil - care binecuvântează. Tipul acesta de reprezentare iconografică se încadrează în şirul celor dintâi icoane pictate ale Maicii Domnului.

La Roma se află o icoană asemănătoare, ce aparţine veacului al IV-lea. În afară de aceasta, se mai cunoaşte vechiul chip bizantin al Maicii Domnului din veacul al VI-lea unde Preasfânta Născătoare de Dumnezeu este reprezentată şezând pe tron şi ţinând cu ambele braţe sfera ce încadrează chipul Mântuitorului – Emanuil.

Icoanele Maicii Domnului ce poartă denumirea «Semnul» - «Znamenie » - au apărut în Rusia în veacurile XI – XII. Se numesc astfel, ca urmare a minunii înfăptuite prin – Semnul – icoanei Maicii Domnului din Novgorod, ce s-a petrecut în anul 1170.

Numeroasele copii ale icoanei sunt răspândite în întreaga Rusie. Multe dintre ele au strălucit prin minunile săvârşite în bisericile locurilor respective astfel primind denumirea acestora.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Semnul» are loc pe 10 decembrie (27 noiembrie stil vechi).

Icoana Maicii Domnului “Semnul” Taghilul de sus, “Znamenie” – “Verhnetaghilskaia”

Rusia
Ural
Oraş: Taghilul de sus
Biserica « Semnul» - «Znamenie»

Unde şi cum a fost pictată această icoană, nu se ştie. După tradiţie, ea a fost adusă într-o uzină din munţii Ural de câţiva edecari, ce au vieţuit o vreme împreună cu călugării, într-un schit.

Într-o vreme, nevoinţele grele ale schimnicilor, le-au răsucit minţile edecarilor care au stricat şi devastat schitul, lăsând în acel loc doar o icoană sfântă – «Znamenie » - « Semnul » Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Însă chipul Maicii Domnului nu a îngăduit să rămână într-un loc unde să nu fie cunoscut, căci de la această icoană s-a auzit glasul care a poruncit distrugătorilor «ca prin orice chip, icoana sa

fie luată cu ei », amenințându-i că dacă vor refuza să facă ascultare, vor fi descoperiţi pentru jefuirea şi distrugerea schitului.

Icoana şi-a arătat puterea făcătoare de minuni în uzina din Neviansk, iar mai apoi când în Taghilul de sus a fost construită o biserică, icoana a fost mutată acolo.

Cunoscuta biserică din piatră "Znamenie" – "Semnul", a fost fondată în anul 1859, sfinţită în anul 1876 şi dăinuie până astăzi. În vremea puterii sovietice, biserica nu a fost închisă.

Chipul făcător de minuni al Maicii Domnului «Znamenie » - «Semnul » se găseşte în latura stângă a stranei, la anale sub sticlă.

Icoana este înfrumuseţată cu daruri aduse de binecinstitorii mulţumiţi care au primit tămăduiri.

Observăm o parte a icoanei, care a fost arsă în incendiul din anul 1861, însă chipul însuşi nu a avut de suferit.

Pe icoană este înfăţişată Maica Domnului Oranta, ale cărei mâini se află sub brâu, pentru rugăciune. Pe pieptul Maicii Domnului, în medalion, este reprezentat Pruncul – Dumnezeu care binecuvântează cu mâna dreaptă, iar în mâna stângă ţine o listă înfăşurată. În latura dreaptă a chipului Maicii Domnului este înfăţişat heruvimul, iar în cea stângă, serafimul.

Icoana a fost şi este deosebit de preţuită în Taghilul de sus şi pretutindenea.

Procesiunile cu icoana făcătoare de minuni «Znamenie » - «Semnul» din Taghilul de sus, s-au desfăşurat pe parcursul întregii veri.

De exemplu, obiceiul de a aduce Chipul făcător de minuni în uzina din Neviansk a apărut în anul 1872, în amintirea tămăduirii animalelor de boala frigurilor şi a căderilor.

Despre deosebita cinstire acordată icoanei, servesc drept mărturie, copii ale acestei icoane.

Procesiunile cu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Taghilul de sus, s-au desfăşurat până la sfârşitul anilor 20 ai veacului XX, când au încetat la interdicţia puterii sovietice.

În altarul bisericii “Znamenie” - “Semnul” din Taghilul de sus, se păstrează o înscriere ce datează de la începutul veacului XX, care conţine o explicare (scrisă cu litere de mână) a tradiţiei orale despre apariţia şi minunile icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Znamenie» din Taghilul de sus. (întregul text este scris de mână).

Icoana Maicii Domnului “Pătimitoarea” – “Strastnogo”

Rusia
Oraş Moscova
Biserica “Învierea Lui Hristos” din Sokolnic
Piaţa Sokolniceskaia, 3 (mănăstirea Sokolniki)

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Pătimitoarea» din mănăstirea « Patimilor» «Strastnogo» se apropie ca asemănare cu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din satul Paleţ, aflată în anul 1641, in Novgorodul de jos.

Despre proslăvirea icoanei, sunt cunoscute următoarele: *o femeie cucernică, Ecaterina, după ce s-a căsătorit, a fost cuprinsă de suferinţă prin boala posedaţilor. Îşi pierdea minţile, fugea în pădure şi nu odată a încercat să-şi pună capăt zilelor. În minutele de luciditate, ea se ruga Maicii Domnului, promiţând că de va primi tămăduire, ea va pleca la mănăstire. După ce s-a însănătoşit, şi-a adus aminte după multă vreme de promisiunea făcută şi simţindu-se cuprinsă de teamă şi nelinişte sufletească, ea a căzut la pat. De trei ori i-a apărut Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, poruncind bolnavei să meargă în Novgorodul de jos şi să cumpere de la pictorul de icoane Grigore, icoana ei pentru rugăciune. Îndeplinind porunca, Ecaterina a primit tămăduire şi de atunci, de la această icoană, au inceput să se săvârşească minunile.*

Versiunea iconografică a Maicii Domnului «Pătimitoarea» începe în veacul 12 şi se finalizează spre sfârşitul veacului 15. În mod deosebit se evidenţiază reprezentarea Pruncului Hristos ţine cu ambele mâini degetul mare al mâinii drepte

a Maicii Domnului şi întorcându-se, priveşte spre uneltele pătimirii, care se află în mâinile îngerilor (de unde vine şi denumirea icoanei).

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în ziua de 13 august, în amintirea mutării ei în anul 1641, din satul Paleţ în Moscova. Pe locul întâlnirii ei, la biserica din Tversk, a fost construită o biserică, iar în anul 1654, "Mănăstirea Patimilor".

Cea de a doua prăznuire a icoanei Maicii Domnului se oficiază in a 6-a duminică după Sfintele Paşti (în amintirea primei minuni săvârşite de la chipul din Paleţ).

Icoana Maicii Domnului “Pătimitoarea” - “Strastnaia”

Rusia
Oraş Lipeţk
Biserica « Naşterea Domnului”

Mărturiile despre originea chipului Maicii Domnului «Pătimitoarea», nu s-au păstrat. Prima mărturie aparţine vieţuitorilor din Lipeţk, de când aceştia au fost salvaţi în chip minunat de epidemia de holeră, în anul 1831. În acelaşi an, în vremea extinderii epidemiei asupra oamenilor, icoana a fost purtată pe la case şi cu Procesiune s-a înconjurat oraşul, fapt ce a dus la scurtarea epidemiei şi apoi la încetarea acesteia cu totul.

În urma acestei minunate izbăviri de boală ce cauzează moartea, locuitorii din Lipeţk şi-au exprimat mulţumirea prin faptul că în fiecare an, în ziua de 26 august săvârşeau o slujbă deosebită în amintirea chipului Maicii Domnului «Pătimitoarea» urmată de Procesiune în jurul oraşului Lipeţk.

În anii 20 ai veacului 20, biserica a fost închisă şi icoana s-a pierdut. La scurt timp, pe neaşteptate, chipul făcător de minuni a fost descoperit de vieţuitorii satului

Dvureciki din regiunea Lipeţk, plutind pe râul Voronej. Sătenii au aşezat icoana în biserica lor, icoana s-a aflat într-o stare avansată de degradare datorită apei, motiv pentru care credincioşii au pregătit pentru ea, un veşmânt din catifea şi brocart. În biserica din sat, icoana s-a păstrat până în anul 2000.

Cu binecuvântarea Mitropolitului s-a stabilit învierea tradiţiei Procesiunilor în ziua prăznuirii icoanei Maicii Domnului «Pătimitoarea ».

Odată, s-a întâmplat ca icoana să nu poată fi adusă pentru Procesiune în jurul oraşului, datorită teritoriului pe care erau crescute buruieni înalte. Acest impediment a fost soluţionat de însăşi Stăpâna Cerului. În anul 2001, cu puţin timp înainte de ziua prăznuirii icoanei, unul dintre vizitatorii bisericii pe nume Alexandru, a auzit în vis o voce de femeie spunându-i: «Du-mă pe mine în jurul oraşului!» Vizitatorul nu a acordat importanţă acestui semn, iar a doua zi, în sufletul lui, era mare tulburare. Noaptea următoare, glasul femeii a repetat cererea. Punând totul pe seama halucinaţiei, Alexandru s-a adresat slujitorilor bisericii pentru sfat duhovnicesc şi ajutor. A fost nevoie de încredere în mila Împărătesei Cerului, acordându-se astfel crezare vizitatorului şi săvârşindu-se o mare şi deosebită Procesiune. Cu protecţia Născătoarei de Dumnezeu, în dimineaţa zilei de 26 august devreme, după săvârşirea Sfintei Liturghii Dumnezeieşti, icoana Maicii Domnului «Pătimitoarea» a fost purtată cu autobuzul în jurul oraşului Lipeţk.

Prăznuirea icoanei are loc în ziua de 13 august, pe motivul mutării ei la această dată din satul Paleţk în Moscova. Pe locul întâlnirii icoanei, la biserica din Tversk, a fost construită o biserică, iar în anul 1654, s-a construit “Mănăstirea Patimilor”. Următoarea prăznuire a icoanei se săvârşeşte în cea de a şasea duminică după Paşte (în amintirea primei minuni de la Chipul din Paleţk).

Icoana Maicii Domnului “Pimenovskaia”

Rusia
Oraş Moscova , galeria Tretiakov

În prima consemnare a letopiseţului icoanei, (în a doua jumătate a veacului XVI) se spune că ea a fost adusă de către Mitropolitul Pimen din Constantinopol în anul 1381 sau 1388. În veacul XV, icoana s-a aflat în biserica “Buna-Vestire” din Kremlin, Moscova.

În culegerea de date, scrisă de mână 1714-1716, se află consemnate legende detaliate unde printre alte minuni se remarcă şi « . . . că mir ieşea din capul ei».

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului Pimenovskaia, are loc în ziua de 6 iunie.

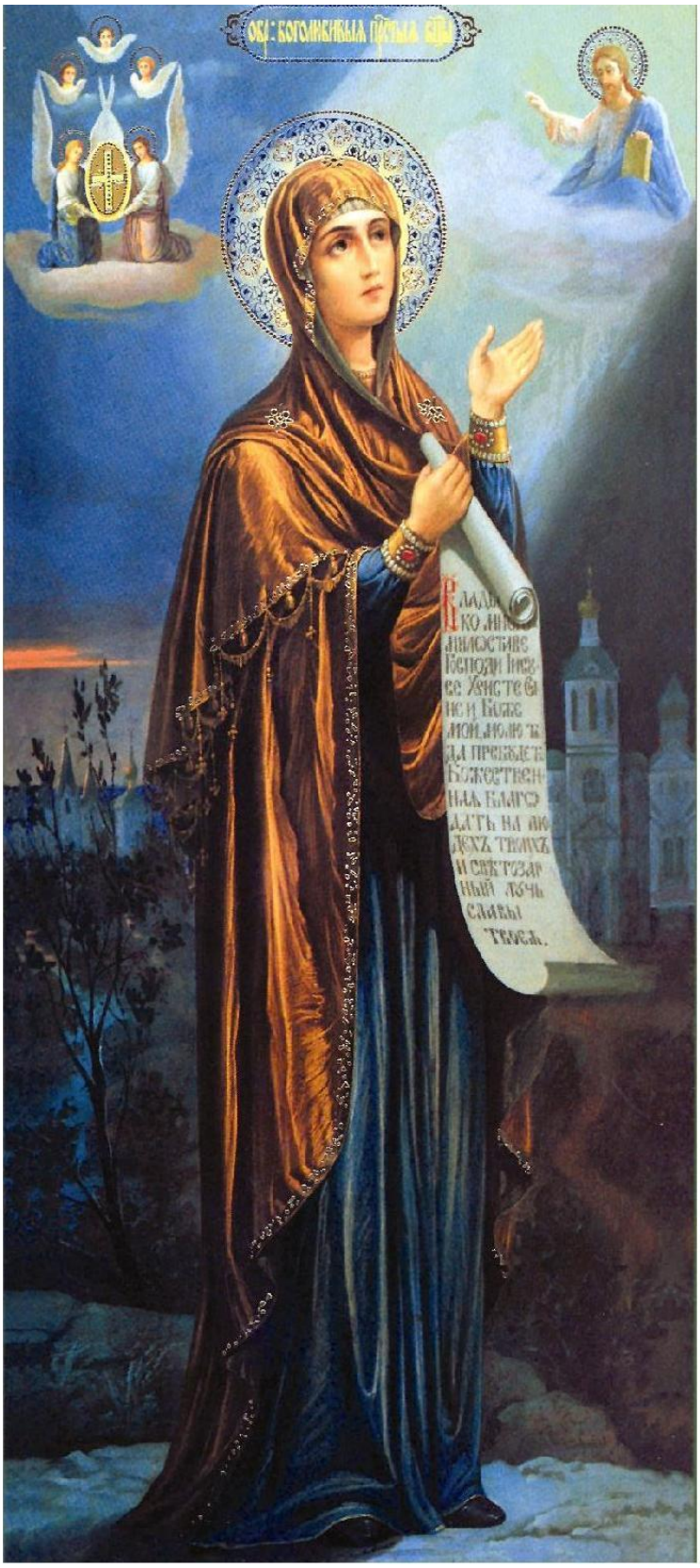

ICOANA: MAICA DOMNULUI “DE DUMNEZEU IUBITĂ”-“BOGOLIUBSKAIA”

Icoana Maicii Domnului “De Dumnezeu iubită” – “Bogoliobskaia”

Icoana Maicii Domnului «De Dumnezeu iubită» - «Bogoliobskaia» a fost pictată în veacul al XII-lea, din porunca Sfântului binecredincios cneaz Andrei (prăznuit pe 4 iulie), în amintirea apariţiei Maicii Domnului.

În anul 1157, Sfântul cneaz Andrei, mutându-se din Vâşgorod în pământul din Suzdal a luat cu sine şi chipul făcător de minuni al Maicii Domnului, pictat după tradiţie de evanghelistul Luca (în cele din urmă, această icoană a primit denumirea – «din Vladimir» - «Vladimirskaia».

În apropierea oraşului Vladimir, caii care duceau chivotul cu icoana făcătoare de minuni, s-au oprit şi nu s-au mai urnit din loc. Cneazul Andrei l-a rugat pe însoţitorul său, preotul Ioan, să săvârşească cântări de rugăciune înaintea icoanei Maicii Domnului, şi însuşi el s-a rugat cu lacrimi, înaintea cinstitului chip.

Spre dimineaţă, cneazul s-a învrednicit de o minunată vedenie: lui i s-a arătat Maica Domnului având un sul de hârtie în mâna dreaptă şi i-a poruncit să lase chipul ei adus din Vâşgorod în Vladimir, iar în locul apariţiei ei minunate, să construiască o biserică şi să întemeieze obştea. Apoi Preasfânta Fecioară şi-a înălţat mâinile spre cer pentru rugăciune şi primind binecuvântarea Mântuitorului Hristos, s-a făcut nevăzută.

Îndeplinind porunca Maicii Domnului, Andrei a înălţat la locul indicat o biserică din piatră şi a întemeiat o mănăstire în cinstea «Naşterii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu». Apoi a chemat pictori iscusiţi şi i-a rugat s-o picteze pe Maica Domnului întocmai cum a văzut-o el în vedenie.

Când construcţia bisericii s-a finalizat, binecredinciosul cneaz a mutat aici chipul pictat al Maicii Domnului, fixând prăznuirea icoanei în fiecare an în ziua de 18 iunie, ziua apariţiei Maicii Domnului.

Mănăstirea şi oraşul înfiinţat în jurul acesteia au primit denumirea de "De Dumnezeu iubită" - «Bogoliobovâm», deoarece după spusele cneazului: «Maica Domnului a îndrăgit acest loc».

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului adusă din Vâşgorod a fost mutată în Vladimir şi ulterior în Moscova (în zilele noastre, aflându-se în Galeriile Tretiakov).

Icoana «De Dumnezeu iubită » - «Bogoliobskaia» - a rămas în mănăstire (astăzi se află în Muzeul teritorial din Vladimiro-Suzdal.

Printre copiile icoanei Maicii Domnului «De Dumnezeu iubită» - «Bogoliobskaia » - se numără cea din Zimarov – «Zimarovskaia» (sec. XVIII-lea), alături de icoana din Moscova «Moscovskaia» (1771).

Un model din vechile reprezentări ale apariţiei Maicii Domnului către cucernicul cneaz Andrei, s-a păstrat pe porţile de aur ale bisericii "Acoperământul Maicii Domnului" din Suzdal. (1230).

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «De Dumnezeu iubită » - «Bogoliobskaia» - are loc în ziua de 18 iunie.

Icoana Maicii Domnului “De Dumnezeu iubită” - “Bogoliubskaia”

Rusia
Oraş Vladimir
Soborul Mănăstirii
“Adormirea Maicii Domnului”

Icoana Maicii Domnului «De Dumnezeu iubită» - «Bogoliobskaia» se numără printre vechile icoane făcătoare de minuni din Rusia, fiind pictată la cererea bine credinciosului cneaz Andrei Bogoliubskin, în amintirea apariţiei Maicii Domnului înaintea sa.

În anul 1155, bine credinciosul cneaz Andrei, mutându-se din Vâşgorod în Suzdal a luat cu el icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, care a fost pictată de evanghelistul Luca (în cele din urmă, această icoană a primit denumirea de «icoana din Vladimi »).

La 7 verste distanţă de Vladimir, caii care conduceau icoana făcătoare de minuni s-au oprit, neputându-se urni din loc. Bine credinciosul cneaz Andrei l-a rugat pe însoţitorul său preotul Nicolae, să săvârşească slujba de rugăciune (moleben) înaintea icoanei Maicii Domnului şi multă vreme după aceea, cneazul cu lacrimi în ochi s-a rugat înaintea cinstitului Chip al Maicii Domnului. Apoi s-a dus în cortul de campanie, continuând a se ruga din adâncul inimii.

În vremea aceasta i-a apărut Preasfânta Născătoare de Dumnezeu ţinând o floare în mâna dreaptă şi i-a poruncit binecredinciosului cneaz să ducă icoana ei pe care a luat-o din Vâşgorod şi s-o aşeze în Vladimir, iar pe locul unde ea s-a arătat în chip minunat, să se construiască o biserică şi o sfântă mănăstire. Apoi ea rugându-se, a ridicat braţele către cer, primind binecuvântare de la Hristos Mântuitorul, care s-a arătat în vremea aceasta deasupra pământului, a binecuvântat-o şi vedenia a luat sfârşit.

Îndeplinind porunca, bine credinciosul cneaz Andrei a dat dispoziţii astfel încât pe locul indicat să se construiască o biserică din piatră în cinstea "Naşterii Maicii Domnului", unde a luat fiinţă şi mănăstirea. Apoi sfântul cneaz a adus cei mai iscusiţi pictori de icoane, cerându-le să o înfăţişeze pe Maica Domnului, aşa cum a văzut-o el în vedenie: în toată înălţimea, cu floarea în mâna dreaptă şi având Chipul întors către Mântuitor.

Odată cu finalizarea construirii bisericii, bine credinciosul cneaz Andrei a aşezat aici icoana pictată şi a stabilit a se săvârşi prăznuirea în cinstea "Arătării Maicii Domnului" pe data de 18 iunie, conform canoanelor Bisericii Ruse.

Mănăstirea şi oraşul ce s-a format în jurul sfântului lăcaş au fost numite de bine credinciosul cneaz Andrei «Bogoliobovom» - loc «iubit de Dumnezeu» pentru aceea că potrivit cuvintelor lui «Maica Domnului a iubit acest loc, iar cneazul din acea vreme s-a numit Bogoliubskim» - «De Dumnezeu iubit»).

Icoana Maicii Domnului s-a proslăvit de-a lungul veacurilor prin darul facerii de minuni, revărsând binecuvântatul ajutor, credinciosului popor rus. Slava minunilor şi semnele primite de la icoană, au impulsionat multă lume credincioasă din diverse locuri ale Rusiei pentru a se înfăţişa înaintea copiei icoanei cinstite care odată cu trecerea vremii s-a răspândit pretutindeni şi a primit binecuvântata putere a facerii de minuni.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Bogoliobskaia» - «De Dumnezeu iubită» are loc pe 18 iunie.

Icoana Maicii Domnului “De Dumnezeu iubită” - “Bogoliubskaia”

Rusia
Moscova
Biserica «Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel»

Copie a icoanei din Moscova. Pictată după modelul icoanei Maicii Domnului «De Dumnezeu iubită» din Vladimir, este una dintre cele mai vechi icoane făcătoare de minuni ale Rusiei. Această icoană din Moscova se evidenţiază în mod deosebit prin felul în care este reprezentată. Alături de Mântuitor şi de Maica Domnului sunt înfăţişaţi şi bineplăcuţii lui Dumnezeu: sfinţii - Petru şi Alexie, Ioan şi Filip - mitropoliţii Moscovei, cuvioşii - Vasile şi Maxim, prea cuvioasa Paraschiva, Sfântul Vasile cel mare, apostolul Petru, Alexie - omul lui Dumnezeu, apostolul Simeon (ruda Domnului), muceniţa Paraschiva şi prea cuvioasa muceniţă Evdochia.

Icoana Maicii Domnului “De Dumnezeu iubită” a fost pictată în anul 1157 şi s-a aflat mai întâi în Piaţa Solean din Moscova, pe deasupra Porţilor Varvare ale oraşului chinezesc.

Chipul făcător de minuni s-a proslăvit prin tămăduirile crudei epidemii de ciumă din anul 1771. Din acestă vreme, icoana s-a promovat întru cinstire de către

norodul credincios şi în fiecare an în ziua de 18 iunie se săvârşea slujba de moleben înaintea chipului făcător de minuni.

În preajma praznicului, icoana se cobora de pe perete fiind mutată într-un loc anume amenajat (cort), unde vreme de 3 zile era accesibilă numeroşilor credincioşi care curgeau de pretutindeni pentru rugăciune şi închinăciune înaintea Chipului Maicii Domnului.

După scurgerea celor 3 zile icoana era din nou ridicată şi aşezată pe deasupra porţilor, unde rămânea spre păstrare pâna în ziua de 18 iunie a următorului an.

În zilele noastre, icoana se află în biserica «Tuturor Sfinţilor» din Kulişk în Piaţa Slaveansk, între uliţele Varvarsk şi Soliansk.

Biserica a fost construită de marele cneaz Dimitrie Ivanovici din Donsk, întru pomenirea celor ce şi-au jertfit viaţa în războaiele pentru apărarea ortodoxiei, în bătăliile de la Kulikov.

Biserica a fost înălţată la scurtă vreme de la întoarcerea cneazului din Kulikov în Moscova.

Aflându-se într-o stare degradabilă, în anul 1687 sfântul locaş a fost reconstruit şi restaurat în câteva rânduri în anul 1845.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «De Dumnezeu iubită» - «Bogoliobskaia» - are loc în ziua de 18 iunie.

Icoana: Maicii Domnului din Ivir – “Iviriţa” “Ivirskaia”

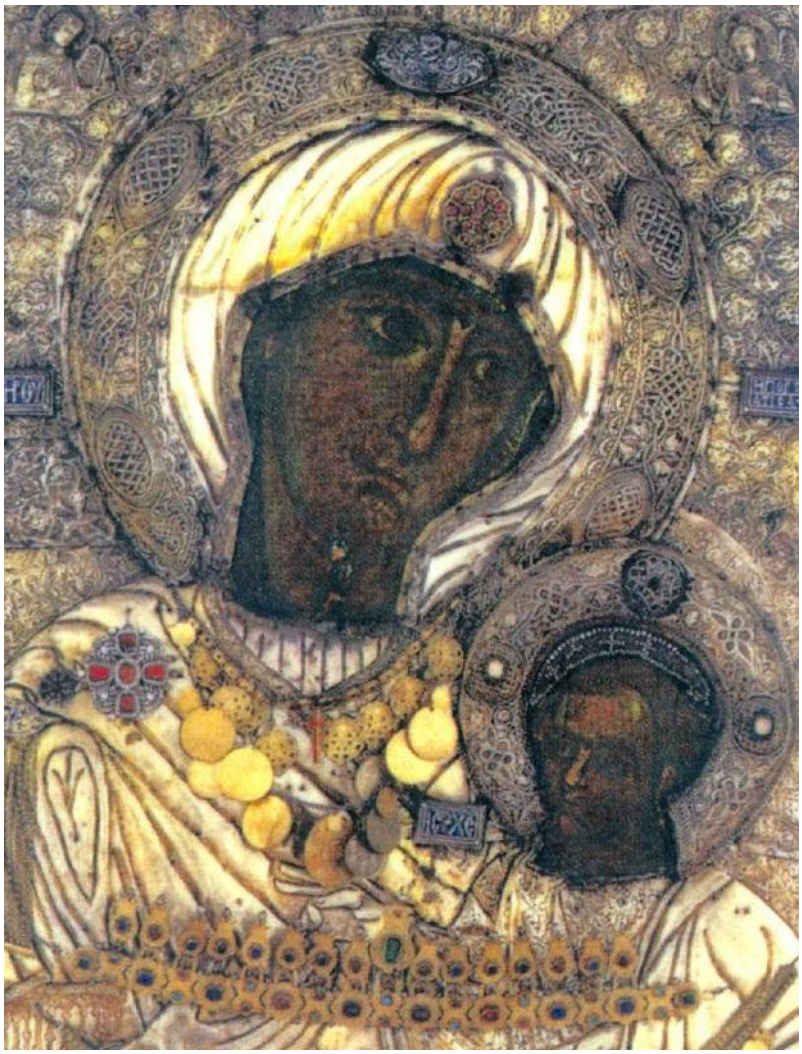

Icoana Maicii Domnului Iviriţa (Odighitria) este una dintre cele mai cinstite şi proslăvite icoane din lumea ortodoxă şi se află în mănăstirea Ivir din Muntele Athos.

Legenda spune: În vremea domniei imperatorului Teofil (892–942) care era contaminat de eresul distrugerii icoanelor, acesta turbat de mânie ducea cruntă prigoană împotriva lor. Nu departe de Niceea, locuiau o văduvă evlavioasă şi făcătoare de bine, împreună cu fiul ei. În casa ei se afla o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului către care nutrea o evlavie aparte. Iscoadele regeşti venind în casa acestei văduve au văzut-o pe Sfânta icoană. Şi cu mare mânie au spus văduvei: « Dă-ne bani sau noi te vom tortura!» Văduva i-a încredinţat că în

ziua următoare vor avea suma cerută. Vrăjmaşii s-au îndepărtat iar unul dintre ei a lovit cu sabia peste chipul Maicii Domnului şi îndată din faţa Maicii Domnului, ca şi cum ar fi fost vie, a curs sânge. Numită «Portăriţa» şi astăzi pe icoană se observă urma rănii însângerate. Văduva, cu evlavie şi cutremur a dus icoana pe malul mării şi acolo căzând înaintea icoanei, cu umilinţă o invoca pe Împărăteasa Cerului ca ea să-i izbăvească de urgia necinstitului ţar, iar icoana să nu se scufunde. Cu aceste cuvinte a dat drumul icoanei pe mare şi a văzut un lucru ciudat: sfânta icoană nu a căzut cu faţa în apă ci a rămas în poziţie dreaptă şi în această stare a fost purtată pe valuri înspre vest.

Liniştită, văduva i-a mulţumit lui Dumnezeu şi Prea cinstitei sale Maici şi întorcându-se către fiul său a spus: «Eu nu pot să mă îndepărtez de acest loc, însă pe tine te rog şi te implor să fugi în ţara Greciei. Fiul, îndată a plecat spre Solun. În cele din urmă, el a trecut peste hotare, în muntele Athos, de la el au aflat locuitorii pustiului din Athos despre icoana care a fost lăsată pe apă de mama sa.

De abia după încetarea din viaţă a acestui venit din Niceea, călugării mănăstirii Ivir au văzut pe mare un stâlp de foc ce atingea cu vârful său, cerul. Câteva zile şi nopţi la rând această vedenie s-a repetat. S-au adunat vieţuitorii pustiei de prin preajma mănăstirii şi au văzut că stâlpul de foc ieşea din icoana Maicii Domnului, însă pe măsură ce ei se apropiau de icoană, ea se depărta de la ei.

În acea vreme, în mănăstirea Ivir trăia un stareţ pe nume Gavriil, de origine gruzină. Acestui bunic cucernic i s-a arătat în vis Preasfânta Născătoare de Dumnezeu strălucind în lumină şi i-a spus: «Anunţă-i pe fraţi că eu binevoiesc să le dau lor icoana mea, pentru acoperământ şi ajutor. Apoi intră în mare şi cu credinţă, vâsleşte printre valuri. Atunci vor cunoaşte toţi iubirea mea şi bunăvoinţa pentru mănăstirea voastră».

Stareţul a făcut cunoscută această vedenie. Dimineaţa, în faţa tuturor călugărilor din mănăstire, Gavriil a intrat în apă, mergând în chip minunat pe apă ca şi pe uscat şi s-a învrednicit a primi în braţele sale sfânta icoană. Cu o evlavioasă bucurie, călugării au întâmpinat icoana pe mal.

Mai târziu, monahii au construit în faţa Porţilor mănăstirii o biserică nu prea mare, în cinstea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu «Portaitissa» (Portăriţa) sau «Vratarniţa» (Cea care stă în poartă), iar după denumirea mănăstirii se mai numeşte - icoana din Ivir (Iviriţa).

Minunile şi tămăduirile ce s-au revărsat de la această sfântă icoană sunt nenumărate.

Vechea icoană făcătoare de minuni a mănăstirii din Ivir propune prin ea varianta «Odighitria» în care chipul Maicii Domnului este aplecat şi întors către Pruncul Hristos care prezintă de asemenea o uşoară întoarcere spre Mamă. Pe bărbia Maicii Domnului este înfăţişată rana sângerândă care a fost făcută de prigonitorii icoanelor. Icoana are o vechime de XI-XII secole. Preţul - gruzin în argint, la inceputul sec.XVI.

În secolul XVII în Rusia, în vremea domniei ţarului Alexei Mihailovici, icoana din Ivir a avut parte de a fi cinstită în chip deosebit. Cea mai însemnată proslăvire pentru numeroasele minuni a avut-o copia icoanei greceşti (1648) care se găsea în Paraclisul din Ivir de la „Porţile Învierii".

S-au făcut noi copii ale acestei icoane. Astfel apare şi icoana făcătoare de minuni din Ivir, în biserica „Învierii" din Socolnic, în Moscova.

În anul 1929, Paraclisul din Ivir a fost închis iar în anul 1934 au fost închise şi „Porţile Învierii".

În anul 1995 „Porţile Învierii" s-au pus la loc şi Paraclisul din Ivir s-a redeschis.

În mănăstirea Ivir din Athos, la solicitarea Patriarhului Alexei II, a fost făcută o nouă copie a icoanei de către ieromonahul pictor Luca, de la mănăstirea Xenofont.
În Paraclis, înainea icoanei se oficiează zilnic neîncetate slujbe cu citirea acatistului.

Prăznuirea icoanei din Ivir „Portăriţa" - „Iviriţa" din Athos are loc a treia zi de Sfintele Paşti, iar copiile icoanei, „Iviriţa" dn Rusia, se prăznuiesc în zilele de 12/25 februarie, 13/26 octombrie şi de asemenea, în Săptămân Luminată.

Tropar, glas 1: De la sfânta ta icoană, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, se re-varsă tămăduiri celor ce cu credinţă şi cu dragoste, vin către ea. Aşa şi neputinţa mea cerceteaz-o şi sufletul meu miluieşte-l Preabinecuvântată şi trupul meu vindecă-l prin binecuvântarea Ta, Preacurată!

Rugăciune

O, Preasfântă Împărătească, Născătoare de Dumnezeu, primeşte nevrednica noastră rugăciune şi ne izbăveşte de răutatea vrăjmaşilor şi moartea năprasnică. Şi ne dăruieşte pocăinţă înaintea sfârşitului nosrtru milostivindu-te spre noi şi primind rugăciuniile noastre preschimbă-ne suferinţele în neaşteptate bucurii. Şi ne izbăveşte Stăpână de toate necazurile şi de toate relele. Şi ne învredniceşte pe noi, păcătoşii robii tăi, ca la a doua venire a Fiului Tău, Hristos Dumnezeul nostru să fim moşteni, învrednicindu-ne Împărăţiei Cerului alături de toţi sfinţii, în viaţa cea fără de sfârşit, amin!

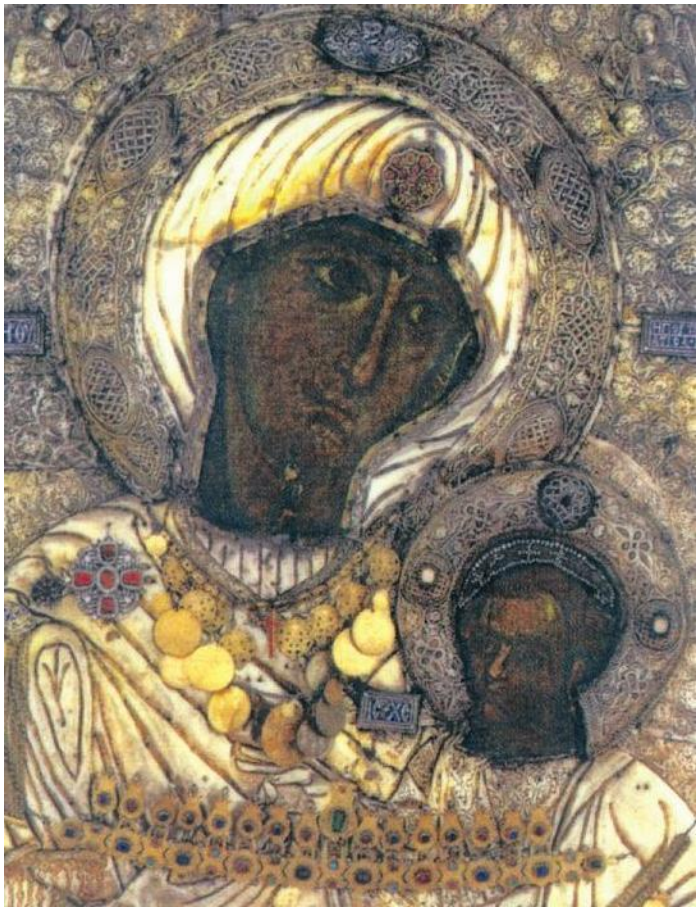

Icoana: Maicii Domnului “Iviriţa” din Monreal “Iverskaia Monrealskaia”

Icoana „Iviriţa” din Monreal a fost pictată în Sfântul munte Athos în anul 1981, de către un monah grec, după originala icoană a Maicii Domnului (primul chip) „Portăriţa” (Vratarniţa) - Iviriţa.

În anul 1982, această icoană a fost adusă din muntele Athos în Monreal, de către Iosif Munos Kortes. Iosif (Hoze) Munos Kortes, spaniol de origine, aparţinea unui neam de nobili cunoscuţi. Părinţii lui Iosif erau devotaţi religiei catolice. După cum a povestit despre sine Iosif, încă de mic copil, purtându-şi raniţa în spate a intrat într-o biserică ortodoxă şi din acea vreme, inima lui s-a aflat acolo. Ortodoxia a primit-o la vârsta de 14 ani. Familia s-a arătat îngăduitoare, respectând opţiunea lui Iosif. El a fost pictor iconograf, devenind ucenicul lui Nicolae Şelihov - care a predat la Universitatea din Monreal, ştiinţa istoriei.

În anul 1982, vizita pe care a făcut-o Iosif în muntele Athos i-a schimbat „viaţa în totalitate”.

S-a petrecut în modul următor, după cum povesteşte Iosif Munos: *„Odată, în vreme ce vizitam Athosul (noi eram trei), după câteva ore de mers, ne-am rătăcit. Iată că a început să se însereze şi trebuia să găsim neapărat un loc pe undeva, să înoptăm într-o mănăstire. Mergând pe cărare, noi am înconjurat un mic schit sărăcăcios. În el se aflau patrusprezece monahi greci care se ocupau cu pictarea icoanelor. Călugării ne-au primit cu mare bucurie. După ce ne-am odihnit puţin, am început să privim cum lucrează ei. Unul dintre însoţitorii mei de drum, cunoscând limba greacă, a început să converseze cu monahii, povestindu-le totul despre noi. Eu priveam icoanele fără a manifesta prea mare interes.*

Deodată, privirea mea s-a oprit pe icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. Eu nu mi-am mai putut lua ochii de la icoană şi atunci l-am rugat pe călugăr să mi-o vândă mie." El m-a refuzat spunându-mi că această icoană este pictată de părintele Hrisostom, fiind una dintre cele dintâi picturi bizantine.

Noaptea am rămas la schit şi am participat la Sfânta Liturghie. În urma cântării „Cuvine-se cu adevărat...", eu am rugat-o pe Împărăteasa Cerului să-mi îngăduie a lua chipul ei cu mine. După rugăciune, am simţit o linişte sufletească, de parcă aş fi fost încredinţat că Preasfânta Fecioară va merge cu noi.

În dimineaţa următoare ne-au petrecut toţi călugării, însă egumenul lipsea. Şi iată că în ultimul minut, înaintea plecării noastre din mănăstire, l-am văzut coborând în grabă pe scară, cu icoana învelită în mâinile sale. Apropiindu-se de mine, stareţul mi-a spus că-mi încredinţează icoana, aşa cum ea trebuie să fie cu mine. Eu am vrut să plătesc pentru icoană, cunoscând viaţa grea şi nevoile călugărilor. Egumenul a spus că pentru aşa o sfinţenie nu este nevoie de plată.

Trupul meu s-a acoperit de furnicături, m-am însemnat cu semnul Sfintei Cruci şi mi-am promis că acest chip, niciodată nu-mi va fi izvor de îmbogăţire.

Îndată după aceasta, noi ne-am îndreptat spre mănăstirea din Ivir.Chipul Maicii Domnului era atât de minunat, strălucind şi revărsând o putere duhovnicească, încât ne era greu să-l privim multă vreme. Ieromonahul m-a ajutat să aşez icoana primită în dar, lângă cea originală.

Noi ne-am reîntors în Monreal în data de 3 noiembrie 1982. Icoana „Iviriţa" am aşezat-o lângă sfintele moaşte ale unor sfinţi de la Lavra Pecerska din Kiev şi lângă Elisabeta Feodorovna, marea cneaghină. În acest loc ardea candela neîncetat şi în fiecare noapte înaintea somnului, eu îi citeam Preasfintei Fecioare, acatistul.

Pe data de 24 noiembrie, la ora 3 din noapte, m-am trezit datorită unei miresme bineplăcute. La început am crezut că mireasma vine de la sfintele moaşte sau de la vreun flacon cu parfum, însă apropiindu-mă de icoană, am rămas paralizat. Întreaga icoană era acoperită cu mir plăcut mirositor. Am rămas pe loc, înmărmurit de o aşa minune!

La scurtă vreme, icoana izvorâtoare de mir a fost dusă în Curtea Bisericii Ortodoxe Ruse din Monreal şi arătată Mitropolitului Vitalie. Acesta a şters cu vată întreaga suprafaţă a icoanei până la uscarea ei, apoi icoana „Iviriţa" a fost purtată într-o scurtă Procesiune prin toată Curtea şi până la etajul al treilea. Când Mitropolitul s-a întors în Biserică, icoana se afla din nou acoperită cu mir, care se prelingea pe mâinile lui. Vlădica a făcut plecăciune înaintea icoanei, spunând că are loc o mare minune.

De atunci, icoana Maicii Domnului „Iviriţa" izvorăşte mir, totdeauna după Săptămâna Patimilor. De reţinut e faptul că mirul izvorăşte în chip minunat din mâinile Maicii Domnului şi ale Mântuitorului şi de asemenea din steaua care se află pe umărul drept al Născătoarei de Dumnezeu, în vreme ce latura cealaltă a icoanei, rămâne uscată.

Prezenţa icoanei izvorâtoare de mir, revarsă o binecuvântare deosebită. Icoana Maicii Domnului „Iviriţa" a adus tămăduiri sufleteşti şi trupeşti şi deja a poposit în parohiile ortodoxe din America, Australia, Noua Zeelandă, în Europa de Vest, şi pretutindeni, această icoană radiază pacea şi iubirea.

Icoana: Maicii Domnului “Acatist” “Akafistnaia”

Mănăstirea Hilandar
Sfântu Munte Athos

Icoana Maicii Domnului „Acatist” - „Akafistnaia” se află în biserica mănăstirii Hilandar din Sfântul munte Athos.

În anul 1837, în vremea incendiului din mănăstire, înaintea icoanei Maicii Domnului s-a citit acatistul şi spre liniştirea şi bucuria călugărilor, icoana a rămas întru totul nevătămată.

Pe veşmântul Născătoarei de Dumnezeu se află scris condacul al 13-lea din „Acatistul Bunei-Vestiri ”: „O, Maică Prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, cel ce este mai sfânt decât toţi sfinţii, primind acest dar de acum, izbăveşte de toată ispita şi scoate din munca ce va să fie, pe toţi cei ce cântă: Aliluia!”

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului „Acatist” din mănăstirea Hilandar se săvârşeşte în ziua de 12 ianuarie.

Icoana: Maicii Domnului “Străina” – “Xenia”

Mănăstirea de maici “Kato-Xenia”
Volos, Grecia.

În această mănăstire se păstrează Sfânta raclă cu Brâul Maicii Domnului.

În secolul VI, pe vremea prigonitorilor de icoane din Constantinopol, creştinii au vrut să salveze icoanele şi astfel le-au dat drumul pe mare. Icoana Maicii Domnului “Preasfânta Străina” s-a oprit în satul Ahilio. Pe malul apei, pe locul descoperirii icoanei, s-a zidit o bisericuţă unde icoana a fost aşezată. Odată cu trecerea vremii, au venit piraţii şi au incendiat mănăstirea. Icoana Maicii Domnului a trecut prin vâltoarea focului, păstrându-se intactă. Atât chipul Maicii Domnului cât şi cel al Pruncului-Dumnezeu au căpătat o nuanţă închisă rămânând înnegrite – ca semn de aducere aminte al acelei întâmplări. Bisericuţa arsă nu s-a mai reconstruit iar icoana Maicii Domnului “Preasfânta Străina” a fost mutată la o distanţă de 10 kilometri faţă de mănăstirea unde se află astăzi, adică pe culmile unui deal, unde s-a păstrat multă vreme. Timp de 400 ani, grecii au fost sclavii turcilor.

Călugării din deal au înălţat un metoc al mănăstirii. În timp, metocul a devenit mănăstire. Icoana Maicii Domnului “Preasfânta Străina” se coboară singură din mănăstirea veche în metoc. În vremea zilei, călugării duceau icoana sus, dimineaţa însă, o găseau în metoc.

Mănăstirea cea veche, din deal, a fost dărâmată în cutremurul din anul 1980.

Din anul 1950, mănăstirea de călugări s-a transformat în mănăstire de maici. După

cutremur, maicile s-au mutat pe locul unde se află mănăstirea astăzi şi unde se află spre păstrare icoana Maicii Domnului “Preasfânta Străina”.

Tot în această mănăstire, credincioşii se pot închina şi la sfânta raclă în care se păstrează Brâul Maicii Domnului.

ICOANA: MAICA DOMNULUI “STRĂINA” -“XENIA”

ICOANA: MAICA DOMNULUI “CU TREI MÂINI”- “TROERUCIȚA”

Icoana: Maicii Domnului “cu 3 mâini” “Troeruciţa”

Mănăstirea Hilandar
Sfântul Munte Athos

Originea icoanei făcătoare de minuni “Troeruciţa” - “cu 3 mâini”, aparţine începutului veacului al VIII-lea. Istoria icoanei este strâns legată de viaţa apărătorului ortodoxiei şi cinstitorul Sfintelor icoane, Sfântul Ioan Damaschin (†776, prăznuirea pe 4 decembrie).

În anul 717, imperatorul bizantin Lev Isavrianin a pornit prigoana împotriva cinstirii Sfintelor icoane. Preacuviosul Ioan lua aminte la râvna neobosită pe care o manifestau ortodocşii faţă de icoane. Lev Isavrianin a clevetit asupra preacuviosului înaintea puterii conducătoare din Damasc, unde în acea vreme, sfântul ocupa funcţia de consilier. În urma clevetirilor, puterea conducătoare a ordonat să i se taie Sfântului Ioan, mâna dreaptă. Sfântul s-a îndreptat cu rugăciune către Maica Domnului pentru a primi ajutor şi astfel s-a tămăduit în chip minunat.
După cele întâmplate, Sfântul Ioan a primit să fie tuns în monahism, în Lavra Preacuviosului Sava cel sfinţit (†532), prăznuit pe 5 decembrie. În acest loc a fost mutată şi icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului («cu 3 mâini» - «Troeruciţa»).

În semn de preţuire şi recunoştinţă, fiind tămăduit, Sfântul Ioan a făcut o mână de argint pe care a ataşat-o icoanei. (după alte izvoare., el a isprăvit de pictat cea de a treia mână pe icoana Maicii Domnului, în urma cărui fapt această icoană a primit denumirea «Troeruciţa».

După tradiţie, Preacuviosul Ioan în vremea aceea, a scris cântare de laudă în cinstea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu: «De Tine se bucură Binecuvântată, toate făpturile!»

În cele din urmă, icoana «cu 3 mâini» - «Troeruciţa» - a fost mutată cu bla-goslovenie în obştea Sfântului Sava din Serbia (†1237 ; prăznuirea pe 12 ianuarie).

În vremea invaziei otomane în Serbia, icoana Maicii Domnului din nou a fost mutată în mănăstirea Hilandar din Sfântul Munte Athos.

În anul 1661, copia icoanei a fost adusă mai întâi la Moscova, apoi acest chip s-a răspândit cu largheţe în întreaga Rusie. Mult cinstita copie a icoanei Maicii Domnului "Troeruciţa" se află în biserica «Adormirea Maicii Domnului» din Curtea Bulgară din Moscova.

Icoana Maicii Domnului "Troeruciţa" se prăznuieşte pe 28 iunie şi 12 iulie.

Icoana: Maicii Domnului din Smolensk “Smolenskaia”

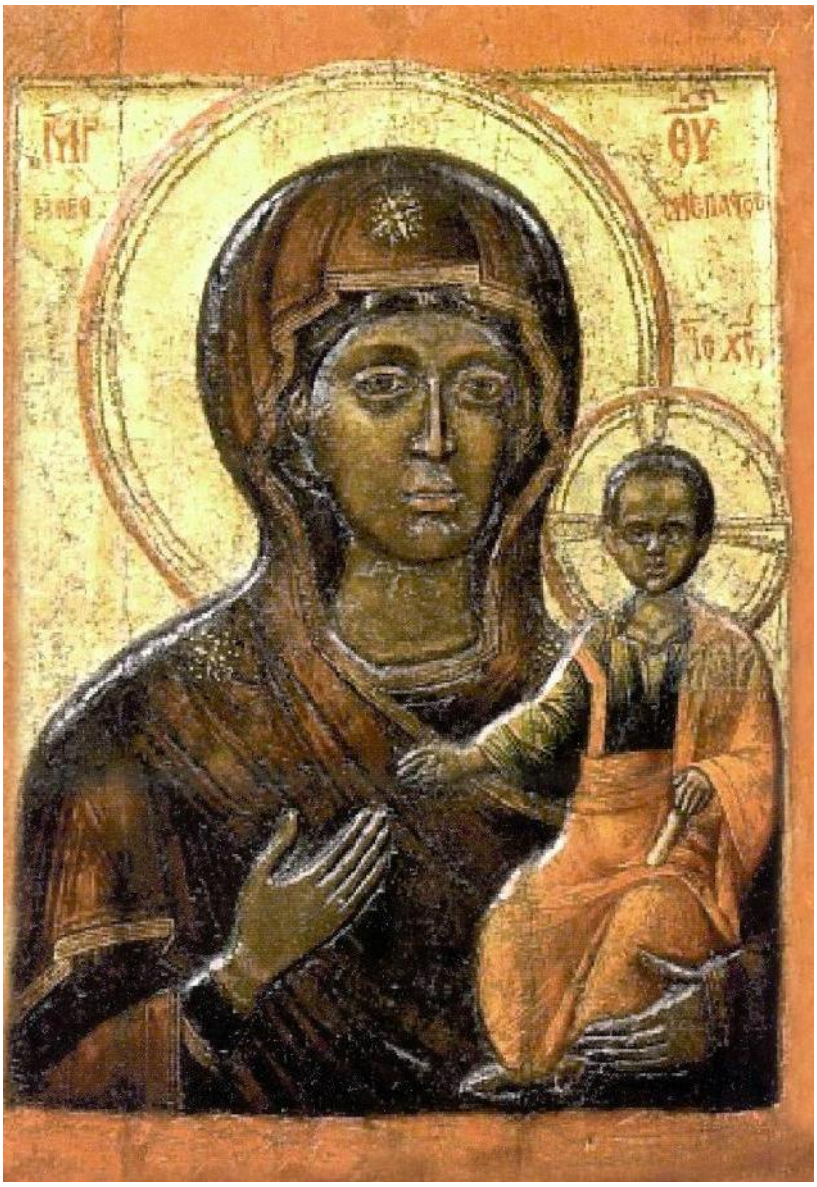

Rusia
Oraş Smolensk
Soborul “Adormirea Maicii Domnului”

După cum spune tradiţia, icoana a fost pictată de Sfântul Evanghelist Luca. Atunci când prima icoană pictată, împreună cu alte două icoane, a fost prezentată Maicii Domnului, ea a exclamat: «Binecuvântarea Celui ce s-a născut din mine, să fie cu aceste icoane!»

La început, icoana a fost aşezată în biserica din Antiohia, apoi mutată în Ierusalim şi de aici, pe la mijlocul veacului V, a fost dusă în Constantinopol. În Constantinopol, icoana s-a aflat în biserica din Vlaherne, unde mulţi dintre cei veniţi la Împărăteasa Cerească, primeau de la ea, ajutor şi tămăduire.

Odată, Maica Domnului a apărut la doi orbi, i-a adus în biserica din Vlaherne şi punându-i înaintea icoanei sale le-a dăruit lor vederea. De atunci, icoana a început să fie numită Odighitria (ceea ce în traducere din greacă înseamnă «Călăuzitoarea».

În anul 1046, imperatorul grec Constantin Monomah, căsătorindu-şi fiica cu fiul marelui cneaz Iaroslav Vsevolod, a binecuvântat-o cu icoana Maicii Domnului «Odighitria». După moartea soţului său, Anna Konstantinova l-a binecuvântat pe fiul său Vladimir Vsevolodovici Monomah cu această icoană, iar Vladimir, devenind cneaz în Smolensk în anul 1097, a adus icoana Maicii Domnului în Smolensk, aşezând-o în locul special construit pentru ea, în Soborul «Adormirea Maicii Domnului». De atunci, această icoană a început să fie numită «din Smolensk» - «Smolenskaia». În decurs de trei sute de ani, ea s-a aflat în această biserică.

La începutul veacului XV, în timpul când Lituania a ocupat Smolenskul, icoana a fost dusă în Moscova şi aşezată în biserica "Buna-Vestire". După eliberarea Smolenskului în anul 1455, la cererea locuitorilor din Smolensk, marele cneaz Vasile cel întunecat, a readus icoana în Smolensk.

În vremea asedierii oraşului Smolensk de către regele polonez Sigismund al III-lea la începutul veacului XVII, icoana Odighitria a fost scoasă din oraş şi dusă la Moscova, apoi în Iaroslav, unde a rămas până când oraşul Smolensk s-a alipit Moscovei.

Icoana din Smolensk s-a aflat în biserica "Adormirea Maicii Domnului", până în anul 1812.

În timpul năvalei francezilor, icoana a fost mutată în Moscova şi în urma eliberării capitalei de către armatele ruse, icoana a fost dusă în Iaroslav. După alungarea duşmanilor din Smolensk, pe 25 decembrie, icoana a fost mutată în Soborul "Adormirea Maicii Domnului" şi aşezată pe locul de odinioară. Icoana s-a aflat în sobor până în secolul nostru, în anul 1941. Mai departe, soarta icoanei din Smolensk rămâne necunoscută.

Aflându-se astăzi în Sobor, copia icoanei realizată în veacul XVI, are aceeaşi însemnătate cu icoana făcătoare de minuni a maicii Domnului «Odighitria» din Smolensk.

Istoria ei este următoarea: După finalizarea zidurilor cetăţii, icoana a fost adusă în Smolensk de către ţarul Boris Godunov, pentru a fi instalată deasupra principalelor porţi din Frolovsk, pe podul din Dnepronsk. Această icoană făcătoare de minuni a fost pictată în vremea ţarului Ivan cel groaznic, de către pictorul Postnik Postovţem.

Spre începutul războiului din anul 1812, icoana s-a aflat în biserica "Buna-Vestire" căci noua biserică din piatră, construită în cinstea icoanei, nu era încă sfinţită. În noaptea de 6 august, armata rusă a lăsat oraşul Smolensk şi icoana făcătoare de minuni din biserica "Buna-Vestire", a fost luată de prima companie de artilerie, condusă de căpitanul Gluhov. De atunci şi până la izgonirea armatelor franceze de la hotarele guberniei din Smolensk, fără încetare, icoana s-a aflat printre rândurile armatei, în cea de a treia divizie de grenadieri.

Pe data de 25 august, la indicaţiile marelui comandant M.I.Kutuzov, icoana Maicii Domnului din Smolensk a fost purtată prin toate rândurile armatei, iar înaintea ei s-a săvârşit slujba de moleben cu îngenunchere generală, oficiată în prezenţa conducătorului general şi a întregii armate. Icoana s-a aflat printre rândurile armatei, până pe data de 5 noiembrie.

În urma victoriei asupra corpusului francez al guvernatorului Nei cel Roşu, icoana, la indicaţiile lui Kutuzov, a fost mutată în noua biserică a Maicii Domnului din Nadvrat, unde s-a păstrat până în anul 1941.

Din anul 1526, 10 august (28 iulie, stil vechi) se remarcă prăznuirea icoanei făcătoare de minuni, a Maicii Domnului «Odighitria» din Smolensk.

Icoana: Maicii Domnului din Smolensk “Odighitria” - “Călăuzitoarea”

Icoana “Smolenskaia” - “Odighitria”, după tradiţie a fost pictată de Sfântul evanghelist Luca. În traducere ea se numeşte - “Călăuzitoarea” - deoarece Preasfânta Născătoare de Dumnezeu s-a arătat la doi orbi în Constantinopol, poruncindu-le acestora să meargă în biserica sa, unde au primit tămăduire.

Icoana a fost mutată din Ierusalim în Constantinopol în anul 1046.

Imperatorul grec al Constantinopolului a binecuvântat-o pe fiica sa Ana cu această icoană ”Odighitria”, în vremea căsătoriei acesteia cu cneazul Cernigovului, pe nume Vsevoloda.

În secolul al XII-lea, fiul lui Vsevoloda şi al Anei Vladimir Monomah, a mutat această icoană în Smolensk. Din acel timp, icoana s-a numit “Smolenskaia”.

În anul 1237, hanul Batâi a fost izgonit de la zidurile oraşului Smolensk, în urma rugăciunilor făcute de apărătorii oraşului înaintea sfintei icoane.

În anul 1456, în vremea domniei marelui cneaz Vasile întunecatul, episcopul din Smolensk – Misail - l-a rugat pe cneaz să înapoieze icoana în Smolensk, ceea ce s-a şi întâmplat.

În anul 1812, în vremea năvălirii lui Napoleon, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Smolensk, întotdeauna se găsea printre rândurile armatei. La sfârşitul luptei Borodinilor, icoana a fost purtată printre rândurile armatei şi de asemenea a apărat Rusia de înfricoşătorul duşman.

Prăznuirea icoanei «Smolenskaia» - "Odighitria" se săvârşeşte pe 28 iulie, stil vechi.

Icoana: Maicii Domnului din Smolensk

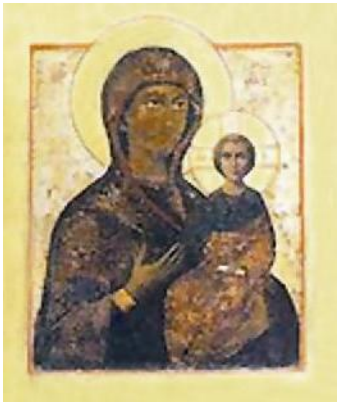

Rusia
Belgorod
Str. Lenin, 60
Soborul din Smolensk

Icoana Maicii Domnului din Smolensk a strălucit în chip minunat în noaptea de 15 octombrie anul 1703, deasupra porţilor cetăţii din oraşul Belgorod.

În anul 1743 s-a înfiinţat biserica din Smolensk unde icoana s-a păstrat până la închiderea bisericii, în anul 1920.

Multă vreme icoana făcătoare de minuni a fost considerată ca fiind pierdută, ea a fost regăsită în anul 1990.

În zilele noastre, acest chip cinstit se găseşte în biserica Smolensk din oraşul Belgorod.

Icoana: Maicii Domnului “Odighitria” - “Călăuzitoarea”

Rusia
Oraş Moscova
Galeriile Tretiakov (de pictură)

Icoana Maicii Domnului «Odighitria» se numără în rândul iconostasului din biserica «Înălţarea Domnului» din Kremlinul Moscovei.

Icoana făcătoare de minuni a mănăstirii «Înălţarea Domnului» a fost pictată pe o scândură foarte veche, în locul primei reprezentări care a avut de suferit în incendiul din anul 1482 : “ . . . arzând icoana “Odighitria” în Moscova în biserica de piatră “Înălţarea Domnului”, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, pictură greacă, făcută în aceeaşi mărime cu icoana făcătoare de minuni din Ţarigrad care cutreieră (iese) de marţi până miercuri pe mare - numai chipul acela a ars până i-a dispărut culoarea, rămânând numai scândura; pe această scândură, pictorul iconar Denisei a repictat icoana.”
Chipul ars a fost copia icoanei Maicii Domnului din Constantinopol - «Odighitria » - şi se pare că unul dintre cele două chipuri a fost adus în Rusia în veacul XIV, de către arhiepiscopul Dionisie din Suzdal.

« Odighitria » din mănăstirea « Înalţarea Domnului” era purtată în Procesiune în zilele de 23 iulie şi 26 august cu participarea mitropoliţilor, patriarhilor şi marilor cnezi.

Ziua prăznuirii icoanei este 7 iulie (zi care coincide cu adormirea principesei Evdochia, întemeietoarea mănăstirii «Înălţarea Domnului».

În urma distrugerii mănăstirii icoana a fost încredinţată spre păstrarea, Galeriilor Tretiakov.

Icoana: Maicii Domnului din Murom «Muromskaia»

Rusia
Moscova
Galeriile Tretiakov

Icoana Maicii Domnului din Murom “Muromskaia” se afla aşezată în iconostasul Catedralei “Naşterea Mântuitorului” din Murom.

Se presupune că icoana ar fi fost pictată în Moscova, în veacul al XIV-lea. Potrivit mărturiilor veacului al XVIIlea, icoana a fost adusă de către ţarul Ivan cel groaznic în soborul catedralei “Naşterea Mântuitorului” din Murom, îndeplinindu-şi astfel făgăduinţa, în urma victoriei obţinute în oraşul Kazan.

Icoana a devenit cel mai însemnat odor de preţ din sobor, ea fiind purtată în Procesiune pe la casele vieţuitorilor din Murom.

Icoana Maicii Domnului din Murom se identifică în ceea ce priveşte tipul de reprezentare iconografică , cu varianta «Odighitria» din Smolensk.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului din Smolensk are loc în zilele de 28 iulie (ziua Maicii Domnului din Smolensk) şi 12 aprilie, stil vechi.

Icoana: Maicii Domnului “Neuviademâi ţvet” – “Lumina nepieritoare”

Rusia
Voronej
Catedrala “Acoperământul Maicii Domnului”
- una dintreicoanele “Lumina nepieritoare”

Pe icoană, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu îl ţine pe Dumnezeiescul Său Fiu pe mâna dreaptă, iar în mâna stângă are o floare albă de crin. Această floare simbolizează lumina nepieritoare a fecioriei şi neprihănirea Preasfintei Fecioare - în felul în care se adresează Sfânta biserică: “Tu eşti rădăcina fecioriei şi lumina nepieritoare a curăţiei. »

Prăznuirea icoanei « Lumina nepieritoare » are loc în ziua de 3 aprilie (stil vechi).

Icoana: Maicii Domnului a lui Kiril din Belozero “Kirilo-Belozerskaia”

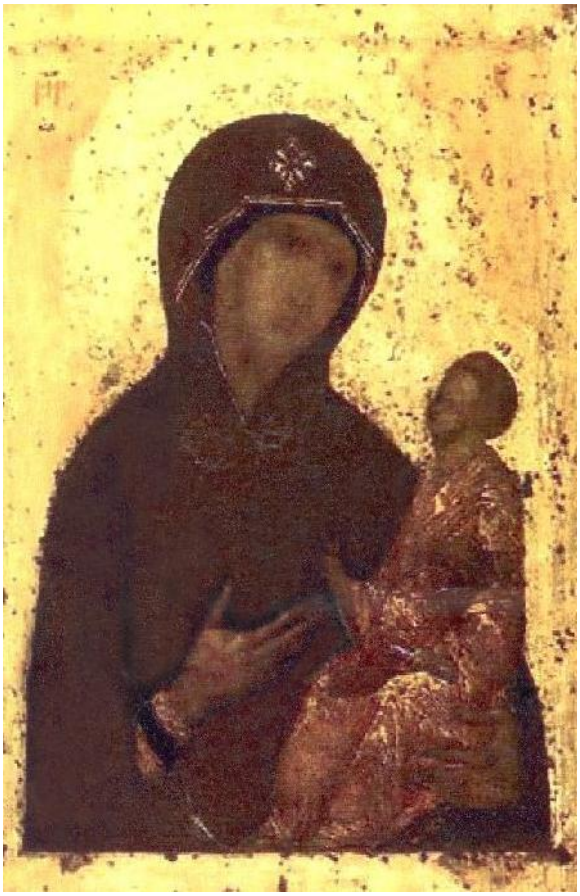

Rusia
Moscova
Galeriile Tretiakov (în rând cu Biserica
“Adormirea Maicii Domnului”,
mănăstirea lui Kiril
din Belozero).

După tradiţie, icoana s-a aflat în chilia prea cuviosului Kiril, întemeietorul mănăstirii «Kiril din Belozero». Ea a fost adusă de acesta în anul 1397 din mănăstirea “Simon” din Moscova, în Belozero. Se numeşte “Icoana făcătoare de minuni Odighitria », «Smolenskaia a lui Kiril din Belozero». A fost preţuită ca fiind făcătoare de minuni.

Izvorul iconografic exprimă prin însăşi natura sa varianta «Odighitria», denumită Maica Domnului «Perivlepta » - «Întâia Stătătoare».

Particularităţile acestei variante de reprezentare, se aseamănă cu cele ale icoanelor bizantine numite «Întâia Stătătoare» din vremea noastră. Figura în miniatură a Pruncului,linia continuă a veşmintelor, mâna prin care se revarsă binecuvântările, se află în poziţie verticală.

Prăznuirea icoanei « Kirilo-Belozerskaia" are loc în ziua de 8 iunie (înaintea mutării la cele veşnice a prea cuviosului Kiril) şi 28 iulie (în ziua icoanei « Odighitria din Smolensk»).

ICOANA: MAICA DOMNULUI “PESCEANSKAIA”

Icoana: Maicii Domnului din Pescean “Pesceanskaia”

Ucraina
Oraş Izium
Sat Peski
Biserica “Înălţarea Domnului”

Chipul Maicii Domnului numit «Pesceanskaia», i s-a descoperit marelui rus, Sfântului Ioasaf, episcopul Belgorodului. În anul fericitului său sfârşit (1754), Sfântul Ioasaf a făcut un ocol eparhiei sale şi înainte de a pleca din Belgorod, a avut un vis: se făcea că el privea bisericile şi într-una din ele, în pridvor, pe o grămadă de gunoi a văzut icoana Maicii Domnului cu Pruncul, învăluită într-o lumină strălucitoare şi a răsunat glasul: “Priveşte ce au făcut cu Chipul meu, slujitorii acestei biserici. Chipul meu este numit pentru această ţară ca izvor de binecuvântare, iar ei l-au aruncat la gunoi”.

La poposirea în oraşul Izium a guberniei din Harkov, episcopul a vizitat biserica “Înălţarea Domnului” şi cu uimire a descoperit în ea, icoana pe care a văzut-o în vis. Icoana se afla într-o stare de neglijenţă şi slujea în pridvorul despărţitor după care se vărsau cărbunii pentru cădelniţă. La porunca prea sfinţitului, icoana a fost luată şi aşezată în marele chivot, la loc de cinste.

Mai mult de trei zile a trăit Sfântul Ioasaf în Izium unde în fiecare dimineaţă şi seară venea în biserica «Înălţarea Domnului» pentru a se închina înaintea Maicii Domnului.

În anul 1792, biserica «Înălţarea Domnului» a fost mutată din Zamostea într-un loc

mai mare în Peska, unde a fost dusă şi icoana care a atras din ce în ce mai multă preţuire şi evlavie din partea celor veniţi şi a trăitorilor din împrejurimi.

Următorul veac, al XIX-lea, a fost remarcat şi prin multele tămăduiri care s-au săvârşit la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Pescean.

Voia lui Dumnezeu a fost ca acest chip al Maicii Domnului, făcător de minuni din Pescean, să vină în ajutorul Rusiei, în unul din momentele cele mai grele din istoria ei, tocmai în toiul desfăşurării primului război mondial, care a fost îndepărtat.

Sfântul Ioasaf din Belograd, în anul 1914, într-o vreme i-a apărut în vedenie unui cucernic stareţ trăitor în satul Peska şi colonelului care se afla atunci pe front. Sfântul a poruncit ca icoana Maicii Domnului din Pescean să fie dusă pe front împreună cu icoana Maicii Domnului din Vladimir, binecuvântare ce i-a fost dată de mama sfântului pentru a merge la călugărie, şi câtă vreme aceste icoane se vor afla acolo, mila lui Dumnezeu nu va lăsa Rusia.

Maica Domnului poate trece printre rândurile frontului pentru a-l acoperi cu Omoforul său de năvala duşmanilor. Aşa s-a şi confirmat că numai Una, Maica Domnului a putut să ajute oamenilor, prin mijlocirea ei, înaintea prestolului Preasfintei Treimi, rugându-se pentru iertarea păcatelor lor şi pentru salvarea Rusiei.

După multe încercări, colonelul a reuşit să ajungă în capitală. Obţinând un ordin personal din partea conducătoarei Alexandra Feodorovna, cneazul Jevahov a adus icoanele în cartierul general. Multe Procesiuni se săvârşeau, însoţind trenul pe drumul din Harkov. Şi cu totul altfel erau întâmpinate icoanele în Moghilev. Procesiunile nu se săvârşeau, conducătorului nu i se raporta sosirea trenului, iar cneazului i se aducea la cunoştinţă că în cartierul general, totul e în ordine.

Odată, a avut loc o întrevedere scurtă între Jevahov şi conducătorul statului, după ce icoanele au fost lăsate în cartierul general pentru câteva luni, până la sfârşitul anului 1915, însă Procesiunea cu acestea printre rândurile frontului nu s-a desfăşurat. Cneazul Jevahov, scria că atâta vreme cât s-au aflat icoanele pe front, nu au suferit înfrângere.

Odată cu instalarea liniştii, chipul făcător de minuni din Pescean a fost refăcut în afara graniţelor ţării, şi îndată a dispărut.

Cu toate acestea, la sfârşitul secolului XX, pentru împlinirea voii Maicii Domnului, a avut loc Procesiunea cu icoana din Pescean.

În vara anului 1999, copia icoanei Maicii Domnului din Pescean, a fost purtată pe toată întinderea patriei cu avionul, împreună cu alte icoane printre care se afla şi icoana Maicii Domnului «Derjavnaia» - «Atotţiitoarea».

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Pesceanskaia» are loc pe 8 (21 iulie) şi 22 octombrie (4 noiembrie).

Icoana Maicii Domnului „Bucurie neaşteptată" – “Neceainaia radosti”

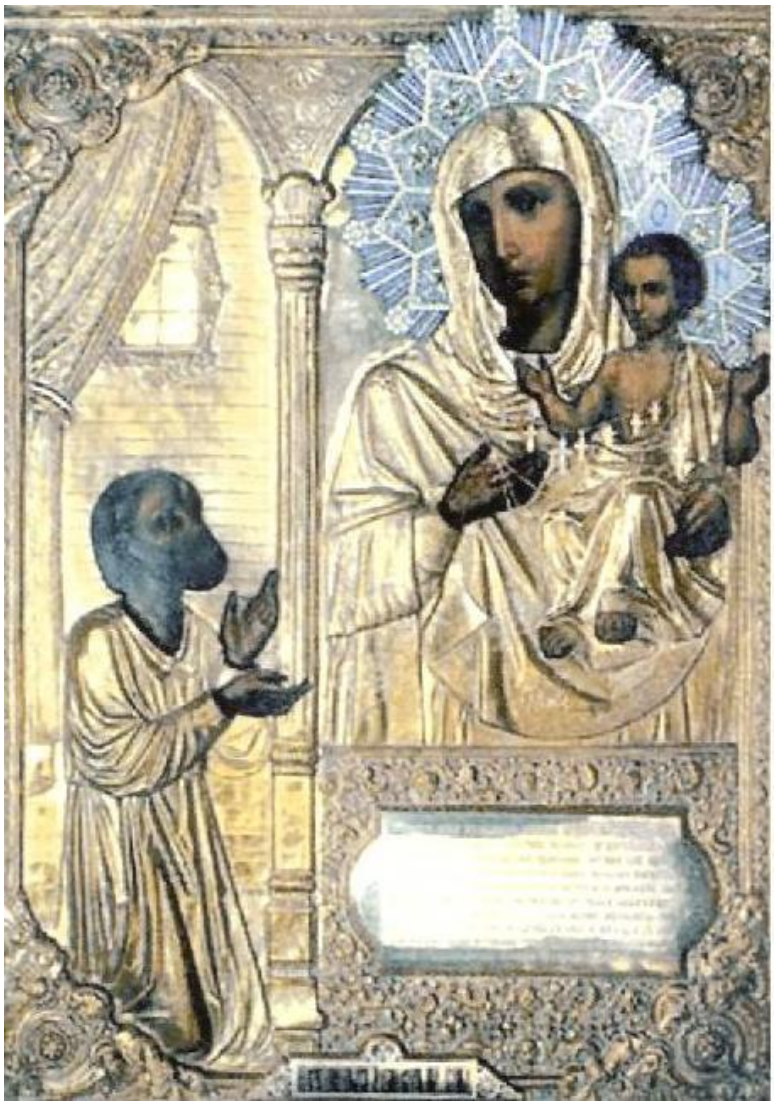

Rusia
Oraş Moscova
Biserica în cinstea icoanei
Maicii Domnului «Bucurie neaşteptată»

Una dintre cele mai vechi şi preţuite icoane ale Maicii Domnului “Bucurie neaşteptată” se află aşezată în biserica “Rugul Aprins” din Moscova, încă din anul 1832. Proslăvirea acestei icoane a început în anul 1835, vreme în care s-au înfăptuit primele minuni.

Chipul iconografic s-a pictat după relatările Sfântului Dimitrie al Rostovului (1651-1709) în cartea sa intitulată «Lâna udă»:

Un păcătos şi-a rânduit ca pravilă în fiecare zi să se roage de câteva ori către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, repetând cuvintele Arhanghelului Gavriil: « Bucură-te, Ceea ce eşti plină de har ».

Într-una din zile, pregătindu-se să meargă la lucru, s-a îndreptat către icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu pentru a se ruga. Şi iată, când a început să se roage după obicei, deodată l-a cuprins frica - mai presus de firea sa, vede cum chipul de pe icoană se mişcă şi Maica Domnului i se arată vie împreună cu Fiul Său, pe care îl ţine în preacuratele sale mâini. Pruncului dumnezeiesc i se deschiseseră răni pe mâini, pe picioare şi pe coastă şi din răni curgea sângele şiroaie, întocmai ca pe cruce.

Văzând acest lucru, păcătosul s-a îngrozit şi a strigat: O ! Doamne! Cine a făcut aceasta?

Maica Domnului i-a răspuns: « Tu şi ceilalţi păcătoşi. Voi îl răstigniţi din nou pe Fiul meu cu păcatele voastre, ca iudeii. »

Atunci păcătosul a izbucnit în plâns şi a spus: "Miluieşte-mă, o,. Maica milostivirii ! »

Iar ea a răspuns :" Voi mă numiţi pe mine Maica milostivirii, dar prin faptele voastre mă batjocoriţi şi mă supăraţi.»

« Nu, Stăpână ! a strigat păcătosul. Să nu fie aceasta. Să nu biruiască răutatea mea, bunătatea Ta nespusă şi milostivirea Ta ! Tu singură eşti nădejdea şi mijlocitoarea tuturor păcătoşilor ! Fie-ţi milă, Maică Bună ! Roagă-L pentru mine pe Fiul Tău şi Făcătorul meu! »

Atunci Preamilostiva Maică a început să Îl roage pe Fiul Său, zicând: «Fiul meu cel bun! Pentru iubirea mea, miluieşte-l pe acest păcătos ! »
Iar Fiul a răspuns: « Să nu te superi, maica Mea, că nu te voi asculta. Şi Eu L-am rugat pe Tatăl să ia de la Mine paharul suferinţelor şi El nu m-a ascultat. »

Maica Domnului a spus: « Adu-ţi aminte, Fiule, de sânii cu care Te-am hrănit şi iartă-l! »

Însă Fiul a răspuns: « Şi a doua oară L-am rugat pa Tatăl să-mi ia paharul şi El nu m-a ascultat. »

Maica Domnului iarăşi a spus: « Adu-Ţi aminte de durerile mele, pe care le-am îndurat alături de tine când Tu erai pe cruce cu trupul, iar eu eram sub cruce şi inima mi-era rănită, căci trecuse sabia prin sufletul meu! »

Iar Fiul a răspuns: « A treia oară L-am rugat pe Tatăl să ia paharul, însă El nu a binevoit să Mă asculte ».

Atunci Maica Domnului s-a ridicat, L-a aşezat alături pe Fiul Ei şi a vrut să se arunce la picioarele Lui.

« Ce vrei să faci, o Maica mea ? », a strigat Fiul.

« Voi sta – a răspuns Ea – la picioarele Tale împreună cu acest păcătos până când îi vei ierta păcatele! »

Atunci Fiul a spus : Legea îi porunceşte oricărui fiu să-şi cinstească mama, iar dreptatea cere ca dătătorul legii să fie şi împlinitorul legii. Eu sunt Fiul Tău. Tu eşti Maica mea şi Eu trebuie să Te cinstesc, împlinind ceea ce Mă rogi: fie după dorinţa ta! Acum se iartă acestui om, păcatele, de dragul tău ! Iar ca semn al iertării, se vor închide rănile mele! »

Păcătosul s-a ridicat tremurând, s-a atins bucuros cu buzele de preacuratele răni ale Mântuitorului şi abia atunci şi-a venit în fire. Când vedenia s-a terminat, el a simţit în inima sa şi frică şi bucurie.

Apropiindu-se de icoana Maicii Domnului, el i-a mulţumit şi a rugat-o ca, aşa cum a văzut în vedenie bunătatea Lui Dumnezeu, că l-a iertat, tot aşa şi în veacul viitor să nu fie lipsit de această milă.Şi de atunci el şi-a îndreptat viaţa sa şi a început să trăiască în chip plăcut Lui Dumnezeu.

«Ia aminte – încheie această povestire Sfântul Dimitrie al Rostovului – la grija pe care o are Ocrotitoarea noastră pentru iertarea păcatelor noastre!»

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului « Bucurie neaşteptată », se săvârşeşte în zilele de 1 mai şi 9 decembrie.

Icoana Maicii Domnului din Gorbaneov “Gorbaneovskaia”

Ucraina
Oraş Poltava
Catedrala din Makariev

Icoana Maicii Domnului din Gorbaneov este o copie a icoanei Maicii Domnului din Korsun, pictată de evanghelistul Luca şi adusă de marele cneaz Vladimir din Herson în Kiev, în anul 988. Poartă denumirea de «Gorbaneovskaia » după familia cazacului Gorban, de la care şi satul a primit denumirea de «Gorbaneov».

După mărturiile istoriei, apariţia icoanei Maicii Domnului din Gorbaneov a avut loc în prima jumătate a secolului XVIII. În vremea aceea, satul Gorbaneov (aproape de Poltava) nu era populat şi nici nu era împrejmuit de pădure. În acest loc pustiu locuia un cazac pe nume Gorban care se gospodărea şi avea o stupină. Odată, el a pornit spre stupină pentru a cosi iarba şi deodată, coasa lui s-a rupt. Aplecându-se spre iarbă el a văzut icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu iar chipul Maicii Domnului a fost rănit de coasă sub ochiul drept, din care au izvorât lacrimi. (urma loviturii şi lacrimile au rămas întipărite pe icoană şi se văd până în ziua de astăzi). Marginile icoanei au fost tăiate, aspect ce ducea la gândul că obrazul a fost tăiat de o mână rea.

Evenimentul acesta, petrecut în chip minunat, l-a afectat pe cazac până în adâncul inimii încât acesta a plâns cu lacrimi fierbinţi şi s-a rugat arzător înaintea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Cu tremur evlavios, Gorban a făcut plecăciune înaintea icoanei, ducând-o apoi în

locuinţa sa. Degrabă a făcut cunoscute duhovnicului său, toate cele întâmplate.

În scurtă vreme, prin mila oamenilor evlavioşi a fost construit un paraclis din lemn în cinstea Naşterii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în interiorul căruia a fost aşezată icoana găsită.

Nu departe de biserică a ţâşnit un izvor tămăduitor care persistă până în zilele noastre. Binecredincioşii din Poltava, în urmă cu câţiva ani au amplasat un mic paraclis pe izvor.

Toate minunile şi tămăduirile care au avut loc au fost analizate şi înscrise în cronica bisericii.

Prin preocupările preotului Eutihie Pavlovsk şi ale credincioşilor s-a construit în anul 1818 o biserică din piatră în cinstea Maicii Domnului din Gorbaneov «Gorbaneovskaia», unde mult preţuita icoană a fost bogat înfrumuseţată cu veşmânt de aur şi argint şi cu obiecte preţioase.

În gubernia din Poltava şi în alte locuri ale sudului, icoana Maicii Domnului din Gorbaneov s-a proslăvit fiind cinstită de către credincioşi.

Începând cu anul 1850, în fiecare an în ziua de 30 iunie stil vechi (13 iulie stil nou) cu icoana din Gorbaneov, mii de închinători au pornit în Procesiune pentru a muta icoana în Poltava, la cinci verste depărtare de Gorbaneov unde icoana se păstra vreme de 40 zile în biserica «Adormirii Maicii Domnului», apoi prin aceeaşi rânduială, icoana se reîntorcea în Gorbaneov.

În anii 30 ai veacului XX, biserica din Gorbaneov a fost ştearsă de pe faţa pământului. De atunci, Procesiunile au continuat la graniţele oraşului.

În vremea sovieticilor, icoana Maicii Domnului a trebuit să fie ascunsă. Cu trecerea timpului, ea a nimerit în sfânta biserică din Makariev.

Din anul 1949 până în anul 1962, icoana s-a aflat în biserica “Schimbarea la faţă” (distrusă în anul 1962).

De atunci şi până astăzi, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului se păstrează în Soborul Catedralei din Makariev. Înaintea icoanei din Gorbaneov, mii de credincioşi îşi înalţă rugăciunile către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu ca-

re este numită în cântările bisericeşti «Apărătoarea şi lauda pământului nostru din Poltava».

În fiecare zi de vineri, înaintea icoanei se cânta acatistul.

Numeroase minuni de vindecare şi liniştire s-au înfăptuit şi continuă săvârşirea lor şi în ziua de astăzi înaintea icoanei, pentru toţi credincioşii care aleargă către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, cu credinţă şi rugăciune sinceră.

Slujbele de prăznuire se înfăptuiesc de două ori pe an – 13 iulie şi 12 octombrie.

Icoana: Maicii Domnului “Bucuria tuturor celor necăjiţi”

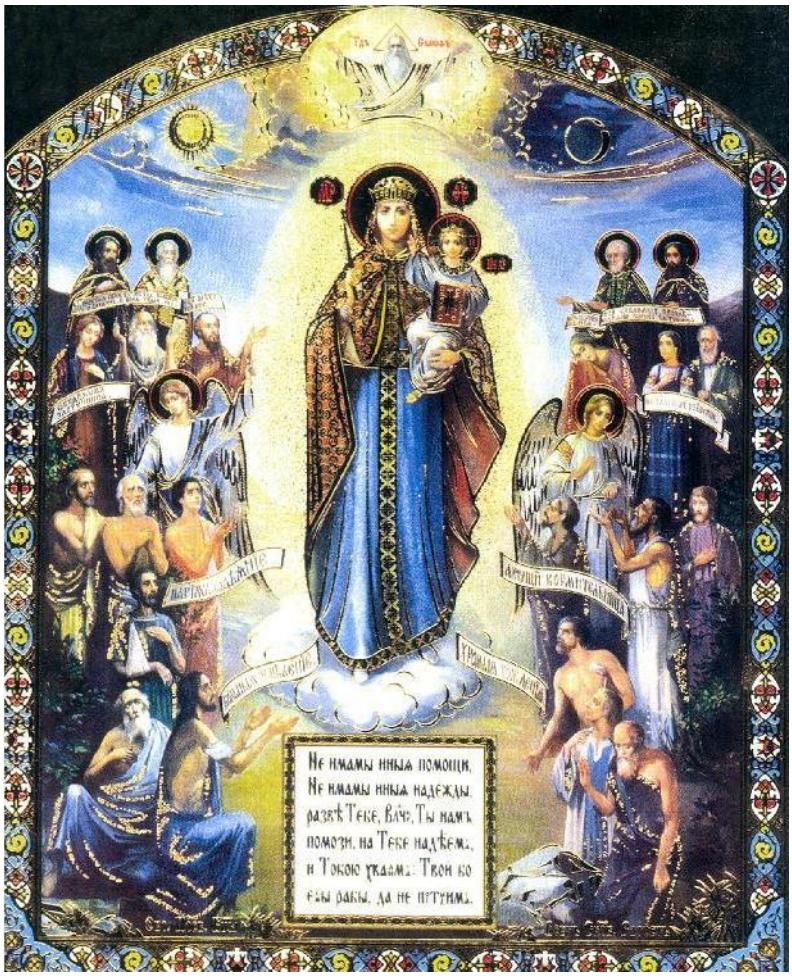

Rusia
Oraş Moscova
Biserica icoanei
“Bucuria tuturor celor necăjiţi”
B. Ordânka 20 (m. Tretiakov)

Icoana făcătoare de minuni «Bucuria tuturor celor necăjiţi», mai întâi s-a proslăvit în anul 1688 în Moscova în biserica icoanei “Bucuria tuturor celor necăjiţi”, “Schimbarea la Faţă” din Ordânk, prin tămăduirea unei surori de sânge a patriarhului Ioachim pe nume Eufimia, care suferea datorită unei răni aflate într-o parte a corpului, astfel încât i se vedeau cele dinăuntru.

Cunoscându-şi starea în care se afla, ea, deznădăjduită, numai în rugăciune căuta întărire şi linişte. Îndeosebi în rugăciune, o invoca pe Preasfânta Născătoare de

Dumnezeu pentru a o milui şi iată că odată, în vreme ce se ruga, Eufimia şi-a ieşit din fire şi a auzit glasul: « Eufimia, de ce tu nu alergi la Tămăduitoarea tuturor?»
– « Şi unde să găsesc o aşa Tămăduitoare ?» - a întrebat bolnava.

« Se află în biserica "Schimbarea la Faţă a Fiului Meu – a răspuns vocea nevăzută – Icoana Mea numită « Bucuria tuturor celor necăjiţi ». Ea se află în partea stângă a trapezei unde de obicei stau femeile. Cheamă preotul acestei biserici şi adu această icoană şi când el va termina de slujit slujba de moleben cu sfinţirea apei, tu vei primi tămăduire. Tămăduindu-te, să nu uiţi milostivirea Mea către tine şi împărtăşeşte-o întru slava Fiului Meu Iisus Hristos şi a numelui Meu ».

Venindu-şi în fire, Eufimia a aflat de la cei dragi că într-adevăr, în biserica « Schimbarea la Faţă » din Ordânk se afla icoana Maicii Domnului « Bucuria tuturor celor necăjiţi ». A cerut aducerea icoanei acasă la ea şi în urma săvârşirii molebenului înaintea acesteia, bolnava a primit vindecare.

Evenimentul s-a petrecut pe 24 octombrie şi din acea vreme, icoana a revărsat nenumărate tămăduiri minunate.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului "Bucuria tuturor celor necăjiţi" se oficiază în ziua de 24 octombrie /6 noiembrie).

Icoana: Maicii Domnului “Bucuria tuturor celor necăjiţi”

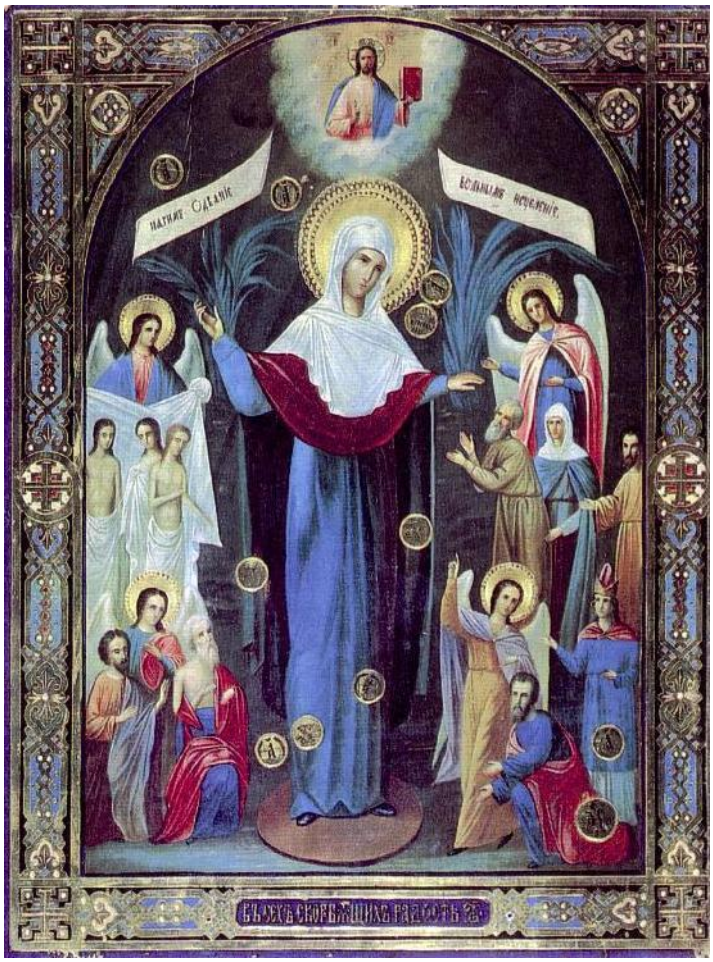

Rusia
Oraş Sankt-Petersburg
Biserica icoanei
“Bucuria tuturor celor necăjiţi”
Spalernaia. D. 35.-a

Această icoană a Maicii Domnului s-a proslăvit pentru prima dată în ziua de 23 iunie, anul 1888, în vremea unei furtuni straşnice. Icoana se afla la intrarea unui mic paraclis. Ea a fost donată de negustorul Matveev, care se îndeletnicea cu negoţul la uzină.

Se povesteşte că icoana a fost purtată de valurile Nevei şi adusă la mal, apoi luată de negustor.

Ea reprezintă copia icoanei adusă din Moscova de către cneaghina Natalia – o pictură simplă.

În vremea furtunii, fulgerul a lovit paraclisul aprinzând pereţii şi o mare parte din icoanele aflate în interior. Fiind cuprinsă de flăcări şi icoana "Bucuria tuturor celor necăjiţi" care se afla într-un colţ agăţată de un şnur şi care până atunci era înegrită de vreme, având chipul plin de funingine, dintr-o dată s-a înoit, s-a înviorat şi fără de nici o vătămare a coborât pe pământ iar şnurul s-a aprins. Nu departe, se afla aruncată o cană spartă ce servea la strângerea donaţiilor. Banii s-au risipit pe podea iar douăsprezece fişicuri s-au arătat strâns unite, fiind îndreptate spre icoană.

Vestea despre această întâmplare s-a răspândit degrabă în capitală şi mulţi bolnavi au primit tămăduire de la icoană.

De asemenea, impresionante s-au dovedit a fi următoarele două minuni:

Pe 6 decembrie anul 1890, tânărul Nicolae Gracev a fost tămăduit de o boală înfricoşătoare, confirmată de medici ca fiind fără leac. Bolnavul se afla deja pregătit pentru moarte însă în noaptea de 2 spre 3 decembrie, în vremea somnului, a auzit vocea: « Nicolae!» - şi a văzut-o înaintea sa pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu alături de Sfântul Nicolae făcătorul de minuni şi încă un sfânt necunoscut ce purta o albă camilafcă şi o cruce, şi Preasfânta Născătoare de Dumnezeu i-a spus lui: « Nicolae, du-te în paraclis unde au căzut monezile şi tu vei primi tămăduire dar mai înainte de aceasta, să nu spui nimănui nimic!» Cum nu era greu de îndeplinit, cerinţa s-a săvârşit întocmai şi în paraclis în vremea molebenului, (molitvei), tânărul a primit tămăduire.

La scurtă vreme a dobândit vindecare de boala tuberculozei, doamna Belonogova. Acesteia i s-a arătat în somn, după cum a povestit, un bătrânel cărunt, înveşmântat într-o rasă neagră, încins la mijloc cu un brâu din piele şi care semăna cu Sfântul Nicolae aşa cum este pictat pe icoane, care i-a poruncit să se ducă în paraclis şi să i se slujească moleben.

În anul 1898, alături de paraclis, s-a construit o biserică măreaţă, în care se păstrează această icoană până în ziua de astăzi.

Icoana: Maicii Domnului “Bucuria tuturor celor necăjiţi”

Rusia
Oraş Sankt-Petersburg
Sfântul Sobor “Schimbarea la faţă”
Una din icoanele
“Bucuria tuturor celor necăjiţi”

Copie săvârşită după icoana din Moscova. Marea principesă Natalia Alexeevna, sora lui Petru cel mare, nutrea o evlavie adâncă la icoana Maicii Domnului “Bucuria tuturor celor necăjiţi” şi realizând o copie după această icoană, în anul 1711, în urma mutării Rezidenţei Regeşti din Moscova în Petersburg, a transferat copia în noua capitală şi a aşezat-o în biserica din Curtea Regală.

În vremea domniei imperatoarei Elisabeta Petrovna a fost înălţată o biserică în cinstea icoanei “Bucuria tuturor celor necăjiţi”. Această icoană s-a făcut cunoscută prin minunile sale şi către ea alergau pentru a se ruga nu numai credincioşii simpli, ci şi cei din elita Curţii regale.

Înaintea acestei icoane se roagă nu numai credincioşii ortodocşi ci şi cei ce aparţin lumii neortodoxe. Icoana a fost întru totul înfrumuseţată de către principesa Natalia, imperatoarea Ecaterina a II-a, graful Golovkinoi, graful Şeremetev şi alţii.

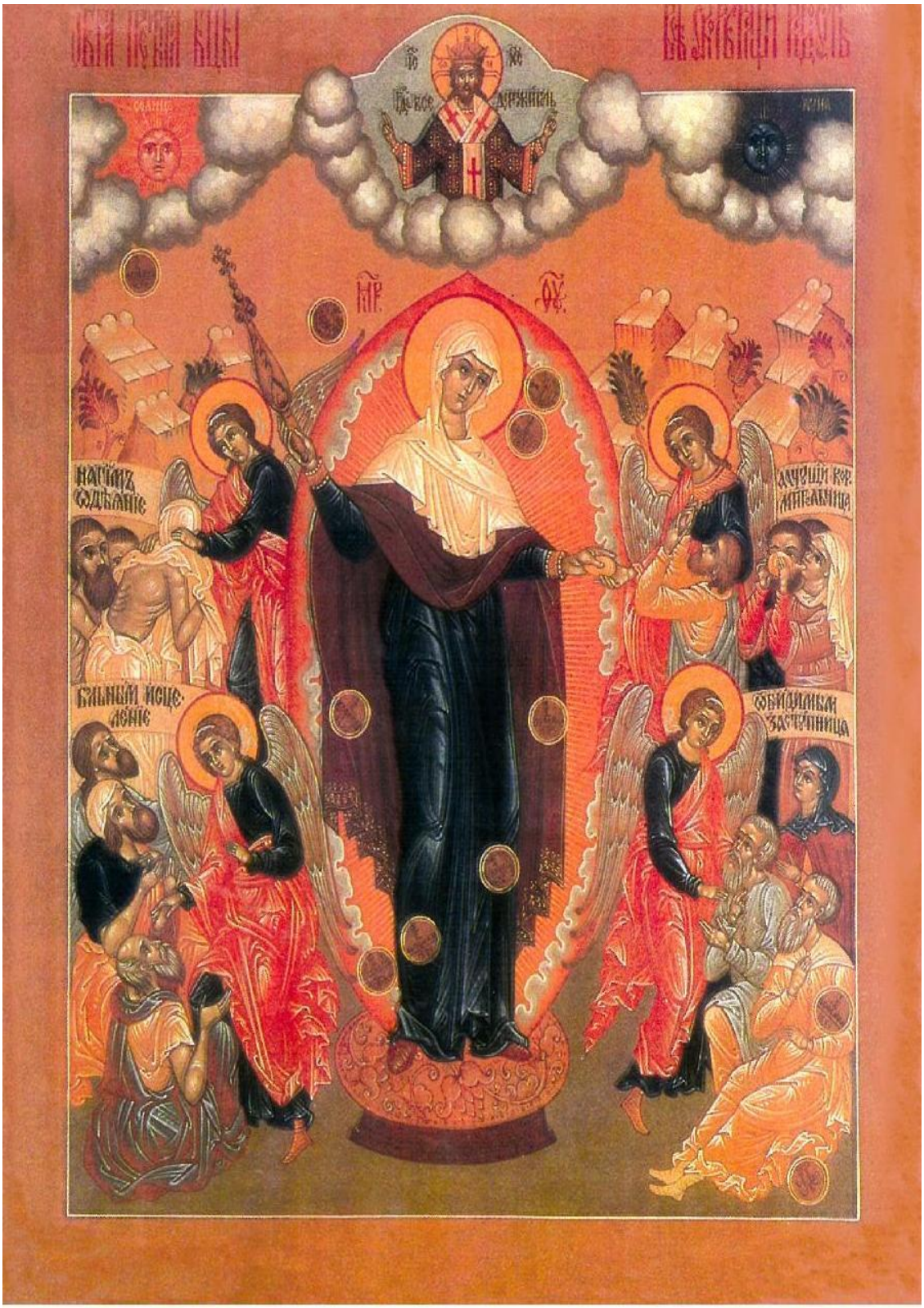

ICOANA: MAICA DOMNULUI "BUCURIA TUTUROR CELOR NECĂJIȚI"
"VSEH SCORBIAŞIH RADOSTI"

Icoana: Maicii Domnului “Cuvântul ce s-a întrupat” din Albazin “Slovo ploti bâsti “

Rusia
Soborul catedralei
«Buna Vestire»

Icoana Maicii Domnului “Cuvântul ce s-a întrupat” - Albazinskaia, înfăţişează purtarea Pruncului Dumnezeu în pântece.

Pentru denumirea icoanei, slujesc cuvintele de la Evanghelia după Ioan (Cap. 1-1) : «La început era Cuvântul şi Cuvântul era la Dumnezeu, şi Dumnezeu era Cuvântul ». Şi «Cuvântul ce s-a întrupat» (sau altfel spus «Cuvântul ce-a devenit trup»). «Cuvântul» - este aici Iisus Hristos ca întrupare a lui Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu, întrupat în Fecioara Maria.

Icoana Maicii Domnului «Cuvântul ce s-a întrupat» - «Slovo ploti bâsti» este o mare sfinţenie din Priamur, care şi-a primit denumirea de la satul Albazino în Amur, înfiinţat în anul 1650 de cunoscutul otoman Erofeem Habarov, pe locul orăşelului cneazului maur, Albaz.

În anul 1665, după un lung şir de distrugeri şi refacerea orăşelului, a venit în Amur cu mare duhovnicie stareţul Ermoghen din Kirensk de la mănăstirea «Sfânta Treime», aducând cu el binecuvântare pentru locul renăscut, icoana făcătoare de

minuni a Maicii Domnului «Cuvântul ce s-a întrupat» care din acea vreme s-a numit - «din Albazin» - «Albazinskaia».

În anul 1671, cucernicul stareţ a întemeiat la o distanţă de 1,5 km de Albazin o mică mănăstire unde s-a păstrat şi sfânta icoană, în anii următori.

Deseori, cetatea era supusă năvălirilor chineze, însă de fiecare dată Acoperământul Maicii Domnului a ocrotit locul de chinezii vrăjmaşi. Puterile cazacilor fiind insuficiente.

În august anul 1690, fortăreaţa a fost abandonată iar icoana Maicii Domnului din Albazin a fost mutată în Sretensk, orăşel pe malul râului Silk ce se vărsa în Amur.

În veacul al XIX-lea, când a reînceput epoca de asimilare a Priamurului, sfânta icoană a fost mutată din Sretensk în soborul oraşului nou construit "Buna Vestire" şi anume în catedrala "Buna-Vestire".

În anul 1885, episcopul din Kamceatka, Gurie, a stabilit ca prăznuirea icoanei, în fiecare an să fie oficiată în ziua de 9 martie.

An de an, icoana săvârşea lungi călătorii pentru credincioşii din colţurile Amurului iar în urma rugăciunilor primeau tămăduire de la Maica Domnului.

În anul 1885, icoana a revărsat minuni în vremea molimei asupra întregului ţinut. În acest timp s-a citit acatistul înaintea icoanei.

În anul 1900 în vremea răscoalelor din China, armata răsculată a ajuns până la graniţa rusă. Armata chineză s-a apropiat pe neaşteptate de mănăstirea "Buna-Vestire". 19 zile, duşmanul a rămas înaintea oraşului, ameninţând cu invadarea malului rus. Însă în mănăstirea "Buna-Vestire", slujbele decurgeau fără întrerupere şi se cântau acatiste înaintea icoanei făcătoare de minuni. Neavând îndrăzneala, duşmanii s-au îndepărtat de mănăstirea «Buna-Vestire», eliberând astfel întregul ţinut.

În ziua de 5 octombrie anul 1916, cu această icoană s-a săvârşit sfinţirea podului feroviar din Amur.

În anul 1924, Catedrala «Buna-Vestire » a ars şi icoana a fost mutată în paraclisul din Ilinsk.

Din anul 1938 ea s-a aflat în muzeul din Amur.

În anul 1991 icoana Maicii Domnului a fost restituită Bisericii Ortodoxe Ruse şi aşezată la loc de cinste în soborul Catedralei “Buna-Vestire”.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Cuvântul ce s-a întrupat» - « Slovo ploti bâsti» - din Albazin se oficiază în ziua de 9 martie.

Icoana: Maicii Domnului “Izvorul Tămăduirii”

În veacul al V-lea în Constantinopol, nu departe de pereţii de pământ din vecinătatea aşa numitelor „Porţi de Aur”, se află un loc împânzit de chiparoşi şi paltini sfinţit încă din vechime de către Stăpâna, Născătoare de Dumnezeu. În mijlocul acestui petec de pământ se află Izvorul, prin care încă din vremurile vechi, prin bunăvoinţa lui Dumnezeu, s-au săvârşit numeroase minuni. Încetul cu încetul, acest loc s-a umplut de chiparoşi, apa s-a acoperit de tină şi numai după umezeală de pe alocuri se putea recunoaşte că acolo exista un izvor.

S-a întâmplat ca odată să treacă pe acolo un luptător pe nume Leon Marchell care a văzut un orb rătăcit din drum. Leon l-a adus pe orb pe cărare şi văzându-l neputincios şi răpus de oboseală, l-a aşezat pe acesta la umbra unui copac pentru a se odihni, iar el a plecat să caute apă pentru a-i potoli setea şi a-l înviora.

Astfel, cercetând împrejurimile, deodată a auzit un glas care i-a spus: „Nu te mai osteni Leon să cauţi apă departe. Apa este aici aproape!”

Minunându-se de glasul pe care îl auzea, Leon a privint cu atenţie în jurul său, însă negăsind apa s-a oprit mâhnit.

Şi din nou a auzit vocea care i-a spus: „Leon împărate, intră în această puzderie de copaci şi ia din apa pe care o vei găsi acolo şi dă-o însetatului, iar tina de la izvor, pune-o pe ochii lui. Căci Eu sunt locuitoarea de demult a acestui loc şi când tu vei ajunge împărat, cu ajutorul meu vei ridica aici o biserică în care se va primi împlinirea dorinţelor de cerere pentru tămăduirea bolilor!”

Leon s-a grăbit să ajungă la locul indicat unde mai întâi a luat tină de la izvor, pe care a pus-o pe ochii orbului, apoi i-a dat apă să bea. De îndată orbul a primit vederea şi neavând nevoie de călăuză, a plecat spre oraş, proslăvind minunile Maicii Domnului. Toate acestea s-au petrecut în vremea domniei lui Marcian (391-457).

După venirea la tron şi înscăunarea sa, Leon Marchell (457-473) şi-a amintit de minunata apariţie a Maicii Domnului şi în ceasul acela a poruncit ca acel loc să fie curăţat de tina ce s-a adunat acolo. Cerea ca săpăturile să fie adânci, pentru a separa vâna de apa izvorului, pentru a nu se amesteca cu alte izvoare şi împrejmuind Izvorul cu ziduri înalte a clădit deasupra lui o biserică în cinstea Maicii Domnului. Leon a numit această apă „Izvorul Tămăduirii”, deoarece a fost sfinţită cu binecuvânatarea Împărătesei Cereşti.

Imperatorul Iustinian I (527-565), multă vreme a fost cuprins de boală (avea lichid în organism) şi neavînd nădejde de vindecare, a început să-şi rânduiască cele necesare pentru plecarea sa din această lume.

Odată, în miez de noapte el a auzit deodată o voce care i-a spus: „nu vei putea să primeşti vindecare dacă nu vei bea din Izvorul meu!”

Împăratul nu ştia unde anume se află acest Izvor, motiv pentru care s-a întristat nespus.

În cele din urmă, însăşi Maica Domnului i s-a arătat ziua, spunându-i: ”ridică-te împărate şi grăbeşte-te la Izvorul meu, bea din el apă şi prin aceasta, te vei face sănătos!”

Bolnavul s-a grăbit să împlinească porunca şi prin mijlocirea Maicii Domnului a găsit Izvorul, a băut din acea apă şi s-a însănătoşit în clipa aceea.

Ca semn de recunoştinşă pentru vindecarea sa, el a înălţat în vecinătatea bisericii construită de Leon împăratul, o altă biserică prea frumoasă, iar în faţa acesteia o mănăstire mai mare.

În veacul XV, când Grecia a fost cotropită de turci, biserica „Izvorul Tămăduirii a fost distrusă cu totul, iar materialele s-au întrebuinţat pentru construirea moscheei sultanului Baiazid.Chiar locul ocupat de acesta a fost acoperit cu pământ, astfel încât nu se vedea fundaţia.

Înfloritorul „Izvor Tămăduitor" a fost transformat în cimitir musulman. Printre ruine a fost instalată straja turcească, ce interzicea creştinilor să se apropie de acel loc.

Odată cu trecerea vremii această regulă a fost schimbată şi creştinilor li s-a permis construirea unei mici bisericuţe.

În anul 1821 această bisericuţă a fost pustiită, iar apa sfântă astupată cu totul. Aceste evenimente înfricoşătoare au avut loc în anul 1821, când au început chinurile Patriarhului Grigore al V-lea. Se apropia sărbătoarea Sfintelor Paşte, din anul 1821. În timpul Săptămânii Patimilor, turcii deja înarmaţi se plimbau pe uliţele oraşului şi ucideau orice grec pe care îl întâlneau în cale. Dimineaţa, în ziua Învierii Domnului (10 aprilie) Patriarhul, după obicei, a oficiat Sfânta Liturghie, însoţit de întregul Sinod. La slujbă au participat câteva sute de creştini de prin împrejurimi şi s-au adunat câteva mii de greci pentru a auzi din buzele întâiului Ierarh duhovnicesc, vestea de bucurie despre Învierea lui Hristos Mântuitorul. Totodată s-a răspândit vestea că turcii au hotărât să-i nimicească pe greci în timpul slujbei pascale. În timpul slujbei, în altar a intrat delegatul turc, transmiţând Patriarhului să se prezinte grabnic în Port. Patriarhul a adresat rugămintea de a fi lăsat să termine în linişte Sfânta slujbă.

Împărtăşindu-se cu Sfintele Taine şi finalizând Sfânta Liturghie, Patriarhul Grigore al V-lea însoţit fiind de Sinod şi înalte feţe bisericeşti a părăsit biserica în linişte deplină, împărţind cu mâna sa ouă roşii. Şi-a luat iertare de la cei prezenţi şi cu o credinţă de mucenic l-a urmat pe delegatul turc.

După îndelungi străduinţe şi chinuri la care a fost supus, Patriarhului i s-a propus lepădarea de credinţa creştină.

„Degeba mă chinuiţi!”, le răspundea sfântul mucenic. “Patriarhul creştinilor, moare creştineşte!”

Din locul unde se afla, Patriarhul Grigore al V-lea a fost dus cu barca la Patriarhie. Aici, în tăcere, îşi lua rămas bun de la turma lui rămasă orfană. Oarecum se temea să-şi lase ultima privire de păstor către acei creştini care erau martorii morţii lui, pentru a nu da imboldul turmei împrăştiate să declanşeze masacrul.

Cât mai concis, a solicitat păzitorilor săi să aştepte câteva minute pentru a se însemna cu semnul Sfintei Cruci, apoi, aşezându-se în genunchi şi îndreptându-şi privirea spre biserica Patriarhiei, şi-a făcut ultima rugăciune pământească. După câteva minute, gâdele a sărit ca o fiară peste porţile curţii Patriarhiei, a aruncat funia asupra Patriarhului, apoi a împins trupul lui, care a rămas atârnat în văzduh.

În Constantinopol au început distrugerile. Mai întâi s-a dărâmat biserica „Izvorul Tămăduirii”. Creştinii au curăţat ruinele şi deschizând-se Izvorul, veneau aici să ia apă, deoa-rece Maica Domnului şi în biserica dărâmată nu a încetat să-şi arate minunile.

Printre dărâmături, într-una din ferestre s-a găsit un sul de hârtie aproape putrezită datorită umezelii şi ploilor, pe care erau consemnate zece noi minuni ale Izvorului Tămăduirii ce s-au petrecut în perioada 1824-1829.

În ultimii ani de domnie ai sultanului Mahomed, când grecii au beneficiat de o mare libertate pentru îndreptarea slujbelor dumnezeieşti li s-a permis reconstruirea bisericii „Izvorul Tămăduirii”.

În ziua de 2 februarie anul 1835, această biserică a fost sfiinţită de către Patriarhul Constantin împreună cu douăzeci de arhierei, în prezenţa a numeroşi închinători. Această biserică dăinuie până astăzi. În faţa bisericii se află un spital. De jur împrejur sunt amenajate locuri speciale, unde bolnavii sunt stropiţi cu apă sfinţită.

Mahomedanii o cinstesc cu evlavie pe Maica Domnului care arată mila sa binecuvântată la Izvorul Tămăduirii şi afirmă: „Mare este între femei Sfânta Maria!” Şi apa sfântă o numesc „Sfânta Maria.”

Iată câteva dintre minunile care s-au săvârşit la Izvorul Tămăduirii:
1.Un tânăr şi-a dorit tare mult să ajungă la Izvorul Tămăduiri, însă din diverse pricini el nu şi-a putut îndeplini dorinţa. În cele din urmă şi-a făcut timp să se îndrepte într-acolo. Însă traversând marea spre Constantinopol, tânărul s-a

îmbolnăvit şi a murit. Înaintea morţii, el a cerut călătorilor să nu-l îngroape de îndată, ci să-l ducă mai întâi la Izvorul Tămăduirii şi acolo să-l stropească de trei ori cu apă sfinţită, apoi să-l predea pământului.

Ajunşi la Constantinopol, călătorii i-au împlinit dorinţa, udându-i trupul cu apa sfântă. Şi o! Minune! Fiind mort, tânărul a înviat!

Acest bineplăcut lui Dumnezeu a intrat in cinul monahal, unde şi-a petrecut restul zilelor, iar după moarte a fost îngropat în pridvorul bisericii.

Pe mormânt s-a scris despre minunea săvârşită asupra sa.

2. Pe cupola bisericii „Izvorul Tămăduirii", se aflau două icoane în mozaic: una a Maicii Domnului, iar cealaltă icoană îl reprezenta pe Arhistrategul Mihail.O parte a bisericii s-a surpat în vremea unui cutremur şi cele două icoane au căzut.

Cu binecuvântarea stareţului bisericii, icoanele au fost luate de cucernica Elena, soţia magistratului din Artabaz şi aşezate într-un loc liniştit din casa ei. Înaintea icoanelor Elena a aprins candele şi tămâie. Dar într-o noapte, femeia a văzut-o în vis pe Maica Domnului care a îndemnat-o să ducă icoanele în biserica „Izvorul Tămăduirii".

Pentru că Elena nu a acordat importanţă acestui vis, în noaptea următoare Maica Domnului i s-a arătat din nou şi i-a spus cu hotărâre: „Dacă nu vei duce icoanele mele în biserică, vei suferi!". Nici de această dată, Elena nu a împlinit porunca.

Atunci a urmat o nouă şi mai puternică pricepere: deodată ea a văzut o flacără în locul unde se aflau icoanele, iar focul a cuprins toată camera, aflându-se astfel în pericol toată casa. Cu frică şi cutremur, Elena a chemat-o în ajutor pe Maica Domnului promiţându-i că îndată va duce icoanele în biserică şi în clipa aceea focul s-a domolit şi în cele din urmă s-a stins.

În urma celor petrecute, Elena a dus icoanele la Izvorul Tămăduirii şi a construit un paraclis lângă biserică, apoi cu grijă a aşezat icoanele înăuntru. În fiecare an se prăznuia săvârşirea acestei minuni.

3.În vremea consolidării bisericii, Izvorul Tămăduirii se garnisea cu plăci de marmură şi una dintre plăci a căzut şi a strivit picioarele unui muncitor, care datorită loviturii şi-a pierdut simţurile şi aflându-se cuprins într-o stare de leşin, zăcea întins pe pământ, aproape mort. Oamenii din jur l-au stropit cu apă sfântă,

dar multă vreme n-au putut urni placa de marmură pentru a-i elibera picioarele şi toţi credeau deja că picioarele îi sunt sfărmate în mii de bucăţele. Şi când într-un târziu piatra a fost ridicată, lumea a privit cu uimire cum picioarele muncitorului se aflau întregi.

4.Un pietrar se afla la înălţime deasupra pridvorului bisericii şi lucra la instalarea Sfintei Cruci. La un moment dat omul s-a dezechilibrat şi a căzut de la înălţime pe o scară de piatră însă a rămas întreg şi nevătămat.

Şi numeroase alte minuni s-au săvârşit la Izvorul Tămăduirii asupra regilor, patriarhilor şi asupra oamenilor cu diferite titluri. Şi până în zilele noastre, puterea binecuvântată a Izvorului Tămăduirii nu se împuţinează. Ea nu se revarsă numai asupra creştinilor ortodocşi, ci şi asupra catolicilor, armenilor şi turcilor.

În fiecare an în ziua de vineri din Săptămâna Luminată, biserica prăznuieşte înoirea bisericii din Constantinopol „Izvorul Tămăduirii" în amintirea numeroaselor minuni proslăvite ce s-au petrecut în această biserică.

Slujba Izvorului Tămăduirii s-a hotărât în veacul XIV de către istoricul bisericesc Nichifor Kallist care a consemnat şi descris apariţia Izvorului Tămăduirii şi primele minuni săvârşite.

Pe icoanele ce poartă denumirea „Izvorul Tămăduirii" este înfăţişată Maica Domnului cu Preaveşnicul Prunc ce se află într-o cupă mare, asemenea celor în care se botează pruncii. Precum este denumirea „Maica Domnului, Izvor de viaţă sau Izvor primitor de viaţă" aşa este şi înfăţişarea ei în vas, destinată pentru apă, care exprimă simbolic că ea este Izvor care izvorăşte Viaţa şi Mântuirea lumii şi deasemenea ea, prin nemărginita milă, nici până astăzi nu încetează să izvorască ajutorul Său minunat, credincioşilor.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului „Izvorul Tămăduirii" are loc în ziua de vineri din Săptămâna Luminată.

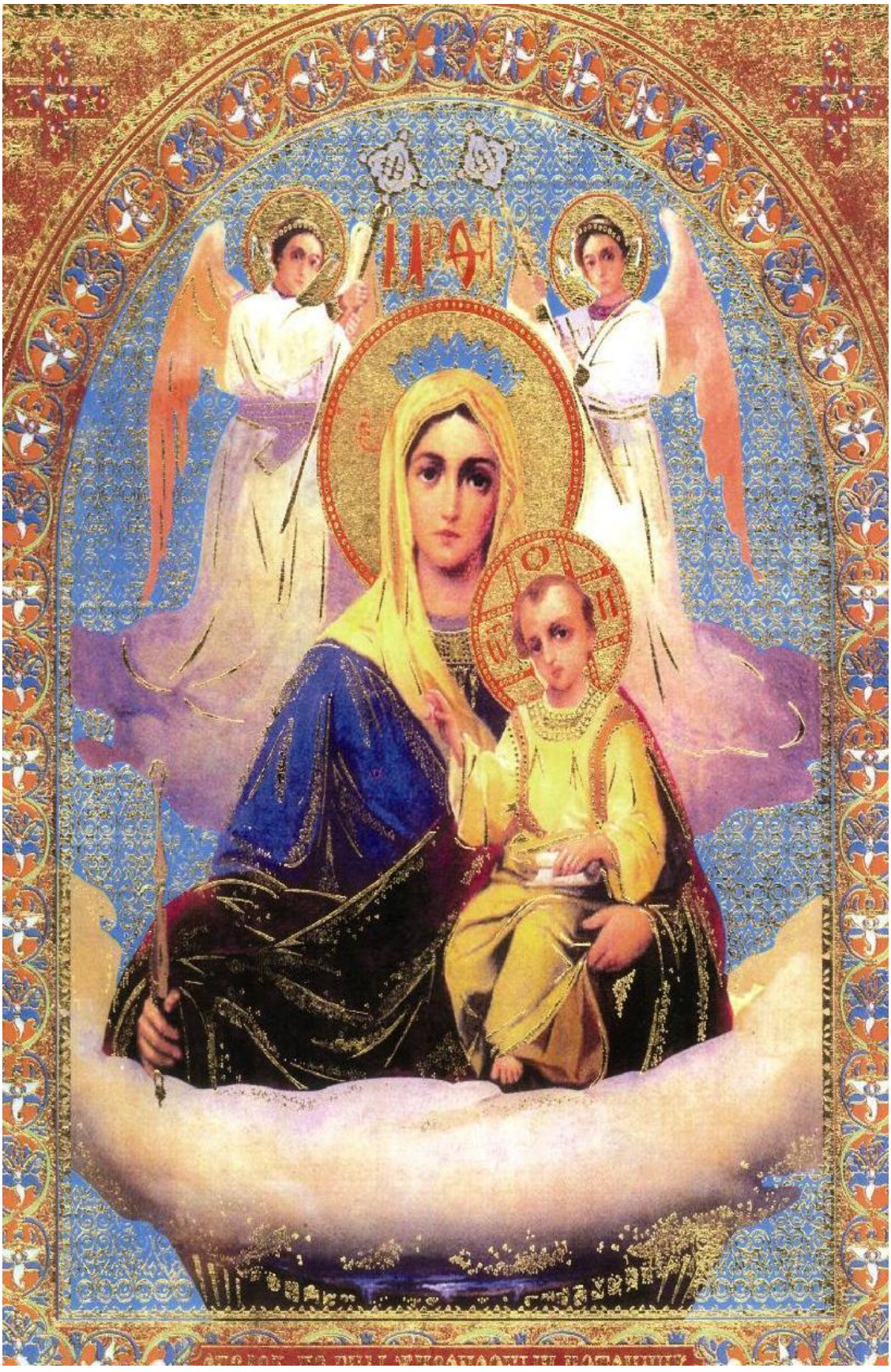

Icoana: Maicii Domnului “Izvorul Tămăduirii” (pe piatră)

Чудотворная икона Божией Матери
«Живоносный Источник»
(на камне, г. Одесса)

Biserica din Kazan, după cum este numită de către oamenii simpli, această minunată biserică, reprezintă un loc deosebit de preţuit din anul 1999, timp în care ea a dobândit minunata sfinţenie, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Izvorul Tămăduirii” (pe piatră).

Biserica aceasta se numără în rândul celor mai vechi biserici ale oraşului Odessa. În anul 2008, ea va împlini 162 de ani. Aici a dăinuit una dintre cele mai bune şcoli bisericeşti din oraşul Odessa.

Biserica a fost sfinţită în anul 1846 în ziua prăznuirii „Intrarea Maicii Domnului în Biserică”, apoi s-a extins şi finalizat în totalitate în anul 1895.

În anii grei, anii 30 ai veacului XX, biserica a fost închisă. În vremea ocupaţiei romano-germane (1941-1944) se redeschide şi astfel este vizitată de întregul Peresip şi Iarmarocinaia.

În anii 1960, biserica este închisă din nou şi transformată apoi în magazin de mobilă.

Abia la începutul anilor 1990, la solicitarea sutelor de locuitori ai Odessei, această minunată biserică s-a redeschis.

În anul 1999, cu binecuvântarea Înaltpreasfinţitului Agatanghel, mitropolitul Odessei şi Izmailului, după moartea monahiei Pantelimona (+1998), în biserică este adus mult preţuitul chip al Maicii Domnului „Izvorul Tămpduirii" (pe piatră).

Multă vreme icoana s-a aflat la cucernica stareţă, monahia Pantelimona. Mii de locuitori din Odessa şi împrejurimi, veneau pentru a se ruga la icoana făcătoare de minuni (pe strada Bogătaşului 15), unde locuia monahia Pantelimona, în vârstă de 90 ani.

Deocamdată istoria acestei icoane nu este cunoscută în întregime, iar unii dintre mireni se ocupă cu adunarea evenimentelor despre icoana făcătoare de minuni.

A fost găsită la începutul veacului XX. Până în revoluţie, un oarecare mirean cucernic, a hotărât să-şi cureţe grajdul de gunoi şi a lovit într-o oarecare cremene. Pe piatră a apărut chipul din două părţi. Icoana a fost adusă cu mare evlavie în casă. În vremurile tulburi ale războiului civil, stăpânii au hotărât să fugă din Odessa, uitând de icoană.

În ziua plecării a răsunat vocea: „Voi cui mă lăsaţi?". Aceste cuvinte s-au făcute auzite de întreaga familie şi chiar şi de cei din curte.

Speriat, stăpânul a luat icoana şi a dus-o în mănăstirea de maici „Arhanfhelul Mihail" şi în acest loc s-a păstrat până în anii 60 ai veacului XX.

În vremea prigoanei lui Hruşciov, cu binecuvântarea duhovnicească, icoana Maicii Domnului a fost adusă în casa monahiei Pantelimona (în lume Agafea). Adesea, în timpul molebenului de noapte şi citirea acatistului Maicii Domnului, stareţa auzea cântare îngerească iar camera era inundată de lumină. Aici se adunau prin anii 80 - 90 mulţi nevoitori pentru ajutorul şi ocrotirea Mijlocitoarei miloase.

Cu binecuvântarea Înalt Preasfinţitului Mitropolit Agatanghel, în ultimii ani, în fiecare zi de vineri de la ora 21 până la 6 dimineaţa icoana era purtată în procesiune prin Odessa, în toate mănăstirile de maici şi călugări, unde se săvârşea moleben, cântări şi citirea acatistului.
Icoana „Izvorul Tămăduirii" (pe piatră) a revărsat multe minuni. De câteva ori a curs mir din icoană iar copiile acesteia au revărsat de asemenea un puternic miros de mir.

La începutul veacului XX, icoana s-a bucurat de o nespusă preţuire din partea credincioşilor.

Din constatările specialiştilor reiese că o particularitate aparte a icoanei o constituie partea litografică (sec.XVIII-XIX). Pe latura din spate a icoanei se află o altă reprezentare în miniatură a „Izvorului Tămăduirii”.

După mutarea icoanei Maicii Domnului în biserica din Kazan s-a trecut la desfăşurarea Procesiunilor de noapte cu participarea acestor icoane făcătoare de minuni din Rusia şi Ucraina.

În mod deosebit îşi aduc aminte locuitorii Odessei de procesiunea ce s-a făcut cu icoana Mântuitorului izvorâtoare de sânge şi icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Izvorul Tămăduirii” (pe piatră).

Sub supravegherea protoiereului Grigore Kainna în biserica din Kazan, s-au executat lucrări de restaurare. De asemenea, în sfântul altar s-au introdus de către Nicolae Potiji, înscrieri de aducere aminte a veacului XIX. În multe locuri zidurile bisericii s-au deteriorat, iar în vremuri precare, o parte din înscrieri au pierit. În zilele noastre, înscrisurile s-au restaurat de către Vladimir Budakov, Igor Stoianov şi Nicolae Potuji.

Printre izvoarele preţuite ale eparhiei din Odessa-Izmail, o mare cinstire o atribuie Izvorului şi Paraclisului înălţat în cinstea icoanei Maicii Domnului „Izvorul Tămăduirii”, aflată pe teritoriul mănăstirii de călugări „Adormirea Maicii Domnului”.

În ziua de vineri din Săptămâna Luminată, pe teritoriul mănăstirii se desfăşoară Procesiune şi are loc sfinţirea apei mici. La acest praznic se adună pelerini de prin alte oraşe şi locuitori ai Odessei.

La Procesiunea care se desfăşoară în această zi în mănăstire, participă şi icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Kasperov (Kasperovskaia).

Printre alte icoane făcătoare de minuni din Rusia şi Ucraina se numără şi icoana Maicii Domnului „Izvorul Tămăduirii” din mănăstirea de maici „Alexie Akatov”, din oraşul Voronej. Prin denumirea sa, mănăstirea este strâns legată de sfântul Alexie, mitropolitul Moscovei (1300-1378), (pomenirea 12-15 februarie). În ziua prăznuirii lui, în anul 1620, au fost izgoniţi lituanieinii şi cerchezii. Egumenul Kiril a întemeiat „Pustia sfântului Alexie”. Sfinţită în anul 1674, biserica sfântului

Alexie din Vladimir, a devenit prima construcţie din piatră din Voronej. Clopotniţa acestei biserici este cea mai veche din oraş. În sfântul locaş, se găsesc următoarele icoane ce se bucură de înaltă cinstire: icoana Maicii Domnului „Izvorul Tămăduirii”, (chipul din Athos) care a izvorât mir, icoana sfântului mucenic „Pantelimon”, icoana Maicii Domnului din Kasperov şi icoana Maicii Domnului „Liniştirea în necazuri şi suferinţe”.

Icoana ”Izvorul Tămăduirii” din mănăstirea sfântului Alexie a fost dăruită Catedralei „Acoperământul Maicii Domnului”. Seara, pe data de 7 septembrie anul 1992, icoana a izvorât mir şi de atunci, această minune s-a repetat în câteva rânduri.Mirul se scurge din mâna şi sceptrul Stăpânei şi din sulul de hârtie care este ţinut de Pruncul-Dumnezeu.

În eparhia din Voronej se află cîteva izvoare Tămăduitoare. Un alt Izvor se găseşte pe teritoriul mănăstirii de maici „Schimbarea la faţă”, a Sfântului Tihon. Izvorul a fost săpat chiar de Sfântul Tihon. Mai există şi alte Izvoare sfinte în cinstea icoanei Maicii Domnului „Izvorul Tămăduirii”. Până în revoluţie se numărau 20 Izvoare.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului „Izvorul Tămăduirii” are loc în ziua de vineri din Săpămâna Luminată.

Icoana: Maicii Domnului din Barsk «Barskaia»

Belorusia
Oraş Barsk

Icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Barsk este o reproducere veche pictată în stil bizantin, aparţinând mănăstirii din Barsk, eparhia Podalsk.

Încă din timpurile vechi, sfânta icoană a fost cinstită de către credincioşii ortodocşi şi catolici.

Slujba de prăznuire a icoanei Maicii Domnului «Barskaia» a fost stabilită încă din anul 1887.

Ceremonia se desfăşoară la data de 14 octombrie (1 octombrie, stil vechi).

ICOANA: MAICA DOMNULUI din Kozelşan-"KOZELŞANSKAIA"

Icoana: Maicii Domnului din Kozelşan - “Kozelşanskaia”

Ucraina
Regiunea Poltava
Raion Kobeleak
Sat Kozelşan
Mănăstirea: Naşterea Maicii Domnului

Icoana “Kozelşanskaia” se numără printre icoanele Maicii Domnului care s-au proslăvit mai târziu, în comparaţie cu proslăvirea şi cinstirea altor icoane ale Maicii Domnului.

Icoana «Kozelşanskaia» a reprezentat icoana de familie din neamul grofului Vladimir Ivanovici Kapnista şi se afla printre avuţiile sale, în satul Kozelşan. Această icoană este veche.

Caracterul picturii, nuanţează asemănarea cu cel italian. Chipul Maicii Domnului şi cel al Pruncului-Dumnezeu, pe această neobişnuit de frumoasă icoană, sunt pline de o oarecare mângâiere. Pe icoana din Kozelşan, Pruncul-Dumnezeu se află întins în poala Maicii Domnului, ţinând crucea. În dreapta este înfăţişat potirul cu linguriţă, cu adevărat simbolizând faptul că Maica Domnului a adus bucurie lumii: «Bucură-te potir, care sorbi bucuria!»

Groful Kapnista avea o fiică pe nume Maria Vladimirovna şi se afla spre educare la Institutul din Poltav. În anul 1880, în săptămâna brânzei, fata şi-a fracturat piciorul, suferind şi alte vătămări. Medicii nu au putut-o ajuta, astfel rămânându-i nădejdea doar în chirurgii europeni care veneau la Moscova, în acea vreme. Familia a hotărât să meargă la Moscova. Se păstra obiceiul de familie, ca înainte de plecare, familia trebuia să se închine la icoanele de familie. Bolnava a îmbrăţişat cu putere icoana cu mâinile ei slabe şi suferinde şi alipindu-se de ea, şi-a revărsat în rugăciune toată suflarea fierbinte a credinţei. Ea a simţit deodată că se întâmplă ceva ciudat cu ea. Fetiţa s-a vindecat în totalitate.

După un timp oarecare, în casă a venit o adolescentă oarbă, povestind că în vis Maica Domnului i-a poruncit să meargă la icoana ei. Groful i-a scos icoana, înaintea căreia, aceasta s-a rugat mult şi după câteva zile a primit vederea la ambii ochi.

În grădina grofului, s-a construit mai întâi un paraclis, apoi biserica.

Minunile săvârşite la această icoană a Maicii Domnului se află consemnate prin înscrisuri, şi douăzeci şi unu de minuni au fost anchetate de comisia din Poltav.

Un copil s-a tămăduit sub privirile comisiei de expertiză.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Kozelşanskaia » se săvârşeşte în data de 21 februarie pe stil vechi (6 martie stil nou).

Icoana: Maicii Domnului „Înduioşătoarea” “Umilenie” sau „Bucuria tuturor bucuriilor” “Radosti Vseh Radosti”

Icoana sfântului Serafim de la Sarov din Diveevo

Icoana Maicii Domnului „Înduioşătoarea” sau „Bucuria tuturor bucuriilor” a fost pictată pe o pânză întinsă pe un lemn de chiparos.

Icoana o înfăţişează pe Maica Domnului în momentul primirii „Bunei-Vestiri”. Deasupra aurei Sale este scris în limba slavonă: „Bucură-te mireasă nenuntită!”

Sfântul Serafim de la Sarov s-a rugat întreaga viaţa înaintea acestei icoane în faţa căreia a fost găsit îngenunchiat, astfel trecând la cele veşnice iar după mutarea sa la ceruri, icoana a rămas spre închinare în obştea din Diveevo.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului „Înduioşătoarea” sau „Bucuria tuturor bucuriilor” are loc în ziua de 28 iulie.

ICOANA: MAICA DOMNULUI "ÎNDUIOŞĂTOAREA"
sau "BUCURIA TUTUROR BUCURIILOR"

Icoana: Maicii Domnului „Înduioşătoarea” “Umilenie”

Rusia
Oraş Novgorod
Biserica Sfintei Treimi

În anul 1337, această icoană s-a făcut cunoscută prin următoarea minune: Pe 8 iulie la amiaza zilei, paznicul Bisericii a auzit un foşnet în interiorul bisericii şi s-a grăbit să intre în ea. Îngrozindu-se, el a văzut că icoana Maicii Domnului ce se afla aşezată deasupra uşilor în partea de nord, a fost ridicată de o oarecare putere nevăzută, plutind în aer, iar din ochii Maicii Domnului picurau lacrimi. Tot atunci a fost anunţat despre acestea arhiepiscopul Alexie, care de îndată, însoţit fiind de întreg cinul preoţesc şi mult norod, pornind în Procesiune a poposit la locul înfăptuirii minunii. Icoana a fost aşezată de către arhiepiscop într-un chivot anume construit şi atunci, în amintirea acestui eveniment s-a stabilit prăznuirea icoanei «Înduioşătoarea» pentru ziua de 8 iulie.

Letopiseţul bisericii, scris de mână, aminteşte de alte minuni, săvârşite de această

icoană.

În anul 1337, în Novgorod s-a răspândit epidemie de ciumă. Norodul a invocat-o pe Împărăteasa cerească înaintea icoanei ei şi epidemia de ciumă a încetat.

Ca prinos de mulţumire adus Maicii Domnului pentru minunata ei protecţie, în anul 1352, arhiepiscopul Vasile a stabilit ca în fiecare an să se săvârşească Procesiune din soborul din Sofinsk spre Biserica «Sfintei Treimi».

Succesorul lui, Alexie, a fost martorul noii minuni săvârşite de la icoana « Înduioşătoarea». În vara anului 1366, în Novgorod a fost incendiată biserica "Sfânta Treime". Flăcările au cuprins întreaga biserică, însă icoana Maicii Domnului s-a arătat în văzduh, deasupra bisericii care era cuprinsă de flăcări. Întregul norod a văzut această minune, inclusiv arhiepiscopul Alexie care a venit acolo cu Procesiune.

În timpul săvârşirii molebenului, icoana aflată la înălţime în văzduh, a coborât uşor în mâinile episcopului iar focul s-a stins, rămânând pe icoană, urma lui: partea din spate a lemnului s-a ars o jumătate de arşin (arşin = 0,71 m) (jumătate de arşin = 0,35 m).

Marele cneaz Ioan al III-lea, a luat în anul 1497 această icoană şi a dus-o în Moscova, unde s-a aflat până în anul 1508, apoi a fost readusă în Novgorod la insistenţele prinţesei Maria, căreia în somn i s-a arătat Maica Domnului, poruncindu-i să readucă icoana făcătoare de minuni.

În anul 1508, icoana "Înduioşătoarea" a fost mutată în biserica "Sfânta Treime".

Icoana: Maicii Domnului din Kaluga «Kalujâskaia»

Rusia
Kaluga
Soborul catedralei
Sfântului Gheorghe

Icoana Maicii Domnului din Kaluga s-a arătat pe moşia boierului Vasile Kondratevici Hitrov (şiretul) în satul Kaluga, gubernia din Kaluga în anul 1748.

Cerdacul din casa boierului fiind avariat, una dintre domnişoarele de curte pe nume Evdochia, a îndrăznit să scuipe pe chipul aflat pe pânza găsită şi a fost paralizată de o putere nevăzută. În aceeaşi noapte, părinţilor mâhniţi ai fetei le-a apărut Maica Domnului poruncindu-le să facă toate acestea cunoscute preoţilor iar dimineaţă să oficieze slujba şi să înalţe rugăciuni înaintea ei, apoi fata să fie stropită cu apă sfinţită pe faţă. Acestea fiind îndeplinite, domnişoara Evdochia s-a tămăduit.

Icoana a fost luată şi pusă la loc de cinste (pe bajnicica) în casa boierului.

De la icoana făcătoare de minuni s-au tămăduit: slujbaşul din casa boierului - surdul Petre - şi însăşi fiica boierului.

În urma celor întâmplate, boierul cu mare cinste a adus icoana Maicii Domnului la biserica la care mergea de obicei cu hramul «Naşterea Maicii Domnului» din satul Kaluga.

Din acea vreme, prin a sa binecuvântare, Maica Domnului revărsa vindecări tuturor celor ce sufereau de boala paraliziei.

În anul 1771 Maica Domnului prin Sfânta sa icoană a arătat puterea sa binecuvântată întru salvarea oraşului Kaluga de la epidemia ciumei iar în amintirea acestui fapt s-a decis prăznuirea icoanei din Kaluga la 2 (15 pe stil nou) septembrie.

Iar în anul 1812, în vremea năvalei franceze icoana din Kaluga a fost mutată în oraşul Efremov, gubernia Tulsk. Francezii capturaţi au recunoscut că în Kaluga şi sub Iaroslavul mic ei au văzut nu o dată această icoană care plutea în aer în aceeaşi vreme în care ei îndurau loviturile armatei ruse.

La porunca imperatorului Alexandru I şi prin binecuvântarea Sfântului Sinod s-a stabilit că în fiecare an pe data de 12 (25 noul stil) octombrie să aibă loc prăznuirea icoanei făcătoare de minuni din Kaluga cu Procesiune în jurul oraşului Kaluga, în amintirea izbăvirii lui de năvala francezilor.

Din anul 1918 icoana făcătoare de minuni s-a aflat în muzeu iar după anii de război a fost redată bisericii unde se găseşte şi astăzi în soborul Catedralei “Sfântul Gheorghe”.

APARIȚIA MAICII DOMNULUI PE MUNTELE “PIOHTIȚKOI”

Icoana: Adormirea Maicii Domnului “Uspenie” - “ Piohtiţkaia” - (şi izvorul)

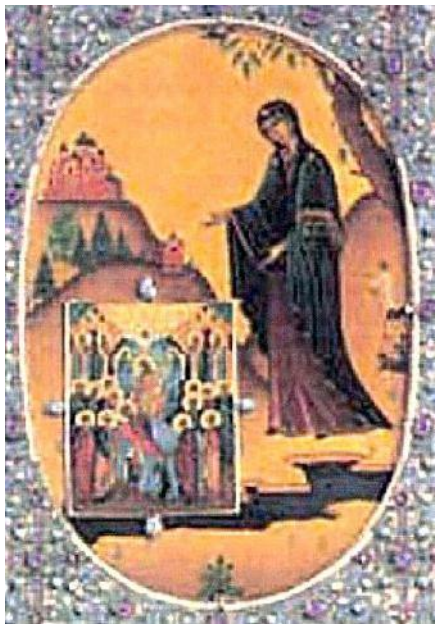

Estonia
Oraş Kuremia
Ida-Viruma
Mănăstirea de maici
“Adormirea Maicii Domnului”
din Piohtiţki

Cu mai bine de 400 ani în urmă, în nord-vestul Estoniei s-a arătat păstorilor din târguşorul Kuremia de pe Muntele Cocorilor, o Femeie înveşmântată în lumină strălucitoare, sfinţind pământul cu prea cinstitele urme ale paşilor săi şi a lăsat pentru binecuvântare sfânta icoană, în cinstea slăvitei ei adormiri. Păstorii s-au grăbit să urce pe munte însă vedenia a dispărut, însă îndată a reapărut. Păstorii au chemat sătenii, dorind ca şi aceştia să o vadă pe Doamnă minunată ce se află într-o lumină neapusă.

Maica Domnului i-a cinstit şi pe săteni cu apariţia ei. Ajungând pe locul unde s-a aflat Preabinecuvântata Maică, păstorii au găsit în crăpătura vechiului stejar, icoana “Uspenia”.

Maica Domnului a sfinţit prin venirea sa şi izvorul şi poalele Muntelui Cocorilor, proslăvindu-se prin multe minuni şi tămăduiri.

Din acea vreme acest munte sfânt a rămas locul de permanent pelerinaj. Locuitorii

locului au denumit de atunci muntele Piohtiţkoi, (Piohtiţa (în estonă - loc sfânt) că este sfânt iar în stejarul vechi (el se află şi acum în acel loc) care are după aprecierile cercetătorilor nu mai puţin de 300 ani, orotdocşii au instalat un Paraclis unde s-a păstrat icoana făcătoare de minuni.

Încă înainte de a fi construită mănăstirea, aici se prăznuia "Adormirea Maicii Domnului" unde se adunau până la 8000 de oameni, stând sub cerul liber cu lumânări în mâini, proslăvind-o pe cereasca Protectoare, şi tămăduindu-se cu apa Izvorului. Întreaga noapte, în rând cu Paraclisul şi stejarul sfinţit se auzeau cântările de rugăciune şi citirea acatistelor.

Şi s-a întâmplat minunea: aflându-se în sărăcie, ortodocşii prigoniţi şi asupriţi au găsit în acest loc adăpost, liniştire sufletească şi nădejde de mântuire.

Pe Muntele Sfânt, Maica Domnului a îngăduit să se întemeieze o obşte. Adunând fecioare credincioase în Hristos şi Bisericii Ortodoxe, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a dăruit mănăstirii ce s-a înfiripat şi un minunat Păstor – înger pământesc şi om ceresc, rugătorul întregii Rusii, Sfântul Ioan de Kronstadt.

În anul 1891, prin binecuvântarea Sfântului şi dreptului Ioan de Kronstadt şi cu eforturile depuse de guvernatorul Islandei cneazul S. Sahov, a fost întemeiată obştea de maici "Adormirea Maicii Domnului" din Piohtiţki. Şi iată că de-a lungul vremii, mănăstirea a întâmpinat fiecare om cu dragoste înconjurându-l cu grijă şi cu atenţie, ca pe oaspetele "Împărătesei cereşti".

Râvnitorul luptător al lui Hristos, batiuşka Ioan, a devenit într-adevăr Părintele drag pentru surorile obştii, ajutându-le şi hrănindu-le duhovniceşte.

Sfânta Liturghie se oficia zilnic şi sfântul Ioan nu avea timp de odihnă, întotdeauna era cu gândul la Muntele Sfant. El le iubea foarte mult pe surori şi pe mulţi dintre enoriaşii săi îi trimitea în obşte, spunându-le: "Duceţi-vă în Piohtiţki! Acolo sunt trei paşi până la Împărăteasa cerului!"

De acest Munte al Sfântului Ioan de Kronstadt se leagă şi o altă istorie a icoanei cu chipul Maicii Domnului "La Izvor". În anul 1894, surorile mănăstirii i-au dăruit de ziua numelui, iubitului Păstor, o icoană pe care era înfăţişată Maica Domnului la Izvorul Sfântului Munte, la care el se ruga cu mare evlavie. Cu puţin timp înainte de trecerea sa la cele veşnice, această icoană a fost încredinţată monahiei Varsavia, vieţuitoarea mănăstirii "Sfântul Ioan" din Sankt Petesburg, închisă la vremea aceea. Monahia nu se despărţea de icoană, se ruga cu grijă, însă Maica Domnului i-

a apărut în vremea somnului, exprimându-şi dorinţa sa de a se reîntoarce în obştea din Piohtiţki, spunând: “Eu voi veni singură la tine!” Acest eveniment s-a întâmplat în anul 1946, de Sfintele Paşte.

Nu după multă vreme, monahia Varsavia a murit iar icoana Maicii Domnului “La Izvor” s-a reîntors în obşte.

Împărăteasa Cerului în chip nevăzut a păstorit cu sceptrul de egumenă, obştea sa.

Încă din veacul trecut, minunatul Păstor al Rusiei, Sfântului Ioan de Kronstadt, i s-a descoperit în vedenie, minunatul Sobor al mănăstirii.

Odată, întorcându-se de la Izvorul Sfânt cu prima egumenă - Varvara - arătând spre înălţimea muntelui, părintele a spus: ”Maică egumenă! Priveşte ce obşte măreaţă se află pe muntele nostru!”

Egumena a răspuns: “Da, e bun Soborul, Părinte dar ce folos, că nici nu putem vorbi despre acest lucru!” O mare sărăcie s-a abătut peste obşte. Nimeni nu se mai gândea la ea.

Însă Părintele, de parcă nu ar fi auzit cuvintele egumenei, a repetat a doua şi a treia oară: “Maică Varvara! Ce Sobor măreţ se află la noi pe munte! Antihristul nu va ajunge la biserică!”

Şi iată că după trecerea anilor, în biserica “Adormirea Maicii Domnului” înălţată pe Sfântul Munte, după cum a afirmat Părintele Ioan, a venit icoana înaintea căreia el s-a rugat şi de care nu s-a despărţit până la sfârşitul său.

În Petesburg, în acea vreme, când oamenii erau persecutaţi numai pentru că îndrăzneau să pronunţe numele Părintelui Ioan de Kronstadt, pe icoana Maicii Domnului era scris: “Protoiereului Părintelui Ioan Ilici Serghiev, mănăstirea de maici “Uspenie” pe Muntele Sfânt, anul 1894 - 19 octombrie.

Între anii 1920-1930, în ajunul prăznuirii “Adormirii Maicii Domnului” duhovnicii parohiilor învecinate, împreună cu pelerinii veniţi pe jos, săvârşeau Procesiune cu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului la locul unde s-a arătat Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, continuând astfel până la privegherea de noapte, când o Procesiune se înlocuia cu alta. În zilele noastre, această tradiţie a reînceput.

Astăzi, chipul strălucitor fără de asemănare al Preacuratei Fecioare Născătoare de

Dumnezeu, cu razele sale luminează obştea, bucurând sufletele ortodocşilor. Egumena pe acest Munte este însăşi Împărăteasa Cerului care niciodată nu părăseşte mica turmă a lui Hristos acoperind cu milosârdia ei fără de margini, pe toţi cei ce cu credinţă aleargă la ajutorul ei puternic şi la mijlocirea ei înaintea Fiului Său şi Dumnezeului nostru Iisus Hristos, căreia i se cuvine slava, cinstea şi închinăciunea, acum şi pururea şi-n vecii vecilor, Amin.

Prăznuirea icoanei este stabilită pe 28 august (sărbătoarea "Adormirea Maicii Domnului").

Icoana: Maicii Domnului din Eleţ “Eleţkaia”

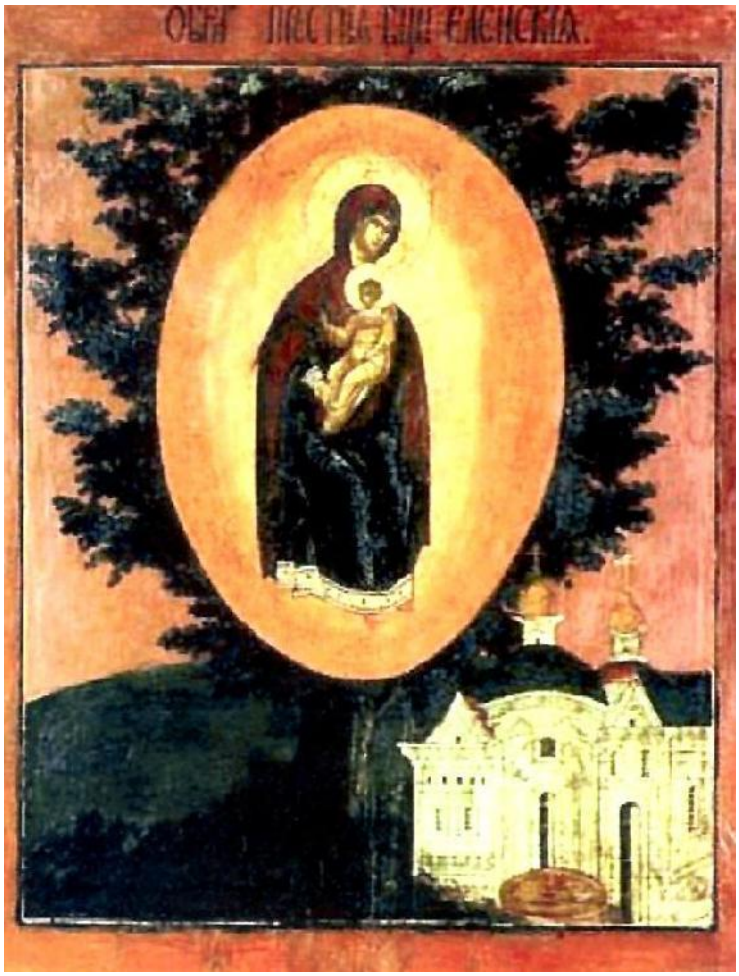

Ucraina
Oraşul Cernigov
Str. Proletarului nr. 1
Sfânta mănăstire de maici «
Adormirea Maicii Domnului»

Icoana Maicii Domnului «Eleţkaia» din Cernigov s-a găsit într-un brad de unde şi-a căpătat şi denumirea. În urma ecestei descoperiri a icoanei, în acelaşi an pe locul sfânt a fost construită biserica «Adormirea Maicii Domnului» de către cneazul Cernigovului, Iaroslav.

Acest cneaz a fost îndemnat de Preacuviosul Antonie de la Pecerska, (în urma nevoinţelor pe care cuviosul le-a săvârşit aici) să construiască «Mănăstirea Adormirea Maicii Domnului din Eleţ».

În secolul XVII, în urma distrugerii mănăstirii de poloni, icoana a fost pierdută.
În anul 1676 în Cernigov a fost adusă o copie a chipului original, de fraţii Kozel, veniţi din Vladimir. Cneazul Konstantin Konstantinovici Ostrajski a cumpărat copia icoanei şi a dăruit-o mănăstirii.

Vechea icoană «Eleţkaia» din Cernigov a fost mutată în Moscova în anul 1579 de cneazul Bareatinski, urmaşul cneazului Sveatoslav Cernigonski.

În anul 1687 în timpul vânătorii din Krim a murit Daniil Bareatinski şi după înmormântarea lui, icoana a fost restituită soborului "Adormirea Maicii Domnului din Harkov".

Icoana reprezentată pe pagină, redă cu mici modificări, mult preţuitul chip al Harkovului.

Icoana Maicii Domnului «Eleţkaia» din Cernigov care s-a aflat în Eleţ, se găseşte acum în biserica "Adormirea Maicii Domnului".

În secolul 20 mănăstirea a fost suprimată iar din anul 1992, funcţionează ca mănăstire de maici.

Prăznuirea în cinstea icoanei Maicii Domnului "Eleţkaia" din Cernigov se săvârşeşte pe 18 februarie (5 stil vechi).

ICOANA : MAICA DOMNULUI
"POTOLEŞTE ÎNTRISTAREA MEA"
« UTOLI MOIA PECEALI »

Icoana: Maicii Domnului “Potoleşte întristarea mea” «Utoli moia peceali»

Rusia
Oraş Moscova
Biserica Sfântul Nicolae

Reprezentarea iconografică a chipului făcător de minuni al Maicii Domnului « Potoleşte întristarea mea», a fost adusă în Moscova de către cazaci, în anul 1640. În ziua de astăzi nu se mai ştie nimic despre soarta acestei icoane.

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în fiecare an pe data de 25 ianuarie, aşa cum s-a stabilit în anul 1760, în amintirea tămăduirii unei femei bolnave care s-a învrednicit de vedenia acestui Chip sfânt, primind tămăduire în urma molebenului săvârşit înaintea acestei icoane pe data de 25 ianuarie în biserica Sfântului Nicolae din Moscova.

Acestei vremi îi aparţine alcătuirea slujbei şi a acatistului.

Icoana o înfăţişează pe Maica Domnului care ţine Pruncul cu mâna dreaptă, iar mâna stângă se află alipită de obraz. Pruncul ţine înaintea Sa o listă despăturită, ce conţine textul troparului «Potoleşte boala mea».

Copiile preţuite ale icoanei Maicii Domnului numită «Potoleşte întristarea mea » se

găsesc în numeroase biserici din Moscova şi din alte oraşe.

Prăznuirea icoanei are loc în zilele de 25 ianuarie şi 7 februarie.

Tropar, glas 3: Potoleşte multele suspine şi bolile sufletului meu, ceea ce potoleşti orice lacrimă de pe faţa pământului. Tu îndepărtezi bolile omului şi sfarmi suferinţele păcătoşilor. În tine avem toată nădejdea, încrederea şi întărirea, Preasfântă Maică Fecioară!

Rugăciune

Tu eşti nădejdea tuturor marginilor pământului Preasfântă Fecioară Născătoare de Dumnezeu, mângâierea mea! Nu te îngreţoşa de mine păcătosul care-ţi aduc rugăciuni din buzele mele necurate şi te rog, stinge văpaia patimilor mele şi rourează prin pocăinţă, viforul sufletului şi trupului meu.Tămăduieşte şi uşurează Stăpână, toată boala şi toată neputinţa şi linişteşte viforul relelor năpaste. Preacurată, spală întinăciunea cugetului meu, Preabună, linişteşte suferinţa şi zdrobirea inimii mele, că tu eşti călăuzitoarea neamului omenesc şi în necazuri, grabnică liniştitoare. Dămi Preacurată, ca pentru ale tale milostiviri şi eu nevrednicul, până la suflarea mea cea mai de pe urmă să pot slăvi numele tău Preabinecuvântată. Amin !

ICOANA: MAICA DOMNULUI “ECONOMISSA”

Icoana: Maicii Domnului “Economissa”

Descoperirea Izvorului Tămăduirii (al Sfântului Atanasie) prin icoana Maicii Domnului - Economissa - Sfântul Munte Athos.

În vremea când Sfântul Atanasie construia Lavra sa, în acel loc s-au adunat călugării din toate părţile, pe care sfântul cu mare dragoste i-a primit şi toţi laolaltă se trudeau la ascultările din mănăstire.

S-a întâmplat cu îngăduinţa lui Dumnezeu, ca într-un an neroditor Lavra să fie cuprinsă de o mare foamete, astfel încât fraţii Sfântului Atanasie fiind doborâţi de aceste ispite şi greutăţi, unul câte unul s-au împrăştiat din lipsa pâinii şi în cele din urmă, a rămas în Lavră numai Sfântul Atanasie singur. Cu toate că era întărit şi obişnuit cu vitregiile vieţii, cât de adânc înrădăcinat se afla în el duhul răbdării, în

cele din urmă foametea l-a dovedit şi pe Sfântul Atanasie. Tăria duhului în el s-a clătinat iar sfântul s-a hotărât să părăsească Lavra şi să plece oriunde, în alt loc. Astfel într-o dimineaţă, Sfăntul Atanasie şi-a luat toiagul său de fier şi cu duhul tulburat, mergea mâhnit pe cărare spre Careia. Aşa a mers sfântul vreme de două ceasuri iar în cele din urmă a obosit şi doar ce a vrut să se aşeze pentru a se odihni puţin, când deodată i s-a arătat venindu-i în întâmpinare, o femeie acoperită cu un veşmânt de culoare bleu.

S-a tulburat Sfântul Atanasie şi nevenindu-i a crede ochilor, şi-a făcut semnul Crucii, cugetând în sinea sa: ”De unde să fie aici o femeie? Căci nu este cu putinţă intrarea femeii în acest loc.”

Minunându-se de o asemenea vedenie, Sfântul Atanasie a ieşit în întâmpinarea necunoscutei.

„Unde te duci tu, stareţule? - l-a întrebat necunoscuta pe Sfântul Atanasie în vreme ce se afla în rând cu el”.

Sfântul Atanasie a măsurat-o cu privirea din cap până la picioare pe necunocută, a privit- o în faţă şi fără să vrea, s-a pierdut cu firea. Îmbrăcămintea aleasă cu grijă, privirea liniştită de fecioară, vocea tremurătoare, toate se aflau la femeia necunoscută.

„Tu cine eşti şi cum ai ajuns aici? S-a adresat stareţul necunoscutei”. „Şi pentru ce îţi trebuie să ştii tu unde merg eu? Tu vezi că eu sunt un călugăr al locului. Ce trebuie mai mult?”

„Dacă tu eşti călgăr - a răspuns necunoscuta - să ştii că trebuie să răspunzi altfel decât oamenii obişnuiţi şi să fii cu sufletul curat, încrezător şi supus. Eu doresc să aflu unde te duci, îţi cunosc necazul, ştiu tot ce se petrece cu tine şi pot să te ajut. Însă mai întâi, doresc să aud de la tine unde te duci?”

Rămânând mirat de convorbirea cu tainica necunoscută, Sfăntul Atanasie i-a povestit necazul său.

„Şi peste asta nu ai putut să treci?” - a întrebat necunoscuta.

„Pentru o bucată de pâine, cea de toate zilele, tu îţi laşi obştea ta care trebuie să fie slăvită din neam în neam? Oare e în duh această călugărie? Unde îţi este credinţa? Luptaţi-vă!” - a continuat Ea. „Eu te voi ajuta, toate vor fi, dăruindu-ţi pentru

izbăvire, numai nu lăsa preocuparea ta care se va proslăvi şi va ocupa locul dintâi între toţi cei ce vor veni în obşte”.

”Dar cine eşti Tu?” a întrebat Sfântul Atanasie.

„Eu sunt Aceea cu al cărei nume tu sfinţeşti obştea ta”.Căreia îi încredinţezi soarta şi mântuirea ta. Eu sunt Maica Dumnezeului tău!” - a răspuns necunoscuta.

Neîncrezător şi nedumerit, Sfântul Atanasie a privit la ea şi apoi a spus: ”Îmi este frică să cred aceste vorbe, deoarece şi duşmanul(diavolul) se preschimbă în înger al luminii. Cu ce mă vei convinge că sunt drepte cuvintele tale? - a adăugat stareţul”.

„Vezi această piatră? a răspuns necunoscuta. Loveşte-o cu toiagul tău şi atunci vei afla cine vorbeşte cu tine!” Numai să ştii că din clipa aceasta, eu pentru totdeauna, voi rămâne constructoarea casei, (Economissa) a lavrei tale!

Sfântul Atanasie a lovit cu toiagul în piatra care i-a fost arătată şi aceasta parcă fiind lovită de fulger s-a crăpat şi din crăpătura ei a ţâşnit un izvor ce a început să curgă zgomotos de-a lungul muntelui coborând în jos, până la mare. Paralizat parcă, de înfăptuirea acestei minuni, Sfântul Atanasie s-a întors să cadă la picioarele necunoscutei dumnezeieşti, dar ea nu s-a mai aflat acolo.

Din clipa aceea şi până astăzi Izvorul tămăduirilor continuă să curgă până la mare, în pădurea sălbatică şi deasă.

După minunea petrecută cu dumnezeiasca Economissa, Sfântul Atanasie s-a întors în lavră şi toate vasele ce se aflau acolo, le-a găsit prin voia ei atotţiitoare, umplute cu toate cele de trebuinţă. Câteva din aceste vase, se păstrează în Lavră până astăzi.

Cu adevărat, aceasta este voia Împărătesei cereşti pentru că în Lavră nu s-a mai aflat niciodată un Econom, ci numai un subeconom.

Pe parcurs, în Lavră a fost aşezată icoana făcătoare de minuni a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu - Economissa.

Această icoană o înfăţişează pe Maica Domnului aflându-se pe tron iar în braţele sale se afla Preaveşnicul Prunc. În latura dreaptă a prestolului se află Sfântul Mihail, episcopul Sinadelor, iar în latura stângă, ţinând Biserica cu ambele mâini, se află Sfântul Atanasie. Amândoi sfinţii, se află în stare de rugăciune şi Sfântul Atanasie, prin Lavra pe care o ţine cu mâinile sale, înfăţişează în mod simbolic,

grijă deosebită şi ocrotirea pe care a avut-o pentru ea. Această icoană se află aşezată într-un chivot în mijlocul mănăstirii.

Maica Domnului i-a apărut a doua oară Sfântului Atanasie, în chip văzut. Uneori, acesta suferea în Lavra sa, aflându-se în grea strâmtorare din toate părţile. Împărăteasa Cerului i-a apărut, l-a liniştit cu nădejdea în preocuparea ei pentru el şi prosperitatea Lavrei.

Lumina candelei ce arde neâncetat, se revarsă uşor înaintea înfăţişării dumnezeieştii Economisse.

Pe locul unde i-a apărut Maica Domnului Sfântului Atanasie, în cinstea ei s-a înălţat o Biserică în care ard candelele neîncetat înaintea icoanei ce înfăţişează această minune.

Lângă drum s-a instalat o galerie deschisă pentru odihna celor veniţi să se închine locului sfânt, îndeosebi pe timp de vară când căldura devine înăbuşitoare. Călugării din chilia vecină au grijă de candele să nu se stingă nicidecum.

Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor şi ale Preacuratei Maici, Născătoarea de Dumnezeu, dă-ne şi nouă Doamne pacea a şi miluieşte-ne pe noi ca un milostiv şi de oameni iubitor. Amin.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului „Economissa” se săvârşeşte în ziua de 5 iulie.

Icoana: Maicii Domnului “Andronikovskaia”

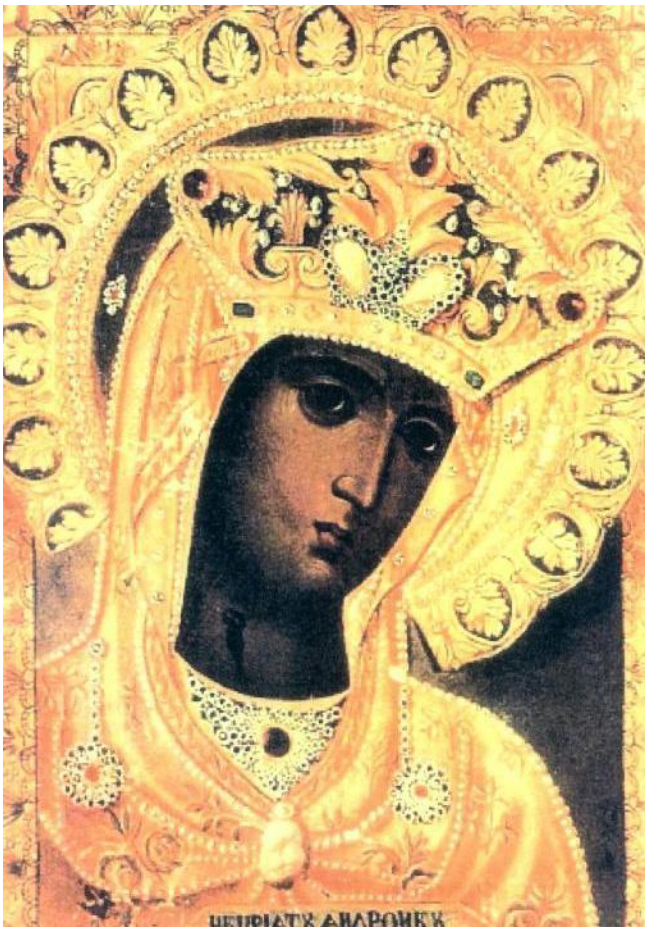

Icoana Maicii Domnului «Andronikovskaia» s-a aflat în Patrimoniul Sfânt al imperatorului grec Andronic al III-lea paleologul (1328-1341).

În anul 1347, el a dăruit această icoană obştii din Monemvasiisk în Mareea. Din acest loc, icoana Maicii Domnului a fost trimisă în Rusia unde s-a proslăvit prin minunile săvârşite.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului “Andronikovskaia” are loc în zilele de 22 octombrie, 1 mai şi 8 iulie.

ICOANA: MAICA DOMNULUI “AFLAREA SUFLETELOR PIERDUTE”

Icoana: Maicii Domnului “Aflarea sufletelor pierdute” “Vzâscanie Poghibşih”

Rusia
Samara
Soborul Catedralei
«Adormirea Maicii Domnului»

Icoana făcătoare de minuni «Aflarea sufletelor pierdute» a venit pe apa Volgăi spre Saratov în anul 1666 şi s-a arătat voevodului locului pe nume Kadâşev. De atunci ea a devenit o relicvă de familie a acestui neam de curte şi nu odată a arătat semne minunate şi tămăduirea bolilor.

Ana Ivanovna Kadâşeva a primit în dar de la bunica ei icoana făcătoare de minuni de care nu se despărţea, şi aduna donaţii din toată Rusia pentru întemeierea mănăstirii de maici «Sfânta Treime» din Rakovsk. Este cunoscută minunata vindecare săvârşită de la această icoană, a fiului grofului Şeremetev care suferea de o boală fără leac.

În anul 1862, A. I. Kadâşeva a devenit prima egumenă a mănăstirii din Rakovsk în care a aşezat icoana.

Pentru a se închina înaintea chipului făcător de minuni, poposeau aici pelerini din toate guberniile. În letopiseţul mănăstirii s-au păstrat nu puţine mărturii despre minunatele tămăduiri, înfăptuite prin credinţă şi binecuvântare.

În perioada anilor 1862-1900, sunt consemnate aproape 40 de minuni: tămăduirea posedaţilor, surzilor, orbilor cât şi ajutorul Maicii Domnului în vreme de secetă, în urma năvalei saracinilor.

Dupa revoluţie, mănăstirea a fost închisă iar acum această icoană se găseşte în soborul Catedralei «Acoperământul Maicii Domnului» din Samara.

În zilele de marţi, înaintea icoanei se citeşte "Acatistul Maicii Domnului" iar pe 18 februarie în ziua pomenirii chipului făcător de minuni "Aflarea sufletelor pierdute", se săvârşeşte moleben în mod solemn şi Procesiune.

Tropar, glas 4: Priveşte-ne pe noi care pierim, Preasfântă Fecioară! Nu ne pedepsi după mulţimea păcatelor noastre ci miluieşte-ne după nespusa ta iubire de oameni! Izbăveşte-ne pe noi de iad, de boli şi nevoi şi mântuieşte-ne pe noi!

Rugăciune

O, Preabună şi Preabinecuvântată Fecioară Stăpână Născătoare de Dumnezeu "Aflarea sufletelor pierdute" şi "Lăsarea păcatelor" priveşte cu ochii milostivirii tale spre noi cei ce ne aflăm înaintea icoanei tale şi cu umilinţă ne rugăm ţie: scoate-ne pe noi din adâncul păcatului, luminează mintea noastră întunecată şi vindecă tulburarea sufletelor şi trupurilor noastre. Căci nu avem altă ajutătoare, nu avem altă nădejde, afară de tine Împărăteasă! Tu cunoşti toate neputinţele şi necazurile noastre şi către tine alergăm şi cântăm: nu ne lăsa fără ajutorul tău ceresc, ci cu adevărat stai lângă noi şi cu milostivirile tale fără de asemănare şi cu darurile tale, miluieşte-ne şi mântuieşte-ne pe noi cei ce pierim. Dăruieşte-ne îndreptare vieţii noastre păcătoase şi izbăveşte-ne de necazuri şi boli, izbăveşte-ne de moarte năprasnică, de iad şi de chinurile cele veşnice. Tu eşti Împărătească şi Stăpână, grabnică ajutătoare şi apărătoare a tuturor celor ce aleargă la tine şi adăpost al celor ce se pocăiesc. Dăruieşte-ne, Preabună şi Preabinecuvântată Fecioară, sfârşit creştinesc cu pace şi fără de ruşine şi prin mijlocirea ta să ne învrednicim a intra în locaşurile cereşti unde fără încetare se aud glasurile celor ce

prăznuiesc cu bucurie şi slăvesc Preasfânta Treime, pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Icoana: Maicii Domnului “Aflarea sufletelor pierdute” “Vzâscanie Poghibşih”

Rusia
Oraşul Moscova
Biserica “Înălţarea Domnului”
pe ulicioara Briosov

Apariţia acestei icoane este legată de o istorie foarte veche, ce datează din veacul VI după naşterea lui Hristos.

Într-o oarecare casă arhierească slujea un econom întru totul cinstit şi cucernic. La un moment dat a fost învinuit că nu este cinstit cu mâinile (fură), motiv pentru care a fost dat afară. Obida l-a răscolit atât de mult pe călugăr, încât el a cârtit împotriva lui Dumnezeu şi a Maicii Domnului şi a încheiat pact cu diavolul, semnând cu el hârtia. Şi iată că odată ajuns la limita pieirii, el s-a căit pentru cele făcute, şi-a amintit şi a rămas gândindu-se la ce trebuie să facă. Atunci călugărul, închizându-se în biserică şi nelăsând pe nimeni să pătrundă, a început să-şi strige deznădejdea, rugându-se înaintea icoanei Maicii Domnului numită «Aflarea sufletelor pierdute». Rugăciunea lui era atât de fierbinte, rostită cu atâta durere şi căinţă adâncă şi sinceră, încât Împărăteasa Cerului a ascultat cererile lui Teofil (acesta era numele călugărului) anunţându-l că a primit iertarea păcatelor, întorcându-i totodată hârtia pe care a semnat-o.

Copia icoanei din Moscova a fost pictată de un meşter italian şi aparţinea curţii familiei moscovite.

Ultimul păstrător al icoanei, a rămas văduv pe neaşteptate, având trei fete de crescut. Ajuns pe culmile deznădejdii, el s-a afundat în beţie, fiind aproape de a-şi pune capăt zileleor. Însă cu toată puterea pe care o mai avea, după cum spune letopiseţul, el s-a rugat înaintea icoanei şi a primit ajutor. Viaţa lui s-a îmbunătăţit şi căsătorindu-şi fetele în mod fericit, tatăl mulţumit a dăruit icoana purtată din neam în neam, bisericii pe care o frecventa.

După toate ecestea, icoana este supusă la grele încercări: în vremea năvalei francezilor în anul 1812, ea este spintecată în trei părţi şi abandonată. În urma aflării şi reântregirii, ea pribegeşte prin biserici, o dată unul o pune într-un loc, altul o acoperă. Numeroase năpaste a suportat Chipul în perioada ateistă însă nu se cioplea.

După mărturiile martorilor oculari de la Chipul Născătoarei de Dumnezeu se revărsau şuvoaie de minuni.

Nu demult, în anii ’80 în biserica «Înălţarea Domnului» a izbucnit un puternic incendiu. A ars chivotul, însă focul s-a arătat neputincios înaintea chipului Preacinstitei.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Vzâscanie poghibşih» - «Aflarea sufletelor pierdute» se săvârşeşte pe 18 februarie.

ICOANA: MAICA DOMNULUI “OSTROBRAMSKAIA”

Icoana: Maicii Domnului “Ostrobramskaia” «Porţile ascuţite»

Litva
Oraş Vilnios
Porţile din Meadinin (Auşros)

În Vilnius, în latura veche a oraşului, în rând cu rugul Sfintei Tereza şi a mănăstirii ortodoxe «Sfântul Duh», se găseşte odorul sfânt care se cinsteşte atât de credincioşii ortodocşi, cât şi de catolici. «Ostrovorotnaia » sau «Ostrobramskaia», icoana Maicii Domnului, în trecut se mai numea şi «Buna Vestire» din Korsum.

Icoana se află aşezată în paraclis, deasupra porţilor numite în popor «Ostrâmi Vorotami» (Porţile ascuţite) sau “Ostroi Bramoi” (în limba poloneză, brama se numeşte poartă). După denumirea porţilor, şi-a luat numele şi icoana Maicii Domnului, care nu demult a fost aşezat deasupra lor. Porţile sunt alcătuite pentru apărarea defensivă după vechiul sistem, rămânând intacte. În latura oraşului care se numeşte «Ascuţit » sau «Capătul Rusiei » (datorită dominării populaţiei ruse) se aflau porţile pe unde curgea râul.

Vremea aflării acestei icoane originale, rămâne necunoscută. S-au păstrat câteva mărturii despre originea icoanei.

Se presupune că ea a fost adusă de către marele cneaz Olgherdom din Korsum, în

urma cruciadei împotriva tătarilor şi dăruită de acesta, primei sale soţii Maria. Mai târziu, cea de a doua soţie, Iuliana, a oferit în dar această icoană, bisericii «Sfânta Treime». Din acest loc, icoana a fost mutată la «Porţile ascuţite».

Altă mărturie afirmă că icoana a fost trimisă cneazului Olgherdom de către imperatorul grec Ioan paleologul, în momentul în care acesta a aflat că Olgherdom s-a convertit la ortodoxie.

A treia mărturie spune că icoana a apărut în chip minunat pe deasupra Porţilor, în ziua de 14 aprilie anul 1431.

Cert este faptul că în anul 1431, icoana se afla în Paraclisul situat în apropiere de biserica «Sfânta Treime», aflată în latura «Ascuţită» sau «Capătul Rusiei» în oraşul Vilnius şi purta denumirea «din Korsum».

În anul 1498, în Vilnius s-a pus piatra de temelie, fundaţia noilor ziduri de piatră ale oraşului, au fost înălţate «Porţile ascuţite» cu un turn în al cărui vârf s-a construit paraclisul. În acest paraclis a fost aşezată icoana Maicii Domnului din Korsum, spre exterior, având privirea orientată către ieşirea din oraş.

Când în anul 1495 Elena, logodnica marelui cneaz Alexandru din Litov şi fiica marelui cneaz al Moscovei Ioan al III-lea, a adus cu ea în Vilnius icoana Maicii Domnului din Ţarigrad - «Odighitria» (Putevoditelniţa) - (Călăuzitoarea), pictată conform tradiţiei de către Sfântul Evanghelist Luca, această icoană şi-a căpătat preţuirea pentru rugăciune, iar icoana « Porţile ascuţite» - «Ostrobramskaia» a fost lăsată uitării o perioadă de timp.

În vremea uniunii, când biserica «Sfânta Treime » a fost recuperată de la ortodocşii uniaţi, icoana « Porţile ascuţite» a fost scoasă de către ortodocşi şi aşezată într-una dintre bisericile parohiale.

În anul 1609 s-a pătruns în fortă de uniaţii bisericii «Sfântul Nicolae» astfel încât biserica odată ocupată a dus la reinstalarea icoanei Maicii Domnului în Paraclisul "Porţile ascuţite" sub îngrijirea bazilienilor care s-au instalat în faţa bisericii «Sfânta Treime».

În jurul anului 1624, chiar în Porţi s-a întemeiat mănăstirea din Karmeliţki, cu templul Sfânta Tereza. După o vreme, carmeliţii folosindu-se de îngrijirea bazilienilor, au acaparat atât paraclisul cât şi icoana. Astfel a reînceput cinstirea icoanei Maicii Domnului «Ostrobramskaia».

În anul 1671, carmeliţii au construit pe vechiul loc un nou paraclis în care au amenajat icoana, întorcându-i chipul spre interior, către templu şi oraş.

În anul 1714, în urma cumplitului incendiu din Vilnius, icoana a fost mutată în templul Sfintei Tereza, însă în anul 1744, odată cu reînoirea paraclisului, ea a fost reaşezată deasupra Porţilor.

La începutul secolului al XIX-lea, bazilienii erau preocupaţi de recuperarea icoanei. Dezbaterea acestui aspect a ajuns până la Roma şi papa a hotărât ca icoana să rămână în posesia carmeliţilor.

În anul 1812, icoana a fost distrusă într-o oarecare măsură de către francezi.

În anul 1829, ea a fost restaurată. În vremea efectuării lucrării, în momentul în care veşmântul a fost scos, pe icoană a apărut scrisă cu litere slavone, mult lăudata cântare a Maicii Domnului "Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii ….."

În anul 1832, odată cu închiderea mănăstirii din oraşul Karmelitski, templul Sfânta Tereza a fost modificat în "Ostrobramskii" (Porţile ascuţite), rămânând sub jurisdicţia catolică a duhovnicilor din Roma. Icoana era cinstită atât de credincioşii ortodocşi cât şi de catolici.

Ea apare ca un fragment din compoziţia «Buna Vestire» din Korsum. Fecioara Maria este înfăţişată în chipul în care i s-a arătat Arhanghelul Gavriil. Partea care confirmă apariţia Arhanghelului este pierdută.

Icoana este pictată pe scândură de lemn, având mărimea 1,63 x 2 m. Veşmântul este lucrat în stil baroc de către meşterii din Vilensk, la sfârşitul veacului al XVII-lea.

În anul 1927 în timpul restaurării icoanei, lucrare ce a fost supravegheată de către profesorul I. Rutkovski, specialiştii au descoperit sub stratul de deasupra, pictat cu culoare uleioasă, o reprezentare iconografică veche, pictată în culori tempera şi deasupra urmele primului strat de calcar.

Profesorul I. Remer din Vilnius a constatat că icoana a fost pictată în veacul XV sau XVI.

În zilele noastre, slujbele dumnezeieşti înaintea icoanei «Ostrobramskaia» - « Porţile ascuţite» - se săvârşesc după orânduirea romano-catolică, dar spre închinare şi rugăciune la această icoană, vin şi ortodocşi.

Copiile icoanei Maicii Domnului «Ostrobramskaia» ocupă un loc de seamă atât în bisericile din Litva, cât şi în casele credincioşilor.

Trecând prin faţa Porţilor deasupra cărora se află cinstitul chip, ortodocşii şi catolocii îşi descoperă capetele în semn de preţuire al icoanei.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Ostrobramskaia» - «Porţile ascuţite» - se oficiază în zilele de 29 decembrie/8 ianuarie şi de asemenea pe 14/27 aprilie.

Icoana: Maicii Domnului “Rugul aprins” „Neopalimaia Kupina”

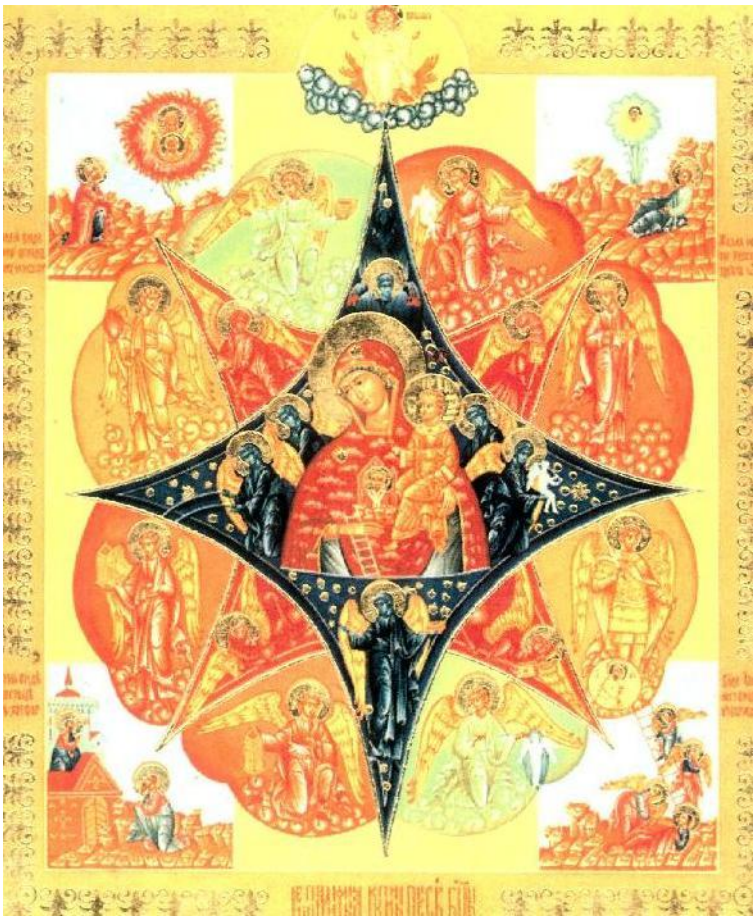

În vremea în care Dumnezeu l-a chemat pe Moise la slujire pentru poporul lui Dumnezeu, Moise a văzut pe munte că Rugul arde în foc dar nu se mistuie - rămâne nears. Rugul acesta a închipuit-o pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Astfel dar, icoana o înfăţişează pe Maica Domnului căreia i se acordă însemnătate ca Maicii lui Dumnezeu, care deşi s-a născut pe pământ păcătos, singură a rămas fără de păcat.

Creştinii binecredincioşi au întărit cultul Maicii Domnului în chipul pictat al icoanei, de unde a apărut şi denumirea icoanei: „Rugul Aprins”.

Din credinţa poporului aflăm că icoana izbăveşte de foc casele celor ce o citesc.

Una dintre cele mai vechi icoane „Rugul aprins” s-a găsit în Moscova , în biserica „Buna Vestire”. Icoana a fost adusă în acest loc de către călugării palestinieni, în anul 1930. De asemenea copii ale acestei icoane se mai găsesc în biserica „Rugul aprins” din Hamovnik, gubernia Harkov şi în satul Guben, gubernia din Vologod.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului „Rugul aprins” „Neopalimaia Kupina” se săvârşeşte în ziua de 4 septembrie.

Icoana: Maicii Domnului “Îmblânzirea inimilor învrăjbite” (Semistrelnaia - cu 7 săgeţi)

Sfântul stareţ Simeon de Dumnezeu purtătorul, prin insuflarea Duhului Sfânt a văzut în Hristos, la vremea când pruncul a fost adus de către Fecioara Maria în Biserica din Ierusalim în cea de a 40-a zi după naştere, nu numai pe prunc ci şi pe cel mult aşteptat de către israeliţi, pe Mesia Răscumpărătorul. Văzând cu ochii minţii că înaintea lui se află Maica nenuntită, stareţul s-a întors cu faţa către Maica Domnului şi a spus: «Iată, Acesta este pentru căderea şi ridicarea multora în Israel. Şi El va arăta cele proorocite. Unii vor spune că El este bun. Alţii vor fi împotrivă, spunând ca El înşeală poporul. Şi-l vor face pe El după cuvântul proorocului Ieremia - «ca ţintă a batjocurilor în care trag, El fiind spânzurat pe lemnul crucii, străpuns de cuie şi suliţă. În vremea aceea şi prin tine însuţi, Maica nenuntită, va trece sabia (arma suferinţei şi îmbolnăvirii inimii, când tu îl vei vedea pe Fiul tău pironit în cuie pe cruce şi când îl vei petrece din lume, cu mare jale şi suspin). Această proorocire a Sfântului Simeon este înfăţişată prin reprezentarea simbolică a unor icoane ale Maicii Domnului.

De obicei, în calitatea simbolului se ţine seama de următoarea reprezentare: Pe icoană, este înfăţişată Maica Domnului, având 7 săgeţi înfipte în inimă: 3 în latura dreaptă, 3 în cea stângă şi o săgeată îndreptată-n jos.

În Sfânta Scriptură, cifra 7 însemnează plinătatea a ceva, iar în cazul de faţă, însemnează plinătatea necazului «suferinţa şi îmbolnăvirea inimii» care s-au transmis Sfintei Fecioare Maria, în viaţa ei de pe pământ.

Câteodată, unele reprezentări iconografice se întregesc cu înfăţişarea Pruncului-Dumnezeu Hristos, aflându-se mort pe genunchii Maicii Domnului.

În publicarea icoanelor făcătoare de minuni ale Maicii Domnului se exprimă deosebirea între variantele: «Îmblânzirea inimilor învrăjbite» - «Umigşănie zlâh sărdeţ» (numită astfel după proorocirea Sfântului Simeon) şi «Semistrelnaia» (cu 7 săgeţi) - care constă în faptul că săgeţile care străpung inima Maicii Domnului sunt poziţionate în diferite direcţii, astfel : Pe icoana «Îmblânzirea inimilor învrăjbite» - «Umigşănie zlâh sărdeţ» - (proorocirea Sfântului Simeon) sunt aşezate 3 săgeţi de-a dreapta, 3 de-a stânga icoanei şi una în jos, iar pe icoana «Cu 7 săgeţi» - «Semistrelnaia» - ne sunt înfăţişate 3 săgeţi în latura dreaptă şi 4 săgeţi în cea stângă.

De asemenea, se deosebesc şi zilele de prăznuire:
- icoana «Îmblânzirea inimilor învrăjbite» - «Umigşănie zlâh sărdeţ» - se prăznuieşte în Duminica tuturor Sfinţilor;
- icoana «Cu 7 săgeţi» - «Semistrelnaia» - se prăznuieşte în ziua de 13 august.

ПЕТЫЯ БЫЫ
СЕДМИСТРѢЛЬНАЯ

Icoana: Maicii Domnului din Dubensk «Dubenskaia»

Ucraina
Kiev
Mănăstirea din Krasnogor
Copie a icoanei originale
«Dubenskaia»

Vremea întemeierii mănăstirii se găseşte la începutul veacului XVII, însă cu mult timp în urmă după cum ne spune tradiţia, aici au fost puse bazele vieţuirii pustniceşti ale călugărilor, de către un oarecare călugăr pustnic plecat din Constantinopol şi care s-a pripăşit în locurile acestea la porunca Maicii Domnului, care i s-a arătat în vedenie.

Prima icoană înaintea căreia s-a rugat acest nevoitor pe nume Krasnogoria a fost sculptată de el pe coaja unui arbore şi s-a numit Maica Domnului «Koreţkaia» (după ce a fost sculptată, icoana a fost acoperită cu veşmânt roşu iar după închiderea şi stricarea mănăstirii icoana nu s-a mai găsit).

De îndată, pe stejar a apărut şi o altă icoană a Maicii Domnului numită «Dubenskaia» care şi până în zilele noastre este considerată un odor de mare preţ a mănăstirii Krasnogor.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului din Dubensk (are loc după oficierea slujbei «Potoleşte întristarea mea») 7 februarie (25 ianuarie stil vechi).

Icoana: Maicii Domnului “Buna -Vestire” - “Blagoveşenie”

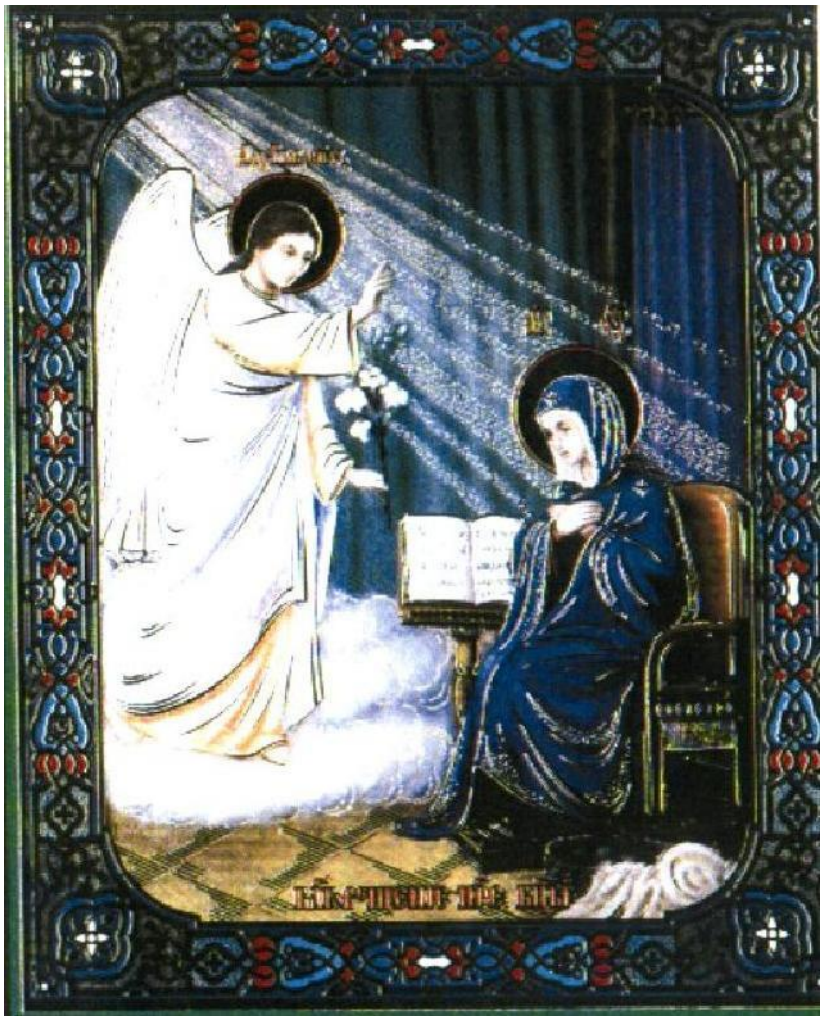

În vremea în care Preasfânta Fecioară Maria trăia în Nazaret în casa lui Iosif, i-a apărut Arhanghelul Gavriil şi i-a vestit: “Bucură-te Marie cea plină de har, Domnul este cu tine! Binecuvântată eşti tu între femei!”

Ea s-a tulburat şi cugeta în sine-şi: ”Ce să însemne această veste?”

Arhanghelul i-a spus:”Nu-ţi fie teamă, Maria, că ai dobândit de la Dumnezeu binecuvântare. Tu vei naşte un Fiu şi vei chema numele lui, Iisus. Acesta va fi mare şi Fiul Celui PreaÎnalt se va chema şi Domnul Dumnezeu îi va da lui tronul lui David, părintele Său. Şi va împărăţi peste casa lui Iacov în veci şi Împărăţia lui, nu va avea sfârşit.”

Maria i-a spus Arhanghelului: ”Cum vesteşti mie aceasta? Din pântece curat, cum este cu putinţă să se nască Fiu? Căci n-am cunoscut dulceaţa şi de nuntă nu m-am împărtăşit?”

Arhanghelul Gavriil i-a răspuns:”Duhul Sfânt va coborî peste tine şi Puterea Celui PreaÎnalt te va umbri şi de aceea, ce se naşte sfânt, se va numi Fiul lui Dumnezeu”.

Preasfânta Fecioară a spus: ”Eu sunt roaba lui Dumnezeu. Fie mie după cuvântul tău”.

Apoi Arhanghelul a zburat spre crugurile cereşti.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului “Buna-Vestire”, “Blagoveşenie” are loc în zilele de 25 martie şi 7 aprilie.

Icoana: Maicii Domnului “Sofia, Înţelepciunea lui Dumnezeu” din Kiev

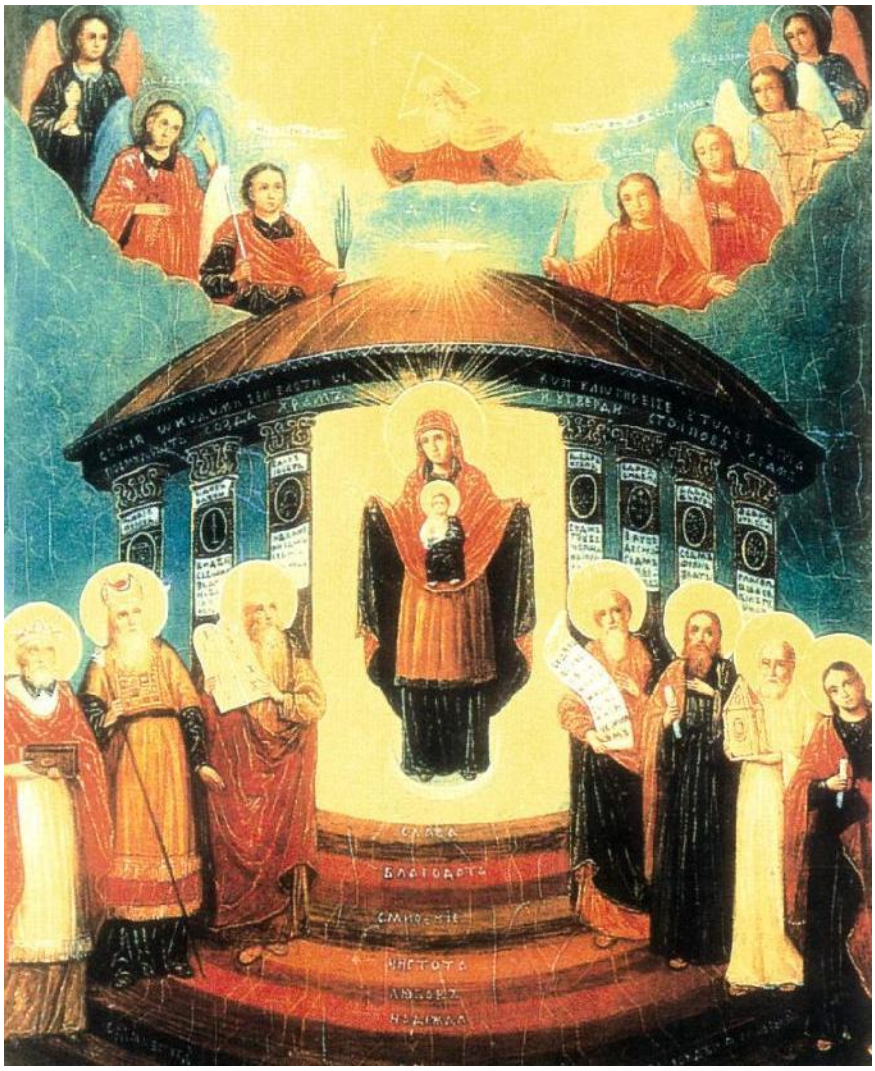

Icoana Maicii Domnului «Sofia, Înţelepciunea lui Dumnezeu» se păstrează încă din vremurile vechi în Rusia.

Există două tipuri de reprezentare a acestei icoane: cel din Kiev şi cel din Novgorod.

Sub denumirea «Înţelepciune» sau «Sofia», se înţelege Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos despre care în Pildele lui Solomon se spune: «Înţelepciunea şi-a zidit sieşi casă, întărind-o prin şapte stâlpi». (Pilde, 9,1)

În aceste cuvinte sunt cuprinse spusele despre Hristos, Fiul lui Dumnezeu care în Epistolele Apostolilor este numit de către Sfântul Apostol Pavel «Înţelepciunea Lui

Dumnezeu» (1 Corinteni 1,30), iar în cuvântul « casă » se exprimă convingerea că Preasfânta Fecioara Maria este cea din care s-a întrupat Fiul lui Dumnezeu. Icoana mărturiseşte astfel, împlinirea celor prorocite.

În partea de sus a icoanei este înfăţişat Dumnezeu Tatăl şi Dumnezeu Duhul Sfânt iar în mâinile Maicii Domnului se află Pruncul-Dumnezeu, Hristos. Pe lături sunt şapte Arhangheli care ţin în mâini, despre ceea ce slujesc. Sub norul cu lună ce se vede în formă de seceră, slujind la picioarele Maicii Domnului, este înfăţişat amvonul cu şapte trepte ce reprezintă Biserica lui Dumnezeu pe pământ şi de asemenea îi vedem pe cei ce se află pe ele, Părinţii şi Prorocii Legii celei Vechi, care în taină privesc întruparea Înţelepciunii lui Dumnezeu.

Pe treptele amvonului se afla scris: CREDINŢA, NĂDEJDEA, DRAGOSTEA, CURĂŢIA, SMERENIA, BUNĂTATEA, SLAVA.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Sofia, Înţelepciunea lui Dumnezeu» - « Sofia, Premudrosti Bojia» - din Kiev se săvârşeşte în ziua de 8 septembrie, iar icoana din Novgorod se prăznuieşte în ziua de 15 august.

Icoana: Maicii Domnului “Axioniţa” “Cuvine-se cu adevărat” sau “Miluitoarea”

Sfântul Munte Athos Icoana Maicii Domnului numită «Cuvine-se cu adevărat » - (Miluitoarea) - se află în altarul bisericii «Adormirea Maicii Domnului» din Karei (central administrativ al Athosului).

Tradiţia ne spune că într-o zi de duminică, un stareţ ce vieţuia în apropiere de Karei, a intrat în mănăstire pentru privegherea de noapte. Ucenicul său a rămas singur în chilie. În vremea nopţii, a bătut la uşă un călugăr necunoscut pe care ucenicul l-a primit în chilie. În timpul rugăciunilor de noapte, călugării s-au aşezat

înaintea icoanei Maicii Domnului “Miluitoarea” pentru a o prea mări pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu cu vechea cântare “Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii ….”.

Deodată, călugărul a observant că oaspetele a început cântarea astfel: “Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi Preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru.»

În vreme ce cântau, icoana Maicii Domnului strălucea înveşmântată în lumina cerească, iar ucenicul plângea cu umilinţă.

Neavând hârtie, el a cerut ca această cântare să fie scrisă pe o lespede de piatră, iar piatra s-a înmuiat ca ceara sub mâna cântăreţului minunat. Numindu-se Gavriil, călugărul necunoscut s-a făcut nevăzut.

Icoana Maicii Domnului înaintea căreia s-a cântat cântarea «Cuvine-se cu adevărat » a fost aşezată în biserica soborului, iar chilia aceea a călugărilor, de atunci s-a numit: «Axion Estin» - adică «Cuvine-se cu adevărat». Lespedea pe care s-au imprimat cuvintele cântării de către arhanghelul Gavriil, a fost mutată în Constantinopol, în vremea Patriarhului Nicolae Hrisoverg (†996), (pomenirea pe 16 decembrie).

Numeroasele copii ale icoanei «Cuvine-se cu adevărat » (Miluitoarea) se păstrează cu sfinţenie în bisericile de pretutindeni.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Cuvine-se cu adevărat» (Miluitoarea) se săvârşeşte în ziua de 11 iunie.

ARHANGHELUL GAVRIIL ŞI CĂLUGĂRUL DIN CHILIE

Icoana: Maicii Domnului din Svensk “Svenskaia”

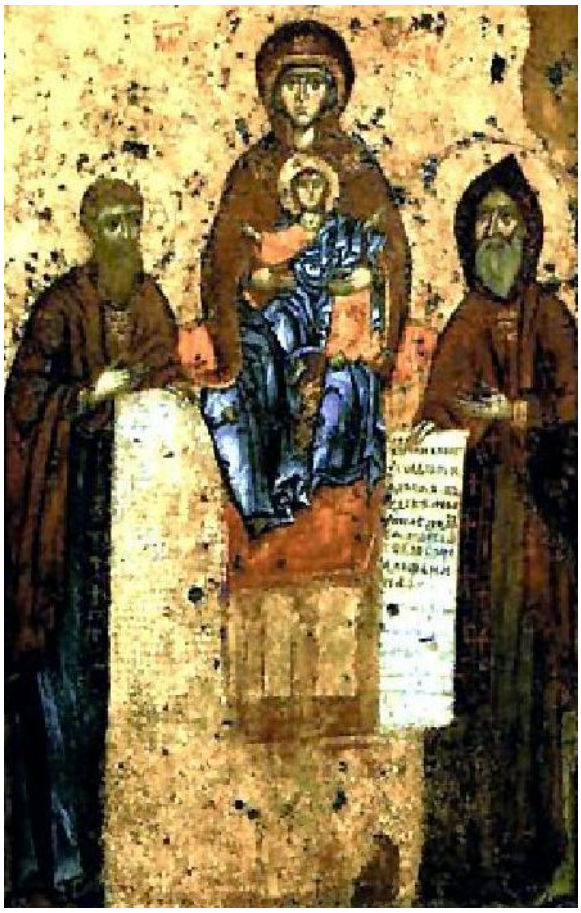

Rusia
Moscova
Galeriile Tretiakov

Icoana Maicii Domnului “Svenskaia - Pecerskaia” a fost pictată de către prea cuviosul Alipie din Pecerska. Pe icoană este înfăţişată Maica Domnului stând pe prestol, în braţele Sale aflându-se Pruncul Dumnezeu. În partea dreaptă a tronului se află preacuviosul Teodosie iar în latura stângă, prea cuviosul Antonie din Pecerska.

Până în anul 1288, icoana a fost în mănăstirea Pecerska din Kiev, unde s-a proslăvit prin numeroase minuni, iar în anul 1288, icoana a fost mutată în mănăstirea Breanski din Sven, în cinstea “Adormirii Maicii Domnului”, în felul următor: Cneazul Cernigovului, Roman Mihailovici, aflându-se în Breansk, a orbit. Auzind despre minunile icoanei, pictată de însuşi prea cuviosul Alipie, cneazul a

trimis un curier, cu rugămintea de a i se trimite în Breansk icoana Maicii Domnului pentru tămăduire.

Icoana a fost trimisă împreună cu preotul, pe râul Desne. În vreme ce lunecau pe apă, barca s-a oprit pe latura dreaptă a râului Svena. După trecerea nopţii, călătorii au mers de dimineaţă la barcă, pentru a se închina icoanei, însă n-au mai găsit-o acolo. Au văzut icoana undeva sus, în preajma râului Svena. Icoana se afla pe un stejar, printre ramuri.

Vestea despre cele petrecute, a ajuns la urechile cneazului Roman. El a fost adus la icoană, pe jos. Cneazul s-a rugat fierbinte Maicii Domnului şi a promis să construiască pe acest loc o mănăstire, dăruindu-i toate pământurile pe care le va vedea din înălţimea muntelui. În urma rugăminţilor, cneazul a început să întrezărească. La început, el a văzut cărarea, apoi celelalte obiecte. Şi în sfârşit, toate împrejurimile. Atingându-se de icoană, cneazul a făcut slujba de moleben şi apoi toţi cei adunaţi au fondat biserica din lemn, în cinstea «Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu». Arborele pe care a stat icoana, a fost tăiat şi folosit pentru pictarea altor icoane.

Icoana Maicii Domnului s-a proslăvit prin tămăduirea orbilor, a posedaţilor, protecţie împotriva invadatorilor, a (duşmanilor) vrăjmaşilor.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului din Sven are loc în ziua de 3 mai.

ICOANA: MAICA DOMNULUI “SVENSKAIA”-“PECERSKAIA”

Icoana: Maicii Domnului “Maximovskaia”

Rusia
Muzeul teritorial al Vladimirului
şi Suzdalului

Icoana «Maximovskaia» o înfăţişează pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu în toată splendoarea, iar înaintea ei se află aşezat în genunchi Mitropolitul Maxim, primind din prea cinstitele ei mâini, Omoforul. Această icoană are în lungime 2 arşine şi 4 verşok (unităţi de măsură la ruşi) iar în lăţime 1 arşin şi 1 verşok. Ea este împodobită cu veşmânt din argint aurit cu îmbinare de metale preţioase. Pe icoană se află următoarele inscripţii: «Acest sfânt şi făcător de minuni Chip al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu a fost pictat în vara anului 6807 (anul 1299) după vedenia lui Maxim, mitropolitul făcător de minuni al Vladimirului şi al întregii Rusii, grec de origine. Prin venirea lui din Kiev în Vladimir, când după o îndelungată şedere în pustie revenind în chilia sa şi aţipind, a văzut o puternică şi neobişnuită lumină, iar în această lumină i-a apărut Preacurata Fecioară Născătoare de Dumnezeu ţinându-L pe mână pe Preaveşnicul Prunc şi spunând :«Robul meu

Maxim, bine ai venit aici să vizitezi ograda mea». Şi dându-i Omoforul îi spune: « Primeşte Omoforul meu şi paşte în ograda mea oile cuvântătoare.» El primind, s-a deşteptat din somn şi nu a văzut pe nimeni în chilie iar Omoforul se afla în mâinile lui.

După mai multe ceasuri, revenindu-şi din starea de uimire, îndată a povestit despre cele petrecute marelui cneaz Andrei. Apoi a construit o arcă de aur şi a aşezat în ea acel Omofor, prea slăvind această minune pe întreg pământul Rusiei şi în Palestina, poruncind totodată să se picteze acest Chip pe icoană, întocmai cu Chipul Maicii Domnului pe care l-a văzut Maxim.»

Omoforul s-a păstrat în biserică în acea arcă, timp de 112 ani, însă odată cu venirea la putere a ţarului Talâcea în anul 1412, 30 iulie, acest Omofor împreună cu alte obiecte preţioase a fost ascuns într-un loc tainic care până în ziua de azi rămâne necunoscut.

Paracliserul bisericii, Patrichie, a fost torturat în aceeaşi biserică, primind chinurile muceniciei de la tătari, care în deşert s-au străduit prin cele mai cumplite chinuri, să smulgă de la el această taină.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Maximovskaia » se săvârşeşte pe 1 mai (18 aprilie stilul vechi).

Icoana: Maicii Domnului din Kosin “Kosinskaia - Modenskaia”

În anul 1717, icoana Maicii Domnului “Kosinskaia” - Modenskaia” a fost adusă din oraşul italian Modena în Rusia, de către contele V.P. Şeremetev.

În satul Kosino de prin împrejurimile Moscovei, această icoană s-a proslăvit prin numeroase minuni însemnate de tămăduire.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului “Kosinskaia - Modenskaia” se săvârşeşte în ziua de 20 iunie.

Icoana: Maicii Domnului din Valaam - “Valaamskaia”

Finlanda
Mănăstirea «Noul Valaam»
Biserica «Schimbarea la faţă»

Încă din veacul al XIV-lea, prea cuviosul Arsenie Konenski, a adus din Muntele Athos în Ladoga, icoana Maicii Domnului, care a primit denumirea de «Kanenskoi» sau «Golubiţkoi», devenind protectoarea întregului Ladog.

În veacul XVIII, pe vremea egumenei Nazaria, în Valaam a fost construită prima biserică având hramul «Sfântul Nicolae». Mai târziu, când s-a înfiinţat schitul “Sfântul Nicolae”, această mică bisericuţă a fost suprimată. Ea s-a transformat în veşmântar şi muzeu cu diferite obiecte bisericeşti.

În veacul al XIX-lea, a avut loc aflarea icoanei Maicii Domnului din Valaam. *O femeie bolnavă din Peterburg, ce suferea de o boală fără leac, a căutat icoana cu chipul Născătoarei de Dumnezeu care nu o dată i s-a arătat în vis, chemând-o în Valaam “Eu acolo locuiesc şi mă vei vedea în Valaam”. Şi anume, în acest veşmântar a fost găsită icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. Înaintea*

icoanei s-a săvârşit moleben cu slujbă de sfinţire a apei şi femeia s-a tămăduit de boală.

Până în anul 1940, icoana s-a păstrat în Valaam, iar apoi călugării rămaşi pe teritoriul Finlandei «Noul Valaam» au luat cu ei icoana care până în zilele noastre rămâne un odor de mare cinste al bisericii «Schimbarea la faţă», a mănăstirii «Noul Valaam».

În vechiul Valaam a rămas o copie a acestei icoane care s-a aflat pentru început în Petersburg, în gospodăria din Valaam.

În anul 2000, prea fericitul Patriarh al Moscovei şi al întregii Rusii, Alexie, a binecuvântat construirea primei biserici închinată cinstitei icoane făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Valaam, pe locul unde ea a fost găsită. Atunci s-a stabilit prăznuirea icoanei Maicii Domnului din Valaam în prima duminică după pomenirea Sfinţilor prea cuvioşi Serghie şi Gherman, făcătorii de minuni ai Valaamului şi după ziua de pomenire a Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel.

Icoana: Maicii Domnului din Vilensk “Vilenskaia”

Litva
Vilnios
Mănăstirea «Sfântul Duh» din Vilen
Copie a icoanei din veacul XVIII.

După tradiţie, icoana a fost pictată de Sfântul evanghelist Luca. În vechime, ea a reprezentat sfinţenia de preţ a familiilor din casele imperatorilor bizantini. Din Ţarigrad, icoana a fost trimisă în dar, unuia din cnezii din Galiţia şi de aici a trecut în Moscova, devenind avuţia casei moscovite a marilor cnezi.

Din alte însemnări, aflăm că icoana a fost transferată în Moscova, de către împărăteasa greacă Sofia Paleolog, soţia marelui cneaz Ioannan S.

În anul 1495, nora marelui cneaz din Litva Alexandra, fiica marelui cneaz al Moscovei - Ioan III, Elena a adus icoana în Vilni (astăzi Vilnios).

Icoana a fost aşezată în “Biserica Preacuratei”, iar în anul 1748, a fost mutată în biserica “Sfanta Treime”.

În vremea când “Biserica Preacuratei” a fost acaparată de uniaţi, a intrat în posesia lor şi icoana. Prin unirea uniaţilor cu ortodocşii, în anul 1839, s-a întors la ortodocşi şi icoana, fiind aşezată în iconostasul bisericii “Sfânta Treime”.

În veacul XVIII, icoana Maicii Domnului a fost acoperită în întregime cu scândurele de argint - ofranda care a constituit veşmântul său. Spre sfârşit, icoana a fost mutată în mănăstirea “Sfântul Duh” din Vilen.

Prăznuirea icoanei are loc în zilele de 14 aprilie şi 15 februarie stil veci (în cinstea mutării icoanei în Vilen).

Icoana: Maicii Domnului din “Muntele Sfânt” “Sveatogorskaia”

Ucraina
Reg. Doneţ
Oraş Sveatogor
Lavra “Adormirea Maicii Domnului”

Până în timpul revoluţiei, în mănăstirea din Sveatogor, au fost cinstite două icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului din Sveatogor.

Una dintre ele, cea veche, se găsea în iconostasul bisericii «Naşterea Maicii Domnului», iar cea de-a doua icoană se afla în biserica peşterilor «Ioan Botezătorul».

Icoana cea veche a Maicii Domnului din Sveatogor, nu s-a păstrat până în zilele noastre. Ea a reprezentat una din multele icoane care au rămas întregi în vremea distrugerii mănăstirii din Sveatogor, în anul 1787. Însă din timpurile vechi, icoana a fost considerată ca fiind făcătoare de minuni, şi a fost înfrumuseţată cu veşmânt de argint aurit. La vremea sa, câţiva vieţuitori ai oraşului Slaveanska, au primit prin ea, tămăduiri.

Cu trecerea timpului, închiderea mănăstirii în anul 1922, face ca locul unde s-ar găsi icoana, să rămână necunoscut.

Istoria celei de-a doua icoane făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Sveatogor, este următoarea: Unui stareţ din Athos, care venise în Sfântul Munte îndată după deschiderea mănăstirii în anul 1844, i-a plăcut nespus de mult, lăcaşul din Sveatogor. Suferind pentru faptul că nu poate aduce prinoase, călugărul din Athos a pictat această icoană a Maicii Domnului, dăruind-o mănăstirii. Această icoană, multă vreme s-a păstrat în biserica din peştera "Ioan Botezătorul" şi cu multă evlavie a fost ferită nu numai de umezeală, ci şi de incendiu.

În anul 1918, această icoană a fost purtată din sat în sat şi Procesiunea extinzându-se astfel, icoana şi-a găsit adăpost în satul Bairacek, unde bolşevicii au pătruns noaptea în casă, omorându-i pe ieromonahii Modest şi Irinarh, pe ierodiaconul Teodot şi pe stăpânul casei împreună cu fiica sa. Cinci trupuri au căzut neînsufleţite la picioarele icoanei ce se afla într-o baltă de sânge.

În vremea sovietelor, chipul Maicii Domnului din Sveatogor a fost salvat de oamenii evlavioşi şi cucernici.

Pe 4 octombrie anul 1992, în ziua prăznuirii Sfântului Dimitrie al Rostovului, această icoană, cu Procesiunea care a durat vreme de nouă ore, a fost mutată din oraşul Slaveanska în mănăstirea din Sveatogor şi aşezată în soborul bisericii « Sfânta Adormire a Maicii Domnului».

În zilele noastre, icoana este înfrumuseţată cu nenumărate obiecte preţioase care se află agăţate: monede, cruciuliţe şi altele, toate acestea fiind aduse în dar Împărătesei Cerului ca semn de iubire şi mulţumire pentru tămăduirile primite şi pentru ajutorul binecuvântat, dăruit multor oameni.

Icoana: Maicii Domnului din Surdeghis “Surdegskaia”

Litva
Oraş Kaunas
Vitauto, 38
Soborul “Buna-Vestire”

La 38 kilometri de oraşul Panevejisa, pretutindeni înconjurat de păduri şi câmpii simple, se găseşte locul ce poartă denumirea de Surdeghis. Acest sătuc ferit de preocupările lumeşti şi-a păstrat liniştea netulburată şi această stare de linişte, stăpâneşte acest loc până în ziua de azi. Şi anume în acest loc a fost înştiinţată de însăşi Providenţă, luminătoarea pământului din Litov - icoana făcătoare de minuni.

În anul 1510, pe acest pământ liniştit şi confortabil, ortodoxul creştin Bogdan-Şis-Staviţki, a construit biserica, nu departe de chei.

După 20 de ani, în ziua de 15 august (28 august stil nou) anul 1530, pe chei a apărut în chip minunat icoana Maicii Domnului. Văzând această minune, prea cucernicul Alexei Feodorovici, zis “Stăpânul”, a înfiinţat pe acest loc o biserică din lemn, în numele «Sfintei şi de viaţă făcătoarei Treimi».

Din momentul apariţiei sale, icoana s-a proslăvit prin numeroase minuni. Însemnările vechi ale mănăstirii, glăsuiesc: «Dacă ar fi să începem descrierea tuturor minunilor şi binecuvântărilor care s-au revărsat asupra neamului omenesc de diferite confesiuni şi trupuri, şi a le face o percheziţie generală încă din cele mai vechi timpuri, despre minunile Maicii Domnului din Surdeg care s-au înfăptuit, s-ar fi putut scrie o vastă bibliotecă de cărţi ….. ».

După trecerea unui timp, în anul 1550, mulţumită ajutorului unei oarecare Ana Şâsanca-Staviţ, pe locul Surdeghis, a fost întemeiată mănăstirea de călugări «Sfântul Duh».

De-a lungul întregii istorii, în care a rezistat mănăstirea, în anul 1550, în timpul primului război mondial, mănăstirea a rămas ortodoxă. Vrăjmaşii ortodoxiei, nu odată au încercat să acapareze mănăstirea, să-i izgonească pe monahi şi chiar să ia icoana făcătoare de minuni.

Însă prin rugăciunile călugărilor, Maica Domnului a distrus planurile celor ce gândeau rău.

De parcă ar fi primit de la creştini sfântul chip, ei au luat icoana şi au dus-o în mănăstirea Traşkunski din Bernardin, dar când icoana a fost aşezată în biserică, chipul s-a făcut nevăzut pentru poporul ce era de faţă, iar răpitorilor li s-a strâmbat faţa.

Administratorul din Bernardin, văzând această minune, de îndată a reîntors icoana, săvârşind procesiune în mănăstirea din Surdeg.

Către icoana din Surdeg alergau nu numai ortodocşii, ci şi catolicii, căci vestea despre minunile săvârşite de icoană, s-a răspândit pe tot pământul din Litov şi mult departe, peste hotare.

Ca prinos (jertfă) al ortodocşilor trăitori ai oraşului Riga, în anul 1812, pe locul vechii biserici care se afla pe jumătate distrusă, a fost reconstruită în anul 1836 o biserică nouă cu o cupolă pe mijloc, cu o clopotniţă deasupra pridvorului, acoperită cu tablă. În latura stângă a bisericii se găseşte o scară îngustă care duce sub altar, unde şi în ziua de astăzi loveşte cheile izvorului pe care a apărut icoana făcătoare de minuni (această biserică şi acum se găseşte în aceeaşi stare, numai că este fără o cupolă şi în ea se roagă catolicii).

În anul 1915, înainte de ocuparea Litvei de către armatele nemţeşti, icoana din Surdeg a fost evacuată în Iaroslav unde a fost aşezată în iconostasul uneia din biserici.

În anul 1921, în ziua de 24 mai, chipul din Surdeg, din nou a strălucit pe pământul din Litav şi a fost aşezat în Ponevejisa.

Pentru rugăciunile vizitatorilor oraşului Kaunas şi prin împărţirea făcută de Mitropolitul din Litov, Elefterie, sfântul chip a poposit vreme de şase luni în biserica din Kaunas şi alte şase luni a rămas în biserica din Panevejisa.

În perioada celui de-al doilea război mondial, mutarea icoanei dintr-un oraş în altul a fost anevoioasă, astfel încât sfântul chip a fost lăsat în Kaunas.

Din vremea aceea, icoana Maicii Domnului se găseşte în soborul «Buna-Vestire» din Kaunas, continuând până în zilele noastre să reverse norodului minunile sale.

Ziua prăznuirii icoanei - 28 august (15 august, stil vechi).

Icoana: Maicii Domnului “Zid de nesurpat” “Stena neruşimaia” din Kiev

În măreţul altar din Kievo - Sofinsk, soborul sub boltă, pe înălţimea muntelui se află chipul lucrat în mozaic al Maicii Domnului “Zid de nesurpat”.

Preasfânta Fecioară este reprezentată pe fondul aurit al mozaicului şi se află în poziţie verticală (stând în picioare) în cel de al patrulea colţ al pietrei aurite, având mâinile ridicate.

Vreme de 840 de ani, această icoană făcătoare de minuni a rămas de neclintit, ea fiind într-adevăr numită «Zid de nesurpat». Apărătoarea nebiruită a pământului rus şi în vremuri de restrişte, ajutor binecuvântat.

Întreaga suprafaţă a icoanei este reprezentată în stil grecesc. Acestă icoană este tradusă astfel: «Dumnezeu este în mijlocul ei şi nu se va clătina. Ajută Dumnezeu dimineaţă după dimineaţă».

Prăznuirea icoanei are loc în ziua de 31 mai pe stil vechi şi în “Săptămâna tuturor Sfinţilor”.

Icoana: Maicii Domnului din Minsk “Minskaia”

Belorusia
Oraş Minsk
Catedrala “Pogorârea Duhului Sfânt”

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Minskaia” a fost descoperită în ziua de 13 octombrie (stil vechi) anul 1500 pe râul Svisloci care curge prin Minsk. S-a întâmplat, ca în vremea aceea tătarii să incendieze Kievul - astfel dar, istoria icoanei ar fi putut începe cu mult timp înainte.

După tradiţie, icoana a fost pictată de Sfântul apostol şi evanghelist Luca. Vreme de mai bine de 100 ani ea s-a aflat în Bizanţ, apoi a fost adusă în Rusia de către Sfântul asemenea apostolilor - cneazul Vladimir din Korsun.

Tradiţia ne spune că icoana s-a păstrat vreme de 500 ani, într-o biserică din Kiev, unde a putut fi găsită până în anul 1240 când în vremea invaziei tătaro-mongolilor, Kievul a fost distrus. Grăbindu-se, binecredincioşii din Kiev au ascuns icoana.

În anul 1482, Kievul a fost supus devastării de către invadatorii tătari iar în anul 1500 icoana a apărut în Minsk pe râul Svisloci în faţa castelului-biserică, unde datorită strălucirii neobişnuite observate de către locuitorii oraşului, ea a fost luată şi aşezată în acest castel-biserică «Naşterea Născătoarei de Dumnezeu» unde s-a păstrat până în anul 1616.

În anul 1618 pe 18 octombrie, Mitropolitul uniaţilor Iosif Viliamin a ordonat strămutarea icoanei din castelul-biserică ortodoxă, în mănăstirea uniaţilor cu denumirea "Sfântul Duh". Numai după alipirea uniaţilor în anul 1839, icoana a fost redată ortodocşilor.

Când în Minsk s-a deschis Catedrala Arhierească Ortodoxă, atunci mănăstirii "Sfântul Duh" unde s-a păstrat icoana, i s-a preschimbat denumirea în "Catedrala Petru şi Pavel".

În această Catedrală, icoana Maicii Domnului din Minsk s-a aflat până în anii '30 ai secolului XX, când a fost distrusă de barbari prin explozie în vara anului 1936. Peste puţină vreme, în urma acestei distrugeri, icoana Maicii Domnului a fost aşezată în Muzeul de Etnografie Regională.

În anul 1941, după plecarea Armatei roşii, o cucernică vieţuitoare ortodoxă din Minsk, a reuşit să obţină icoana de la puterile ocupante nemţeşti. Artistul şi pictorul iconograf G. Vier a restaurat icoana şi a dăruit-o «Soborului Catedralei Sfinţilor Petru şi Pavel» - (biserica Sfintei Ecaterina) - pe Nemiga.

În urma închiderii acestei biserici în anul 1945, icoana Maicii Domnului a fost strămutată în catedrala "Pogorârea Duhului Sfânt" unde se păstrează până astăzi.

Chipul sfânt al Maicii Domnului «Minskaia» a fost supus la multe chinuri. De-a lungul timpului, acestui chip i s-au închinat multe generaţii de credincioşi. Maica Domnului îi ţine minte pe toţi aceia care aleargă la protecţia ei, în nevoile şi necazurile lor.

Dumnezeu a salvat icoana făcătoare de minuni care a apărut pe apele Svisloci şi pentru noi păcătoşii.

Să ne rugăm dar, fraţi şi surori, Preasfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu ca să ne întărească prin a ei mijlocire la Prestolul Celui Preaînalt !

Prăznuirea icoanei are loc pe 13 aprilie stil vechi.

Icoana: Maicii Domnului “Atotţiitoarea” “Derjavnaia”

Rusia
Oraş Moscova
Biserica din Kazan
a Kolomenskului

Icoana Maicii Domnului “Atotţiitoarea” s-a arătat poporului ortodox rus pe 2/15 martie în ziua când ţarul mucenic Nicolae Alexandrovici a abdicat la tron.

Unei vieţuitoare din mahalaua Pererva, creştinei Evdochia Adrianovna, în vis i s-a făcut cunoscut glasul: “Este în satul Kolomen o icoană inegrită. Ea trebuie luată, înfrumuseţată şi apoi trebuiesc înălţate rugăciuni înaintea ei».

Cucernica femeie a început să se roage pentru a i se descoperi mai multe detalii şi după două săptămâni de rugăciune, drept răspuns la rugăciunile sale a văzut în vis o biserică albă. În interiorul bisericii într-o splendoare se afla o femeie pe care creştina a simţit-o cu inima că este Împărăteasa Cerului.

Pe 2 martie Evdochia a pornit spre biserica "Înălţarea Domnului" din Kolomen şi văzând-o, a recunoscut-o de îndată ca fiind biserica din vis.

La rugăminţile femeii, paraclisierul bisericii a început cercetările şi a găsit la subsol (în pivniţă) printre scânduri şi vechituri prăfuite o icoană mare şi îngustă, înegrită de vreme.

Icoana a fost spălată şi atunci s-a descoperit o splendidă înfăţişare a Maicii Domnului şezând pe tron împreună cu Pruncul Dumnezeu. Împărăteasa Cerului a fost pictată cu ştiinţă după tipicul bisericesc, deţinând puterea regală: înveşmântată cu o porfiră roşie, purtând coroană pe cap şi ţinând sceptrul în mână - detalii pentru care icoana a primit denumirea de «Atotţiitoarea».

Vestea aflării noii icoane minunate din Moscova s-a răspândit în întreaga Rusie. În Kolomen curgea mulţime de credincioşi pentru a se ruga şi pentru a li se oferi posibilitatea de a se închina înaintea Chipului minunat. Astfel icoana a fost dusă cu Procesiune prin biserici, fabrici şi uzine, fiind apoi aşezată numai în zile de sărbătoare în biserica «Înălţarea Domnului ». (Este cunoscut faptul că icoana a poposit în mănăstirea "Marta şi Maria" unde a fost primită cu mare cinstire de însăşi principesa Elisabeta Feodorovna şi surorile ei).

Cu repeziciune, aproape în toate bisericile au apărut copii ale icoanei "Atotţiitoarea". Au fost pregătite slujba şi acatistul icoanei (la întocmirea lor a participat şi patriarhul Tihon).

După revoluţie, în anii cruntei prigoane împotriva bisericii, icoana Maicii Domnului «Atotţiitoarea» nu înceta să reverse minuni, întărind şi liniştind credincioşii.

Este cunoscută o întâmplare când prin mijlocirea Maicii Domnului, în ziua prăznuirii icoanei «Atotţiitoarea» (în anul 1925) a fost eliberat din închisoare paraclisierul bisericii «Sfântul Nicolae», protoiereul Vladimir Vorobev care a acordat o cinstire deosebită icoanei «Atotţiitoarea», când în zile de duminică venea dis de dimineaţă însoţit de pelerini din Kolomen şi corul său pentru slujba citirii acatistului.
După apariţia icoanei făcătoare de minuni s-au efectuat cercetări în arhivele mănăstirii de maici «Înălţarea Domnului » din Moscova şi din documentele extrase s-a constatat că icoana a aparţinut într-adevăr acestei mănăstiri până în anul 1812, când înaintea năvalei lui Napoleon, ea a fost mutată spre păstrare în biserica « Înălţarea Domnului » din satul Kolomen.

După revoluţie icoana s-a păstrat în Muzeul de Istorie iar astăzi se află aşezată în biserica din Kazan din satul Kolomen.

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în ziua găsirii ei 2/15 martie.

Icoana: Maicii Domnului “Ochiul care nu doarme”

Rusia
Rg. Iaroslav
Oraş Râbin
Biserica “Schimbarea la faţă”

Icoana Maicii Domnului «Ochiul care nu doarme», a fost dată de pomană, fiicei cunoscutului propovăduitor din trecut Rodion Puteanin şi se află în paraclisul mănăstirii «Ochiul care nu doarme».

Chipul făcător de minuni s-a proslăvit prin numeroase tămăduiri. Denumirea icoanei “Ochiul care nu doarme”, provine din inscripţia de sub reprezentare: “De dormit dormeam, dar inima-mi veghea» (Cântarea 5 :2).

În urma închiderii mai multor biserici şi mănăstiri în anii 20-30 ai secolului XX, ca şi multe alte obiecte de cult creştin aduse de prin oraşe, icoana se păstra în mănăstirea din Tolgsk.

În zilele noastre, icoana a fost mutată din biserica “Intrarea Maicii Domnului în bisericǎ” a acestei mănăstiri, în biserica “Schimbarea la faţă” din oraşul Râbin.

Prăznuirea icoanei este stabilită în ziua de 29 mai.

Icoana: Maicii Domnului “Sporirea minţii” “Pribavlenie uma”

Rusia
Oraş Râbinsk

Primul chip al icoanei Maicii Domnului „Sporirea minţii” sau „Ajutătoarea minţii” s-a aflat în biserica „Schimbarea la Faţă” din oraşul Râbinsk, Rusia. După originea sa, vechea icoană „Sporirea minţii” este adânc legată de încrederea creştinilor ortodocşi în Preacurata Fecioara Maria care este mijlocitoare înaintea lui Dumnezeu şi a Fiului Său pentru revărsarea binecuvântărilor duhovniceşti şi materiale asupra oamenilor, printre care luminarea minţii şi a inimii cu adevărul dumnezeiesc, ocupă un loc esenţial. Acest gând este reprezentat în întregime de icoana „Sfânta Sofia - Înţelepciunea lui Dumnezeu”, iar icoana „Sporirea minţii”

se află în strânsă legătură cu omul şi îndeamnă la rugăciune pentru sporirea minţii, pe cei ce sunt mai slabi de minte.

Părinţii ai căror copii întâmpină dificultăţi în asimilarea bazelor fundamentale ale credinţei şi învăţăturii se adresează cu rugăciune Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi Pruncului Dumnezeu, ca unui izvor de înţelepciune şi minte (raţiune) pentru copii.

Preasfânta Fecioară şi Pruncul Hristos poartă pe capete, Coroane împărăteşti. Pruncul binecuvântează cu mâna dreaptă spre desăvârşire iar în mâna stângă, ţine pământul. Maica Domnului şi Preaveşnicul Prunc sunt reprezentţi fiind împreună înfăşuraţi cu un veşmânt în formă de clopot. Veşmântul este împodobit cu metale preţioase, cusute. Într-adevăr, toate aceste înfrumuseţări s-au adăugat mai spre vremea noastră (înainte era înfăţişată Maica Domnului cu Pruncul Iisus pe braţe), iar în cele două laturi ale icoanei sunt prezenţi Îngerii îngenunchiaţi în număr de patru, purtând în mâini lumânări aprinse. Sub picioarele Maicii Domnului se află Heruvimii cu aripile întinse.

Credincioşii se roagă înaintea acestei icoane pentru luminarea minţii la învăţătură, la examene, pentru înţelepciune şi luminarea inimii cu înţelegerea adevărului dumnezeiesc.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului, Sporirea minţii" are loc în zilele de 15/28 august.

Icoana: “Adormirea Maicii Domnului” “Uspenie”

Ucraina
Oraş Kiev
Sfânta Adormire a Maicii Domnului din
Lavra Pecerska, Kiev
Biserica « Înălţarea Sfintei Cruci»

“Adormirea Maicii Domnului” din Kievo-Pecerska are o minunată origine, legată de construirea măreţei biserici “Adormirea Maicii Domnului” (a soborului Adormirea Maicii Domnului din Lavra Pecerska, din Kiev). Icoana a fost adusă în anul 1075 de către constructorii din Bizanţ, pe care însăşi Născătoarea de Dumnezeu i-a binecuvântat să construiască această măreaţă biserică şi le-a binecuvântat drumul prin icoana Sa făcătoare de minuni «Adormirea».

Icoana a fost înmânată prea cuvioşilor Antonie şi Teodosie din Pecerska, fiind apoi aşezată înaintea Uşilor Împărăteşti ale bisericii construite, într-un chivot rotund din aur, înfrumuseţat cu generozitate, cu briliante. Din această vreme, mai bine de 100 ani, prin rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, s-au revărsat numeroase minuni.

Una din mărturii spune: Doi prieteni, Ioan şi Serghie, s-au făcut fraţi de cruce, înaintea icoanei. După mulţi ani, Ioan s-a îmbolnăvit de moarte. El a donat averea sa mănăstirii din Pecerska, iar partea fiului său în vârstă de 5 ani, a dat-o prietenului său Serghie, pentru a avea grijă de copilul său, pe nume Zaharia. Când Zaharia a împlinit 15 ani, a vrut să-şi ia averea ce i se cuvenea, dar Serghie cu dârzenie a afirmat că el a împărţit averea, săracilor.

El a ajuns până acolo încât s-a dus în biserica “Adormirea Maicii Domnului”, unde înaintea icoanei s-a jurat că el nu a luat nimic. Când a vrut să sărute icoana, nu s-a

putut apropia de ea. A pornit spre uşă, şi deodată a strigat: “Sfinţilor Antonie şi Teodosie ! Nu porunciţi să fiu ucis datorită acestei nemilostiviri şi rugaţi-vă Preasfintei Născătoare de Dumnezeu ca ea să izgonească de la mine mulţimea diavolilor cărora eu m-am predat. Nu au decât să ia aurul şi argintul. Acestea se află sigilate în cămara mea».

Zaharia a dăruit întreaga avere mănăstirii din Pecerska, unde şi el a primit tunderea în monahism.

De atunci, nimănui nu i s-a permis (îngăduit) să se jure pe icoana făcătoare de minuni.

Icoana nu odată a apărat ţara de invazia duşmanilor. În anul 1677, când turcii asediau Cighirinul şi Kievul era supus pericolelor, icoana a fost purtată în procesiune pe parcursul întregii zile de 27 august, împrejurul Kievului.

Născătoarea de Dumnezeu, binecuvânta armatele ruseşti care mergeau în lupta cu polonezii (1709).

În anul 1812, din nou s-a săvârşit Procesiune cu icoana, împrejurul Kievului.

În vremea ateismului, pe parcursul celor zece ani ai veacului XX, originalul icoanei a dispărut. Copia icoanei se păstrează în biserica «Înălţarea Sfintei Cruci», biserica “Sfânta Adormire a Maicii Domnului” din Lavra Pecerska din Kiev şi de asemenea este făcătoare de minuni.

Prăznuirea icoanei are loc de două ori pe an: pe 3 mai şi 15 august, stil vechi.

Icoana: “Adormirea Maicii Domnului” “Uspenie”

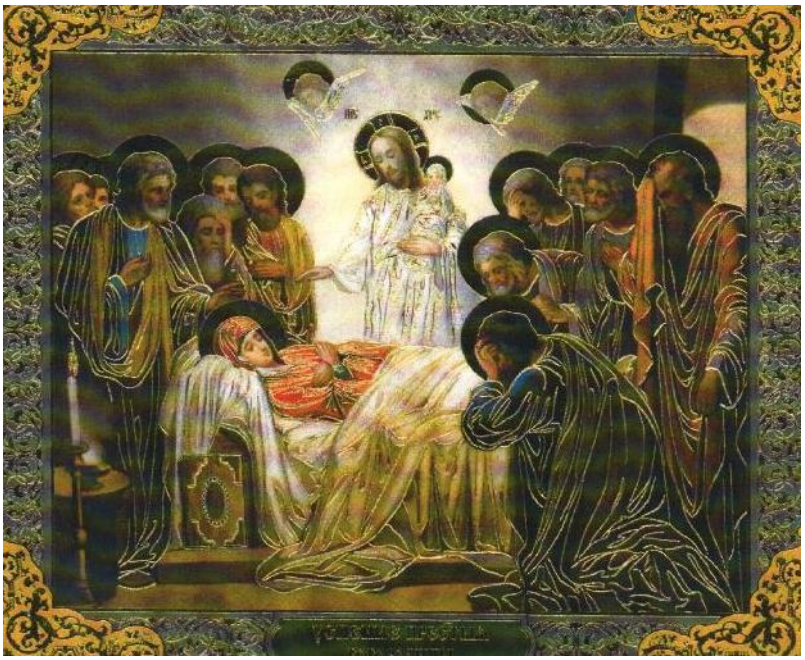

Rusia
Regiunea Pskov
Internaţionala 5
Mănăstirea Pskovo-Pecerska

În urma asedierii Pskovului de către armatele regelui polonez Ştefan Batori în anul 1581, în oraş a fost adusă cu Procesiune icoana „Adormirea Maicii Domnului” din mănăstirea Pecerska.

În ajunul hotărâtei lupte, cucernicului stareţ orb - Dorotei, i s-a arătat Maica Domnului pe locul unde vrăjmaşii pregăteau asaltul, în colţul din cetatea-mănăstire „Acoperământul Maicii Domnului”. Preasfânta Fecioară s-a arătat stareţului Dorotei, fiind însoţită de alţi sfinţi ai Rusiei. Sfinţii se rugau cu lacrimi pentru a o îndupleca pe Preasfânta Fecioară să cruţe păcătoşii din Pskov şi să salveze oraşul de necazul cumplit. Preasfânta Născătoare de Dumnezeu promiţând oraşului mila Sa, a poruncit să i se aşeze icoana, pe locul unde ea a apărut.

În vremea luptei, polonezii au îndrăznit să spargă zidul fortăreţei, însă prin protecţia Maicii Domnului şi a sfinţilor bineplăcuţi ei, nu au mai putut intra în oraş.

Icoana: Maicii Domnului “Izbăvitoarea de necazuri”

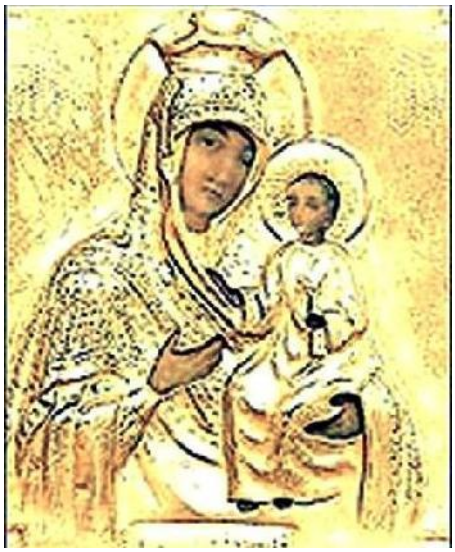

Rusia
Oraş Toliatti
Sat Taşla
Biserica “Sfânta Treime”

În perioada februarie-octombrie, anul 1917, în satul Taşla, raionul din Stavropol, regiunea Samara (nu departe de actualul oraş Toliatti) a fost descoperit Chipul făcător de minuni al Maicii Domnului “Izbăvitoarea de necazuri”.

În consemnările povestite, referitoare la descoperirea icoanei Maicii Domnului “Izbăvitoarea de necazuri” nu este cunoscut autorul care descrie evenimentele minunate.

Fiind originară din satul Taşla şi locuind în chiliile din vecinătatea satului Musorki, tinerei Kati i-a apărut în vis Împărăteasa Cerească, arătându-i locul unde trebuie să meargă şi să sape, pentru a scoate din pământ Chipul ei. Fecioara a spus despre aceasta prietenelor sale Fenea Atiakseva şi Paşa Gavrilenkova, care la vremea aceea erau deja văduve. Toate trei s-au dus la râpa din Taşla.

Pe drum, Kati a avut din nou o vedenie: înainte aflându-se îngeri în haine albe, prin văzduh purtau icoana. Degrabă, ea a arătat prietenelor sale locul acela. Când au început săpăturile, norodul privea cu neîncredere la ceea ce au început ele să facă. Văzând-o, ele repede au scos din pământ icoana, iar pe locul descoperirii ei, din pământ a ţâşnit un puternic izvor.

Preotul satului Musorki, Vasile Kralov, a dus icoana în biserica din Taşla. Pe drum însă, a avut loc prima minune de tămăduire: bolnava de 32 ani, Ana Tarlova s-a atins de icoană şi deodată a simţit că şi-a recăpătat puterile.

O mare bucurie i-a cuprins pe ortodocşi! Icoana a fost aşezată în mijlocul bisericii pentru ca norodul să i se poată închina.

În mare grabă a sosit şi părintele Dimitrie Mitkin. Dar icoana, în chip nevăzut a plecat din biserică.

Paznicul bisericii, Efim Kulikov a văzut noaptea un fel de strălucire a fulgerului ce a ieşit din biserică, îndreptându-se spre râpă. Dimineaţă, icoana nu a mai fost găsită în biserică.

Următoarea minune a icoanei «Izbăvitoarea de necazuri» s-a petrecut în decembrie, anul 1917. Chipul Născătoarei de Dumnezeu din nou a apărut la râu. Însă, o minune Icoana nu s-a lăsat luată de părintele Dimitrie. Atunci, părintele slujitor a căzut în genunchi şi a început să se căiască pentru păcatele săvârşite cerând iertare Maicii Domnului şi celor veniţi. Icoana a ieşit din nou la suprafaţă şi a fost luată de aceeaşi Paşa Gavrilenkova. De atunci, Chipul sfânt nu a mai părăsit satul.

Până în anul 1925, cu icoana Maicii Domnului "Izbăvitoarea de necazuri" se săvârşeau Procesiuni.
Veştile despre evenimentele petrecute în Taşla s-au răspândit peste toată Pavoljia. Pelerinii curgeau la locul care a devenit sfânt.

Noua putere de conducere nu era de acord cu aceste aspecte. Biserica a fost închisă, iar icoana a fost salvată de către credincioşi, fiind mutată dintr-un loc în altul. Apoi ateii, au dorit să distrugă şi izvorul. Au înfiinţat lângă izvor grajd pentru animale şi au dărâmat locul sfânt cu gunoaie şi reziduri de toate categoriile. Însă izvorul a supravieţuit, numai că a început să curgă în alt loc, la câţiva paşi faţă de primul izvor al Maicii Domnului.

În război, biserica a fost redeschisă, în ea întorcându-se şi icoana. Mulţi vizitatori se îndreaptă zilnic spre Taşla. Se închină icoanei făcătoare de minuni «Izbăvitoarea de necazuri», se îmbăiază în sfântul izvor, iau apă tămăduitoare pentru cei de acasă şi pentru apropiaţii lor, ducând-o ca pe o mult preţuită sfinţenie la casele lor.

În cimitirul din Taşla se săvârşesc slujbe de rugăciune, la care sunt pomeniţi nevoitorii din Samara, şi cu credinţă şi ajutor binecuvântat, credincioşii i-au

pământ de la mormintele cucernicului Ştefan şi al monahei Serafima. În funcţie de credinţa fiecărui om, au loc numeroase vindecări.

Icoana: Maicii Domnului din Tabânsk „Tabânskaia”

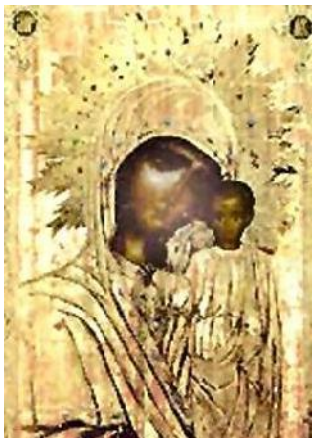

Rusia
Ural
Orenburg
Cicalova, 22
Biserica “Sfântul Nicolae”

Primindu-şi denumirea de la satul Tabân, icoana Maicii Domnului din Tabân exprimă prin ea însăşi, una din primele copii ale icoanei Maicii Domnului din Kazan, care s-a aflat în oraşul Kazan în anul 1579, în vremea domniei ţarului Ioan Vasilievici cel groaznic, şi s-a proslăvit prin numeroase minuni.

Judecând după caracterul picturii (grecească) şi chipul fiind realizat cu tonalitate de culoare întunecată, despre icoana Maicii Domnului din Tabân se poate afirma cu certitudine că aceasta există încă din timpurile vechi şi poate data din aceeaşi perioadă cu originalul său.

Se presupune că icoana din Tabân s-a numărat printre icoanele care s-au numit “ale locului” din pustia “Înălţarea Domnului”.

Prima descoperire a icoanei, conform relatărilor aparţine celei de a doua jumătăţi a veacului XVI sau începutul secolului XVII. Diaconul din pustia “Înălţarea Domnului ”, a auzit glas care l-a îndrumat să găsească icoana, pe care a şi văzut-o, aflându-se pe o piatră mare la poalele muntelui, sub dibă la distanţa de două sute de stânjeni de la puternicele chei ale Soleanului care din acea vreme poartă denumirea de «Sfintele chei ».

Din acel moment, sfânta icoană a fost adusă de fraţi în mănăstire, unde în scurt timp s-a proslăvit prin minunile sale.

După mărturii, sfânta icoană din Kazan a fost recunoscută ca fiind făcătoare de minuni.

Apoi, sfânta icoană din nou a dispărut şi din nou a fost aflată de fraţii pustiului "Înălţarea Domnului", stând pe aceeaşi piatră, de unde a fost luată şi aşezată în mănăstire.

În anul 1676, pustia "Înălţarea Domnului" a fost supusă distrugerii şi desfiinţării de către baschiri, iar sfânta icoană din nou a dispărut.

În prima jumătate a veacului XVIII, baschirii cei necredincioşi au găsit icoana pe aceeaşi piatră, şi fiind cuprinşi de ură împotriva ortodocşilor, au început să înţepe şi să spargă sfânta icoană, fapt pentru care au fost pedepsiţi cu orbirea. Orbi fiind, ei au rătăcit multă vreme prin pădure, până când unul dintre ei s-a căit, primind tămăduire. Revenindu-I vederea, el împreună cu tovarăşii săi, a căzut înaintea icoanei şi s-a rugat pentru miluirea şi tămăduirea lor. Maica lui Dumnezeu a auzit rugăciunile lor şi la toţi le-a dăruit vederea. Însă cu toate acestea, toţi au rămas mahomedani, cu excepţia întâiului tămăduit, fiind cel care L-a mărturisit pe adevăratul Dumnezeu. El a trăit, spune Tradiţia, 130 ani, iar după botez, tuturor şi fiecăruia, rostea cu vocea tremurândă: «În sfârşit, eu am aflat cât de mare este Dumnezeul ruşilor!».

Când vieţuitorii din Tabân au aflat de la el despre locul unde s-a găsit icoana sfântă, au găsit-o şi au mutat-o acordându-i cinstirea care i se cuvenea, în satul Tabân, aşezând-o în cele din urmă în biserica nou construită, cu hramul "Înălţarea Domnului".

Din acea vreme, sfânta icoană a primit denumiri în funcţie de locul unde poposea. Nu se mai numea « din Kazan » sau «Kazan-Tabân», ci mai simplu, « din Tabân».

În vremea unei incursiuni baschire, cazacii care slujeau în Tabân, după terminarea cântărilor molebenului săvârşit înaintea icoanei Maicii Domnului, cu bărbăţie au pornit împotriva răsculaţilor şi le-au spart capetele, pe locul unde a apărut sfânta icoană.

În amintirea descoperirii icoanei ultima dată, vieţuitorii satului Tabân, au fixat prăznuirea sfintei icoane, în fiecare an, în a noua vineri după Sfintele Paşti iar după această vineri, în ziua de duminică au început să facă Procesiune sărbătorească cu sfânta icoană, pe «Cheile Soleanului», locul unde s-a arătat icoana, întâia dată.

După anul 1917, icoana împreună cu armata cazacă a nimerit în Harbin, apoi în anul 1948 a fost mutată în Australia şi după aceea în San-Francisco (S.U.A.)

În Orenburg a rămas copia icoanei, care s-a proslăvit prin facerea de minuni, în acelaşi an - 1948. Noul numit, (în locul celui arestat) episcopul Boris s-a instalat la catedra sa şi după obicei, trebuia să se închine Icoanei Maicii Domnului din Tabân. Odată, văzându-i Chipul întunecat, nu a vrut să se închine, spunându-şi: «cui să te închini aici, pe icoană nu se vede nimic». Şi deodată lumina a strălucit în toată icoana iar Maica Domnului s-a întors de la el (şi-a întors spatele). Înmărmurit foarte, episcopul Boris a poruncit ca toţi, fără obiecţie să se închine sfintei icoane, anunţând strângerea de aur şi argint pentru veşmântul Născătoarei de Dumnezeu şi totodată a hotărât ca după fiecare Liturghie să se cânte înaintea sfintei icoane, cântarea «Ceea ce eşti mai cinstită».

În anul 1972, paraclisul şi peştera din care curgea râul din Solean, au fost distruse. După distrugerea sfântului izvor, apa şi-a croit drum prin mai multe chei. Ele străpungeau toată întinderea muntelui care acoperea lacul sărat de sub pământ. Pe acest loc a fost construit un sanatoriu unde au avut loc tămăduiri minunate de la acest sfânt izvor.

Prăznuirea icoanei are loc în a noua zi de vineri, după Sfintele Paşti.

Icoana: Maicii Domnului «Trei Bucurii» - „Treh Radostei”

Moscova
Biserica “Acoperământul Maicii Domnului”

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului numită „ Trei Bucurii” - „Treh Radostei” se află în Moscova în biserica „ Acoperământul Maicii Domnului” din mănăstirea „Sfânta Treime”.

Pe această icoană, împreună cu Pruncul Dumnezeu este înfăţişat şi pruncul Ioan Botezătorul.

Prăznuirea icoanei „Trei Bucurii” - „Treh Radostei” are loc în zilele de 26 (8) decembrie.

Icoana: Maicii Domnului din Vatopedu “Paramitia – Mângâietoarea”

Mănăstirea Vatopedu
Biserica Buna-Vestire
Sfântul Munte Athos

Icoana Maicii Domnului “Paramitia-Mângâietoarea” se află în vechea mănăstire Vatopedu din Sfântul Munte Athos, fiind aşezată în biserica, ce poartă hramul “Buna-Vestire”.

Icoana şi-a însuşit denumirea “din Vatopedu”, în urma unei întâmplări: În apropierea acestei mănăstiri, în anul 395 a căzut de pe corabie în mare, tânărul ţar Arcadie. În chip minunat, prin mijlocirea Maicii Domnului, tânărul a fost adus la mal întreg şi nevătămat, rămânând într-un tufiş din preajma sfântului lăcaş. De la această corabie a provenit şi denumirea de «Vatopedu» în greceşte «VATOS PAIDOS»

Sfântul şi binecredinciosul ţar Teodosie cel mare (379-395) (prăznuirea pe 17 ianuarie), în semn de recunoştinţă pentru izbăvirea minunată a fiului său, a înzestrat cu generozitate mănăstirea din Vatopedu.

La icoana Maicii Domnului din Vatopedu «Paramitia - Mângâietoarea» (Alină-toarea) observăm chipul plin de blândeţe şi milă al Preacuratei Fecioare, care mângâie sufletele credincioşilor.

În trecut, se păstra în mănăstire un obicei, ca după terminarea slujbei, stareţul să înmâneze portarului cheile pentru a deschide poarta ce se menţinea închisă în vremea nopţii.

Iată ce s-a petrecut în ziua de 21 ianuarie, anul 807: Într-o dimineată, în vreme ce stareţul mănăstirii înmâna cheile portarului s-a auzit glasul din icoană al Maicii Domnului care a spus: »Nu deschideţi astăzi poarta mănăstirii, ci urcaţi-vă pe ziduri si alungaţi-i pe războinici.»

Atunci Pruncul-Dumnezeu, aflându-se în braţele Maicii Sfinte a mişcat mâna şi a acoperit gura Ei, spunandu-i: «Maica mea, nu-I înştiinţa. Merită să fie pedepsiţi. Pentru că nu îndeplinesc îndatoririle monahilor».
Atunci Maica Domnului, având îndrăzneală la Fiul său, a luat mâna Pruncului şi a

îndepărtat-o de la gura ei, totodată înclinându-şi capul spre umărul drept, a strigat din nou la stareţ: «Nu deschideţi astăzi poarta mănăstirii, ci urcaţi-vă pe ziduri şi alungaţi-i pe războinici».

Apoi Maica Domnului şi Pruncul Dumnezeu şi-au reluat locurile în icoană, astfel încât Fecioara Maria ţine mâna Fiului său mai jos de buze, având capul orientat spre umărul drept.

După înfăptuirea acestei minuni, înaintea icoanei a fost amenajată o candelă care se păstrează şi arde neîncetat.

În Muntele Athos, icoana Maicii Domnului din Vatopedu «Paramitia - Mângâietoarea» se mai numeşte şi «Bucuria - Consolarea».

Prăznuirea icoanei are loc în zilele de 21 ianuarie şi 3 februarie.

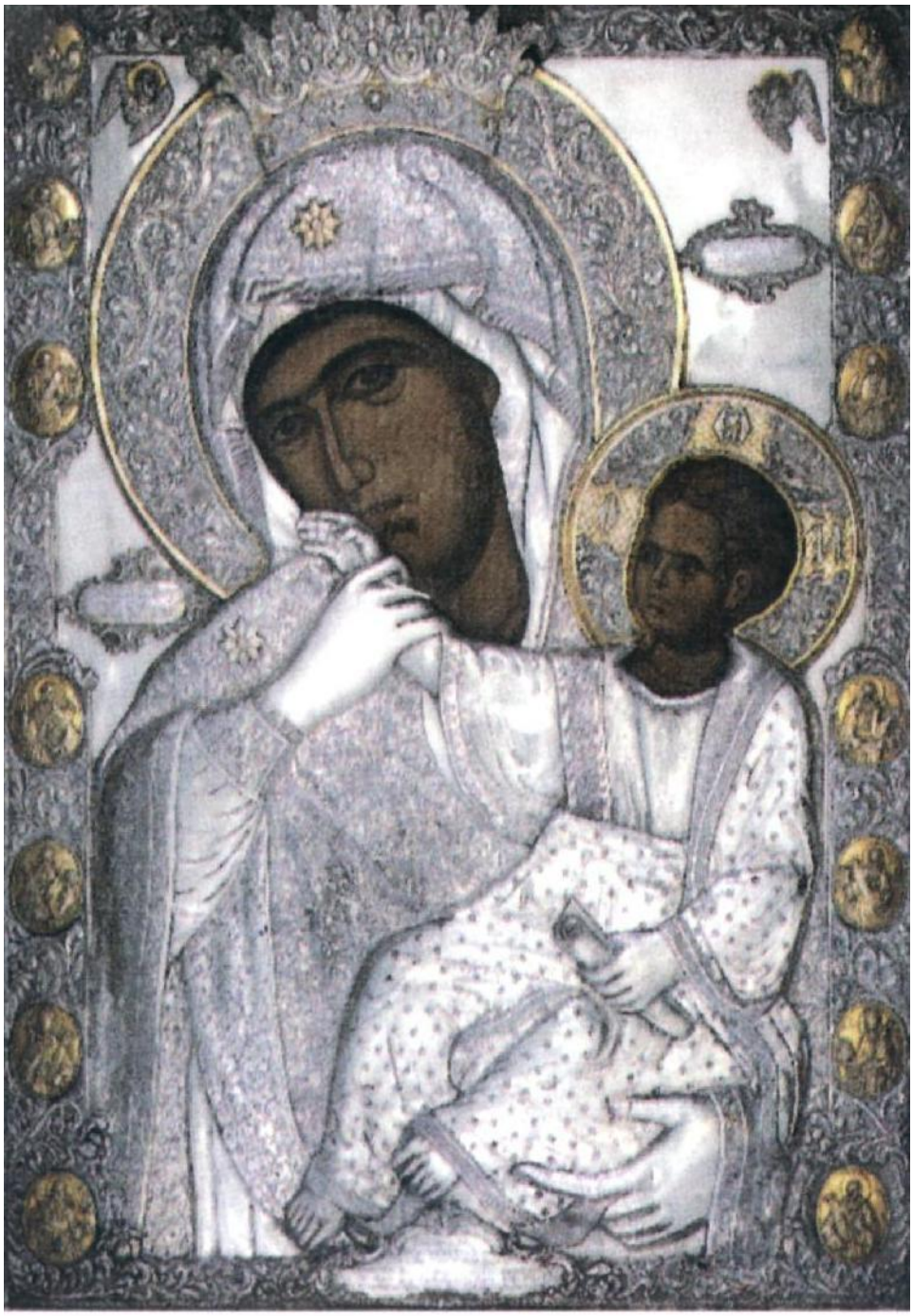

ICOANA: MAICA DOMNULUI din Vatopedu
"PARAMITIA – MÂNGÂIETOAREA"

ICOANA: MAICA DOMNULUI “POTIRUL NESECAT”

Icoana: Maicii Domnului “Potirul nesecat” “Neupivaemaia ceaşa”

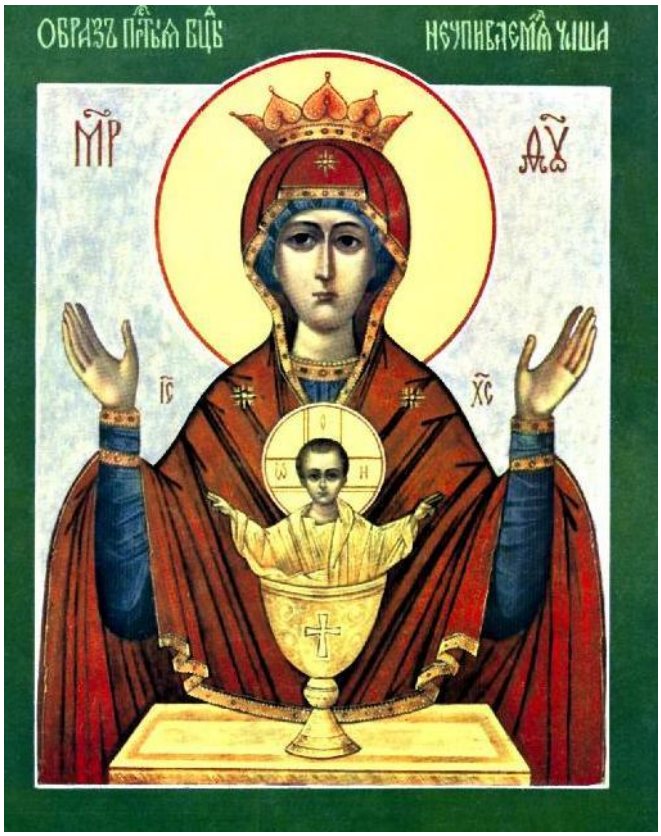

Rusia
Reg. Moscovei
Oraş Serpuhov
Strada Octombrie, 40

Apariţia Sfântului Chip «Potirul nesecat» a avut loc în anul 1878. Creştinul Efrem din gubernia Tulsk, după eliberarea din armată a fost cuprins de patima beţiei. Toată agoniseala el şi-a cheltuit-o pe băutură şi curând a început să cerşească. Datorită beţiei neîncetate, i-au paralizat picioarele, însă el a continuat să bea.

Odată, însă i-a apărut un stareţ care i-a poruncit să se ducă în mănăstirea Stăpânei Născătoare de Dumnezeu din oraşul Serpuhov, unde se găseşte icoana Maicii Domnului «Potirul nesecat» şi să facă înaintea Ei - moleben (canon de rugăciune).

Venind în mănăstire şi povestind despre vedeniile sale din somn, suferindul a cerut să I se slujească molebenul.

Însă în mănăstire, nimeni nu ştia despre icoana Maicii Domnului cu o aşa denumire. Atunci s-au gândit: nu cumva este icoana care se afla agăţată pe locul de

trecere din biserică spre veşmântar ? Pe partea din spate a icoanei, intr-adevăr au văzut inscripţia: «Potirul nesecat».

În faţa ucenicului Sfântului Alexei - Preacuviosul Varlaam - creştinul suferind, deodată l-a recunoscut pe stareţul care i-a apărut în vis. Din Serpuhov, creştinul s-a întors acasă complet sănătos.

Vestea despre minunata proslăvire a icoanei Maicii Domnului s-a răspândit cu repeziciune în întreaga Rusie. Cei cuprinşi de patima beţiei erau aduşi de către părinţi şi rude apropiate pentru a înălţa rugăciuni către Maica Domnului spre a fi tămăduiţi de această boală grea, în vreme ce mulţi alţii veneau sa-i mulţumească Stăpânei pentru marea ei milă.

Ce înfăţişează această icoană? După iconografie ea se aseamănă cu una din reprezentările de demult ale Maicii Domnului - «Oranta» - numai că Dumnezeu–Pruncul este pictat stând în potir. Potirul cu Dumnezeu–Pruncul care binecuvântează este Potirul pentru Împărtăşanie care revarsă celor ce se apropie de el cu credintă, toate binecuvântările dăruite omului păcătos, întregului neam omenesc, răscumpărat prin Jertfa nemuritoare a Domnului nostru Iisus Hristos. Acest Potir, cu certitudine este - Nesecat - sau nu se termină niciodată, pentru că Mielul din El «întotdeauna se mănâncă fără a se termina vreodată».

Iar Maica Domnului este înfăţişată cu preacuratele Sale mâini îndreptate în sus, ca Ceea ce duce rugăciunea ca pe o Jertfă înaintea Fiului Său şi Dumnezeu - după cum se observă în Potir – care şi-a însuşit trup şi sânge din prea cinstitul ei sânge, în Jertfelnicul cel mai de sus pentru mântuirea întregii lumi şi care se oferă spre mâncare credincioşilor. Ea se roagă pentru toţi păcătoşii, vrea mântuirea tuturor, iar în locul celor mai de jos ucigătoare patimi ea cheamă la izvorul nesecat al bucuriei sufleteşti şi al mângâierii.

Maica Domnului anunţă tuturor că "Potirul nesecat", prin ajutorul şi mila celui de Sus este pregătit fiecăruia pentru cele ce sunt de trebuinţă.

Prăznuirea icoanei «Potirul nesecat» are loc pe 18 mai, stilul vechi.

RUGĂCIUNE

la Icoana făcătoare de minuni a Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, numită 'Potirul Nesecat'. (Prăznuirea pe 18 mai) (Izbăvitoare de beție)

O, Prea milostivă Stăpână! Pentru a dobândi apărarea Ta cădem acum la Tine. Caută spre rugăciunile noastre, auzi-ne cu milostivire pe noi: soțiile, copiii, maicile celor împătimiți de boala cea grea a beției, frații și surorile noastre, care din această pricină sunt căzuți de la Maica noastră, Biserica lui Hristos, și deci de la mântuire, și-i tămăduiește pe aceștia!

O, milostivă Maică a lui Dumnezeu, atinge-Te de inimile lor și scoate-i degrab din căderile în păcate, adu-i la înfrânarea cea mântuitoare. Roagă-L pe Fiul Tău, Hristos Dumnezeul nostru, să ne ierte greșalele, să nu Își întoarcă milostivirea de la zidirea Sa și să ne întărească în trezvie și înțelepciune. Primește, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, rugăciunile maicilor ce revarsă pâraie de lacrimi pentru copiii lor; ale soțiilor ce plâng pentru soții lor, ale copiilor, orfanilor și neputincioșilor părinți și ale noastre, ale tuturor celor ce cădem la icoana Ta, pentru ca să ajungă, prin rugăciunile Tale, acest strigăt al nostru la Tronul Celui Prea Înalt.

Acoperă-ne și ne păzește ca să nu fim robiți de cel viclean și de toate cursele vrăjmașilor; ajută-ne în ceasul cel cumplit al morții, ca, prin rugăciunile Tale, să trecem vămile văzduhului. Izbăvește-ne de osânda cea veșnică și mijlocește ca milostivirea lui Dumnezeu să ne acopere în vecii vecilor cei nesfârșiți.

Propovăduind minunile Tale, Născătoare de Dumnezeu, venite prin icoana Ta, numită 'Potirul nesecat' ne rugăm Ție, cu lacrimi: Prea Curată isbăvește-ne pe toți de patima beției și de căderea în păcat. Învață-ne înfrânarea, învrednicindu-ne să strigăm lui Dumnezeu: **ALILUIA**

Icoana: Maicii Domnului “Semnul” “Znamenie”

Rusia
Novgorod
Soborul “Sfânta Sofia”

Proslăvirea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului în Novgorod, a avut loc în anul 1170.

Cneazul Andrei Bogoliobski din Suzdal s-a gândit să întemeieze în latura de nord a pământului rus un Stat, dorind astfel ca printr-o lovitură să sfărâme puterea Novgorodului. Cnezii din Smolensk, din Muromsk, din Polonia şi Reazan, împreună cu oştirile lor s-au grăbit să se înroleze în războiul cneazului Andrei cu Novgorodul. Însă cneazul Andrei s-a îmbolnăvit şi a rămas în Vladimir, fapt pentru care l-a trimis pe fiul său Mstislav - (cuceritorul scaunului din Kiev) să conducă lupta.

Din 25 februarie, oştirile s-au unit, au înconjurat oraşul şi s-a declanşat startul asalturilor sângeroase. În a treia noapte de asediu, în vreme ce toţi aşteptau ziua următoare – edificatorie – pentru eliberarea sau robia Novgorodului, arhipăstorul Ioan a auzit glasul care i-a poruncit să meargă în biserica «Mântuitorului» pe strada Ilinsk, să ia de acolo icoana Stăpânei şi să o aşeze pe zidul oraşului. “…. Şi vei vedea salvarea oraşului”.

Cei care au fost însărcinaţi cu aducerea icoanei din Biserică s-au întors înfricoşaţi,

afirmând că icoana nu s-a urnit din loc. Auzind acestea, arhipăstorul Ioan însoţit de întregul sobor a mers la biserică şi după cântarea Maicii Domnului «Apărătoarea creştinilor ….. », deodată icoana singură s-a mişcat. Apoi icoana a fost dusă şi aşezată pe zidul oraşului, unde se desfăşura în toi, lupta încrâncenată.

Duşmanii înaintau cu repeziciune. Nori de săgeţi zburau spre ziduri. Deodată, o săgeată s-a înfipt în icoană, în latura din spate. Maica Domnului şi-a întors chipul de la năvălitori, privind spre oraş. Lacrimile curgeau şiroaie din ochii Născătoarei de Dumnezeu.

Novgorozii s-au întărit în nădejdea protecţiei Maicii Domnului. Surpând porţile oraşului ei au pătruns în tabăra duşmană. Înfricoşare mare a căzut asupra potrivnicilor şi întunericul i-a acoperit. Mânia lui Dumnezeu i-a tulburat şi astfel au început să fugă împrăştiindu-se care încotro apucau şi nu se mai gândeau la victorie.

Toţi au recunoscut că salvarea Novgorodului s-a datorat icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Semnul» - «Znamenie».

În amintirea acestui eveniment, sfântul Ioan a stabilit prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Semnul» - «Znamenie» din Marele Novgorod a se oficia în ziua de 27 noiembrie (stil vechi), numind această zi - «ziua izbăvirii, a salvării Novgorodului» şi «ziua pedepsirii răuvoitorilor luptători ce s-au năpustit asupra credincioşilor».

Întreaga Rusie cinsteşte această zi «Semnul» Maicii Domnului, fiind considerată una dintre cele mai vechi sărbători ale ruşilor.

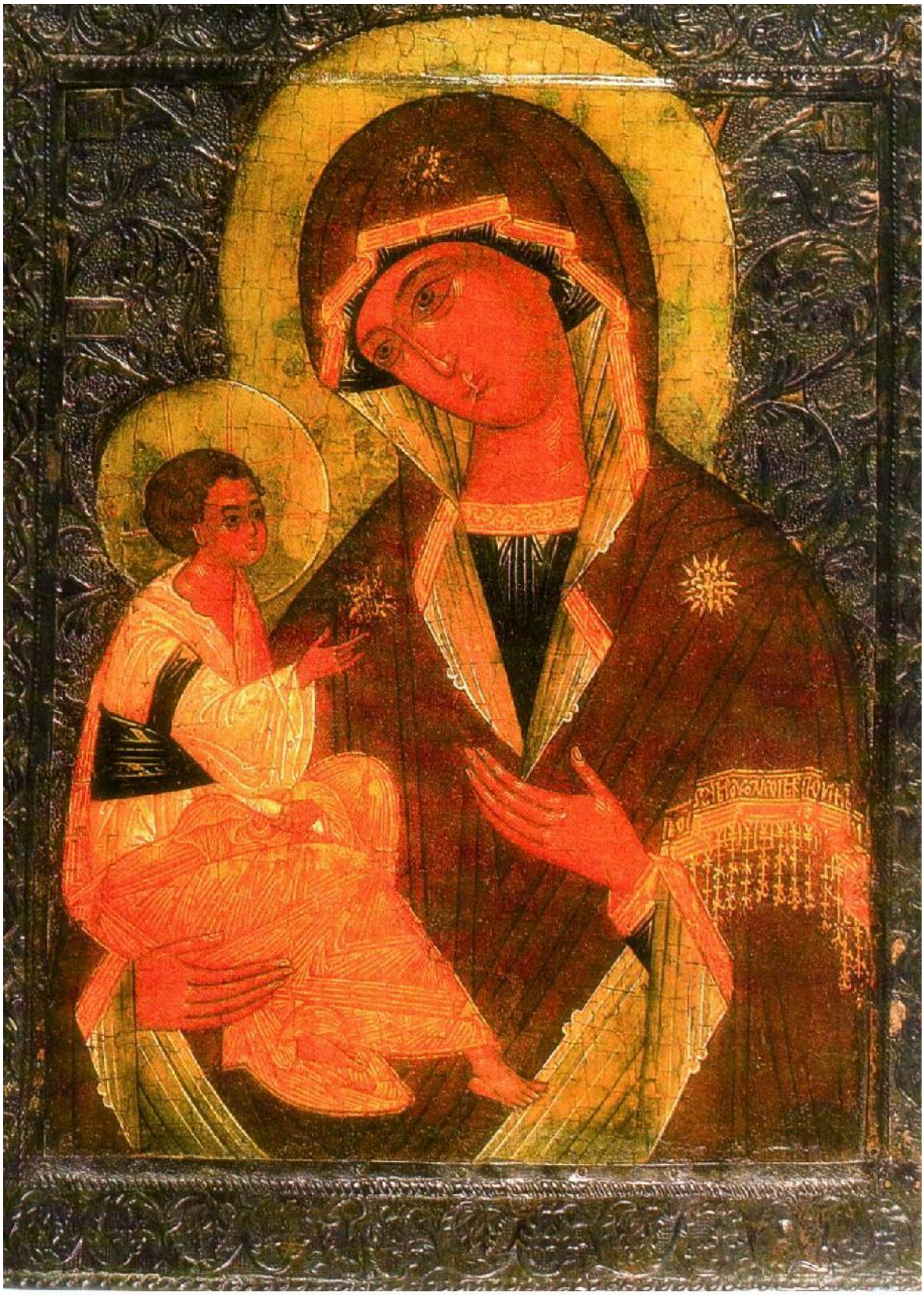

ICOANA: MAICA DOMNULUI “IERUSALIMSKAIA”

Icoana: Maicii Domnului din Ierusalim “Ierusalimskaia”

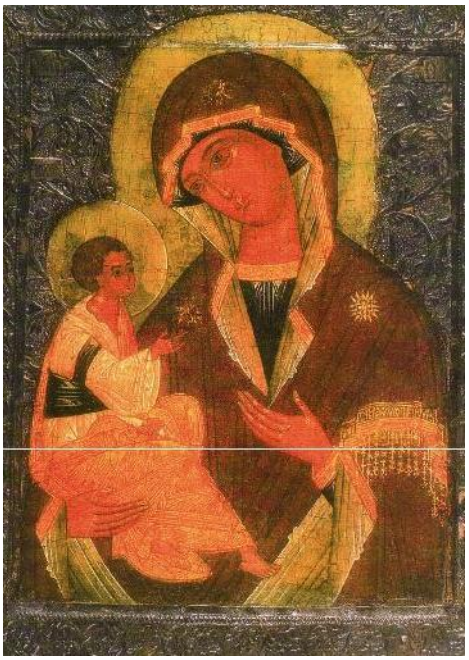

Rusia
Moscova
Soborul în cinstea « Acoperământului Maicii Domnului
în Ostrovul de Argint din Ismail”
Mănăstirea “Parcul din Izmail”

Icoana Maicii Domnului din Ierusalim după cum ne spune tradiţia a fost pictată de Sfântul evanghelist Luca în anul 15.

În anul 463 icoana din Ierusalim a fost mutată în Ţarigrad de către ţarul grec Leon I sau măreţul şi aşezată în biserica Maicii Domnului - la izvorul Pighiei unde a rămas până la venirea ţarului Iraclie. Cu ajutorul icoanei, sciţii au fost înfrânţi în întregime apoi izgoniţi, iar icoana a fost dusă în biserica din Vlaherne în Constantinopol unde s-a păstrat până la venirea ţarului Leon VI filozoful, când în anul 988 în urma năvalei ruşilor, ea a fost mutată în Herson sau Korsun. Aici icoana a fost dăruită cneazului Vladimir când acesta a cucerit oraşul şi s-a închinat în el.

Sfântului Vladimir i s-a datorat (sfinţirea) încreştinarea novgorozilor şi korsunilor prin întoarcerea lor la credinta ortodoxă.

Icoana s-a păstrat în soborul din Sofinsk al Novgorodului de unde a fost mutată în soborul Adormirii Maicii Domnului din Moscova, de către ţarul Ioan Vasilievici în anul 1571.

În vremea năvalei lui Napoleon acest chip sfânt a fost ascuns iar în loc a rămas adevărata copie a icoanei luată din biserica din Moscova – "Naşterea Maicii Domnului" de pe Sena.

De la sfânta icoană au izvorât tămăduiri: Ea a stârpit epidemia de ciumă din anul 1771 şi epidemia de holeră care se extidea înspre partea de sud a Moscovei. Locuitorii satelor din sud au solicitat săvârşirea slujbelor (moleben) înaintea icoanei, ceea ce s-a şi făcut în data de 15 septembrie anul 1866.

În urma slujbelor, în satele Kolomen, Diakov şi Saburov n-a mai murit nimeni de holeră.

Icoana s-a păstrat în soborul "Acoperământul Maicii Domnului" până în anul 1932, care timp de cinci ani a rămas închis, apoi a fost distrus. Au fost salvate câteva icoane printer care s-a aflat şi icoana «Ierusalimskaia», dăruită ulterior bisericii «Naşterea Maicii Domnului » din Izmail.

După reînfiinţarea soborului «Adormirea Maicii Domnului», icoana s-a reîntors aici.

La poalele icoanei sunt înfăţişaţi cei 12 evanghelişti, 4 mari sfinţi mucenici iar fondul icoanei este încadrat într-un chenar de culoare verde, veşmintele sunt pliate cu fir de aur.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului din Ierusalim este stabilită pe 25 octombrie (12 stil vechi).

ICOANA: MAICA DOMNULUI "IERUSALIMITEANCA"
(o altă interpretare)

Icoana: Maicii Domnului din Okoveţ „Okoveţkaia”

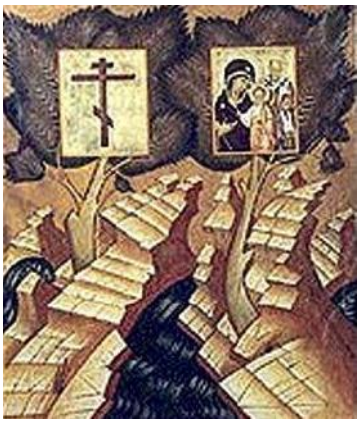

Rusia
Regiunea Tversk

În latura superioară a Volgăi şi Niprului, încă din vechime în Okoveţ se găsea un codru des renumit ca fiind ascunzătoare a războinicilor. Anume aici, în anul 1539, pe malul râului Parasnea pe trunchiul unui copac înalt, a fost descoperită de către doi orbi, cea de la care s-au revărsat multe tămăduiri trupeşti şi sufleteşti, cunoscuta icoană a Maicii Domnului «Okoveţkaia».

Din relatările ţarului Ivan cel groaznic aflăm că icoana a fost adusă în Moscova, însă după câţiva ani ea a fost înapoiată în Okoveţ unde pe locul aflării chipului făcător de minuni, s-a construit o biserică în numele Maicii Domnului «Odighitria», având amenajată o separare pentru Sfântul Ierarh Nicolae, făcătorul de minuni.

Pentru locul aşezării Prestolului, s-au întrebuinţat butuci de arbori seculari de bună calitate pe care au fost agăţate: icoana făcătoare de minuni şi Sfânta cruce.

În zilele noastre, biserica se află pe jumătate distrusă, însă şi astăzi mărimea ruinelor evidenţiază numărul mare de credincioşi care poposesc aici în fiecare an, pentru a participa la prăznuirea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Okoveţkaia » şi a Izvorului tămăduitor care a apărut în două verste mai sus, pe direcţia de curgere a râului Parasnea.

Icoana nu este foarte mare, în două laturi. Pe o latură este înfăţişată Maica Domnului cu Preaveşnicul Prunc şi Sfântul Ierarh Nicolae. Pe latura cealaltă se află Sfânta Cruce.

În cinstea prăznuirii icoanei Maicii Domnului «Okoveţkaia», vizitatorii primesc curăţitoarea «baie de gheaţă» a Sfântului Izvor.

De la ora 7 dimineaţa are loc oficierea Sfintei Liturghii după care binecredincioşii, în frunte cu arhiepiscopul de Tversk, cu Procesiune pornesc spre Sfântul Izvor. Înaintea tuturor se află sfânta icoană făcătoare de minuni, se cântă cântece de slavă Preacuratei Fecioare şi se rostesc rugăciuni. După săvârşirea molebenului pentru sfinţirea apei ce se desfăşoară în paraclisul aflat deasupra Izvorului, toţi oamenii, de la mic la mare se scufundă în apa rece care se scurge pe panta colinei nu prea înalte. Aici şi călugăriţele udă cu apa rece din căldare. Toţi îl slăvesc pe Dumnezeu şi pe Preacurata lui Maică. Mulţi bolnavi primesc tămăduire şi nimeni încă nu s-a îmbolnăvit.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Okoveţkaia» are loc pe 24 iulie.

Icoana: Maicii Domnului “Mironosiţkaia” a “Femeilor mironosiţe”

Rusia
Sat Ejovo
Mănăstirea “Femeilor mironosiţe”

Despre apariţia acestei icoane, se cunosc următoarele: În anul 1647, pe data de 1 mai, Andrei Jolnin şi Antugan Pedeşev, locuitori ai satului «Colinele îndepărtate», arau pământul. În vremea lucrului, deodată au fost luminaţi de o lumină puternică iar pe ogor a apărut icoana sfintelor Femei mironosiţe înveşmântată în argint şi aflându-se pe-o aspidă. După trecerea unui oarecare timp, icoana a reapărut în ochii lucrătorilor, însă de această dată ea se afla aşezată într-un arbore. Andrei a luat icoana şi a dus-o tatălui său Ivan Jolnin. În scurt timp, sătenii au aflat despre icoana adusă de Andrei şi în casa lui Jolnin au început să vină locuitorii de prin împrejurimi fiind însoţiţi de bolnavi şi schilozi care au fost tămăduiţi prin sfânta icoană.

De îndată, vestea despre apariţia chipului făcător de minuni, a fost adusă la cunoştinţă voevodului locului, Matei Nichiforovici Spiridon din oraşul Ţarevokokşaisk care a poruncit să se construiască un paraclis, pe locul unde a apărut icoana.

Chipul făcător de minuni a fost adus în oraşul Ţarevokokşaisk şi aşezat în biserica «Învierea Domnului».

Consemnările minunilor săvârşite şi istoria apariţiei icoanei "Femeilor mironosiţe " au fost trimise la Moscova ţarului Alexei Mihailovici. Ţarul şi-a exprimat dorinţa de a vedea icoana şi pe cei care au găsit-o. S-a realizat o copie fotografică a icoanei şi a fost lăsată în oraşul Ţarevokokşaisk.

Însoţită de soborul cuvenit, icoana originală a fost trimisă în Moscova. Ţarul Alexei Mihailovici a ieşit în întâmpinarea icoanei, câteva verste înainte de Moscova. Ulterior, icoana "Mironosiţkaia" a fost aşezată în Palatele Împărăteşti.

Prin icoană s-au săvârşit multe minuni, diferitelor neamuri necăjite.

La porunca ţarului, chipul nou aflat, a fost înveşmântat cu o mantie de catifea presărată cu perle.

În anul 1649, icoana a fost mutată din Moscova, înapoi în Ţarevokokşaisk. La Moscova a rămas copia icoanei făcătoare de minuni, executată la indicaţia regelui.

În zilele noastre, în mănăstirea «Femeilor mironosiţe» care a fost redeschisă în anul 1994, s-au reluat vechile tradiţii. Principalul odor al mănăstirii îl constituie icoana Maicii Domnului din Vladimir (copia după icoana făcătoare de minuni realizată încă din veacul al XVII-lea, care a aparţinut ultimului egumen al mănăstirii Mironosiţelor – Serafim, fiind păstrată de către locuitorii zonei şi reînapoiată mănăstirii, odată cu redeschiderea acesteia), alături de icoana încadrată în piatră, având înfăţişarea "Sfintelor Femei mironosiţe".

Prăznuirea icoanei are loc în ziua de 14 mai (1 mai stil vechi).

Icoana: Maicii Domnului din Gruzia „Gruzinskaia”

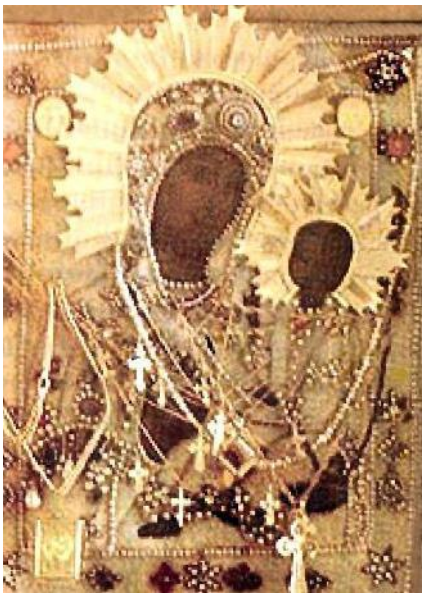

Rusia
Tatarstan
Raion Zelenodolskii
Raifa, Mănăstirea de călugări
a Maicii Domnului din Raif

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Gruzinskaia» a fost o importantă sfinţenie a pustiului din Raif.

La mijlocul veacului XVII icoana Maicii Domnului din Gruzia a fost cinstită pretutindeni, fiind purtată prin toate oraşele Rusiei cu Procesiune.

Mitropolitul Lavrentie din Kazan, auzind despre ea, a selectat cel mai de seamă pictor de icoane şi l-a trimis în mănăstirea din Cernogorsk pentru a realiza o copie a icoanei făcătoare de minuni, pe care însuşi mitropolitul însoţit de cei mai înalţi prelaţi ai oraşului Kazan şi mult norod au aşezat-o cu Procesiune în mănăstirea din Raif.

În fiecare an pe data de 31 iulie stil vechi, icoana Maicii Domnului “Gruzinskaia” porneşte în solemnă Procesiune în oraşul Sviajsk, unde rămâne pentru închinare vreme de 20 zile.

Prăznuirea icoanei este stabilită pe 4 septembrie (22 august stil vechi).

Icoana: Maicii Domnului “Gruzinskaia”

Rusia
Moscova
Biserica «Sfânta Treime»

În anul 1622, şahul persan Abbas a cotropit Gruzia, acaparând multe sfinţenii ale pământului rus pentru a le vinde comercianţilor ruşi care se găseau în Persia. În timpul prădăciunii sale, el a luat şi această icoană cu chenar de aur şi argint.

În Persia, administratorul unui negustor din Iaroslav a văzut icoana din Gruzia, a cumpărat-o cu mare preţ şi a adus-o în Rusia în anul 1623. Aici icoana a fost aşezată în mănăstirea din Cernigov construită în anul 1606 pe râul Pinega din regiunea “Arhanghelilor” şi mai târziu preschimbată - “Krasnogor”. De aici au plecat consemnările despre icoană.

În timpul domniei lui Alexei Mihailovici, în anul 1654, în vremea epidemiei de holeră, icoana a fost dusă în Moscova. De la icoană se revărsau numeroase tămăduiri.

Chipul Maicii Domnului care este reprezentat aici, poartă denumirea de Odighitria (conducătoarea) împreună cu pruncul Hristos exprimând legatura dintre prieteni.

Prăznuirea icoanei este fixată pe 4 septembrie (22 august stil vechi).

Icoana: Maicii Domnului din Sedmiezern “Sedmiezernskaia”

Rusia
Tatarstan, Satul Semiozerka
Pustiul Maicii Domnului din Sedmiezern
Oraşul Kazan, Biserica
“Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel“

De o însemnătate aparte pentru pustiul Maicii Domnului din Sedmiezern (anul 1615) s-a aflat icoana Maicii Domnului Smolensko-Sedmiezernaia. Întemeietorul mănăstirii, schimonahul Eufimie a adus această icoană, care din vechime se păstra în familia părinţilor săi din marele Ustiug. Acest chip făcător de minuni a fost donat mănăstirii prin binecuvântarea arhiereului ce se afla la conducere, schimonahul Eufimie.

În anul 1654, când în Kazan s-a extins epidemia de ciumă, datorită căreia au pierit o treime din vieţuitori, unei cucernice călugăriţe, i-a apărut în vis Maica Domnului, poruncindu-i ca făcătorul de minuni chip să fie adus din mănăstire în Kazan, iar duhovnicii şi conducătorii, în mod solemn să-l întâmpine în Procesiune.Toate acestea fiind îndeplinite, epidemia de ciumă a încetat în oraş.

Din acea vreme, după mărturiile mitropolitului din Kazan, Lavrentie, în fiecare an în ziua de 26 iunie, se săvârşea Procesiune cu icoana Maicii Domnului din Sedmiezern şi era întâmpinată în mod solemn pe acelaşi loc unde mai târziu a fost construită mănăstirea din Kizicesk. În decurs de o lună, icoana a fost purtată în Kazan, dintr-o biserică în alta.
Mai există şi alt aspect, acela că se mai săvârşea şi o altă Procesiune cu icoana Maicii Domnului în fiecare an, în perioada 9 septembrie - 10 octombrie.

Minunile icoanei Maicii Domnului din Smolensk-Sedmiezern, au proslăvit mănăstirea, unde în fiecare an poposeau mii de vizitatori.

În zilele noastre, această icoană făcătoare de minuni se găseşte în biserica "Petru şi Pavel" din Kazan.

Prăznuirea icoanei din Sedmiezern este stabilită întru pomenirea mutării ei din Ustiug, în amintirea salvării Kazanului de epidemia de holeră în anii 1654 şi 1655 şi de epidemia de ciumă, în anul 1771.

(Prăznuirea icoanei are loc în zilele de 13 octombrie şi 28 iulie, stil vechi, şi de asemenea, pe 26 iunie, stil vechi).

Icoana: Maicii Domnului “Umilenie” - “Înduioşătoarea”

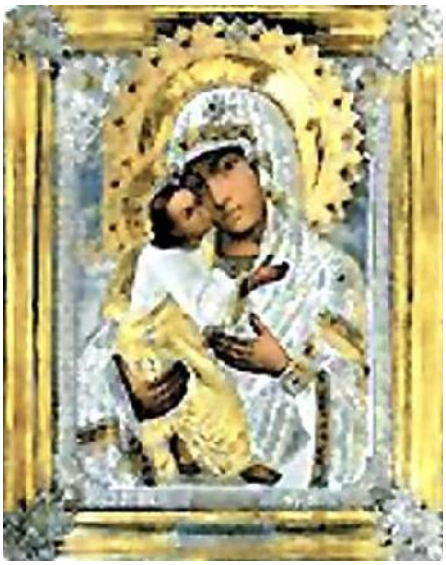

Rusia
Regiunea Pskov
Oraş Pecior
Internaţionala, 5
Mănăstirea Pskovo-Pecerska

Înfăţişarea icoanei se aseamănă cu originalul. Icoana «Înduioşătoarea» - «Umilenie » din Pskovo-Pecerska a fost adusă din mănăstirea din Pecerska în jurul anului 1520, de către doi negustori din Pskov, Vasile şi Feodor. Icoana «Înduioşătoarea» din Pskovo-Pecerska s-a proslăvit odată cu icoana “Adormirea Maicii Domnului”, prin salvarea Pskovului şi a mănăstirii, de asediul din anul 1581, de către regele polonez.

Înainte cu câteva zile de a fi asediat Pskovul a avut loc o minunată apariţie a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, bine cinstitorului stareţ Dorotei, deosebit fiind pentru sărăcia sa. Atunci arhiepiscopul l-a chemat pe egumenul mănăstirii Pskovo-Pecerska, Tihon, poruncind ca împreună cu icoanele «Înduioşătoarea» şi “Adormirea Maicii Domnuluui», (Umilenie) şi (Uspenie), să se săvârşească moleben pe locul unde s-a arătat Născătoarea de Dumnezeu. Astfel dar, cu ajutorul Maicii Domnului, oraşul şi mănăstirea au fost salvate.

De asemenea, icoana Maicii Domnului «Înduioşătoarea», s-a proslăvit prin numeroasele minuni de tămăduire, după cum vorbeşte letopiseţul, martor fiind: întregul oraş şi marele Novgorod.

Prăznuirea icoanei «Înduioşătoarea» din Pskov are loc pe 7 octombrie, în amintirea salvării Pskovului de năvala francezilor (anul 1812).

De asemenea, se mai sărbătoreşte în zilele de 21 mai, 23 iulie şi 26 august (stil vechi).

ICOANA: MAICA DOMNULUI „SCĂPAREA DE LA ÎNEC”

Icoana: Maicii Domnului “Scăparea de la înec”

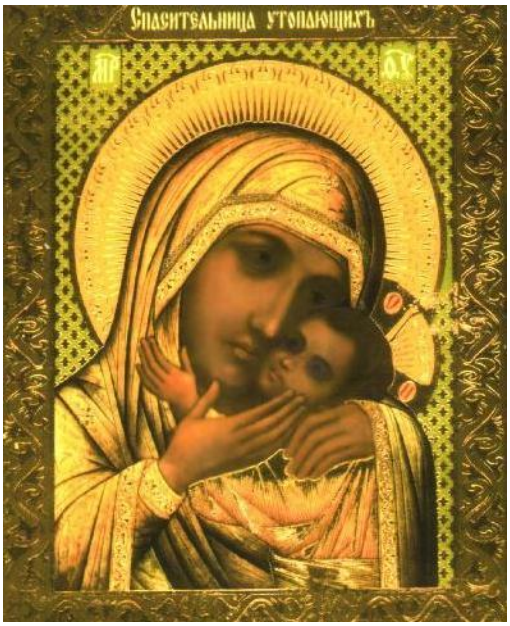

Tropar glas 4: „Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păccătoşii şi smeriţii şi să strigăm cu pocăinţă strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne milostivindu-te spre noi, grăbeşte că pierim pentru mulţimea păcatelor nu întoarce pe robii tăi de la tine, că pe tine singură nădejde te-am câştigat!”

La o depărtare de opt verste de oraşul Novgorodul de nord, în regiunea Cernigovului, se află satul Lenkovo, care se întinde de-a lungul râului Desne. În vremurile vechi, această aşezare a fost mai apropiată de oraş. Exista aici o biserică zidită în cinstea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, şi până astăzi, locul şi-a păstrat această denumire.

În timpul năvălirii poloneze, satul Lenkovo şi biserica au fost întru totul pustiite. Tot atunci s-a construit şi noua biserică, închinată Sfântului Arhistrateg Mihail. Conform tradiţiei, aflăm că icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului a fost mutată din vechea biserică, în cea nouă.

Pe râul Desne, poziţionată în rând cu muntele pe care în cele din urmă a fost construită biserică, se află o poartă extrem de primejdioasă. Chiar şi cei mai experimentaţi înotători, cu mare trudă pot trece de această poartă. În repetate rânduri s-a întâmplat să ajungă aici, şlepuri de mare mărime care transportau pâine şi care odată ajunse la această poartă se opreau datorită beznei existente. Vârtejul

apei, cu putere impetuoasă captiva atât şlepurile cât şi oamenii. Şi iată că în acest loc primejdios s-a arătat icoana Maicii Domnului „Scăparea de la înec” - Spatelniţa utopaiosih” - „Lencovskaia” - care venea înotând pe apele râului.

Credincioşii evlavioşi au luat icoana şi au aşezat-o pe munte, în faţa locului primejdios.

După o vreme aici s-a construit biserica în cinstea Maicii Domnului de care am amintit la începutul istoricului.

De atunci, înotătorii care treceau prin râul Desne, întotdeauna se opreau în satul Lenkovo, coborau pe mal şi intrau în biserica din Lenkovo. După ce se rugau cu osârdie înaintea icoanei Maicii Domnului, ei aruncau sorţii să vadă cine va rămâne pe şlepuri şi va naviga, trcând prin poarta primejdioasă. Ceilalţi tovarăşi, mergeau pe jos pe malul râului, până la capătul drumului primejdios.

După cum se observă, cu îngăduinţa Maicii Domnului s-a construit în timp biserica închinată ei. Odată cu apariţia icoanei Maicii Domnului, evenimentele nefericite petrecute cu navigatorii au fost tot mai rare şi în cele din urmă au încetat cu desăvârşire.

Până în veacul XVIII, icoana a fost mutată în mănăstirea „Schimbarea la Faţă” unde s-a păstrat până la revoluţia din octombrie, anul 1917. Mult preţuita icoană a Maicii Domnului a adunat spre închinăciune numeroşi credincioşi, printre aceştia evidenţiindu-se mai ales cei care adesea se încredinţau puterii stihiei apelor.

Icoana Maicii Domnului „Scăparea de la înec” proslăvindu-se prin minunile săvârşite, a devenit cunoscută nu numai în înălţimea Cernigovului ci mult mai departe, îndeosebi în oraşele portuare ale pământului rus.

Pe data de 22 mai anul 2003, în ziua prăznurii Sfântului Nicolae, făcătorul de minuni, a avut loc sfinţirea Paraclisului înălţat în cinstea icoanei Maicii Domnului „Bucurie neaşteptată” din mănăstirea „Schimbarea la Faţă” din Novgorodul de nord.

După sfinţirea Paraclisului, prea cucernicul creştin Serghie Viaceslav Babuşkin, a dăruit întemeietorului lăcaşului sfânt copia, veche (acelaşi chip şi trăsături) a icoanei Maicii Domnului din Lenkovo.

Vechiul chip al icoanei făcătoare de minuni „Scăpare de la înec” fiind restaurat , s-a reîntors pe pământul Novgorodului din nord, pe zidul mănăstirii „Schimbarea la Faţă”. Odată cu reîntoarcerea icoanei, s-a trecut şi la înfrumuseţarea lăcaşului sfânt.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului „Scăparea de la înec” - (Spasitelniţa utopaiuşih” - „Lenkovskaia”) are loc în zilele de 20 decembrie şi 2 ianuarie.

Icoana: Maicii Domnului “Călăuzitoarea păcătoşilor”

Rusia
Moscova
Biserica “Sfântul Nicolae” la Hamovnici
Copia moscovită dupa
icoana Maicii Domnului din Orlov,
“Călăuzitoarea păcătoşilor”

În anul 1848, prin râvna moscovitului Dimitrie Bonceskula, a fost realizată o copie după acest chip făcător de minuni şi asezată în casa lui. De îndată, icoana s-a proslăvit prin tămăduirea bolilor grele, ale lumii care venea înaintea ei.

Acest chip făcător de minuni a fost mutat în biserica “Sfântul Nicolae” la Hamovnici, unde s-a construit o anexă amenajată în cinstea icoanei Maicii Domnului “Călăuzitoarea păcătoşilor”.

Prăznuirea icoanei are loc în zilele de 6-7 martie (21 februarie pe stil vechi) şi 29 mai (16 mai, stil vechi).

Icoana: Maicii Domnului “Călăuzitoarea păcătoşilor” “Sporuciniţa gresnah”

Ucraina
Reg. Rovenskaia
Piaţa Koreţ
Str. Kievskaia, 56
Mânâstirea de maici “Sfânta Treime” din Koreţ

Binecuvântata icoană veche a Maicii Domnului “Călăuzitoarea păcătoşilor” din Koret, se păstrează în mănăstire din veacul XVII. Chipul Maicii Domnului cu Pruncul Dumnezeu aflat pe mâna stângă, este pictat pe scândură, având dimensiunea 102x76 cm.

Încă din timpurile vechi, icoana s-a aflat în castelul cnezilor din Koreţ, purtând denumirea de “Binecuvântată”.

În anul 1622, când ultimul dintre cnezii ortodocşi din Koreţ, Samuil, a fost luat prizonier de către turci şi apoi omorât în Istambul, fratele lui, Ioan, devenit după nevoie catolic, i-a propus surorii sale egumenei Serafima, să ia icoana din casa de

rugăciune a cnezilor şi să o ducă în mănăstirea ortodoxă de fecioare "Sfânta Înviere" din Koreţ.

Mutarea sărbătorească a binecuvântatei icoane "Călăuzitoarea păcătoşilor", a avut loc în anul 1622 într-o zi de joi, după sărbătoarea "Sfânta Treime'. În această zi s-a hotărât şi prăznuirea în cinstea icoanei care se evidenţiază în chip deosebit până în zilele noastre.

După redeschiderea mănăstirii "Sfânta Înviere" din Koreţ, după dărâmarea şi reînoirea mănăstirii "Sfânta Treime" ce s-a sfinţit pe data de 12 august, anul 1880 icoana "Călăuzitoarea păcătoşilor" (Sporuciniţa gresnah) a fost mutată şi aranjată într-un chivot sculptat în lemn, ce se găseşte în coloana din latura stângă a bisericii.

În secolul XX - ne sunt consemnate două întâmplări de ajutor binecuvântat, revărsat de la sfânta icoană a Maicii Domnului:

În anul 1923 de sărbătoarea "Sfânta Treime" a fost adus din mănăstire din satul Kozlin (astăzi raionul Gosansk) un bărbat tânăr care se afla posedat de un duh necurat şi ca urmare se manifesta violent şi striga tot felul de cuvinte urâte, necurate şi spurcate. Când s-a terminat solemnitatea praznicului, preotul mănăstirii, ieromonahul Varsanufie, în ziua de joi după oficierea Sfintei Liturghii, a săvârşit citirea rugăciunilor de dezlegare asupra tânărului posedat, după tipicul lui Petru Movilă. La finalul rugăciunilor de dezlegare, s-a auzit un tunet puternic, cu toate că cerul era senin. Odată cu producerea tunetului, tânărul s-a prăbuşit pe podea, apoi ridicându-se, a mulţumit lui Dumnezeu pentru tămăduire.

În anul 1924 în Volau, în perioada de timp dintre sărbătoarea "Înalţarea Domnului" şi până în ziua de joi după praznicul "Sfânta Treime". Ploua torenţial fără încetare, astfel încât s-au revărsat râurile care au "măturat" tot ce întâlneau în cale. Aşadar, slujba din ziua de joi s-a desfăşurat pe-o asemenea vreme…

Egumena Teofania a binecuvântat săvârşirea procesiunii cu icoana Maicii Domnului"Călăuzitoarea păcătoşilor" - "Sporuciniţa gresnah" - împrejurul bisericii. De îndată ce s-a scos icoana afară din biserică, ploaia s-a încetinit şi toţi cei prezenţi, surorile mănăstirii şi toţi credincioşii au continuat procesiunea, înconjurând biserica a doua şi a treia oară.

Se păstrează numeroase mărturii ale oamenilor ce întăresc diverse aspecte, precum că acolo unde lipsa de organizare şi neorânduială în familie işi spune cuvântul, mai ales "când te doare sufletul", cei veniţi la icoana Maicii Domnului "Călăuzitoarea

păcătoşilor”, în urma rugăciunilor înălţate inaintea ei, primesc răspuns în nevoile lor şi uşurare sufletească, astfel încât Maica Domnului, cu adevărat este “Călăuzitoarea păcătoşilor”.

În ziua de 17 august, anul 1998, obştea mănăstirii de maici “Sfânta Treime” din Koreţ, a înmânat o petiţie Prea Fericitului Patriarh al Moscovei şi al întregii Rusii – Alexei - prin care se solicita trecerea icoanei Maicii Domnului “Călăuzitoarea păcătoşilor”, în rândul icoanelor făcătoare de minuni din calendarul bisericesc.

Cu binecuvântarea Preafericitului Patriarh Alexei, icoana Maicii Domnului din Koreţ a fost înscrisă în calendar, stabilindu-se totodată ca slujba de prăznuire a acestei sfinte icoane să se oficieze în fiecare zi de joi după sărbătoarea “Sfanta Treime”, cât şi pe 7/20 martie şi 29 mai/11 iunie, în zilele de prăznuire în cinstea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Călăuzitoarea păcătoşilor” din Moscova.

Icoana: Maicii Domnului “Călăuzitoarea păcătoşilor” “Sporuciniţa gresnah”

Rusia
Reg. Breansk
Raion Karacev
Sat Odrino

Pustiul "Sfântul Nicolae" din Odrinsk (mănăstirea de maici)

Originea chipului Maicii Domnului "Călăuzitoarea păcătoşilor" este cunoscută. Denumirea icoanei provine de la însemnele care s-au păstrat pe icoană: "Eu sunt Călăuzitoarea păcătoşilor către Fiul meu…"

La început, acest Chip s-a proslăvit prin minunile săvârşite în mănăstirea de călugări "Sfantul Nicolae" din Odrino, gubernia Orlov, la mijlocul secolului trecut. Vechea icoană a Maicii Domnului "Călăuzitoarea păcătoşilor", în timpurile vechi nu a beneficiat de cinstirea ce i se cuvenea, ci a rămas în paraclisul vechi, la porţile mănăstirii.

Prima sa minune, icoana a săvârşit-o în anul 1844, atunci când prin mijlocirea Maicii Domnului, tânărul fiu al negustorului Pacepin, a fost izbăvit de căderile groaznice ale bolii de epilepsie.

Ulterior s-au săvârşit şi alte minuni, în urma cărora, icoana a fost cinstită şi numită făcătoare de minuni, apoi în atmosferă de sărbătoare, a fost mutată în biserică.

La scurt timp, în gubernia din Orlov a apărut epidemia de holeră. Către icoana "Călăuzitoarea păcătoşilor" au început să vină nu numai oamenii sănătoşi ci şi cei bolnavi, şi neţinând seama de boala groaznică, nici unul dintre cei veniţi, nu a murit. Atunci vieţuitorii au dorit să aducă icoana în oras, şi holera din Orlov a încetat.

În cinstea icoanei făcătoare de minuni s-a construit o biserică, având trei altare. Pe icoana "Călăuzitoarea păcătoşilor", Maica Domnului este înfăţişată ţinând Pruncul pe mâna dreaptă, iar Acesta cu ambele mâini, ţine mâna ei dreaptă. Capul Maicii Domnului şi cel al Pruncului, sunt încoronate cu coroane.

Icoana făcătoare de minuni din Odrin s-a aflat în mănăstire până la "Marele război din octombrie". În vremea ocupaţiei, odorul a trebuit să fie scos din biserică pentru un timp. De atunci, pentru icoană a început călătoria. Treizeci de ani, icoana a trecut din mână în mână, până ând a ajuns în Ucraina. A fost adusă între pereţii lăcaşului cel drag, de către schimonahul Makarie cel ce a trăit în mănăstire, şi care adunând bănuţii daţi de pomană, a răscumpărat icoana de la cucernicul stăpân.

În anul 1996, în ziua de 24 octombrie "Călăuzitoarea păcătoşilor" şi-a ales locul din faţă, în biserica mănăstirii.

Prăznuirea icoanei are loc pe 6 martie (21 februarie, stil vechi) şi 29 mai (16 mai, stil vechi).

Icoana: Maicii Domnului „Împărăteasa tuturor” „Vseţariţa”

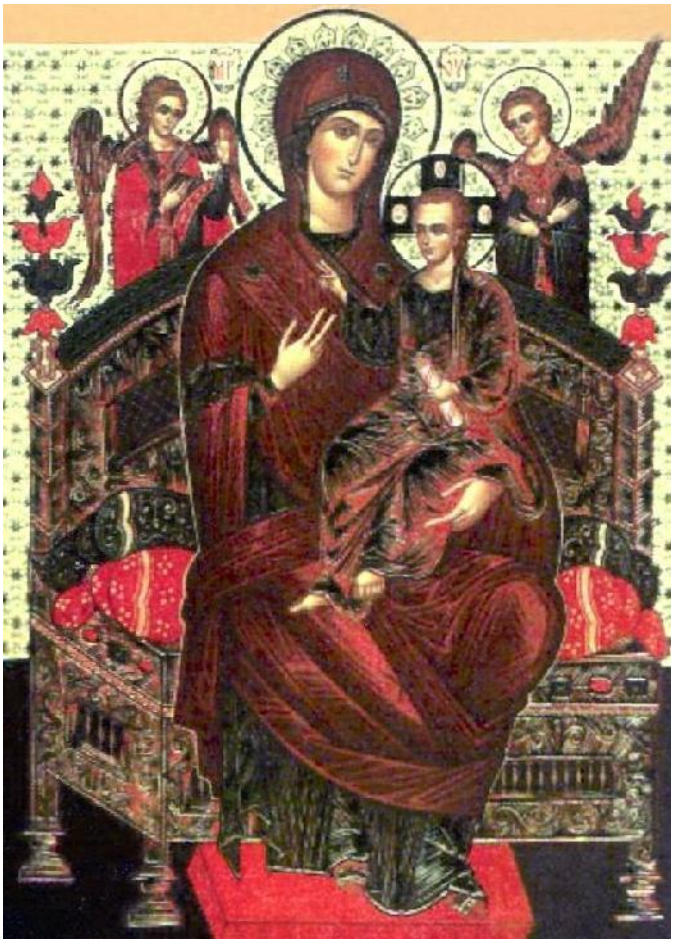

Rusia
Oraş Moscova
Biserica “Tuturor Sfinţilor”, fosta
mănăstire “Alexie cel nou”
Strada Krasnoselskaia

Icoana făcătoare de minuni a veacului VII, «Împărăteasa tuturor» este aşezată lângă coloana dinspre răsărit a soborului mănăstirii Vatoped din Athos. Cu certitudine, după relatările stareţilor mănăstirii, există dovezi că icoana este înzestrată cu un dar special.

Iată următorul eveniment: Un om tânăr a intrat în biserică şi s-a îndreptat spre icoană. Deodată, chipul Născătoarei de Dumnezeu a scânteiat şi o oarecare forţă, cu putere a trântit omul la pământ. Numai ce şi-a revenit în simţiri, acesta degrabă s-a îndreptat către preot, spovedindu-se cu lacrimi în ochi că el a trăit departe de

Dumnezeu şi s-a ocupat cu magia.

Intervenţia minunată a Născătoarei de Dumnezeu l-a înduplecat pe tânărul om să-şi schimbe radical viaţa, devenind bun şi cucernic.

În chip minunat, icoana tămăduieşte boala cancerului, după citirea acatistului Născătoarei de Dumnezeu « Împărăteasa tuturor» - «Pantanassa» - însăşi denumirea icoanei «Împărăteasa tuturor », ne exprimă puterea universală a chipului.

Mai întâi, icoana şi-a arătat puterea făcătoare de minuni asupra vrăjitorilor, fermecătorilor, magicienilor şi celorlalte ştiinţe oculte care s-au răspândit în rândul lumii creştine – asemenea umflăturii cancerului.

"Împărăteasa tuturor" revarsă binecuvântări şi tămăduieşte cea mai cumplită boală a omului.

În mănăstirea « Alexie cel nou » din Moscova se află o copie a icoanei făcătoare de minuni din mănăstirea Vatoped din Athos.

În anii 1996-1997 sunt consemnate cazuri de vindecare a bolii de cancer.

Icoana: Maicii Domnului „Împărăteasa tuturor" „Vseţariţa"

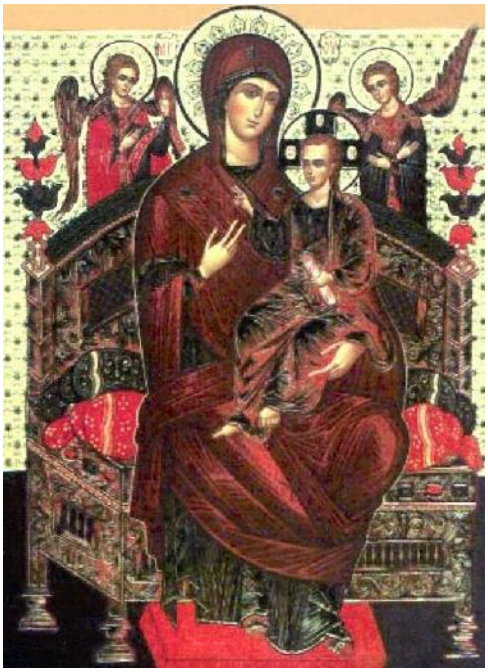

Ucraina
Crimeea
Oraşul Bahcisarai,str :Bosenko, 57 a
Mănăstirea de călugări « Sfânta Adormire a Maicii Domnului »

Mănăstirea «Sfânta Adormire a Maicii Domnului» a fost întemeiată la sfârşitul veacului VIII. Cu mult timp în urmă, în vreme ce alte mănăstiri au căzut în mâinile turcilor odată cu instalarea lor pe acest teritoriu în anul 1475, mănăstirea "Adormirea Maicii Domnului" a reuşit să rămână centrul bisericii creştine din Crimeea.

Legenda despre întemeierea mănăstirii, dăinuie până în zilele noastre. Un păstor ce păştea oile în trecătoare, a observat pe stâncă o flacără. Urcând mai sus, el a văzut o lumânare aprinsă şi icoana Maicii Domnului "Adormirea ». Păstorul a luat icoana şi a dus-o mai aproape de oraş. Dar în ziua următoare, icoana a dispărut. Ea a fost găsită din nou pe stâncă. În acest fel, de trei ori a fost luată şi tot de trei ori icoana s-a întors la locul său. Atunci oamenii au înţeles că acesta este un semn de sus şi au întemeiat aici mănăstirea «Adormirea Maicii Domnului».

Astăzi, după o lungă perioadă de timp în care mănăstirea s-a aflat pustiită, din nou s-a reînfiinţat şi funcţionează ca mănăstire de călugări.

În complexul bisericii există un izvor cu apă sfântă care nu mucegăieşte.
În mănăstire se găseşte copia icoanei făcătoare de minuni din veacul XVII - adusă din Athos, mănăstirea «Vatoped» - chipul Maicii Domnului "Pantanassa" ("Vseţariţa") - "Împărăteasa tuturor" având darul de a conduce la pocăinţă, de a lumina vrăjitorii, descântătorii, extrasenzorialii pentru întoarcerea lor la dreapta credinţă şi de asemenea icoana are darul de a vindeca boli grele printre care se numără cancerul.

Icoana: Maicii Domnului „Împărăteasa tuturor”

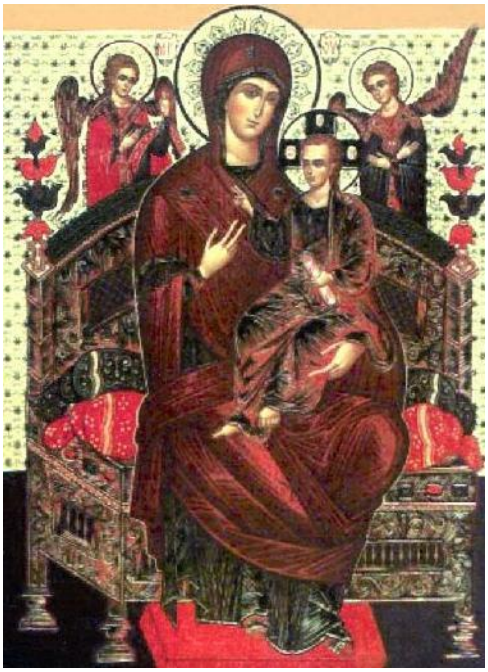

Rusia
Ecaterinburg
Biserica «Schimbarea la faţă»
Strada Pohadnaia, 2

Protoiereul Nikolae Ladiok în vremea pelerinajului făcut la locurile sfinte ale Palestinei şi Athosului, a aflat despre icoana Maicii Domnului numită «Pantanassa» sau «Vseţariţa», pictată în veacul XVII, care se păstrează în mănăstirea Vatoped din Athos.

Icoana este proslăvită în toată lumea pentru tămăduirea periculoaselor tumori.

Pe vremea aceea, Nicolae de abia se afla la începutul lucrărilor de fondare a bisericii « Schimbarea la faţă » din Uktus. Pentru cei care veneau el a cumpărat o parte din icoane, cu dorinţa de a realiza copii bune ale icoanei, pentru biserica sa. Degrabă a realizat o copie a icoanei “Împărăteasa tuturor” şi în acelaşi an - 1996 - a aşezat-o spre păstrare în chivotul sculptat al bisericii.

Ştim cu toţii că umflăturile canceroase sunt destul de răspândite. Şi întotdeauna, pe lângă rugăciunile fierbinţi care se aduc, pentru tămăduirea celor apropiaţi şi celor bolnavi, foarte fierbinţi sunt şi rugăciunile clericilor.

Aici s-au înfiinţat slujbele săptămânale şi citirea acatistului înaintea icoanei «Împărăteasa tuturor» - proaspăt pictată şi având un colorit deosebit şi minunat la care s-a lucrat cu simţăminte de evlavie. Şi iată, în acest mod a apărut prima icoană pictată pentru tămăduirea cancerului şi septicemiei. Deocamdată există un număr restrâns al acestor icoane. Ele sunt 3 sau 4. Pictorul acestora le păstrează ca pe odoare de mare preţ.

Va fi această copie «Vseţariţa» - «Împărăteasa tuturor» proslăvită ca fiind făcătoare de minuni ? Este greu de anticipat ! Dar sute şi mii de credincioşi vin cu inimile zdrobite şi înalţă neîncetat şi fierbinte rugăciuni şi aşteaptă cu bună nădejde ajutorul Împărătesei Cerului, fiind încrezători în facerea de minuni a Maicii Domnului.

«Gazeta ortodoxă» martie 1996, nr. 16.

Icoana: Maicii Domnului „Ajutătoarea în naştere” “Pomoşniţa vrodah”

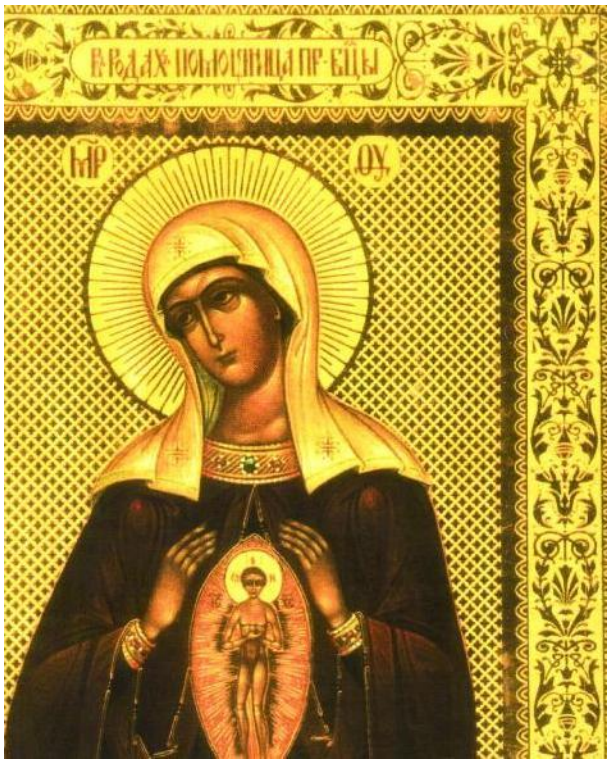

Prăznuirea icoanei are loc în zilele de 1 şi 14 mai, 9 şi 22 decembrie şi în Săptămâna tuturor Sfinţilor.

Icoana: Maica Domnului „Hrănitoarea” „Mlekopitatelniţa”

ICOANA: MAICA DOMNULUI "HRĂNITOAREA CU LAPTE"-„MLEKOPITATELNIȚA”

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în zilele de 12 şi 25 ianuarie.

Icoana: Maica Domnului „Hrănitoarea” „Vospitanie”

ICOANA: MAICA DOMNULUI ”HRĂNITOAREA” „VOSPITANIE”

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în zilele de 5 şi 18 martie.

Icoana: Maica Domnului „Săltarea de bucurie” „Vzâgranie”

ICOANA: MAICA DOMNULUI „SĂLTAREA DE BUCURIE”-„VZÂGRANIE”

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în ziua de 7 noiembrie.

Icoana: Maica Domnului din Tambov „Tambovskaia”

ICOANA: MAICA DOMNULUI din Tambov „TAMBOVSKAIA”

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte la aceeaşi dată cu icoana Maicii Domnului din Kazan „KAZANSKAIA”- (21 iulie şi în ziua de 16 aprilie)

Icoana: Maica Domnului din Igorevsk „Igorevskaia”

ICOANA: MAICA DOMNULUI din Igorevsk „IGOREVSKAIA”

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în zilele de 5 şi 18 iunie.

Icoana: Maica Domnului „Tămăduitoarea” „Ţelitelniţa”

ICOANA: MAICA DOMNULUI „TĂMĂDUITOAREA”-„ȚELITELNIȚA”

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în ziua de 18 septembrie.

Icoana: Maica Domnului „Sporitoarea grânelor” „Sporitelniţa hlebov”

ICOANA: MAICA DOMNULUI „SPORITOAREA GRÂNELOR” „SPORITELNIȚA HLEBOV”

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în ziua de 15 octombrie.

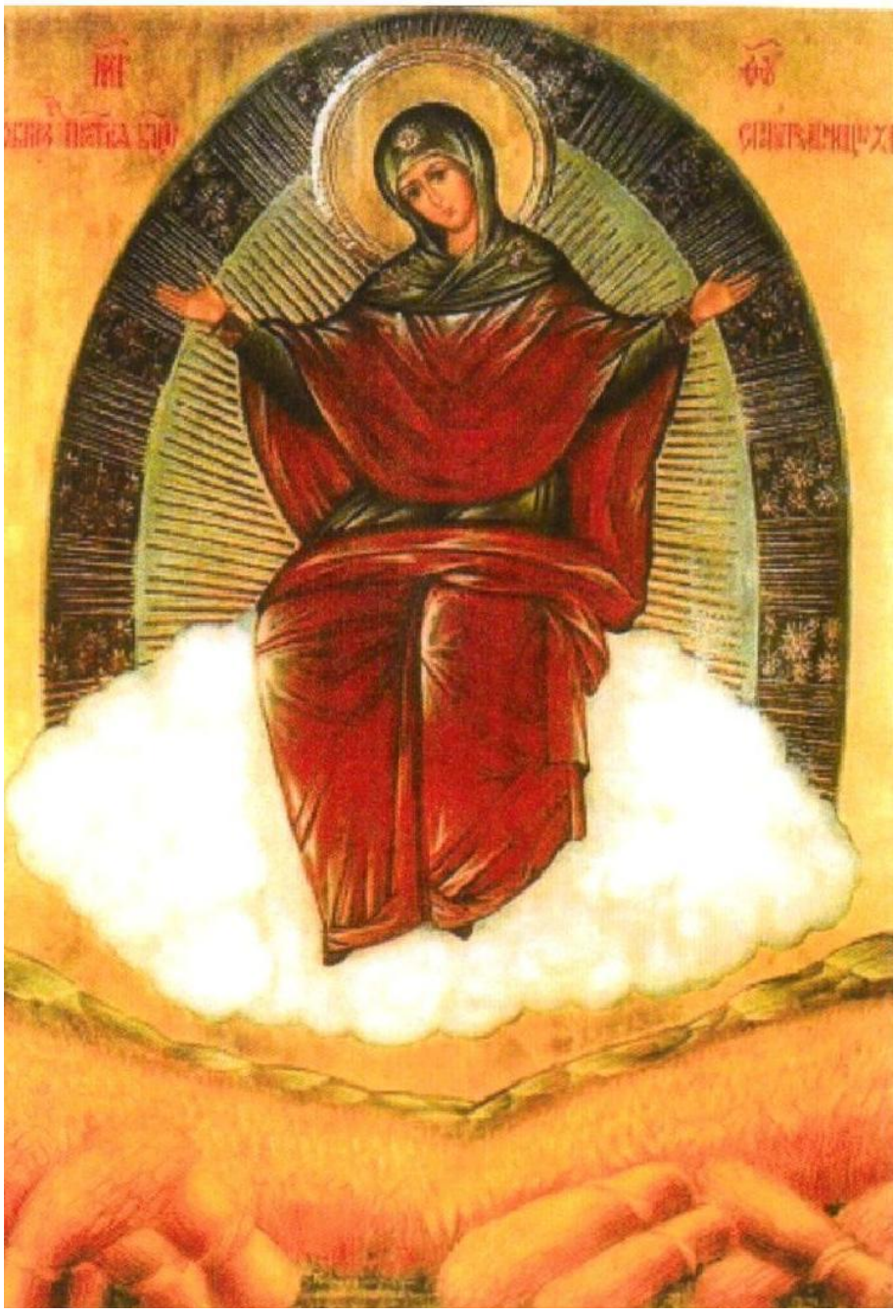

Icoana: Maica Domnului „Cer binecuvântat” „Blagodatnoe nebo”

ICOANA: MAICA DOMNULUI „ CER BINECUVÂNTAT” „BLAGODATNOE NEBO”

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în ziua de 6 martie.

Icoana: „Acoperământul Maicii Domnului” „Pocrov”

ICOANA: „ACOPERĂMÂNTUL MAICII DOMNULUI” „POCROV”

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în zilele de 1 şi 14 octombrie.

Difuzare:
S.C. THEOTOKOS SRL
Tel. 0721.581.370